

עוזר מעם השם עוזה שמיים ואארץ

ספר תורת הזהר המתקראם בלבazon הקדש

המנתק

מהתנא האלקי רבנו שמואון בר יוחאי זי"א

זהר חדש

רota

תרגום קל ונחמד למן יריז חלומיד בו

ויצא לאור על ידי "מפעול הזהר העולמי"
בעה"ק בית שימוש תובב"א
אלול תש"ע לפ"ק

הוצאת:

شع"י "חברה מזכי הרבנים העולמי"

מפעל עולמי להוצאה הדת

מיסודה של הגה"ץ רבינו שלום יהודה גראס

כ"ק מrown אדמו"ר מהאלמן שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI

CIO CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI

Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross

The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצווה גדולה לזכות את הרביים

ולפרנסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשאות, בשטוחות,

לכל החברים ויזידים, ולכל אחד ואחד מישראל,

לקרוב הגואלה שלימה בב"א

וכל המזוכה את הרביים זוכה לבנים צדים

לעליו נשות

מרת הינדרע לאה, מנחם מוניש וחנה בר"ב יצחק אהרון
הרבר צבי יצחק, נתן מאיר, מלכה דבורה בר"ב גבריאל הכהן

לקנות הספרים במחירים מסובסדים:

אצל חנות הספרים של ר' פנחס ראוון ה"ו

ברחוב השומר 74 בני ברק

או אצל "מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8

Ramat Beth Shemesh 99093, Israel

Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300

hazohar.com@gmail.com

מדרש רות

וַיְהִי בִּימֵי שָׁפֵט הַשְׁפֹטִים (רות א). **רְבֹתֵינוּ פּוֹתְרִים** **הַמִּקְרָא שְׁבַתּוֹב** (איוב לח) **בָּרוֹן יְחִיד כּוֹבֵד בְּקָר** **וַיַּרְיְעֹז בֶּל בְּנֵי אֱלֹהִים.** **מַי הֵם כּוֹבֵד הַבָּקָר?** **אוֹתָם הַמְלָאכִים הַקָּדוֹשִׁים שְׁשׂוֹלְטִים בַּיּוֹם.** **מַי הֵם בְּנֵי אֱלֹהִים?** **אוֹתָם הַמְלָאכִים הַקָּדוֹשִׁים שְׁשׂוֹלְטִים בַּלְילָה.**

בָּא וְרָאָה, **כֹּל מַה שְׁבָרָא הַקָּדוֹש בָּרוֹךְ הוּא בַּעֲזָלָמוֹ,** **לֹא בָּרָא אֶלְאַלְבָּזָנוֹ,** **שָׁגָגָא מָר** (ישעה ט) **כֹּל הַגְּקָרָא בְּשָׁמֵי וְלִבְבוֹדִי בָּרָאתָיו יִצְרָתָיו אֲפָעָם.** **הַקָּדוֹש בָּרוֹךְ הוּא בָּרָא אָדָם בַּעֲזָלָם,** **וַיְנַתֵּן בָּו אֶת שְׁמוֹ יְהוָה.** ה' - נִפְשָׁע. ו' - רות. ה' - גְּקָרָאת נִשְׁמָה. י' - נִשְׁמָה לִגְנִשְׁמָה. וְקָרָאת י"ה - אָב וָאָם. ו"ה - בֵּן וּבָת.

הַדְּגָמָא שְׁבָרָא רָוַת וְנִפְשָׁע שֶׁל קְרִישָׁה, **כֹּה בָּרָא רָוַת וְנִפְשָׁע מִצְדָּה הַשְׁמָאָל.** **וְבַדְגָמָא שֶׁל אָוֹתוֹ הַיּוֹן עַל שְׁמָרִיו,** **כֹּה הוּא הַרְוִית וְהַנִּפְשָׁע הַשְׁבָלִית עַל רָוַת וְנִפְשָׁע הַבָּהְמִית.** **וְלֹמַה גְּקָרָאת**

בַּהֲמִית? עַל שְׁחִיא מֵצֶד הַשְׁמָאֵל שֶׁל סְמָאֵל וְנָחֵשׁ, שְׁהָם זָכָר וְנִקְבָּה. וְעַל בָּן אָמֵר שֶׁלְמָה הַמֶּלֶךְ בְּחִכְבָּמָתֹו, (קהלת ג) מי יֹדֵעַ רֹוח בְּנֵי הָאָדָם הַעֲלָה הִיא לְמַעַלָּה וְרוּחַ הַבְּהִמָּה הַיְּרָדָת הִיא לְמַטָּה לְאָרֵץ.

וְלִצְדָּקָה הַטְּמָאָה לֹא נָתַן הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא אֶת שְׁמוֹ, שֶׁנְּאָמֵר (ישעה מב) אָנָּי ה' הוּא שְׁמֵי וּבְבוּדי לְאַחֲרֵי לֹא אָתֵן וְתַהֲלַתִּי לְפִסְילִים. אָנָּי - רַמְּנוּ בָמֹו וַיִּפְרַתִּי אֶתְכֶם אַף אָנִי. ה' - רַמְּנוּ לְמִדְתָּה תְּרַחְמִים. לְאַחֲרֵי לֹא אָתֵן - רַמְּנוּ לְאַל אַחֲרֵי, שֶׁנְּאָמֵר לֹא תִשְׂתַּחֲווּ לְאַל אַחֲרֵי, שַׁהוּא בְּצֵד הַטְּמָאָה.

פֶתַח רַבִּי וְאָמֵר, בְּסֹוד שֶׁל יְהוָה. י' נִקְרָא בְּדִגְמָא, זֶה אֶלְיָמָלֶה. ה' נִקְרָא בְּדִגְמָא, זו נְעָמִי. וְלֹמַה נִקְרָאת שְׁמָה נְעָמִי? שֶׁנְּאָמֵר וַיְהִי נָעַם ה' אֱלֹהֵינוּ עַלְינּוּ וְנוּ. וְה' דִגְמָא, זו רִוְתִּי וּבְעָלָה.

רוֹת הַפְּכָה שְׁמָה לְתוֹרָה, שֶׁנְּאָמֵר (בראשית טו) וְתַזֵּר וְנוֹזֶל. (שיר ב) יוֹנָתִי בְּחִגְיִי הַסְּלָע בְּסִתְרָה

המִדרְגָּה הַרְאִינִי אֶת מִרְאֵיךְ הַשְׁמִיעָנִי אֶת קֹולְךָ
בַּי קֹולְךָ עֲרָב וִמְرָאֵיךְ נָאָה.

פָתָח וַיֹּאמֶר, וַיֹּה וְמַעֲשָׂה יִדְינוּ בְזָנָה עַלְינוּ?
זה הַמְעָשָׂה שִׁיעָשָׂה הָאָדָם. אִם הֵם מַעֲשִׂים
טוֹבִים - יִשְׁפַּן עַלְיוֹ הַוִּיחָדָה, וְאִם לֹא - יִסְתַּלֵּק מִפְנֵי,
שֶׁנְאָמָר (משל י) חֲכָמוֹת נְשִׁים בְּגַתָּה בִּיתָה וְאוֹלָת
בִּידֵיה תְּחַרְסֵנוּ. חֲכָמוֹת נְשִׁים - זו הַנְּשָׁמָה וְהַנְּפָשָׁת.
וְאוֹלָת - זו נְפָשָׁת הַשְׁמָאָלִית שְׁגָךְ רָאַת עֲרָפָה.

פָתָח וַיֹּאמֶר, מַה זה שֶׁאָמָר (שיר ב) הַרְאִינִי אֶת
מִרְאֵיךְ? בְּשֶׁנְעָשָׂה אָדָם מִטְפָּה בְּשָׁלִיחָה
אָמוֹ, בָּמו שְׁמַרְתָּגָדֵל (אחר ארבעים יום שנברא) - מִבְנִים בָּו
הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מַעַט מִעַט רִוִּיחָה וְנֶפֶשׁ, וְגַר גַּתָּן
עַל רָאשׁוֹ בְּלִילָה, שֶׁנְאָמָר (איוב כט) בְּחַלוֹ גַּרְוַי עַלְיָה
רָאשִׁי. וְעַמּוֹד אָוד בַּיּוֹם, שֶׁנְאָמָר (שמות י) וַיַּפְעַל
עַמּוֹד הַעֲנָן וְגֹן, (שם י) וְלִילָה בְּעַמּוֹד אַשׁ בּוֹ לְלִכְתָּה
יְמִם וְלִילָה. וְנְאָמָר (משל י) בַּי גַּר מִצְוָה וְתוֹרָה אָור.

וּמְלִמְדִים אֹתוֹ אֶת כָּל הַתּוֹרָה, וּמְלִמְדִים אֹתוֹ
אֶת כָּל הַמִּצְוֹת, וְאוֹמְרים לוֹ: רְאָה,

שֶׁזֶה הִי דָּרְךָ עַקְלָתוֹן, שְׁגָכְרָאת לֵילָה. וּבָמָקוֹם הַזֶּה
יָבִנִיםוּ בָּל נֶפֶשׁ שֶׁל הָאִישׁ, שְׁגָנָא מָר (איוב ג') קָטָן
וּגְדוֹל שֶׁם הוּא וַעֲבָד חַפְצִי מַאֲדוֹגִיו.

וּמְרָאִים לוּ בָעַמּוֹד שֶׁל אִישׁ, שַׁהְוָא עַל רַאֲשׁוֹ,
בָּמָה דָבִים וּמְרִים וְאָרוֹת וּמְלָאָכִי
חַבְלָה שְׁיוֹשָׁבִים שֶׁם. וַיְשַׁם חַבְלָב. וְעַל זה אָמָר דָוד
(תהלים כב) הַצִּילָה מִחְרָב נֶפֶשׁ מִיד בָּלָב יְחִידָתִי.
וּבָמָקוֹם הַזֶּה הוּא חַשָּׁה, וּמְלָאָכִי הַחַבָּלה קָוָרָאִים
אוֹתָם לִילּוֹת. וְעַל זה אָמָר מִפְתָּח בְּלִילּוֹת. לִילּוֹת
מִמְשׁ גְּקָרָא.

וְאָוָמָרִים לוּ: אָמָתָה לְמִצּוֹת, בָּל מִצּוֹה
וּמִצּוֹה יַעֲשֵׂו לְדָם מִמְנָה מֶלֶאָךְ טֻוב.
וּבָזְמַן שְׁתַכְנָס לְמָקוֹם הַזֶּה וַתַּזְבַּח לְמִצּוֹת, יָאָמָרוּ:
סָלוּ סָלוּ פָנוּ דָרְךָ תְּרִימוּ מְבָשָׁול מְדָרְךָ פָלוֹנִי זה,
וְלֹא יִשְׁלַטְוּ עַלְיךָ (מלָאָכִי חַבָּלה).

וּבָזֶה הַדְגָמָא בַיּוֹם, יָאָמָרוּ: אָמָתָה בַתּוֹרָה, בָּל
אָוֹת וְאָוֹת תְּהִיה מֶלֶאָךְ, שְׁיַעֲזָר בָמָקוֹם
הַזֶּה. וְהַתּוֹרָה שְׁגָכְרָאת דָרְךָ, תַלְךְ בְּדָרְךָ הַזֶּה, שְׁלָא

ישלטו עליך. ועל בן אמר לנו חותם תדרה. ואחר זה יראו לו גן העדן, ובל חלק וחלק שיש לצדיק בפניהם עצמו. ומשביעים אותו שיקים כל התזה.

ואחר בין יאמרו לו, (בראשית יב) ויאמר ה' אל אברהם לך לך ונין, (שם) ואעשה לך נזוי גדול ונין. ויאמר ה' אל אברהם - זו הפשמה, שהיה אב לרוחך ורם לגות. לך לך מארץך - זה גן העדן. וממולךך - זו בطن האם, של בשר ודם. וمبיתך - זו השכינה. אביך - זה הקדוש ברוך הוא. שאין (דף צב ע"ב) אביו אלא הקדוש ברוך הוא, ואין אמו אלא בנות ישראל. אל הארץ - זה העולם השפל. ונזהנים לו שבע ברכות במו שאמרנו לעיל, מיאעשך ונין, עד כל משפחות הארץ מה נון.

אם הארץ יופת, וייה צדיק, וمبرיר את שם הקדוש ברוך הוא - מה אומרים לו בשמשתך מן העולם? (תהלים נא) לא תירא מפחד לילה ונין, (שם) על בפיים ישאנך פן תגט באהן. מן הארץ של דרך עקלתון. רגלה בו, עד כי ידע טמי.

וְאִם אֲדָם לֹא יַזְכֵּה לְתֹרֶה וְלִמְעָשִׁים טוֹבִים -
 בְּשִׂיחַסְתֵּלֶךְ מִן הַעוֹלָם, יַבְגֵּם לְדַרְךְ הַחַשּׁוֹבָה
 שֶׁאָמַרְנוּ, וּמִזְדַּעַזְעִים כָּל מֵשִׁיחַנּוּ בָּאוֹתוֹ הַמְּקוֹם,
 וַיֹּאמֶרְנוּ: הַזֹּאת נְعָמִי, שֶׁהַלְבָה בַּדָּרֶךְ הַזֹּהֵם מַלְאָה כָּל
 טוֹב, מַלְאָה מִתּוֹרָה?! עַמוֹד הַעֲנָנוֹ שֶׁהָאִיר לְהָ
 בַּמְּקוֹם הַזֹּהֵם לְלִכְתָּבָת בַּיּוֹם, וּעַמוֹד הָאִשָּׁה לְהָאִיר לְהָ
 לְלִכְתָּבָת בַּמְּקוֹם הַזֹּהֵם בְּלִילָה, וְעַם בְּעַלְהָ, נִשְׁמָה
 לְנִשְׁמָה?!

הִיא מִשְׁיבָה וְאוֹמֶרֶת, (רות א) אֶל תִּקְרָא נָהָר לֵי נְעָמִי,
 קְרָא נָהָר לֵי מְרָה, בֵּין מְרָה שְׁדֵי לֵי מָאָד. שֶׁהַגְּעִיל
 אָוֹתֵי בְגֻוֹת רְעָ. אָנָי מַלְאָה הַלְבָהִי בַּמְּקוֹם הַזֹּהֵם
 וַיַּרְיקֵם הַשִּׁיבָנִי ה'.

בָּאוֹתָה שְׁעָה הִיא אוֹמֶרֶת, שְׁבָנָה בְּנָתֵי זְנוּ'
 שֶׁנְאָמָר וְתִאָמָר נְעָמִי לְכָלְתִּיחָ שְׁבָנָה
 בְּנָתֵי. מִשְׁיבָה רֹות הַגְּפַשׁ הַקְדוֹשָׁה וְאוֹמֶרֶת, אֶל
 הַפְּגָעִי בֵּי לְעַזְבֵּךְ לְשֹׁוב מַאֲחֶרֶיךְ בֵּי אֶל אַשְׁר הַלְבִּיכִי
 אֶלְךָ וְבְאַשְׁר תַּלְיִנִי אֶלְין וּבְיוֹ'.

אָבָל עִרְפָּה, הַגֶּפֶשׁ שַׁחְיָא צַד הַשְּׁמָאֵל, הַזְּלָכָת
לְגֹופֶת וּמִתְאָבְלָת עַלְיוֹ, שָׁנָאָמֵר (איוב יד) אֲךָ
בְּשֶׁרֶד עַלְיוֹ יַכָּאֵב וַיְנַפְּשׂוּ עַלְיוֹ תַּאֲבָל. וְכֹל זָמָן
שְׁמַרְתָּאָבָל עַלְיוֹ, אָוּמָר הַגֹּופֶת לַגֶּפֶשׁ הַבְּהִמִּתָּה:
בְּשִׁבְיל הַאֲכִילָה וְהַשְׁתִּיה שְׁגַתְתָּה לִי, הַגְּשָׁמָה בְּצָעַר
גָּדוֹל, וְבָלָא תֹּרֶה וְבָלָא מִצּוֹתָה. טַל מָה שְׁגַתְתָּה לִי.
וְגַבְקָע הַגֹּופֶת.

אָמֵר רַבִּי, בְּתֻוב (תהלים מא) אָשָׁרִי מִשְׁבֵּיל אֶל דָל
וְנוּ. מַהוּ דָל? אִישׁ נִסְתָּר. וַיֹּאמֶר מַה תַּתְנוּ
לִי, וּכְיַוְתֵר רִשְׁעָא אָנָי מִפְּלָה הָאָדָם שְׁבָעוֹלָם?
וַיַּעֲשֵׂה מְרִיבָה עִם הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. אָשָׁרִי מַי
שְׁמִשְׁבֵּיל לוֹ, שְׁבַתֻּוב (ישעה כ) או יְחִזּוֹק בְּמַעַזִּי יַעֲשֵׂה
שְׁלָום לִי שְׁלָום יַעֲשֵׂה לִי.

שָׁאָמֵר רַבִּי נְהֹרָאִי, מַה שָׁאָמֵר או יְחִזּוֹק בְּמַעַזִּי
וְנוּ, וּכְיַהֲלוֹם בְּרוּךְ הוּא שַׁהוּא בַּעַל
הַשְּׁלָום, עֹזֶשׁ שְׁלָום בְּרוֹמָיו, צְרִיךְ לְמַי שַׁיְעִשָּׂה
לוֹ שְׁלָום? וְהַלָּא הַשְּׁלָום שְׁלָום!

אֲלֹא הָעִנִּי, בְּשַׁעַת שְׁרוֹאָה אֶת עַצְמוֹ בְּדַחַק, הוּא
עוֹשֶׂה מְרִיבָה בְּלֵפִי מַעַלָּה. וְהַמְּחַזֵּיק בִּידָו
שֶׁל עִנִּי וְעוֹשֶׂה עַמּוֹ צְדָקָה, בְּכִינּוֹל עִם הַקָּדוֹש
בָּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה שְׁלוֹם, לְפִי שְׁגֹורֶם לְעִנִּי שְׁמַבְּקָשׁ
מְחִילָה מִלְּפָנָיו יַתְּבִּרְךָ עַל שְׁהָטִיחָה דְּבָרִים בְּלֵפִי
מַעַלָּה, וְאֵז עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בֵּינוֹ לְבֵין קְוֹנוֹ. מַיִן גָּרָם
לוֹ לְעַשׂוֹת שְׁלוֹם? זֶה הַפּוֹתָן צְדָקָה לְעִנִּי, וְהַמְּחַזֵּיק
בִּידָו, שְׁבָתוֹב אוֹ יַחֲזֹק בְּמַעַן וְגוֹ, וְזֹהוּ חַדְלָה.
וְהַקָּדוֹש בָּרוּךְ הוּא מַהוּ אֹמֵר? אֵין דְּגִים אֶת
הָאָדָם לְפִי צְעָדוֹ.

וּכְךָ גָּם בְּאַיּוֹב. שֶׁאָמַר רַبִּי תְּנַחּוּם, אָמַר אַיּוֹב
לַקָּדוֹש בָּרוּךְ הוּא, (איוב כנ) מַיִן יַתְּנִזְנֵן יַדְעָתִי
וְאַמְצָא הָנוּ כֻּי אַעֲרַבָּה לִפְנֵינוּ מְשֻׁפְט. עַד שְׁהָטִיחָה
אַיּוֹב דְּבָרִים בְּלֵפִי מַעַלָּה.

יוֹתֵר לֹא? וְהִלֵּא בְּפִרְבָּמָה מִקּוּמוֹת בַּתְּחִית
הַמְּתִים, וְהָטִיחָה דְּבָרִים בְּלֵפִי מַעַלָּה, וּסְקָל
אַיּוֹגִין שֶׁל מְלָךְ?

אלא, אמר רבי נהוראי, באורה הצעה אמר
המקטרג לקדוש ברוך הוא: איוב שאמרת
עליו איש הם ויישר וירא אלהים וסר מרע, הרי
בפר בתורת המתים, והטיה דברים, וסקל איקונין
של מלך! אמר הקדוש ברוך הוא: איוב לא בדעת
יבבר!

בשעה שגנובך איוב עם הקדוש ברוך הוא, מה
הוא אומר? (שם י) הטוב לך כי תעשך כי
תמאם יגיע בפיך וגוז. וכי הוא טוב זה העשך
שתעשה לי?! אבי ואמי עשו לי את הגוף, ואתה
נעשית שתח עמכם, וננתת כי נשמה, ואמרת
למקטרג רק את נפשו שמר. מה שלך - שמרת,
מה של אבי ואמי - אמרת הגו בידך. וכי הוא
טוב זה העשך שתעשה לי, כי תמאם יגיע בפיך,
שהנפש מאומה מצד יסורי הנזק?! ועל עצת
רשותם הופעת, סקל איקונין של מלך?!

והמקטרג קטרג על כל זה לפני הקדוש ברוך
הוא. אמר לו הקדוש ברוך הוא:

איוב לא בדעת ידבר, ואינו נתפס על צערו. וכיון
שבא הקדוש ברוך הוא וגנוכחה עמו, חור בו
ואמרה, (שם ט) אחת דברתך ולא ענה ושתים ולא
אומית. סגר פיו לפניו הדין.

רבי פרת אמר, לא כתוב כי לא דברתם נבונה
בעבدي איוב, אלא (שם ט) כי לא דברתם אליו
نبונה. אליו לא דברתם נבונה. הוא עמד והצדיק
את הדין, ובקש על עצמו על מה שאמرا, והם לא
בקשו על עצםם, על מה שהטעוה במענה לשונם.

רבי יהושע שמספרין בשם רבי יודא אמר, כל
החו shard בבשרים ראוי ללקות בצרעת,
שברתוב (במדבר יב) אשרנו ואשר חטאנו. ובתוב
(שם) אל נא תהי במתה. חבריו של איוב חטאו
במה שלא היה בו, ולא בקש מפנו מחילה, ולא
בקשו על נפשם, עד שבקש איוב עליהם רחמים.
וקדוש ברוך הוא הודיע להם, שחתאו במא
שחטאו. ולפיכך, בעבدي איוב יתפלל בעדרם.

וְאָמַר רַبִּי יוֹסֵי בֶן קָסְמָא, מַה שֶׁאָמַר (איוב מב) בַּי
אָמַר פָּנָיו אֲשֶׁר לְבָלְתִּי עֲשׂוֹת עַמְּכֶם נְבָלָה.
מַה זֶה נְבָלָה? זו צְרֻעָת, שְׁבָתּוֹב (גמבר יב) וְאָבִיה
יָרַק יָרַק בְּפָנֶיה. וְתַرְגִּם רַבִּי יוֹסֵי, וְאָבִיה מְנַבֵּל
יְנַבֵּל בְּאַפְּיה.

בָּא וְרִיאָה, בְּשֶׁגְּנָלָה הַקָּדוֹש בָּרוּךְ הוּא אֶל אַיּוֹב,
מַה בְּתוֹב? (איוב לח) וַיַּעַזֵּן ה' אֶת אַיּוֹב מִן
הַסְּעָרָה וַיֹּאמֶר. רַבִּי יוֹסֵי בֶן חַלְפְּתָא אָמַר, הַשִּׁיב
לוּ עַל מַה שֶׁאָמַר (שם ט) אֲשֶׁר בְּשֶׁעָרָה יִשְׁוֹפְנִי. אָמַר
אַיּוֹב: רַבּוּנוּ שֶׁל עַוְלָם, שֶׁמְאָרוּת סְעָרָה עַבְרָה
לְפָנֵיךְ, וְגַתְחַלֵּת לְךָ שְׁמֵי אַיּוֹב בְּאוֹיֵב? זֶה שְׁבָתּוֹב
(שם יג) וְתַחַשְׁבֵנִי לְאוֹיֵב לְךָ. לְפִיכְךָ הַשִּׁיבָו מִן
הַסְּעָרָה.

רְבָוֹתֵינוּ אָמְרִים, סְעָרָה שֶׁל שְׁטָן, שַׁהַסְּעָרָה גּוֹפוֹ
שֶׁל אַיּוֹב. וּמְנִין לְנוּ שֶׁגְּקָרָאת סְעָרָה?
שְׁבָתּוֹב (תהלים קמה) רְוִית סְעָרָה עַוְשָׂה דְבָרוֹ. שְׁאֵין לוּ
רְשׂוֹת לְעַשׂוֹת שָׁוֵם דָבָר, אֶלָּא בְּמַאֲמָרוֹ שֶׁל
הַקָּדוֹש בָּרוּךְ הוּא.

רַבִי בָזֶן אֹמֵר, בְתּוֹב בְשִׁי"ז, שְׁבָתּוֹב אֲשֶׁר בְשִׁעָרָה יִשּׁוֹפְנִי. וּבְתּוֹב בְסֶמֶךְ, שְׁבָתּוֹב מִן הַסְּעָרָה. בְתּוֹב בָאָז אֲשֶׁר בְשִׁעָרָה, וּבְתּוֹב שֶׁם (ויקרא ז) לְשָׁעִירִים אֲשֶׁר הֵם זְנִים אַחֲרֵיהֶם.

וזה שְׁבָתּוֹב בְשִׁעָרָה. **רַבִי רְחוּמָאי** אמר, פָעָם אַחַת זָכָר, וּפָעָם אַחַת נִקְבָּה. פָעָם אַחַת זָכָר - שְׁבָתּוֹב (שם ט) וְנִשְׁאָה הַשְׁעִיר עָלָיו. וּבְתּוֹב (בראשית כ) הִנּוּ עָשָׂו אֲחֵי אִישׁ שְׁעִיר. פָעָם אַחַת נִקְבָּה - שְׁבָתּוֹב (שם לג) (דף צג ע"א) וַיַּשְׁבַּט בַּיּוֹם הַהוּא עָשָׂו לְדַרְכָו שְׁעִירָה, וּבְתּוֹב בְסֶמֶךְ, שְׁבָתּוֹב מִן הַסְּעָרָה. מָה הַטְעָם? שְׁמַסְעִיר גּוֹפֹו שֶׁל אָדָם.

וְתַרְיִ בְתּוֹב (מלכים-ב ב) וַיַּעַל אֱלֹהִים בְשִׁעָרָה הַשְׁמִינִים. **רַבִי נְחַמֵּיה** ו**רַבִי יְהוּדָה** אֹמְרים, בְשִׁעָרָה הַקָּדוֹש בָּרוּךְ הוּא אֱלֹהִים לְרִקְיעָה, עַמְדָה מֶלֶךְ הַמֹּתָּב בְּגַגְדוֹ.

אמֶר לו הַקָּדוֹש בָּרוּךְ הוּא: עַל מִנְתָּה בֵן בְּרָאָתִי שְׁמִינִים, שִׁיעָלָה אֱלֹהִים לְשֶׁם. **אמֶר** לו מֶלֶךְ הַמֹּתָּב: רְבּוֹנוֹ שֶׁל עַזְלָם, עַבְשָׁו יְהִי פִתְחָזָן פָה

לבריות. אמר לו הקדוש ברוך הוא: אין זה בشرط בריות, יוכל הוא להעביר אותו מן העולם, ואיינך יודע בזה. אמר לו: רבונו של עולם, תן לי רשות וארד אליו. אמר לו ירד. מיד ירד. כיון שראה אותו אלהו, הכריחו תחת רגליו, ובקש להעבירו מן העולם, ולא נתן לו הקדוש ברוך הוא רשות. מיד בפתח אותו תחתיו, ועלה לשמיים, שכתוב כי על אלהו בסערה השמים.

כיון שנגלה הקדוש ברוך הוא לאיוב, באורה סערה נגלה אליו, שכתוב מן הסערה. הנזין בפה, ולא פשיטה. בפתח אותו הקדוש ברוך הוא בנהש הולך על גחון, ודבר עמו. מה אמר לאיוב? (איוב לה) איפה הייתה ביסדי הארץ. מיד שתק, ולא יוכל לעמוד בתוכחתו. להזרות שמעשו של הקדוש ברוך הוא באמת.

רבי אלכמונדי פתח ואמר, (שם) ברז יחיד כובבי בקר, כובבים שברום שולטים בלילת, חוץ מאותם שעשולם בבקר. ובכלם משבחים ומפארים

וְמִיחָדִים נִשְׁמֹו שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. זֶהוּ שְׁבָתוֹב בְּרִזְן יְחִיד כּוֹבֵבִי בְּכָרָה, וְלֹא כּוֹבֵבִי לִילָּה, אֲפָעָל פִּי שְׁפָטָמְשָׁלָתָם בְּרִגְעָה.

וַיַּרְאֵעוּ כָל בְּנֵי אֱלֹהִים (שם), לְמַה וַיַּרְאֵעוּ? אָמַר רַבִּי אַלְכְּסַנְדְּרִי, בְּשַׁעַת שְׁעוֹלָה עַמּוֹד הַשְׁתָּרָה, אָוֹתָם בְּנֵי אֱלֹהִים מִרְיעִים בְּתְרוּעָה, וְכָל אָוֹתָם הַמְּלָאכִים וְהַכּוֹבָבִים הַמְּמֻגִּים בְּלִילָה מַעֲבִירִים אָוֹתָם מִמְקוֹםָם, וַיְשׁוֹלְטִים מִלְאָכִים אַחֲרִים בָּמְקוֹםָם לְהִיוֹתָם מִמְגִים בַּיּוֹם.

רַבִּי חַסְדָּאי אָמַר, כּוֹבֵב אֶחָד יִשְׁבַּת בַּמְרוֹם, וְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מַזְכִּיאוֹ מִמְקוֹמוֹ, וַיַּלְזֹן נִשְׁמֹו. וְהִוא מִמְנָה לְהַבְנִים וְלַהֲזִcia שֶׁאָר הַפּוֹבָבִים, וְמִשְׁמֵשׁ כָּל הַלִּילָה. כִּיּוֹן שָׁאָוֹתָם כּוֹבָבִי בְּכָר שְׁוֹלְטִים, גִּנְנוּ וְגִבְלָע בָּמִקְומוֹ.

אָמַר רַבִּי שְׁמֹואֵל, בְּתֹבוֹ (שם ט) הַמְּרָגִיו אַרְץ מִמְקוֹמָה וְעַמּוֹדִיה יַתְפִּלְצֵן. בְּשַׁהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא רֹצֶחֶת לְהַרְגִּיו כָּל הַעֲזָלָם, וְלַרְגִּשָּׁה

וְלֹהֲרָעִישׁ אֶת עַמּוֹדֵיו, לֹא מַרְעִישׁ אֹתוֹ אֶלָּא
מִמְקוֹמוֹ. מַיְהּוּא מִקְוֹמוֹ? זֹה הַגְּדוֹה שֶׁל צִיּוֹן.

רַבִּי רְחוּמָאִי אוֹמֵר, מִצְיוֹן חִשְׁתָּת הָעוֹלָם, שְׁבָתוֹב
(תְּהִלִּים נ) מִזְמוֹר לְאָסְפָה אֱלֹהִים ה' דָבָר
וַיִּקְרָא אֶרֶץ מִמּוֹרָח שֶׁמֶשׁ עַד מִבָּאוֹ. וּבָתוֹב אֶחָרִיו,
מִצְיוֹן מְכֻלָּל יְפִי אֱלֹהִים הַזְּפִיעָז.

וְאָמַר רַבִּי שְׁמַלְאִי, כִּשְׁבָרָא הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא
אֶת הָעוֹלָם, הַבְּנִים אֹור בָּאוֹר, וְהַלְבִּישׁ זֶה
בָּזָה, וּבָרָא שְׁמִים, שְׁבָתוֹב (שם קד) עַטָּה אֹור
כְּשֶׁלֶמֶה נוֹטָה שְׁמִים כִּירִיעָה.

וְהָאֹור תֹּוה גִּקְרָא אֹור לְבָיוֹשׁוֹ. הָאֹור הַרְאָשָׁוֹן
שְׁהַתְּלִבֶּשׁ בּוֹ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. וְאֹתוֹ
הָאֹור הַתְּפִשְׂט בְּהֽוֹד וְהַדָּר, וּבָרָא הָעוֹלָם, שְׁבָתוֹב
הֽוֹד וְהַדָּר לְבָשָׂת בּוֹ נוֹטָה שְׁמִים כִּירִיעָה.

רַבִּי חִזְקִיהָ אָמֵר, בְּשֶׁגֶטֶל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא אֶת
הַשְּׁלָג וּזְרַק לְהֽוֹד הַמִּינִים, מִתְּחַת בְּסָא בְּבוֹדָן,

נִטְל בְּשֻׁעָר שְׂעָלֹת, שֶׁבֶתּוֹב (ישעה מ) **מֵי מַדְד בְּשֻׁעָלֹת** מים.

רבבי יודאי אמר, בְּשֻׁעָר שְׂלִיש זִרְת נִטְל, וַזְרָק לְתוֹך הַמִים, שֶׁבֶתּוֹב (שם) וּבֶל בְּשַׁלֵש עֲפָר הָאָרֶץ. שֶׁבֶתּוֹב (אייב לו) כי לשׁלָג יאמר הוּא אָרֶץ.

וּמִתְחַת הַמִים נִקְפָא מָקוֹם אֶחָד בְּתַחְלָה, בְּאֶמֶצֹע תְהוֹם, וַגְעַשִית מִשְׁם אָבוֹן אַחַת מְשַׁקְעָת בְּאֶמֶצֹע תְהוֹם, וְעַלְתָה לְמַעַלָה וְגַרְאִית בְּצִיּוֹן, וְהִיא נִקְדָת הַעוֹלָם.

רבבי יוסף אומר, הַעֲגָל וַחֲבֹדָור אֵין (מפתחים) מוקמים (העגל וחלקו לא מסתובבים) אֶלָא מִתְוֹך נִקְדָה אַחַת בְּאֶמֶצֹע, וְאוֹתָה הַנִּקְדָה הִיא מָקוֹמוֹ שֶׁל עוֹלָם, וּמִשְׁם נִתְפְשָׂטָה הָאָרֶץ לְכָל רַוְחוֹתָה. רבבי חזקיה אמר, בְּעֵין בְּרִיתו שֶׁל אָדָם.

בְּשַׁעַח שְׁגַקְפָאָח הָאָרֶץ מִתְחַת הַמִים, מַה בְּתּוֹב? (בראשית א) יְקֻנו הַמִים מִתְחַת הַשָּׁמִים אֶל מָקוֹם אֶחָד וְתָרָאָה הַיְבָשָׂה. בְּיוֹן שְׁרָאוּ הַמִים

יבְּשָׁה, הִיו עֹלִים וְנַגְבָּהִים לְכֶסֶתְּתָה בְּבָרָא שׂוֹנָה,
עד שְׁגָעָר בְּחַם הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא וְנִסְמֵה, שְׁבָתוֹב
(תהלים קד) מִן גַּעֲרָתָךְ יָנוּסָוֹן.

וְאֵת עַל פִּי שְׁהִיו נְסִים, לֹא הִיו מְשֻׁתְּבָכִים. מַה
הַטּוּם? מִפְנֵי שְׁהִיו מְכֻסִים עַלְיָה בְּתַחַלָּה,
וְעַכְשָׂו נְסִים מִפְנִיה. מַה עֲשָׁה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא?
נִטְלָה בְּמַין אַצְרוֹר שֶׁל חֶרֶשׁ, וְחַקָּק בּוֹ שְׁמוֹ שֶׁל
שְׁבָעִים וְשְׁנִים שְׁמֹות וְהַשְׁלִיךְ לְתוֹךְ הַמִּים, וְעַמְדוּ
מִיד וְנִשְׁתְּבָכוּ.

וּבְאֵיזָה מֶקְומָם עַמְדוּ? בְּצִיּוֹן, שְׁבָתוֹב (שם נ) מִצְיָוֹן
מִכְלָל יִפְיָה, זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ
הּוּא. וּבְשְׁהָאָרֶץ מִתְמֻظָּתָה, אֵינָה מִתְמֻظָּתָה אֶלָּא
מִמְּקוֹם זֶה, שְׁהָוָא מֶקְומָם הַעוֹלָם.

רַבִּי פָּדַת אוֹמֶר, הַגְּשָׁבָע בְּאֶמֶת בְּשֶׁמוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ
בָּרוּךְ הוּא, צְרוֹר זֶה שְׁחַתּוּם בּוֹ שְׁמוֹ, מִסְתְּלִיק
לְמַעַלָּה בְּחִדּוֹת, וּמִתְקִים בּוֹ, וְהַעֲוָלָם מִתְקִים.
וְהַגְּשָׁבָע לְשָׁכָר, אָוֹתוֹ צְרוֹר עֹלָה וּמִסְתְּלִיק, וּרֹזֶה
שְׁהָוָא שְׁנִיא, וְאֹז הַעֲוָלָם מִתְמֻظָּתָה, וּרֹזֶה לְחֹזֶר

לֹתְהוּ וּבָהוּ שֶׁאֵין הַעוֹלָם מִתְקִים אֶלָּא עַל שְׁמוֹ הַחֲתּוּם בְּאֶמֶת. וְעַל זוּה בְּתֻוב (שמות כ) לֹא תִשְׂא אֶת שֵׁם ה' אֶלְהִיךְ לְשֹׁוֹא.

רַبִּי חִזְקִיהָ אֹמֶר, מָקוֹם בְּלַי הַעוֹלָם בְּלֹא הִיא נִקְדָּה אֶחָת, אֲשֶׁר עַלְيָה עֹמֶד הַבָּל. וְהַכְּבוֹד אַיִן בָּרוּךְ אֶלָּא מִמְּקוֹמוֹ, שְׁבַתֻּוב (יחזקאל ג) בָּרוּךְ כְּבוֹד ה' מִמְּקוֹמוֹ.

מָה זוּה וְעַמּוֹדֵיהָ יַתְפִּלְצִוּן (איוב ט)? רַבִּי פָּרְחִיא אֹמֶר, אַלְוּ הַעַמּוֹדִים הַתוֹמְבִים הַיסּוֹד, וְקַיּוֹמוֹ שֶׁל הַעוֹלָם עַלְיָהֶם. וּבַמָּה הִם? ז', שְׁבַתֻּוב (משל ט) חָצֶבֶת עַמּוֹדֵיהָ שְׁבָעָה. הַיסּוֹד שֶׁל אָוֶתֶם הַתוֹמְבִים צִדִּיק אֶחָד, שְׁבַתֻּוב (שם י) וְצִדִּיק יִסּוֹד עוֹלָם. עַמּוֹד לֹא בְּתֻוב, אֶלָּא יִסּוֹד, הַיסּוֹד שְׁבָעָה עַמּוֹדִים עָלָיו.

בְּנִיגְדּוֹ זֶה שְׁבָעָה רְקִיעִים הִם, וְשְׁבָעָה כּוֹכְבִים רְצִים וְחוֹזְרים הִם. שְׁבָע אֶרְצֹות. שְׁבָעָה יִמְים. שְׁבָעָה תְּהוּמוֹת. וּבְלַמְּדָם תְּלִוִּים בְּמִתְאָמָר הַהּוּא, שֶׁנְּאָמָר הַבּוֹנָה בְּשָׁמִים מַעֲלוֹתָו. הִם שְׁבָע

ספירות, מעלות גדוֹלָה, עמידים חקוקים בשמו
הגדוֹל, ובולם תלויים במאמר אחד, וهم שמימים
העליזניים.

שבע ארצות קדושות שמזודיגים עליהם, ואין
בhem פרוד, שנאמר ויהי ערב ויהי בקר
יום אחד. יום שני. יום שלישי. יום רביעי. יום
חמישי. יום השישי. עד יום השביעי. (שמות כ) כי
ששת ימים עשה ה.

ובנגדם שבعة עמידים חקוקים, מהם תלויים
בשמיים. וهم שנים עשר שבטים, מהם
טלויים במדת יעקב הגקרה שמימים, שנאמר
(דף צג ע"ב) תלויים במדת יעקב הגקרה שמימים,
(מלכים א ח) ואתה תשמע השמיים מכון שבתתך,
ובתוב (דברים ו) שמע ישראל וגו'.

רבי רחומי Mai אומר, השבעה העלייזנים הם שמוי
של הקדוש ברוך הוא. (עמוס ט) ואנחתו - מה
זה אנחתו? הם שבע מעלות למטה מהם,
שעומדים על העולם ומנהיגים אותו. על הארץ -
זו הארץ התפתחותה. יסדה - זו הארץ העליונה

הַגְּקָרָאת בֵּינָה, וְהִיא תַּלְיוֹת בְּחַכְמָה. וּמָה הַזֹּא?
תְּבִלָּה, שֶׁנֶּאֱמָר (ירמיה י) מִכִּין תְּבִלָּה בְּחַכְמָתוֹ.

הַקּוֹרָא לְמַיִם הַיִם (עמוס ט), יִם אֶחָד, וְהֵם שְׁבָעָה.
רַבִּי בְּרוּסְפְּדָאי אוֹמֵר, הַלֵּא יִם אֶחָד
בְּעוֹלָם הַזֹּא? אָמֵר רַבִּי רְחוּמָאי, יִמְים כְּתֻובָה,
שְׁבָתִיב וְלִמְקוֹה חֲמִים קָרָא יִמְים.

וּכְלָם גְּבָנִים לִיִּם הַגְּדוֹלָה, וְהֵם שְׁבָעָה, וּכְלָם
גְּבָנִים בֹּו, זֶה לְמַטָּה מִזָּה, עַד הַתְּהוּם,
עַד שְׂתַמְצָא יִם הַגְּדוֹלָה שְׁבָעָה זֶה עַל זֶה, וּכְלָם
תְּלִוִים בְּמַאֲמָר אֶחָד.

אָמֵר רַבִּי שְׁמַלְאִי, אִימְתֵּי הַעוֹלָם מִתְמֻיטָּת?
בְּשָׁעָה שְׁהַקְדּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִבִּיט וְרוֹאָה
בֹּו, שֶׁנֶּאֱמָר (תהלים יד) ה' מִשְׁמִים הַשְׁקִיף עַל בְּנֵי
אָדָם וְגו'.

רַבִּי נְהֹרָאי וְרַבִּי יַצְחָק קָמוּ בָּאוֹר, בְּשַׁהְאִיר
הַיּוֹם, לְלַכְתָּה בְּדָרְךָ. בְּפִרְמָן שִׁיצָאָו, הַרִּים
עִינֵּיו רַבִּי נְהֹרָאי, רָאָה שְׁפֹזְכָּבִי הַבְּקָר מִרְתָּתִים.

אמָר לוּ רַבִּי יִצְחָק: תְּرֹא אֶת אָוֹתָם הַפּוֹכִים
שְׁמֻרְתָּתִים בִּירָאת אֱדוֹןֵם, בָּעֵת מְגִיעָה וּמְגַנֵּם לְזִמְרָה.

מִשְׁוּם שְׁאָוֹתָם בְּנֵי אֱלֹהִים עַמְּדִים עַלְיָהֶם.
וּבְשִׁמְסִימִים שֶׁאָר הַצְּבָאות שְׁמַשְׁבָּחִים
בְּלִילָה, אָוֹתָם בְּנֵי אֱלֹהִים תֹּקְעִים תְּרוּעָה,
וּמִתְבָּגִים כָּל הַמְּחֻנוֹת שְׁשׂוֹלְטִים בְּלִילָה
לְמִקּוֹםָם.

וְאָז אָוֹתָם הַפּוֹכִים שְׁשׂוֹלְטִים בַּיּוֹם, בְּבָקָר,
מְרֻתָּתִים וַיְרָאִים וּמְעָלִים שִׁירָה. וּבָעֵת מְגִיעָה
וּמְגַנֵּם לְשִׁבָּח אֶת רַבּוֹנֵם, בַּזָּמָן הַזֶּה שְׁשׂוֹמְעִים
אָוֹתָה הַתְּרוּעָה, שִׁבְתּוֹב (איוב לה) בְּרוֹן יְהִיד כּוֹכָבִי
בָּקָר וַיַּרְיעֵוּ כָּל בְּנֵי אֱלֹהִים.

הַקְדִּימֹו וְהַלְכֹו, וְהִיה מְאִיר הַיּוֹם. בְּשִׁיצָא הַשְּׁמֶשׁ
וְהַתְּגַלָּה לְעוֹלָם, אָמָר לוּ רַבִּי יִצְחָק
לְרַבִּי נְהֹרָאֵי: תִּמְהַנֵּי בְּשִׁהְסְתַבְלָתִי בְּשִׁמְשׁ.
שִׁבְשִׁיצָא, יֵצֵא אָדָם, וְאַחֲרֵךְ חֹור לְלִבָּן. לְמַה?

וְכֹאֵי גַּזְבָּרָתִי בְּדֶבֶר נְשָׁאָמֵר רַبִּי יוֹסֵי בֶּן נְשָׁלוּם
אָמֵר רַבִּי יִצְחָק בֶּן יְהוּדָא: בְּשִׁיוֹצָא הַשְּׁמֶשׁ,
יְוֹצָא בְּתִקְבָּה, בְּגַבְרָה תִּקְיָת, וּבְזַקְעָה שְׁלָשׁ עֲשִׂירָה
מְשֻׁקּוֹפִים שֶׁל חַלּוֹנִי רְקִיעַ.

וְאֵין בְּכָל אָוֹתָם כּוֹבֵבִי הַשְּׁמִים וְהַמְּזֻלּוֹת שְׁגָכְרָא
גַּבּוֹר, פָּרֶט לְשָׁמֶשׁ. אַיְזָה גַּבּוֹרָה עֹזֶשֶׁה? אֶלָּא
בְּשִׁמְסִתִּים הַיּוֹם וְגַנְגָּסִים הַלִּילָה, מִסְתְּתָמִים בְּלַיְלָה
אָוֹתָם הַחַלּוֹנוֹת וְהַמְּשֻׁקּוֹפִים שֶׁל הַרְקִיעַ. בְּשָׁעָה
שֶׁבָּא הַיּוֹם וְהַשְּׁמֶשׁ יְוֹצָא, מַתְעִיטָר וְנַחֲקָק בְּאָוֹתִיות
שֶׁל סּוֹד הַשְּׁמָשָׁה, וּבִתְקָבָה וּבְפָחָה שֶׁלּוּ הוּא
פּוֹגֵם אֶת בָּל אָוֹתָם הַרְקִיעִים, וּבְזַקְעָה אֶת בָּל
אָוֹתָם הַחַלּוֹנוֹת, וּנְשָׁרְפִים בְּשָׁלַחְבּוֹתָיו, וּפּוֹתַח
אָוֹתָם יְוֹצָא הַחוֹצֶת.

וּמְפִין לְנוּ שְׁגָכְרָא גַּבּוֹר? שְׁבָתּוֹב (תהלים יט) יִשְׁיַש
בְּגַבּוֹר לְרוֹיז אַרְתָּה. וּבְתוֹב (שופטים ח) בְּצָאת
הַשְּׁמֶשׁ בְּגַבְרָתָו. בְּגַבּוֹר שְׁגָנָנָם לְמַלְחָמָה וְנוֹצֶת,
הָוָא אָדָם. בְּשָׁגְצָת, חַזְוָר לְגַזְנוֹ הַרְאָשָׁוֹן. בְּהָ

הַשְׁמֶשׁ, בְּשִׁיוֹצָא, גְּדָלִים בּוֹ שְׁלַהְבּוֹתִיו, וְהוּא אָדָם מְרֻב גְּבוּרָתוֹ, וְאַחֲרֵכֶם חֹזֵר לְגַזּוֹן חֶרְאָשָׁוֹן.

הַלְבּוֹ. בְּשַׁהְגִּיעּוֹ לְשָׁדָה אָחָד, אָמַר רַבִּי יִצְחָק, יָמַר מֶרֶטֶם מִאוֹתָם הַדְּבָרִים הַמְּעָלִים שְׁבָקְרִיאת שְׁמָעַ. פָּתָח וְאָמַר, (דברים ו) שְׁמָעַ יִשְׂרָאֵל ה' אֱלֹהֵינוּ ה' אָחָד. הַפְּסָוק הַזֶּה נוֹחַ בְּשָׁעָה שָׁאָמָרוּ בְּנֵי יַעֲקֹב לְאָבִיהם, אוֹ מֹשֶׁה לִיְשָׂרָאֵל, אֲכָל עַבְשָׁוּ, כָּל הָעוֹלָם אֹמְרִים שְׁמָעַ יִשְׂרָאֵל. לְאַיִלָּה יִשְׂרָאֵל אֹמְרִים?

אֲלָא, הַגָּה שְׁנִינוּ, יַעֲקֹב אָבִינוּ לֹא מַת, וְהַקְדּוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא חִתָּם אֹתוֹ בְּתוֹךְ בְּפַא בְּבוֹדוֹ לְהִזְהַר תִּמְיד עַד עַל בְּנֵינוּ, שְׁמִיחָדִים שְׁמוֹ שֶׁל הַקְדּוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בְּרָאֵי בְּכָל יוֹם פָּעָמִים. וּבְשָׁהָם מִיחָדִים אֶת שְׁמוֹ שֶׁל הַקְדּוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, אֹמְרִים שְׁמָעַ יִשְׂרָאֵל, תְּהִיחָה מַעַיד עַלְינָנוּ, שָׁאָנוּ מִיחָדִים אֶת שְׁמוֹ שֶׁל הַקְדּוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בְּרָאֵי.

בְּאֹתָה הָשָׁעָה נוֹטְלִים אֶת יַעֲקֹב בָּאַרְבָּעָה כְּנֶפֶים, פְּרוֹשִׁים לְאַרְבָּעָת צְדִיקִי הָעוֹלָם,

וּמְעָלִים אֹתוֹ לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ הָעָלֵיּוֹן, וּמְבָרֶךְ אֹתוֹ בְּשַׁבָּע בְּרֻכּוֹת. פָּוֹתַח הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא וַיֹּאמֶר: אֲשֶׁרִי הָאָב שְׁחוֹלֵיד אֶת הַזְּרֹעַ הַזֶּה בָּאָרֶץ! אֲשֶׁרִי הַבְּנִים שְׁמַעֲטָרִים אֶת אֲבֵיכֶם בְּהָדָה! בָּאוֹתָה הַשְׁעָה בְּלָל צְבָאות הַשָּׁמִים פּוֹתָחִים וְאוֹמְרִים, בָּרוּךְ שֵׁם כָּבוֹד מִלְכֹוֹתוֹ לְעוֹלָם וְעַד.

וַיַּעֲקֹב מִתְעִיטָר בְּשַׁלְשָׁה עַשֶּׂר נְהָרוֹת אֶפְרַסְמוֹן זֶה, וַיַּעֲמֵד תְּמִיד בְּקָרְבָּה מִקְפָּת חֹמֶה עַל בְּנֵיו לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, וְלֹא נֹתֵן לְדִין הַקְּשָׁה לְשָׁלְטָה עֲלֵיכֶם, וְכָל בְּנֵי הָעוֹלָם אֵין יִכּוֹלִים לְהַשְׁמִידָם. זהו שְׁכָתּוֹב (ישעה מד) אל תִּרְאָ עַבְדִּי יעקב.

פָּתָח רַبִּי יְהוּדָאִי וְאָמַר, בְּהַגְּמָא שִׁינְשִׁינִים עַשֶּׂר שְׁבָטִים לְמִטָּה, שֵׁהֶם בְּנֵי יַעֲקֹב, בְּהָדָה יִשְׁעָקָב הָעָלֵיּוֹן בְּשָׁמִים, וְשִׁנְיִים עַשֶּׂר שְׁבָטִים עַלְיוֹנִים. וּבְהַגְּמָא שְׁמִיחָדִים שְׁמוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא יִשְׁرָאֵל לְמִטָּה, בְּהָדָה מִיחָדִים הַמְלָאכִים הַקָּדוֹשִׁים לְמִעָלָה, וְהַבָּל בְּמוֹ שֶׁלְמִעָלָה.

פָתָח רַבִּי נְהוֹרָאֵי וְאָמַר, (שם כט) **לִבְנֵן בְּהָ אָמַר ה' אֶל בֵּית יַעֲקֹב אֲשֶׁר פְּדָה אֶת אָבָרָהָם לֹא עַתָּה יִבּוֹשׁ יַעֲקֹב וְלֹא עַתָּה פָּנֵיו יִחוֹרוּ. וּכְיַעֲקֹב פְּדָה אֶת אָבָרָהָם? וַיַּעֲקֹב טָרֵם נִבְרָא בְּעוֹלָם!**

אֶלָּא בָּא וְרִאָתָה, בְּשַׁעַת שְׁהִיו מִפְּרִילִים אֶת אָבָרָהָם בָּאוֹר בְּשָׂדִים, הַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בְּגַם אֶת הַפְּמִלִּיאָה שֶׁלּוּ וְאָמַר: הָצִילוּ אֶת אָבָרָהָם מִתוֹךְ הַשְּׁרָפָה שֶׁלּוּ, שֶׁהוּא אֲהֹובִי.

אָמְרוּ לְקָדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא: תְּרִי יֵצֵא מִמְּנוּ יְשַׁמְּעָל! אָמַר הַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא: תְּרִי יֵצֵא מִמְּנוּ יָצְחָק! אָמְרוּ לְקָדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא: תְּרִי יֵצֵא מִמְּנוּ עִזּוֹן! אָמַר הַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא: תְּרִי יֵצֵא מִמְּנוּ יַעֲקֹב! אָמְרוּ: תְּרִי וְדֹאי שְׁבוּכוֹת יַעֲקֹב יַגְצֵל. וּעַל זה אָמַר, אֲשֶׁר פְּדָה אֶת אָבָרָהָם, שְׁבוּכוֹתוֹ נִצּוֹל אָבָרָהָם.

אָמַר רַבִּי, בְּשַׁעַת שְׁכָפְתוֹ אֶת חֲנִינָה מִישָׁאָל וְעֹזְרָה שִׁיפְלוּ אוֹתָם לְתוֹךְ בְּבִשְׁזָן הַאֲשָׁה הַיּוֹצְקָדָת, חֲנִינָה אָמַר (תהלים קיח) ה' לִי לֹא אִירָא מָה

יעשָׂה לְיַעֲמֹד מִישָׁאֵל אָמֶר (ירמיה ל) וְאַתָּה אֶל תִּרְאָ עֲבָדִי יַעֲקֹב וְאֶל תִּתְחַת יִשְׂרָאֵל בַּי אַתָּה אָנִי נָאָם ה'. עֹזֶרֶת אָמֶר, שָׁמֵעַ יִשְׂרָאֵל וְנו'.

אָמֶר הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, (ישעה מר) זה יאמֶר לְה' אָנִי - זה חֲנִינִית, שֶׁאָמֶר ה' לְיַעֲמֹד אֶרְאָה. זוּה יִקְרָא בְּשָׁם יַעֲקֹב - זה מִישָׁאֵל, שֶׁאָמֶר וְאַתָּה אֶל תִּרְאָ עֲבָדִי יַעֲקֹב. וּבְשָׁם יִשְׂרָאֵל יִבְגַּה - זה עֹזֶרֶת, שֶׁאָמֶר שָׁמֵעַ יִשְׂרָאֵל וּבו'. לא עַתָּה יִבּוֹשׁ יַעֲקֹב וְלֹא עַתָּה פָּנָיו יִחְזֹרְוּ.

וְלֹמַה לֹא חִיה דְּנִיאָל עַמְּהֶם? אֶלָּא דְּנִיאָל אָמֶר,
אָנִי נִקְרָא בְּלִטְשָׁאצָר, בְּשָׁם הָאָלִיל שָׁלוֹן,
שְׁנִיאָמֶר (דְּנִיאָל ר) בְּלִטְשָׁאצָר בְּשָׁם אֱלֹהִי כֵּי, וּבְתוּב
(שם ב) או הַפְּלַקְדָּה נִבּוּכְדִּנֵּצָר (דף צד ע"א) נִפְלָעַל פָּנָיו
וְהַשְׁתַּחֲווֹה לְדְנִיאָל. וְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא אָמֶר,
פְּסִילִי אֱלֹהִיכֶם תִּשְׁרַפְוּן בָּאָשׁ. חַלְקָה וְלֹא חִיה
עַמְּהֶם.

מָה רָאוּ חֲנִינִית מִישָׁאֵל וְעֹזֶרֶת שְׁנִיפְלָו לְאָשׁ? אֶלָּא
אָמֶרֶת, הַצְּפִרְדָּעִים הַפִּילוּ אֶת גּוֹפָם בָּאָשׁ כִּדְיַ

לְהָרָע לִמְצָרִים, בַּמְאֹמֶרׁוּ שֶׁל הַקָּדוֹש בָּרוּךְ הוּא - אֲנָחָנוּ עַל אַחֲת בַּמָּה וּבַמָּה בְּשֵׁבֵיל בַּבּוֹד רַבּוֹגָנוּ.

הַלְּבָבוֹ וַהֲתָעִסְקָוּ בַתּוֹרָה. גִּינְתִּים יָרַד הַשְּׁמֶשׁ. אָמַר רַבִּי נְהֹרָאִי, נָעַבְר מַתְדָּרָךְ וּנְעַלְהָ לְהָרָה, וְנַתְעַסֵּק בַתּוֹרָה, וְלֹא נִישַׁן.

בְּעֹזֶם יוֹשְׁבִים וּמַתְעַסְּקִים בַתּוֹרָה זוּה עַם זוּה, שְׁמַעְוּ קֹול אֶחָד שְׁתִּיה אָמֵר: קִימָמוּ עַלְיוֹנִים. הַתְּחִתּוֹנִים הַיְשָׁגִים, שְׁשִׁנָּה בְגַחְירֵיכֶם, הַתְּעֹזְרוּ! הַגָּה הַקָּדוֹש בָּרוּךְ הוּא רֹצֶח לְהַרְגֵּז אֶת הָעוֹלָם, וְאוֹתָם הַעֲמֹודִים תְּקִימִים, שְׁהָעוֹלָם סְמוֹך עַלְיָהֶם, מְרֻתָּתִים. קֹול בְּבִיה שֶׁל עַפְרָ אַיִלִים, שְׁבוֹכָה עַל אֲרִיה אֶחָה, שְׁרַשִׁים תְּמִיד בְּכֶסֶף הַקָּדוֹש.

אָמַר רַבִּי נְהֹרָאִי לְרַבִּי יַצְחָק, שְׁמַעְתָּ דָבָר? אָמַר לוּ, שְׁמַעְתָּ, וַעֲלָזָה אָמְרָתִי, שְׁמַעְתָּ וְתַרְגֵּנוּ בְטַנִי. אָמַר רַבִּי נְהֹרָאִי, וְדָאי הַקָּדוֹש בָּרוּךְ הוּא רֹצֶח לְדִין אֶת הָעוֹלָם שֶׁלֽוּ, וְטָרַם שְׁיעִשָּׂה הַדִּין, הַגָּה קֹול מַתְעֹזֶר, וְמַכְרִיז תְּמִיד בְּעֹלָם. וְדָאי

הַרְמִים שֶׁל הָרִמִּים עֲבָשֹׂו יִסְתַּלְקֹ בְּעוֹלָם. וְהַפֵּל
בְּרִיר לְנוּ, פְּרַט לְזָה שֶׁאָמַר קֹול בְּבִיה שֶׁל עַפְרָ
אַיִלִים שְׁבֹוכָה עַל אֲרִיה אֶחָד, לֹא יִדְעַתִּי מַה הַזֹּא.

אָמַר רַבִּי נְחַמִּיה, לֹא יִדְעַו בָּזָה לְפִי שְׁעָתָה. לִימִים
מוֹעֲטִים הַתְּגִלָּה בְּעוֹלָם. וּמַהִי הַבְּכִיה? זֹ
הַבְּכִיה שֶׁל רַבִּי יַשְׁמַעְאָל בֶּן אַלְיָשָׁע בְּחַזְנִינָה גְּדוֹלָה,
שְׁבָכָה עַל רָאשׁוֹ שֶׁל רַבְּן שְׁמַעוֹן בֶּן גְּמַלְיאָל.
שְׁאוֹתָה הַבְּכִיה לֹא עֲבָרָה מִבְּסָא שֶׁל הַמְּלָךְ, עַד
שְׁיִיעָשָׂה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא נִקְמוֹת בְּשָׁאָר הַעֲמִים.

אָמַר רַבִּי רְחוּמָאי, בָּא וְרִאָה, בְּשָׁעָה שַׁהַקָּדוֹשׁ
בָּרוּךְ הוּא דָן אֶת הַעוֹלָם, אֶת מֵי דָן
תְּחִלָּה? אֶת גְּדוֹלִי הַדּוֹר דָן תְּחִלָּה, וְאֶחָר כֵּד דָן
אֶת הַעוֹלָם. מִנֵּין לְנוּ? מִבָּאָן, שְׁבָתוֹב וַיְהִי בִּימֵי
שְׁפָט הַשְּׁפָטִים. שְׁפָט הַשְּׁפָטִים תְּחִלָּה, וְאֶחָר כֵּד
וַיְהִי רָעֵב בָּאָרֶץ. רַבִּי יוֹסֵי בֶּן יְהוּדָה אָמַר, מִבָּאָן
(מלכִּים-א ח) לְעַשׂוֹת מִשְׁפָט עַבְדוֹ וּמִשְׁפָט עַמּוֹ יִשְׁרָאֵל.
מִשְׁפָט עַבְדוֹ תְּחִלָּה, וְאֶחָר כֵּד מִשְׁפָט עַמּוֹ יִשְׁרָאֵל.

וילך איש מבית לוחם יהודיה (רות א). רבינו יהודיה ורבנן שאומרים, בזמנ שחדין בא לעיר, יסלק אדם עצמו מאותה עיר, שבין שפטן רשות למלאה המות, איןו חזש לבל אדם, ואיש שפטגע בו, יש לו רשות להזיקו.

כיוון שראה אלימלך שחדין בא לעולם, מיד ברכח להסתלק ממנו תדיין, ועם כל זה לא נצול מפנו. חכמים של קיסרין שאומרים, אלימלך גדול הדור היה, והיה גבר למעלה, וכל מי שהוא גבר למעלה, הוא נתפס תחלה.

רבינו יהושע אמר, מה בתוב בשונמיה? (מלכים-ב) והתאמր בתוך עמי אנבי יושבת. מאז שצרכך להבניהםرأسו לתוך רבים, ולא יהיה גרשם בלבד.

מה בתוב בתחלה? וילך איש סתם, רצה להחביא ולהסתיר עצמו שלא יכירו בו. מי הזכיר? מלה תדיין. ואמר, ישם האיש אלימלה, אדם גבר ונרשם הוא, אין ראייה להחביא

וליהפטה. ויהאיין זה אלימלך, פָרְנַס הָעָם?! ויהאיין זה אלימלך שְׁהִיא סֹתֶם עִנֵּיו מִמְעַשֵּי הָעָם?!

רבי פרחיא אמר, באורתה השעה היה הקדוש ברוך הוא זו את העולם, ובית הדין של מלחה עומדת, והקדוש ברוך הוא היה מסתיריו ואומר, וילך איש, סתרם. עד מה מדת הדין והזבירוז, ישם האיש אלימלך. מיד נגור עליו דין ועל בניו, בדכתיב וימת אלימלך וגנו.

רבי יהודה אמר, אלימלך, מי הוא שלא היה יודע מי זה אלימלך זהה? אלא כיון שראה שהדור מבזים בגודלים, אמר, ודע אי אלך מבאן, ולא אהיה נתפס בתוכם. ואלימלך גדול הדור היה, והיה יכולת بيדו למחות, ולא מחה. וחלך משם וברחת, ולפיכך גובר שם וגענש.

ויהי ביום שפט השפטים (רות א). רבי יהושע אמר, כל מקום שגא אמר ויהי ביום, לשוני צער הוא. אלימלך הוא היה בוגמת מלך. כיון שהביר בדבר, השמיות עצמו מישראל, וחלך לנור בין

הָאֲמֹת, שֶׁסְבֵּר נִשְׁלָא יְהִי גָּדוֹן בֵּין יָחִידָם. עַמְּדָה
מִדָּת הַדִּין וְהַזָּכִירוֹ, וְנִתְפְּשָׁ.

וְיִהִי בִּימֵי שְׁפָט חַשְׁפָטִים. רַبִּי חַלְקִיה בֶּן אַלְעָזֶר
פָּתָח בְּפָסוֹק שְׁבָתוֹב (ירמיה לא) מַרְחֹזֶק ה'
נְרָאָה לִי וְנוּ'. בְּשַׁחַקְדוֹשׁ בְּרוֹךְ הוּא מְדָבֵר עִם
הַגְּבִיאִים, אֵינוֹ נְגַלָּה אֲלֵיכֶם אֶלָּא מַרְחֹזֶק. וְעַל כֵּן
רוֹאִים דְּמוֹת דִּבְרִים, בְּאֶדְםָה הַעֲוֹמֵד מִפְּרַחַק, חַזֵּין
מִפְּשָׁה.

שֶׁאָמַר רַבִּי אַלְעָזֶר אָמַר רַבִּי חַנִּינָא, בֶּל הַגְּבִיאִים
בְּלִם לֹא נִתְגַּבֵּאוּ אֶלָּא מַתּוֹד אַסְפָּקְלָרִיה.
שְׁאַיִּנה מַאיָּרָה - מְשָׁה מַתּוֹד אַסְפָּקְלָרִיה הַמְּמַאיָּרָה.
שְׁאָר הַגְּבִיאִים מַרְחֹזֶק - וּמְשָׁה מִקְרֻוב, שְׁנָאָמַר
(מדבר יב) לֹא כֵּן עֲבָדִי מְשָׁה בְּכָל בֵּיתִי נִאָמֵן הוּא.
נִאָמֵן בְּבֵית הַמְּלָה, קָרוֹב הוּא לַמְּלָה.

וְאִם תֹּאמֶר, כִּיוֹן שְׁבָל הַגְּבִיאִים נִתְגַּבֵּאוּ מַרְחֹזֶק,
אֵין אַחֲבָתוֹ שֶׁל מִקְוָם עַלְיָהֶם - בְּתֻוב (ירמיה
לא) מַרְחֹזֶק ה' נְרָאָה לִי וְאַחֲבָת עֹזֶל אַחֲבָתִיךְ עַל
כֵּן מִשְׁבָּתִיךְ חִסְדֶּךְ.

אמֶר רַבִּי חָנִינָא, יֵשׁ רֹחֶזֶק וְגַתְקָרֶב, וְקָרוֹב וְגַתְרָחָק. יֵשׁ רֹחֶזֶק וְגַתְקָרֶב, שְׁבָתוֹב (משלו לא) מַפְרָחָק תְּבִיא לְחַמָּה. קָרוֹב וְגַתְרָחָק, שְׁבָתוֹב מַרְחֹזֶק ה' גָּרָאָה לְיִ. זֶה קָרוֹב לְגַבְיוֹאִים, וְזֶה רֹחֶזֶק לְמַלְכּוֹת. רַבִּי אַלְעָזֶר אוֹמֵר חַפּוֹד - קָרוֹב לְמַלְכּוֹת, וְרֹחֶזֶק לְגַבְיוֹאִים. שְׁרוֹאִים הַדְּמִינוֹנוֹת שֶׁל מַעֲלָה בְּמַיִן גּוֹת.

רַבִּי חָלְקִיה אָמַר, כְּשֻׁרוֹאִים הַגְּבִיאִים בְּצִחְצּוֹת, בִּידְיעָ שְׁהָעוֹלָם נְדוֹן לְמִיטָּב. וּכְשֻׁרוֹאִים בְּחַשְׁבָּה, נְדוֹן לְפָרָעָנוֹת. וְאוֹי פָּתָח הַפְּסָוק וַיְהִי בִּימֵי שִׁפְטִים וּגּוֹ.

וַיְהִי בִּימֵי. רַבִּי בּוֹזֶן בֶּל יָמִיו תִּיה בְּקִיסְרֵין. יוֹם אֶחָד רָאָה אֶת הָעָם שְׁפָרְחִים, שְׁחוֹיו הָעֲנִים הַזּוֹלְכִים, וְאֵין מְשֻׁגִּיחִים עֲלֵיכֶם. אָמַר, וְדַאי תְּדִין רָאוּ לְבָאָן. קָם וְחָלַךְ לוֹ.

יוֹם אֶחָד חָלָשָׁה דְּעַתּוֹ. פָּגַע בְּכֶפֶר סִיבְגִּין בְּרָמוֹן, וְגַרְדָּם. שָׁמַע קּוֹל אֶחָד שֶׁל תְּגָא אֶחָד שְׁעֹזֶסֶק בְּרִיגַת הַתּוֹרָה שְׁאָוָמֶר, (דברים כב) בַּי יִקְרָא קְוֹצְפּוֹר

לְפָנֶיך וּבָיו. קז - זו תשובה. בדרכ - זו רחלה. שגא אמר (משלו ד) וארכ צדיקים באור נהה חולך ואור עד נכוון היום. וצדיקים, שני בנים, יוסף ובנימין. והיא גקראת לבנה, הולכת כל הלילה, ומאריך להם עד נכוון היום, שהוא יעקב.

כל עץ - כל זה צדיק חי העולים. עץ זו שכינה, שגא אמר עץ חיים היא למחזיקים בה. על הארץ - זו ארץ התהותנה. אפרחים - זה שניים עשר שבטים של מלוכה. או ביצים - זה ישראל של מטה, מהם במלבוש שלגופ. והאם רבצת על האפרחים וכו', שלח תשליח (דף צד ע"ב) את האם, שגא אמר (ישעה ד) ובפרטיכם שלחה אמכם.

ואת הבנים תקח לה. הרבעין רבבי בון אוניו, ושם עאת הקול שאומר: חבל על זה, לא אמר ולא כלום. מי שהם, משאר האם ובניהם והולך לו. ומה שהם מגרשת מן ה зан, מה היא אומרת? או שחרבת את ביתך וטרפת את היבלי והגלותי

בְּנֵי לְבִין הָאָמֹת. וַעֲלֵל זֶה יְרַחְם הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא,
שְׂתִּירִי תְּרַחְמֹן אֵין גִּמְצָא אֶלְאָ בָּאָן.

וַעֲלֵל זֶה שְׁבִינָה צֹעָקָת עַל בְּגִיהָ. הַגָּה בְּתוֹב שְׁלִיחָה
תְּשִׁלָּחָה, שְׁנֵי שְׁלוּחוֹם, שְׁהָם בֵּית רָאשׁוֹן וֵבֵית
שְׁנֵי. שְׁלִיחָה תְּשִׁלָּחָה - אֲפָלוּ ק' פְּעָמִים, שְׁאָם חֹזֶרת
עַל גּוֹזְלִיהָ תֹּזֵךְ אַחֲבָת בְּגִיהָ, שְׁלִיחָה אֲפָלוּ בְּמֵה
פְּעָמִים, עַד שְׁהַזְּלִיק לֹז וִסְוִתֵּר אֶת הַקּוֹן שְׁלָה, וַיַּטְלֵל
הַבְּגִינִים הַגְּסֶפְטָרִים בְּקֹנוֹ, לְהַטִּילֵם לִגְנָה, תְּרִי תְּרַחְמֹן
אֵין גִּמְצָא אֶלְאָ בָּהָ. וַתִּאֲרַכְתִּי יָמִים - שְׁנִיאָרִיךְ רָגְנוֹ
מִן שְׁנִיאָרִיךְ יָמִים, שְׁנִקְרָאוּ בָּנִים. ה' ה' אֶל רְחִים
וְחִגּוֹן אֶרְךְ אֲפִים וְגֹזְן.

אָמַר רַבִּי חִזְקִיָּה אָמַר רַבִּי יוֹסֵי בֶּן קִיְּסָמָא אָמַר
רַבִּי שְׁמוּאֵל, כַּשְׁבָּרָא הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא אֶת
הָעוֹלָם, בָּרָא אֹתוֹ בְּשֶׁלֶשׁ קְשָׁרִים, וְהָם חֲכָמָה
וְתִבְוָנָה וְדִעָת, שְׁבָתּוֹב (משל) ה' בְּחָכְמָה יִסְדֵּק אֶרְץ
כּוֹן שְׁמִים בְּתִבְוָנָה בְּדִעָתָה תְּהוֹמוֹת גְּבָקָעָו.

וְכֹל הַקּוֹשֶׁרים בָּאָרֶם. וְכֹשֶׁר הַתְּבוֹנָה שִׁפְקָע מֵהֶם,
הַתְּפִשְׂט בְּשֶׁאָר הַבְּرִיּוֹת, וּבְכָלָם יִשְׁחַבְלָל
לְפִי דָּרְכּוֹ.

הַעֲזֹת הָזֶה, בְּשִׁפְוֹרָח מִגּוֹזְלִיו וְגַשְׁלָח מַעַל בְּנֵיו,
מִצְפָּצָף וְחוֹלָה, וְלֹא יָדַע לְאַיִלָּה מֶקוּם
חוֹלָה, נֹזֵד לְאַבֵּד אֶת עַצְמוֹ. וְהַקְדּוֹש בָּרוּךְ הוּא
שְׁכַתּוֹב בָּו (תהלים קפה) וְרַחֲמֵיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו, אֲפָלוּ
עַל יְתֻוּש קָטָן בְּעוֹלָם, רַחֲמֵיו עַל הַכָּל. אֲזַה
הַמְּמַגָּה עַל הַעֲזֹת מִתְּעוֹזֵר אֶל הַקְדּוֹש בָּרוּךְ הוּא.

וְהַקְדּוֹש בָּרוּךְ הוּא מִתְּעוֹזֵר עַל בְּנֵיו. אֲז קוֹל
יָצָא לְפָנָיו וְאָמֵר: בְּצִפּוֹר נֹזְדָּת מִן
קָנָה בֵּין אִישׁ נֹזֵד מִמְּקוֹמוֹ. אֲז הוּא מַעֲזֵיר רַחֲמִים
עַל כָּל אֹתוֹם הַחוֹלְבִים וְנוֹזְדִים מִמְּקוֹם לִמְקוֹם,
וּמִאָתָר לְאָתָר אַחֲר. שְׁבוּרִי לֵב, שְׁבוּרִי כַּח.
וּמַעֲזֵיר רַחֲמִים עַל כָּל הַעוֹלָמוֹת וְחַם עַלְיָהֶם,
וַעֲזֹב אֶת חַטְאֵי הַנוֹּזְדִים מִמְּקוֹםָם, וְחַם עַלְיָהֶם
וַעֲל כָּל הַעוֹלָם.

וְעַל כֵּן אָמַר תְּקִדּוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁרִי הַצְפֹּר
בְּחַזֵּץ. וְהִיא מְעוֹרֶתֶת רְחִמִּים עַל כָּל הַעוֹלָם.
מַיְגַּרְמָן לְחוֹם עַל הַעוֹלָם וְלַעֲזִירָן עַלְיָהָם רְחִמִּים?
אוֹתוֹ הָאָדָם שְׁשַׂולֵּחַ אָוֹתָה הַצְפֹּר לְצַעַרָה בְּשַׁנְיִ
גּוֹנִים, כִּי מְתַעֲזִירָן תְּקִדּוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא וּמְתַמְּלָא
רְחִמִּים עַל כָּל אָוֹתָם בְּעַלְיָהָרָא, וְעַל כָּל אָוֹתָם
שְׁפָזָדִים מִפְּקוּדָם. וּמְשֻׁוּם כֵּה, שְׁבָרוֹ שֶׁל הָאָדָם
הַזֶּה, מָה בְּתֻובָה בָּו? (דברים כב) לְמַעַן יִיטְבָּלֶךָ
וְהַאֲרְבָּתָ יִמְיָם.

קָם רַבִּי בָּזָן עַל רְגָלָיו, וִשְׁמָחָה וִאָמַר: בָּרוּךְ תְּרִחְמָנוּ
שְׁשַׁמְעָתִי אֶת הַקּוֹל הַזֶּה, וְאַלְמָלָא לֹא בָּאתִי
לְעוֹלָם אֶלָּא לְשִׁמְעָ אֶת זה - דֵי לֵי!

חִזּוֹר אֶתְתוֹ הַקּוֹל בְּמִזְמָרָה, פָּתָח וִאָמַר, (תְּהִלִּים קד)
מָה רַבּוֹ מְעַשֵּׂיךְ ה' בָּלָם בְּחַכְמָה עֲשִׂיתָ וְגַוְ'.
בָּל הַעוֹלָם לֹא בָּאים אֶלָּא בְּחַכְמָה, וְהָאָדָם
הַתַּּמְלָא בְּכָל. שְׁאָר הַבְּרִיות, בְּצִוָּר (בְּתוּסָת) שֶׁל
חַכְמָה שְׁגַשְׁגָּרָה בָּאָדָם.

וְאַת עַל גַב שֶׁכֶל הַבְּרִיות בָה, לֹא הִתֵּה בְּרִיה
קָלָה לְרִדְף אַחֲר מַעֲשָׂה הָאָדָם בַמּו הַעֲזָה.
אָדָם בָזָנָה בְגַיְן לְדִיזָרָה, וְהַעֲזָה בָזָנָה בְגַיְן לְדִיזָרָה.
אָדָם מַבְיאָ מְזוֹן לְבָנוֹ, הַעֲזָה מַבְיאָ מְזוֹן לְבָנָה.
אָדָם מַרְפֵא אֶת הַמְּחֻלוֹת בְעִשָב, וְהַעֲזָה מַרְפֵא אֶת
הַמְּחֻלוֹת בְעִשָב. אָדָם אָפָן וְעוֹשָׂה אֲנִיּוֹת בַיִם,
וְהַעֲזָה נוֹטֵל גּוֹזְלָיו וְמַתְקִינָם עַל חֹזֶק תַיִם.

אָדָם מַשְׁבֵח וּמְרוֹמֵם אֶת הַמֶּלֶך הַעַלְיוֹן, וְהַעֲזָה
מַצְפָאָת וּמַשְׁבֵח אֶת רַבּוֹנוֹ, שֶׁהוּא הָאֱלֹהָה
הַעַלְיוֹן. וּמְשִׁים בָה, לְמַעַן יִיטֶב לְךָ. לֹא בְתוּב
אִיטִיב לְךָ, אֶלָא יִיטֶב לְךָ. אַזְתוֹ הַשְׁלׂוֹחַ שֶׁל הַצְפּוֹר
שְׁמַשְׁלַת, שְׁמַעֲזִיר עַל הַעוֹלָם לְהִיטִיב לְךָ.

רַבִי בָזָן קָם וְהִלֵךְ אֲלֵינוֹ, וְמַצָא שֶׁהוּא רַבִי יִנְאֵי
הַזְקָן, מִן הַחֲבָרִים. נִבְנָם אֲצָלוֹ וְנִשְׁקָוֹ בְרָאָשׁ.
אָמָר, בַמּו שְׁגַחַמְת אֶת לְבֵי, בְךָ יִנְחַם תִּקְדוֹשׁ
בָרוּךְ הוּא אוֹתָה. יִשְׁבּוּ יְחִידָה.

פֶתַח אַזְתוֹ הַזְקָן וְאָמָר, (רות א) וַיְהִי בִימֵי שְׁפָט
הַשְׁפָטִים וַיְהִי רַעַב בָאָרֶץ. בָזָם שְׁהַקְדוֹשׁ

ברוך הוא דין את העוזלים, את מי הוא דין תחולח?
 את אוטם שיחם דנים את העוזלים. הם דנים את
 העוזלים, מי דין אוטם? הקדוש ברוך הוא. מפני
 קלקלול הדין רעב בא לעוזלים.

בכל זמן אין בא, אלא בעז ראייה העם. במו
 זה שאמר רבי יודאי, מה שברתו (משלו י) רב
 אבל ניר ראשים יש נספה بلا משפט - בטעיש
 ספיק אבל בעוזלים, ניר ראשים, הם זורעים
 ואובלים לשבע. ובחזין אבל בעוזלים, יש נספה
 بلا משפט, יש מי שעוזר בשלווה, ונספה מן
 העוזלים. על أيזה עוזן? על עוז שמקלקלים את
 הדין ואת המשפט ומעוותים אותו.

ואם תאמר, אם הגודלים חוטאים بلا משפט,
 שלא עשו משפט בעוזלים, הקדוש ברוך הוא
 בא להרג העניים בשכילם? אלא העניים הם בלבד
 של הקדוש ברוך הוא, והם קרובים אליו.
 ובשבהרעב בא לעוזלים, הם צעקים אליו, וקדוש
 ברוך הוא שומע להם, ומעין על העוזלים, וזה את

אוֹתָם שִׁגְרָמוּ הַצָּעֵר הַזֶּה עַל הַעֲנִים, וְנִסְפִּים מִן הַעוֹלָם קָדָם וּמִנּוּ, שְׁבָתוֹב (שמות כב) אָם צָעֵק יָצָעֵק אֱלֹהִי וְנוּ' וַיְשִׁמְעָתִי בַּי חֲפֹזָן אָנִי. וְאֹוֹמֶר, (שם) וְחַרְהָ אֲפִי וְהַרְגָּתִי אֲתֶכֶם בְּחֶרְבַּי וְנוּ'.

בְּוֹדָאי בְּאָתוֹ זָמָן, יִשְׁ נִסְפָּה וּמִסְתַּלְקָק מִן הַעוֹלָם קָדָם וּמִנּוּ, בֶּלֶא מִשְׁפָּט - עַל שֶׁלָּא הָזִיאוּ הַמִּשְׁפָּט לְאוֹרָה, וְעַל שְׁעָוָתָו וּקְלָקְלוּ הַמִּשְׁפָּט. שֶׁאָמַר רַבִּי יוֹסֵי, בֶּל דֵין שְׁאַיְנוּ מְחַמֵּר אֶת הַדֵּין, אֵין מְחַמֵּרין דִינָנוּ מִלְמַעַלָּה, וּמִסְתַּלְקָק מִן הַעוֹלָם קָדָם וּמִנּוּ. זֶהוּ שְׁבָתוֹב (משל י) יִשְׁ נִסְפָּה בֶּלֶא מִשְׁפָּט.

יִשְׁ מֵשְׁהַן אֶת הַדֵּין לְאַמְתָּו, וּמִקְבֵּל שְׁבָר עַלְיוֹ מִאַת הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. וַיִּשְׁ מֵשְׁהַן דֵין אַפְתָּה לְאַמְתָּו וּנְתַפְשָׁ, בְּגֹזֶן דֵין שְׁמַדְקָדָק דְּקָדְקוּם לְזִבּוֹת לְרַשְׁעָה. שֶׁלְמַדְנוּ, בֵּית דֵין מִבֵּין וּעֲוֹנְשֵׁין שֶׁלָּא מִן הַתּוֹרָה, בְּדי לְעַשׂוֹת סִיג לְתּוֹרָה, אוֹ מִפְנֵי שְׁחַזְמָן גּוֹרָם, וְתַדֵּין מִסְלָק עַצְמוֹ מִן הַדֵּין וּמִלְהֻעְנִישׁוּ, וּמִדְקָדָק בְּעָנֵינוּ הַדֵּין לְמַצָּא פֶתַח

לְזִבּוֹת אָזֶת מִן הַדֵּין מִפְנֵשׁ, וְהַוָּא דֵין אֲמָת. אֲפָלוּ
כֵּה, בְּשַׁחַקְדּוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא דֵין אֶת הַעוֹלָם, אָזֶת
הַדֵּין גַּתְפָּם עַלְיוֹ, וּמְסֻתְּלָקָם מִן הַעוֹלָם קָדָם זִמְנוֹ.
וְאִם לֹא, עַלְיוֹ הַבְּתוּב אָזֶר (איוב יח) לֹא נִין לוּ וְלֹא
גַּכְדָּבָעָמוֹ. בְּשַׁעַצְמָוֹ אִינּוֹ גַּתְפָּם - גַּתְפָּם זַרְעָוֹ.

יָשׁ מֵי נַשְׁאִינוֹ (רף צה ע"א) דֵין אֶת הַדֵּין לְאֲמָתָו, וּמְקַבֵּל
עַלְיוֹ שְׁבָר. כְּגַ�ן אָבָא, שְׁרָאָה אֶחָד מִחְבָּק
לְאִשָּׁת אִישׁ וּמִנְשָׁקָה, הַוְצִיא אָוֹתָם לְמַלְכִית,
וְתָרְגָם. לֹא שְׁהָם בְּנֵי תְּרִינָה, אֶלָּא לְעַשּׂוֹת סִיגָּן
לְתֹרָה, שֶׁלֹּא יָאִמֵּר, הַדֵּין הַוְצִיאָם מִדֵּין תֹּרָה,
שֶׁלֹּא מִחְיִבִים חָרָג, אֶלָּא וְעַשֵּׂזֶסֶג לְתֹרָה. וְהַדֵּין
שֶׁלֹּא עֹשֶׂה סִיגָּן לְתֹרָה, אֵין לוּ סִיגָּן בְּעוֹלָם הַזֶּה,
שֶׁלֹּא נִין וְגַכְדָּבָעָמוֹ וְיִהְיָה עַצְור וְעַזְוִיב. וּבְעוֹלָם הַבָּא
מִעֲבִירִים מִפְנֵנוֹ אָוֹתָם מִעֲשִׂים טֹבִים, שְׁהָם סִיגָּן
לְאָדָם לְעוֹלָם הַבָּא. בָּמוֹ זֶה שֶׁאָמַר רַבִּי נוֹרִי, עַשְׂיוֹ
סִיגָּן לְתֹרָה כִּי שְׁתָאָרִיכָו יָמִים בְּעוֹלָם הַזֶּה
וּבְעוֹלָם הַבָּא.

וַיְלֹךְ אִישׁ - בָּכֶל מִקּוּם שֶׁנְאָמֵר אִישׁ, צָדִיק גָּדוֹל בְּדָרוֹן הוּא, שִׁיבֵּל לְעַמְּדָה עַל עַצְמוֹ וְעַל אֲחֶרִים. בְּעַנְיוֹן זה לְגַנְגָּאי - אִישׁ יָדַע צִדְקַת אִישׁ שְׁדָה, רָשָׁע בְּרָשָׁע הַוְּרָגָן, וּמִקְפָּח בְּגַנְיָה אָדָם וְלֹא פָוִיחַ.

אַלְיָמָלָךְ גָּדוֹל בְּדָרוֹן רָאוּי לְעַמְּדָה עַל עַצְמוֹ וְעַל אֲחֶרִים. כיון שֶׁרָאָה תְּרֻעָה, מִיד בְּרָתָה לְפִיכָּה נְעָנֵשׁ. מִבֵּית לְחַם יְהוָה - מִמּוֹקָם סִנְהָדְרִין גָּדוֹלָה, מִהְגִּבְעָה שֶׁל הַתּוֹרָה שְׁשָׁם, בָּמוֹ שֶׁנְאָמֵר (שמואל-ב כ) מי יָשַׁקְנֵי מַיִם מִבּוֹר בֵּית לְחַם אָשָׁר בְּשַׁעַר.

זוֹה עַקְרָב רְגָלָיו מְגִבְיעַת הַתּוֹרָה שֶׁל בֵּית לְחַם יְהוָה, לְגֹור בְּשִׁדי מֹאָב, וּמְשֻׂום בְּהַגְּנָנָשׁ. וְאַתָּה רְבִי, גָּלִית עַצְמָךְ בְּמִקּוּם שְׁנוּבָעִים הַחֲבָרִים מְעִינּוֹת שֶׁל תּוֹרָה בָּאָז? אָמָר, בְּרוּךְ תְּרַחְמָנוּ שְׁפַטְלָחָנִי לְבָאָז לְשִׁמְעַ אֶת דָּבָרִיךְ.

רְבִי בָּזָן הָיָה הַוְּלִיךְ יוֹם אֶחָד בְּדָרָה. פָּנֵשׁ בָּזָן תִּינּוֹק אֶחָד. אָמָר לוֹ: רְבִי, הַתְּرִצָּה שְׁאַלְךְ עַמְּדָה

בָּדָרֶךְ וְאַשְׁמֵנָשׁ לְפִנֵּיכְךָ בָּדָרֶךְ הוּא? אָמָר לוֹ: **לְהָ**.
חֲלֵךְ אַחֲרָיו.

עד שְׁחִיה הַוְלֵךְ, פָּגַשׂ בּוֹ רַبִּי חִיא וַרְבִּי אַבָּא
 וַרְבִּי יְוָדָא וַרְבִּי יוֹסֵי. אָמְרוּ לוֹ: **אַתָּה לְבָדֶךְ**,
 וְאַין מַי שְׁיִטְעֵן אַחֲרֵיךְ? אָמָר לָהֶם: תִּינּוֹק אֶחָד
 בְּאָז שְׁחֹלֵךְ אַחֲרֵי. אָמָר רַבִּי חִיא: בְּרָאִי חִיאת
 שְׁתַתְחִיב בְּגַפְשָׁה, שְׁאַין עַמְךָ עַם מַי שְׁתַדְבֵּר
 בְּדָבֵרי תּוֹרָה. יִשְׁבּוּ בְשִׁדָּה תְּחִתְ אַילֵּן אֶחָד.

פָתָח רַבִּי חִיא וְאָמָר, (משל י) וְאֶרְחַ צְדִיקִים בָּאוֹר
 נִגְהָה הַוְלֵךְ וְאוֹר עד נְבוֹז הַיּוֹם. הַהְוֵלֵךְ בָּדָרֶךְ
 אַחֲרֵיךְ לְהִיּוֹת עַמוֹּ מַי שְׂיִדְבֵּר בְּדָבֵרי תּוֹרָה. וּבָנָו
 דָּרְכָנוּ שֶׁל צְדִיקִים, הַוְלֵךְ וְאוֹר, הַוְלֵךְ וְעַמוֹּ דָּבְרֵי
 תּוֹרָה, שְׁבַתּוֹב (שם ו) וְתּוֹרָה אוֹר. עד נְבוֹז הַיּוֹם,
 עד שְׁתַשְׁתַּחַת עַמוֹּ הַשְּׁבִינָה וְלֹא תָווּ מִמְּפָגָה.
 שְׁפַשְׁנִינוּ, בְּכָל מֶקוּם שִׁישׁ דָּבְרֵי תּוֹרָה, שְׁבִינָה שָׁם,
 שְׁפַגְגָּאמָר (שמות כ) בְּכָל מֶקוּם אֶשְׁר אָזְבֵּיר אֶת שְׁמֵי
 יְבָויִ.

פָתַח רַבִי יְהוּדָה וֹאמֶר, (משלו ז) **רְפָאוֹת תְּהִי לְשָׁרֵךְ וְגַוְ'.** הַתּוֹרָה הִיא רְפּוֹאָה לְאָדָם, לְגַוְתָּה וְלְעָצָמוֹת, בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא. **שֶׁאָמַר רַבִי נְחַמֵּיה אָמַר רַבִי נְהֻרָאִי,** הַרְפּוֹאָה לְאָדָם בְּעוֹלָם הַזֶּה בְּכֶל יוֹם - מִי שְׁקוּרָא קְרִיאָת שָׁמֵעׁ עַל תְּקִוָנָה.

וֹאמֶר רַבִי נְהֻרָאִי, בְּקְרִיאָת שָׁמֵעׁ יִשְׁמַתִּים אֶרֶבְעִים וּשְׁמֹונָה תְּבוֹתָה, בְּמַנֵּן מַאתִים אֶרֶבְעִים וּשְׁמַמְנָה אִיבְּרִים שֶׁל אָדָם. וְתְקוּרָא קְרִיאָת שָׁמֵעׁ בְּתְקוֹנָה, כֹּל אִיבְּרָ וְאִיבְּרָנוּטָל תְּבָה אַחַת לְעָצָמוֹ, וּמְהֻרְפָּא בּוֹ. וְזֹה רְפָאוֹת תְּהִי לְשָׁרֵךְ וְשְׁקוּרִי לְעָצָמוֹתֶיךָ.

בִּינְתִּים הָגִיעַ אָתוֹ הַתִּינּוֹק עִיף מִתְּדָרֶה, וַיַּשְׁבַּ לְפִנֵּיכֶם. שָׁמֵעׁ אֶת הַדְּבָרִים הַלְּלוּי, קָם עַל רַגְלָיו וֹאמֶר: וְהִלֵּא בְּקְרִיאָת שָׁמֵעׁ אֵין שֵׁם אֲלָא מַאתִים אֶרֶבְעִים וְחַמֵּשׁ תְּבוֹתָה? אָמַר לוֹ רַבִי חִיאָ: שָׁב בָּנִי. יִשְׁבַּ.
אָמַר: הַשְׁמָעַת בָּנִי בָּזָה דָּבָר?

אמָר לוֹ: בְּהַשְׁמָעָתִי מֵאָבָא, שֶׁבְּקָרְיאַת שְׁמָעַ יִשְׁמַע
מְאַתִּים אֲרַבָּعִים וַיְשֻׁמוֹנָה תְּבוֹתָה חֶסֶר שְׁלֹשׁ
לְמַנֵּין אִיבְּרִיו שֶׁל אָדָם. מַה תְּקִנְתּוּ? תְּקִנוּ
שְׁחַשְׁלִיחַ צְבּוֹר חֹזֵר עַל שְׁלֹשׁ הַתְּבוֹתָה הַלְלוּ,
וְמַהֲזָן? ה' אֱלֹהִים אָמָת. בְּדַי לְהַשְׁלִים מְאַתִּים
אֲרַבָּעִים וַיְשֻׁמוֹנָה תְּבוֹתָה עַל הַקָּהָל, וּבְדַי שְׁלֹא
יַפְסִיק לְאָמָת, לֹא פְּחוֹת מְשֻׁלָּשׁ, וְלֹא יוֹתֶר מְשֻׁלָּשׁ.

בִּינְתִּים בָּא רַבִּי יְהָדָא בֶּןוֹ שֶׁל רַבִּי פָנָחָם, וַיַּשְׁבַּ
אֲצָלָם, וְאָמָר לְהָם: בַּמָּה עַסְקַתֶּם? אָמָרוּ
לוֹ: בְּדַבְּרֵי קָרְיאַת שְׁמָעַ, וְכֵد אָמָר הַתִּינּוֹק הַזֶּה.
אָמָר: וְהִאי שְׁבֵד הַזֶּא, וְכֵד אָמָר רַבִּי יְוָחָנָן בֶּן נוֹרִי
אָמָר רַבִּי יוֹסֵי בֶן דָוְרָמְסָקִית מְשֻׁמָּו שֶׁל רַבִּי
עֲקִיבָא, חֲסִידִים הַרְאָשׁוֹנִים תְּקִנוּ קָרְיאַת שְׁמָעַ
כְּגַד עִשְׂרַת הַדְּבָרוֹת, וּכְגַד מַנֵּין אִיבְּרִיו שֶׁל אָדָם.
וְתַרְיִ חֶסֶר מַהֲזָן שְׁלֹשׁ? תְּקִנוּ שִׁיחָה שְׁלִיחַ צְבּוֹר
חֹזֵר וּמְשֻׁלָּים אָוֹתָן. וְמַהֲזָן? ה' אֱלֹהִיכֶם אָמָת.

בְּתִפְלָה תְּקִנוּ שְׁלֹשׁ בְּרָכוֹת רָאשׁוֹנֹת וַיְשֻׁלָּשׁ
בְּרָכוֹת אַחֲרוֹנֹת. **בְּקָרְיאַת שְׁמָעַ** -

שְׁלֵשָׁה שְׁמוֹת בְּרַאשׁוֹנָה, ה' אֱלֹהִינוּ ה', וּשְׁלֵשָׁה
שְׁמוֹת בְּאַחֲרוֹנָה - ה' אֱלֹהִיכֶם אֱמֶת. וּכְלַ קְוִירָא
קְרִיאַת שְׁמֻעַ בְּמֹזֶה, בִּידּוֹעַ שְׁאַינּוּ נָזָק בְּאַתָּה
יּוֹם.

וּכְלַ הָאוֹמֵר קְרִיאַת שְׁמֻעַ שְׁלָא עִם הַצְבּוֹר, אַיִן
מְשֻׁלִים אִיבָרִי, מִפְנֵי שְׁחִסְרָה הַשְׁלֵשָׁה תְּבוֹתָה
שְׁשַׁלְיחָ צָבּוֹר חֹזֵר. מָה תִּקְנַתּוּ? יִבּוֹן בְּחִמְשָׁ
עֲשָׂרָה וּוֹיָם שֶׁל אֱמֶת וַיַּצִיב.

וְעַם בֶּל זֶה תִּיהְ קְוִירָא עַלְיוֹ אָבָא, (קהלת א) מִעֵדָה
לֹא יִכְלֶל לְתִקְזֹן וְנוּ. אַוְתָן שְׁלֵשָׁה תְּבוֹתָה
שְׁבַקְרִיאַת שְׁמֻעַ שְׁשַׁלְיחָ צָבּוֹר חֹזֵר אַוְתָן, לֹא
יִכְלֶל לְהַמְנוֹת אַוְתָם לְתִשְׁלֹום מִאַתִים אַרְבָּעִים
וּשְׁמֹונָה בְּשֶׁאָר הַצְבּוֹר. אָמֵר לְאַוְתָו הַתִּינּוֹק, פְּסָק
פְּסָוקְךָ! פָּתָח וְאָמֵר, (שם ט) עִיר קְטַנָּה וְאַנְשִׁים בָּה
מְעַט.

רַبִּי בָּזֵן הַטְעִין יוֹם אַחֲרֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן בָּזֵן
יוֹחָאי בְּעָלִית סְלָע אַחֲרֵי, בְּרוּם הַהָר. רַאֲיוֹ
צְפּוֹר אַחֲת נֹזְדָּת מְגֹזְלִיה, וְאַחֲרִים בְּאַיִם, וּמְרַטְוֹ

את בְּנֶפֶיהָ, וְעַלְיָהָ אָמֵר אֶת הַפִּסּוֹק הַזֶּה, (משל ב')

בְּצִפּוֹר נֹדַדְתָ מִן קָנֵה בֵּן אִישׁ נֹזֵד מִמְקוֹמוֹ.

בָּעוֹד שְׂהִיו הַוְלָבִים, רְאוּ נְחַשׁ אֶחָד שַׁהוֹרֵג אֲדָם
וְהַזְּלֵךְ לוֹ, וְרְאוּ אֲרֵיה שְׁטוֹרָף אָזֶן וְאוֹבֵל.
אָמֵר רַبִּי שְׁמֻעוֹן, מַה תֹּעֲלַת לוֹ לְנְחַשׁ הַזֶּה
שְׁטוֹרָף לְחַטָּם?

פֶתַח וְאָמֵר, (איוב ט) אָשָׁר בְּשַׁעַרְתָּה יִשְׁוֹפֵנִי וְהַרְבָּה
פְּצִיעִי חָגָם. אָשָׁר בְּשַׁעַרְתָּה - זה הַשְׁטָן,
שְׁדַרְכּו בְּנְחַשׁ, טֹרָף וְהַזְּרֵג לְחָגָם וְלֹא מֹעֵיל לוֹ.
יִשְׁוֹפֵנִי - בְּתוּב כִּאן יִשְׁוֹפֵנִי, וּבְתוּב שֵׁם הוּא
יִשְׁוֹפֵךְ רָאשׁ. וּמְשִׁים שְׁבַשְׁעַרְתָּה יִשְׁוֹפֵנִי, הַרְבָּה
פְּצִיעִי חָגָם. שְׁדַרְכּו לְהַזִּיק חָגָם, וְטֹרָף טֹרָף לְחָגָם.

וְאִם תֹּאמֶר שְׁעוֹשָׁה בְּלִי רִשׁוֹת - וְהַגֵּה בְּתוּב רַוִּיחַ
סְעַרְתָּה עַשְׂה דָּבְרוֹ? וּבְתוּב (קהלת י) אִם יִשְׁחַד
הַנְּחַשׁ בְּלוֹא לְחַשׁ. (דף צה ע"ב) נְחַשׁ אִינּוֹ נֹשֶׁךְ עַד
שְׁלׂוֹחָשִׁים לוֹ מִלְמַעַלָּה. שֶׁאָמֵר רַבִּי שְׁמֻעוֹן, יִשְׁחַד
שְׁלׂוֹחָשִׁים לוֹ מִלְמַעַלָּה, וְלֹא נֹדֵע אֵלֵינוּ אָתוֹ

הנְּחַשׁ, וְהָרֵג אֶת מִישָׁהוּ אַחֲרָיו. אֲשֶׁרִי מֵשְׁלָלָ
נוֹדֵעַ אֵלֵינוּ וְלֹא גַּרְשָׁם לִפְנֵינוּ.

מַה בְּתוֹב בְּאַלְיָמָלֶךְ? (רות א) וַיְשִׁם הָאִישׁ אַלְיָמָלֶךְ.
כִּיּוֹן שְׁגַרְשָׁם אֶצְלוֹ, הַסְּטִין בְּדִין עָלָיו, עַד
שְׁחַרְגֵּ אֹתוֹ, שֶׁבְתוֹב וַיִּמְתַּא אַלְיָמָלֶךְ. כִּיּוֹן שְׁחַתְחִיל
בּוֹ, הַתְחִיל בְּבָנָיו, וְהַפְלֵל בְּעַנְשׁ שֶׁל הַדִּין, שְׁאֵין
עַנְשׁ בְּעַנְשׁ שֶׁל הַדִּין. שֶׁלֹּא יָמַר הַדִּין שַׁהוּא גַּעֲנָשׁ
לְבַדּוֹ, אֶלָּא הוּא וּבָנָיו וּבָל בֵּיתוֹ יִתְפֻּסּוּ בְּחַטָּאת
הַדִּין.

הַדִּין יִשְׁלֹׂו לְרַדְףּ וְלִדְעַת אַחֲרֵי מַעֲשֵׂי בְּנֵי הָעִיר,
מִפְנֵי שַׁהוּא גַּתְפָּם בְּחַטָּאתָם. שֶׁלֹּא יָמַר
הַדִּין, אֲנִי בְּדִי לְדוֹזֵן דַיִן בֵּין אִישׁ לְחֶבְרוֹן, וְלֹא יוֹתֵר.
אֶלָּא בֶּל מַעֲשֵׂי בְּנֵי הָעִיר תַּלְיוּימָן עַל צֹאָרוֹן. וְאֵם
אֹוֹתָם עִינֵּיו מַמְעַשֵּׂי הָעִיר, הוּא גַּתְפָּם בְּחַטָּאתָם.

אַלְיָמָלֶךְ יִכְזֹל הִיה לְעַמְדָה וְלִהְגֹּן עַל דָוָרוֹ, וְצִדְיקָה
הִיה. **בְּשָׁעָה שְׁחַקְדּוֹשׁ בְּרוֹזָה** הוּא
הַתְעֹורֶר בְּדִין עַל הָעוֹלָם, הוּא מְשִׁגֵּיחַ בְּרָאֵשִׁי
הָעָם, וְרַצָּח לְכַסּוֹת עַל אַלְיָמָלֶךְ. בְּרָאֵשׁוֹנָה מַה

בְּתֻובָה? אִישׁ סְתַתֵּם, וְלֹא בְּתֻובָה מֵהוּא. מִיד קָם
הַמְּקַטְּרָג וְאָמַר, וַיְשַׁם הָאִישׁ אֶלְיָמָלֶךָ, שֶׁהוּא גָּרָשָׁם
וְנוֹדָע הוּא וְכֶל בֵּיתוֹ.

מִבָּאוֹן לְמִדְנָנוֹ, שֶׁאֵין דִּין בְּכָל דָּזָר וְדוֹר שֶׁלֹּא גָּרָשָׁם
וְנוֹדָע אֲצָלוֹ לְמַעַלָּה. וּבְשַׁעַת שְׁמַת עֹזֶר
הַדִּין עַל הָעוֹלָם, הוּא גָּדוֹן בְּרָאשׁוֹנָה, שֶׁבְּתוּב
שְׁפָט הַשְׁפָטִים.

וַיְשַׁם שְׁנֵי בָנָיו מְחַלוֹן וּבְלִיוֹן. רַبִּי פָּדָת וּרְבִּי
פְּרַחְחָא אָמַר, מְחַלוֹן - שְׁמַחֵל לוֹ תְּקִדּוּשָׁ
בְּרוּךְ הוּא לְאַחֲרِ זָמָן, עַל שְׁהִיחָה מֹזָחָה בְּיַדְךָ שֶׁל
אָבִיו, וּמְשַׂתְּדֵל בָּו עַל הַמְּשִׁפְטִים. בְּלִיוֹן - עַל
שְׁגַבְלָה מִן הָעוֹלָם.

רַבִּי יוֹסֵי בֶּן קִים מֵאָמַר, בְּשֵׁם שְׁהִיוּ הַם - כֵּה
הִי נִשׁוּתֵיכֶם. עֲרָפָה - עַל שְׁמָה גָּדוֹנִית,
קִשְׁתָּעָרָת, שֶׁלֹּא רָצַתָּה שְׁיִחְצָה לָהּ חָלֵק עִם
יִשְׂרָאֵל, בָּמוֹ שָׁגָגָא מָר בֵּי פָנוֹ אֶלְיָעָרָת וְלֹא פְנִים.
רַבְּנָן אָוּמָרים, לְפִי שְׁחַחְזִירָה עֲרָף לְחַמּוֹתָה.

רֹזֶת - על שם תור, שהוא בשר על המזבח. בך רוזת בשרה לבא בקהל, שעלייה נתקינה הלבבה: עמוני ולא עמנית, מזאבי ולא מזאית.

רֹוַת - שיצא ממנה בין שריה לקדוש ברוך הוא בשרות ותשבחות.

רֹזֶת אֲשֶׁת מְחֹלוֹן, באתה בקהל. מחלון, שפתח לו הקדוש ברוך הוא להיות שמו נזבר. ערפה אשת בלויין, לא באתה בקהל, שכלה אותן הקדוש ברוך הוא. בלויין לא נזבר שמו בישראל.

על התקoon הזה, נעמי - נשמה. אלימלך - נשמה לנטמה. מחלון - רוח השכליות. רות - נפש השכליות. בלויין - רוח התבاهית. ועל זה אמר שלמה, (קהלת ג) וכי יודע רוח בני האדם העלה היא לעלה ורוח התבאה הירדת היא למטה לארץ. רוח האדם - זה מחלון. רוח התבאה - זה בלויין, שהוא מצד השמאלי. נפש התבאה - זו ערפה, שהוא מצד השמאלי. מקשת ערפת, והוא מצד השמאלי. ועל בגין בלויין לא נזבר שמו בישראל.

וַיִּקְחֵוּ לָם נְשִׁים מִאֲבִיוֹת. אָמֶרَ רַبִּי רְחוּמָאִי, בְּנוֹת
עֲגָלוֹן מֶלֶךְ מוֹאָב הָיָה. וּמִפְנֵי מָה זֶבֶחַ עֲגָלוֹן
לְכֹה? אָמֶרَ רַבִּי רְחוּמָאִי, כַּשְׁבָא אִיהָזֶד וְאָמֶר (שופטים
ו) דָבָר אֱלֹהִים לֵי אֶלְيִיךְ וַיַּקְרֵם מַעַל הַבְּסָא, אָמֶר לֹא
הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא: אַתָּה קָמַת מִכְסָאֶךָ בְּשִׁבְיל
כְּבוֹדִי - חִינֵּךְ, מִפְנֵד יִצְאָה מֵשִׁיבָה עַל בָּסָאִי,
שְׁפָגָאָמֶר (דברי הימים-א כט) וַיַּשְׁבַּט שְׁלָמָה עַל בָּסָא ה'.

רַבִּי בָּזֵן אָמֶר, אַלְמָלָא הִיְתִי שָׁם, כַּשְׁהַתְּקִימָה
הַחֲלָבָה מוֹאָבִי וְלֹא מוֹאָבִית - הִיְתִי חֹזֵלָק
עַלְיוֹ וְאָמֶר, מוֹאָבִית וְלֹא מוֹאָבִי. וַיְמַה מֵשֶׁבֶתּוּב
בְּהָם (גדבר כה) וַיִּחְלֵל הַעַם לִזְנוֹת אֶל בְּנוֹת מוֹאָב
וַתִּקְרַאָנָה לְעַם לִזְבָּחֵי אֱלֹהֵי הָעָם, וְתִּתְוֹב (שם לא) הַזָּהָב
הַגָּהָה הָיָה לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל בְּרִבְרִיבָה בְּלֻעָם וְתִּתְהַיֵּה הַמְּגַפֵּה
בְּעַדְתָּה. הֵם גָּרְמוֹ לְכָל זה, וְהַגְּבָרִים אָסּוּרִים וְהַזָּהָב
מִתְּרוֹת?

וּמִיד אָמֶר, תִּזְרַתִּי בַּי! וַיְמַה מַשָּׁה וְאַלְעֹזֶר קָבֵלּוּ
אוֹתָן, שֶׁבְתּוּב (שם) אָשֶׁר לֹא יִדְעַו מִשְׁכָּב
זָבֵר הַחַיּוֹ לָכֶם. מָה הַטְּעֵם? שֶׁבְחַכְרֵחַ עַמְדוֹ בְּנוֹת

מוֹאָב בְּאָתוֹ הַמְעַשָּׁה. שֶׁאָמַר רַبִּי חַלְקִיה אָמַר רַבִּי אַסְטִיא בֶן גּוּרִיוֹן, הָאֲנָשִׁים בָּאִים וּמְבֵיאִים אֶתְנוֹ בֶּעָל כְּרַחֵז, וְהַהִיא שְׁלָא קְבֻּלה - הַזְּרִגִּים אֶתְהָ. עַד שֶׁגְמַצָּאוּ מוֹאָבִיות בְּלֹן שֵׁם בַּחֲבִרָה. וְעַל גַּן וְנָדָא הָאֲנָשִׁים אַסְוָרִים, וְהָנָשִׁים מִתְרוֹת. וְעוֹד, כְּתוּב בַּתּוֹרָה שְׁנֵי טָעַמִּים - עַל דָּבָר אֲשֶׁר לֹא קָדְמוֹ אֶתְכֶם בְּלֹחֶם וּבְמִינִים, וְאֲשֶׁר שְׁבָר עַלְיךָ אֶת בְּלָעָם, שֶׁעָקֵר תְּדִבָּר גְּבָרִים הִי.

אָמַר רַבִּי חַסְדָּאי, וְתָרִי שְׁנִינוּ, שֶׁגַּחַל שְׁטִים מְגַדֵּל הַגְּאוֹת שֶׁל נְשִׁים הוּא, וְאַתָּה אָמְרָת שֶׁבָּעֵל כְּרַחֵז הִי שֵׁם? וְאָמַר רַבִּי אֹוְשָׁעְיָא, מָה שֶׁבָּתוּב (יַיְלָד) וּמְעַין מִבֵּית ה' יֵצֵא וְהַשְׁקָה אֶת נְחָל הַשְׁטִים, שֶׁבָּאָתוֹ זָמֵן עַתִּיד הַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְרִפְאַת אֶת כָּל הָעוֹלָם, וּמִפְנֵי שֶׁגַּחַל שְׁטִים מִרְבָּה נְאֹת, יֵצֵא מְעַין מִבֵּית ה' לְרִפְאַת אָתוֹת הַגְּחָל. אֲםֵן, תָּרִי לְדֹבֶר בְּשִׁבְיל הַגְּאוֹת הָזֶה בָּאָתוֹת מַעֲצָמָן.

אָמַר רַבִּי מְנַסְּיָא, חַם וּשְׁלוֹם! גָּלוּי וִידּוּעַ, שֶׁבָּמָקוּם שֶׁבָּעַלְיכֶם וְאַבְיָהֶם שֵׁם, שֶׁאִינֵּן

**באות מעצמן בפרהסיה, אלא הם הפקירו אותו
בעל ברחו בעצתם.**

אמֶר רַבִּי יוֹסֵי בֶן קָסְמָא, תָמֵה אָנִי אִם מְגֻלָה זו
לֹא בָאָה אֶלְאָ כִּדִי לִיְחָם וְרֹעֵ דָוִד שְׁבָא
מִרְוֹת הַמּוֹאֲבִיה - לֹא יִסְפֶּר יוֹתָר, וְלֹמַה לִי כָל
זֹה? לְכַתֵּב הַיִתְחַם מִפְעֹז, בְּשַׁגְשָׁא אֶת רֹת, וַיֹּאמֶר
אֶלְהָ תַולְדוֹת פְּרִיאָן, עד וַיַּשִּׂيءַי הַוְלִיד אֶת דָוִד. אֶלְאָ
הַפְלֵל הַצְטִירָה בְשִׁבְיל הַצְדָקָת הַזֹּוּ, שְׁבָאָה לְהַתְגִיר
וְלִחְמֹת תְּתַחַת פְנֵי הַשְׁבִינָה, וְלַהֲזִיעַ עֲגֹנוֹתָנָתָה
וְצְגִיעֹת שְׁבָה וְצְדִיקָתָה.

רַבִּי אֶלְעֹז בָּרַבִּי יוֹסֵי אָמֶר, לְהַזִּיעַ וְרֹעֵ דָוִד,
שַׁהוּא (תהלים יב) כִּסְף צָרוֹת בְּעָלִיל לְאָרִיא.
שְׁתִירִי פְּרִיאָן וְעוֹבֵד כִּסְף צָרוֹת הוּא, כִּכְסִף הַזֹּה
שְׁגָנְרָף פָעָם וִשְׁתִים.

אם תאמֶר, מִפְנֵי מָה בָאו מִן הָאֲמֹהוֹת בְעַנֵינו
זֹה? אֶלְאָ כִּסְף מִזְקָק מִתּוֹךְ סְגִים שְׁבָה. וְוֹרָע
דָוִד צָרוֹת מִצָּד זֹה וּמִצָּד זֹה, שְׁבָתוֹב (דברים ו)
וְאַהֲבָת את ה' אֶלְחִיך בְּכָל לְבָבְך וְגַזְוּ, בְשִׁנְיָיו

צְרִיכָה, בִּיאֵצֶר הַטּוֹב וּבִיאֵצֶר הַרְעָע. הַפְלָל צְרִיכָה בַּאֲחָד.
וּזְרֻעַ דָּיוֹד צְרִיכָה בְּהָ. (דף צו ע"א)

פֶתַח רַבִי וֹאמֶר, בְּהָ אָדָם הַרְאָשָׁוֹן - נְשָׁמָה
לְנְשָׁמָה. חַיָה - נְשָׁמָה. קַיּוֹן וְחַבְלָל - הַכְּבָל
מִמֵין אֶחָד עִם אֲדָם וְחַיָה, וְנִקְרָא רֹוח הַקָּדוֹשׁ. קַיּוֹן
רוּחַ שֶׁל טְמֵאָה שֶׁל הַשְׁמָאֵל, נִקְרָא בְּלָאִים. וְחַיָה
עַרְבּוֹבִיהָ שֶׁלֹּא צְרִיכָה. הַאֲצָרֶת, שֶׁלֹּא מִהְמִין שֶׁל
אָדָם וְחַיָה. וְעַל זה, לֹא תַחֲרֵשׁ בְשָׂור וּבְחַמֵר יְחִדוֹ.
וְעַל זה אֶל פְּבָנִים בְּרִית הַקָּדוֹשׁ בְּרִשׁוֹת אֶחָרֶת, לֹא
יְהִי לְדֹא אֱלֹהִים אֶחָרִים עַל פָנֵי.

וְאָדָם הוּא דְגַמָּא שֶׁל מַעַלָה. אֱלֹהִים אֶחָרִים - זה
חַמּוֹר וְאַתּוֹן, זָכָר וְנִקְבָּה. וְעַל זה, מֵי
שְׁמַבְנִים בְּרִית קָדוֹשׁ בְּרִישׁוֹת אֶחָרֶת, בְּתֻובָבָו (חוֹשֵׁ
ע) בְּהָ בְּגַדְיוֹ בְּיַבְנִים וּרְיִם יָלְדוֹ. וְאַין קְנָאתָ לְקָדוֹשׁ
בְּרוֹךְ הוּא פָרֶט לְזֹה שֶׁל בְּרִית הַקָּדוֹשׁ.

בָּרָא הַקָּדוֹשׁ בְּרוֹךְ הוּא בְּאָדָם יְהָ וְיְהָ, שֶׁהָוָא
שְׁמוֹ הַקָּדוֹשׁ, נְשָׁמָה לְנְשָׁמָה, וְזֹה נִקְרָאת
אָדָם, וּמִתְפְּשִׁיטִים הָאוֹרוֹת בְּתִשְׁעָה אוֹרוֹת, וְהָם

מִשְׁתַּלְשָׁלִים מִן י', וְהוּא אֹור אֶחָד בְּלֵי פְּרוֹד. וְעַל
זֶה גּוֹף הָאָדָם נִקְרָא הַלְּבָוֵשׂ שֶׁל אָדָם.

ה' נִקְרָאת נְשָׁמָה, וְתִזְדּוֹגָעַם י', וּמִתְפַּשְׁטָת לְכַמָּה
אֹורוֹת, וְהוּא אֶחָד. י"ה בְּלֵי פְּרוֹד. וְעַל זֶה,
וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצָלָמוֹ בְּצָלָם אֱלֹהִים
בְּרָא אֹתוֹ, וְכֹר וַנְקַבֵּה בְּרָאָם כֵּי, וַיִּקְרָא אֶת שְׁמָם
אָדָם.

ו' נִקְרָאת רִיחָה, וַנִּקְרָא בֵּן י"ה. ה' נִקְרָאת נְפָשָׁת,
וַנִּקְרָאת בִּתְה. וְעַל זֶה, אָב וְאָם בֵּן וּבִת. וּסְוד
הַדָּבָר יוֹד ה"א וְא"ו ה"א, נִקְרָא אָד"ם. וּמִתְפַּשְׁטָת
אֹורוֹ לְחַמְשָׁה וְאֶרְבָּעִים אֹורוֹת, וְזֶהוּ חַשְׁבּוֹן אָדָם
מ"ה.

וְהַשֵּׁם יוֹד ה"א וְא"ו ה"א, וְכֹר וַנְקַבֵּה בְּרָאָם כֵּי.
וַיִּקְרָא אֶת שְׁמָם אָדָם. וְאַחֲרֵךְ יִצְחָק הַגּוֹף,
שְׁכַתּוֹב (נראשית ב) וַיִּצְחָק ה' אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם עַפְרָה
מִן הָאָדָמָה וַיַּפְחֵחַ בְּאָפְיוֹ נְשָׁמָת חַיִם.

**מַה יִש בֵין אָדָם לְאָדָם, תְּרִי יְהוָה נִקְרָא אָדָם,
וְתְּגֻפָת נִקְרָא אָדָם, מַה בֵין זֶה לְזֶה? אֲלֹא,
בָמָקוֹם שְׁנִיקְרָא (שם א) וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם
בְצַלְמוֹ, הוּא יְהוָה. וּבָמָקוֹם שֶׁלֹא נִקְרָא בְצַלְמוֹ,
הוּא גּוֹת.**

**וְאַחֲר שֶׁאָמַר וַיִּצְרָא ה' אֱלֹהִים, שִׁיצַר אֶת הָאָדָם,
עַשְׂאוֹ, שִׁבְתּוֹב (שם נ) וַיַּעֲשֵׂה ה' אֱלֹהִים לְאָדָם
וְלֹאָשַׁתּוֹ בְתִנּוֹת עֹזֶר וַיַּלְבִּישֵׁם. בְּרָאשׁוֹנָה בְתִנּוֹת
אוֹר, בְּרוּגָמָא שֶׁל מַעַלָה, וְאַחֲר שְׁחַטָאוֹ - בְתִנּוֹת
עוֹז.**

**יעל זה אמר, (ישעה מנו) כל הנקרא בשמי ולא בזדי
בראתיו יצרתיו אף עשייתיו. בראתיו - זה
יוד ה"א וא"ו ה"א. יצרתיו - זה בתנות אור. א"פ
עשייתיו - זה בתנות עוז, משום שתחטא סבב זה.**

**ולמי יקרא רע? זה יצר הרע, וזה הנטח, שענישה
וסביב שנגור על אדם ותויה מות, ועל כל
איש.**

ובְּדָגֶנֶם שִׁיחַ שֵׁם שֶׁל קָדֵשׁ, כִּי יְשַׁם שֵׁם שֶׁל טָמֵא, שַׁהוּא טָמֵא. וְעַל זֹה, לֹא יְהִי לְךָ אֱלֹהִים אֶחָרִים עַל פָּנֶיךָ. וְכָל הַפּוֹגֵם אֶחָד מַאֲиְבָּרִיו מַלְמְטָה, בָּאַלְוּ פּוֹגֵם מַלְמְעָלה.

וְעַל זֹה חָרֵב בָּא לְעוֹלָם, וְרַעַב וּמָوت בָּאַיִם לְעוֹלָם,
וְעַל זֹה (שמות כב) וְהִיו נְשִׁיכֶם אֶלְמִנּוֹת יְנוּן, לְמַי
שְׁמָכְנִים בְּרִית הַקָּדֵשׁ לְרִשׁוֹת אַחֲרָת. וְעַל זֹה (וַיַּקְרָא
יט) שְׁעַטְנֵנו לֹא יַעֲלֵה עַלְיָךְ. (דברים כב) לֹא תִּחְרַשׁ בְּשֹׂר
וּבְחָמֵר יְחִידָךְ. וְעַל זֹה אָמָר, (שם כו) אַרְזֵר שָׁבֵב עַם
בָּל בְּהַמָּה. מַי הִיא הַבְּהִמָּה? זו בּוֹתִית, גּוֹת שְׁהִיא
מִצְדָּר הַבְּהִמָּה הַאַחֲרָת שְׁלִמְעָלה, טָמֵא.

וְעַל זֹה אָמָר, (שם לו) רְאֵה נָתַתִּי לְפָנֵיךְ הַיּוֹם אֶת
הַחַיִם וְאֶת הַטּוֹב וְאֶת הַמֹּות וְאֶת הַרְעָע. אֶת
הַחַיִם וְאֶת הַטּוֹב - זֹה יְהוָה. וְאֶת הַמֹּות וְאֶת
הַרְעָע - זֹה שְׁמוֹ שֶׁל סְמָא"ל, נְשָׁמָה לְנְשָׁמָה מִצְדָּר
הַשְּׁמָאֵל, וְנְשָׁמָה וְרוּחַ וְגַפֵּשׁ מִצְדָּר הַשְּׁמָאֵל, שְׁהִיא
בְּגּוֹת, שָׁאָדָם שַׁהוּא מִשְׁאָר עַמִּים שֶׁלֹּא נִקְרָאים
אָדָם. וּמָה אָמָר? וּבְחִרְתָּת בְּחִים.

יעל זה יש שדים יהודים, ולא בא הפסיק שאמր לא יהיה לך אליהם אחרים, אלא לישמעאל ולעשו. ואלהים אחרים מישמעאל ומעשו מאיזה מקום יצא? מן השדים של השדים היהודים. יעל זה כתוב (ישעה יד) כי משרש נחש יצא צפע. יעל כן, אם אמר לך יציר הרע חטא ושב עם בחמה - אל תאמן בו.

יעל זה יש שדים יהודים ויישמעאלים ונוצרים, והגדולה לבני עשו ויישמעאלים. ומאיזה מקום היא? מן הנופות שלהם, שהם אחיהם עמנוי מן הגות, ולא מונשמה, ולא מן רוזה, ולא מנפש, ולא מונשמה לנשמה.

ואני פותח לך פתח גדול. כל בני ישראל הם משתתחים לקדוש ברוזה הוא. ואלהים של בני עשו, הוא ישתתחו להם. מניין לנו? רמו שאמר הכתוב, ויבא אלהים אל בלעם בחלום הלילה. אלהים שלו ישתתחו לו. (נמדד נב) ויבא - עד ביתו,

וַיֹּאמֶר עַמּוֹ בְּלָעֵם מִן הַחֲלוֹן שֶׁלּוּ. (נ"א חלום) זוּה לְמַה? בְּשִׁבֵּיל בְּבּוֹד הַגּוֹת, שֶׁהוּא עָקֵר שֶׁלֶתֶם.

יעל זה, כל גוי שיעשה תשובה ויפרד מעבודה זרה ומעברה, יבניהם הקדוש ברוך הוא בו רווח קדושה ונפש קדושה.יעל זה יש חלק לעוזלים הבא ולא עם בני ישראל, אלא חלק בפני עצמו ועוזלים בפני עצמו.

ובכל זה למה? בשיביל השמרים שיש בגוף, שהם מן הטעמה. והריהם הקדושים, ונפש הקדושים, שישבו על השמרים, בחזקה גדולה יביאו אותה לזה הגות, כמו האדם תדר באשפה. וממשימות, נאבדים השמרים שלו.

יעל זה אמרו, הגות מן הבוותי - בחייו טמא, ובמותו טהור. למה? בשיביל שתאבר נשמהתו, והגות ישוב אל העפר בנטהיה. היהודי - בחייו טהור, ובמותו טמא, בשיביל נשמהתו עולה למקום גבוה, ונשאר נפש הבמתה בגות.יעל זה, זה נקרא טמא במותו, והבוותי טהור.

לָמַה הָדָבָר דֹסֶח? לְשִׁנִי אִילָנוֹת, אַחֲרֵי קָדוֹשׁ וּאַחֲרֵי טָמֵא. מַי הוּא הַקָּדוֹשׁ, וּמַי הוּא הַטָּמֵא? מַי שְׁעוֹשָׂה פָּרִי הוּא הַקָּדוֹשׁ, וּמַי שְׁאֵין עוֹשָׂה פָּרִי הוּא הַטָּמֵא. וַיְהִי שְׁיִעָשָׂה צָל לְעַבּוֹדָה זָרָה. וְעַם כָּל זוּ הַם נִטוּעִים בָּאָרֶץ, וְלֹעֵז אַחֲרֵי יִשְׁמִים, וְלֹעֵז הַאֲחֵר אֵין (יש) מִים. וְעַם כָּל זוּ, עַז אַחֲרֵי יִעָשָׂה פָּרִי, וְעַז אַחֲרֵי לֹא יִעָשָׂה פָּרִי.

בְּדִינָמָא הוּא הַמִּישָׁרְאֵל וּבְנֵי הַאֲמֹתָה. שְׁנִי אִילָנוֹת, שְׁהָם נִטוּעִים בָּאָרֶץ. רֹוח שֶׁל קָדוֹשָׂת, וֹרֹוח שֶׁל טָמֵאָה. זהו הָאִילָנוֹת, וְהַם בָּאָרֶץ אַחֲת, שְׁהֵן מִן הַגּוֹף, אֲחֵינוּ עָמְנוּ. (כך צו ע"ב) וְלֹאַחֲרֵי יִשְׁמִים וְעוֹשָׂה פָּרִי, זו הִיא הַתּוֹרָה הַקָּדוֹשָׂה שֶׁל יִשְׁרָאֵל שְׁגָמְשָׁלה לִמִּים, שְׁגָמְאַמֵּר (ישעה נה) הוּי כָּל צְמָא לְכָיו לִמִּים, וְאֵין מִים אֶלְאָ תּוֹרָה.

וְעַל הַגּוֹף שֶׁל יִשְׁרָאֵל אָמֵר, וְעַז יִعָשָׂה פָּרִי אֲשֶׁר זָרְעוּ בּוּ עַל הָאָרֶץ וְגַוּ. וַיּוֹרֶשׁ גַּן הַעֲדָן, וַיּוֹרֶשׁ גּוֹפָת קָדוֹשׁ שֶׁל מַעַלָּה, וַגְּהַנִּית נִשְׁמָתוֹ מַאוֹר הַשְׁבִּינָה.

וְאִם תֹּאמֶר, אָמְרָתָ, שַׁאֲין פָּרִי בְּאַילֵּן הַטְּמֵאָה,
לְמֹה הַפְּסֻוק אָמֶר עַז פָּרִי עַשְׂחָה פָּרִי לִמְינָיו?
אַיִן בְּפָרִי הַעַז שַׁיְעַשָּׂה צָל לְעַבְזָדָה זָרָה שַׁאֲמָרוּ
עַלְיוֹ שַׁיְעַשָּׂה פָּרִי, שֶׁלְאָ奥ְבָלִים מִמְּנָגָה, וַיַּדְפְּנוּ
הַרּוּת. וְעַל זֶה אָמֶר, לֹא בֵּן חִרְשָׁעִים כִּי אִם בְּמֵץ
וְגֹו.

וַיַּשְׁלַח לְאַילֵּן הַזֶּה שֶׁל הַטְּמֵאָה מִים, וְלֹא יַעֲשֵׂה פָּרִי,
אַלְאָ כִּמוֹ שַׁאֲמְרָנוּ, בְּמַ"ז אָשָׁר תִּדְפְּנוּ רֹוח.
זו הַתּוֹרָה שְׁלַחְם, שְׁבָתּוֹב (תְּהִלָּם א') לֹא בֵּן חִרְשָׁעִים
כִּי אִם בְּמֵץ כֵּי. מַה שַׁאֲין בֵּן בְּיִשְׂרָאֵל, מַה בְּתּוֹב?
וְהַיָּה כְּעַז שְׁתַׁול עַל פְּלִגִּי מִים.

רַבִּי אָוְשָׁעֵיא אָמֶר, בָּא וַרְאָתָה, מַעַז הַדּוּת טֹוב
וְרֹעַ, וְרֹעַ דָּוד כִּמוֹ זֶה, עַז הַדּוּת טֹוב וְרֹעַ.
טֹוב - מִצְדָּחָבּוֹת, וְרֹעַ - מִצְדָּחָמּוֹת, שְׁחִיוֹ
מִן הָאָמוֹת. וְעַם בָּל זֶה, לֹא מַתְחַצִּיפּוֹת שְׁלַחְם זֶה
הָיָה. בַּיּוֹן שְׁשָׁמָע רַבִּי אַלְעֹזֶר בֶּר יוֹסֵי אֶת זֶה, בָּא
וַנְשַׁקּוּ בְּרָאשׁוֹ.

אמָר רַבִּי חֶסְדָּאי, רֹות מְצֻנִּיעָות שְׁבָהֶם הִתְהָה,
וְגַנְגֵשָׁה תְּחַת בְּנֵפִי הַשְּׁבִינָה, וַיֵּצֵא מִמְּנָה
דָּוֹד. וְהַמְּלָכִים הַתְּחִיבּוּ לְהִזְמִין מִזְרָע דָּוֹד, בְּרוּיָה,
שְׁיִהּיו רְחַמְנִים וְאֲכֹרִים. רְחַמְנִים מִצְדָּה הָאָב,
וְאֲכֹרִים מִצְדָּה הָאָם. וַזה וַזה אַרְיךָ לְהִזְמִין בְּאַחֲרָה.
וְלִפְיקָד וְרָע דָּוֹד נֹקֵם וְנוֹטֵר בְּגַנְחָשׁ לְאַמּוֹת, וְרְחַמְנוֹן
לִישְׁרָאֵליּוֹם.

אמָר רַבִּי חֶלְפָתָא, בְּשׁוֹשָׁנָה בֵּין הַחוֹתִים נוֹתֶנֶת
רִיחַ טֹוב - בֶּן רֹות מִזְרָע הָאַמּוֹת נְתָנָה רִיחַ
טֹוב לְפָנֵי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. בְּשׁוֹשָׁנָה שְׁחַעַלְתָּה
רִיחַ טֹוב - בֶּן רֹות מִמְּעֵשִׂית הַטֹּזְבִּים נְבָנָה תְּחַת
בְּנֵפִי הַשְּׁבִינָה.

שְׁאַל רַבִּי פָּרָת אֶת בָּנוֹ שֶׁל רַבִּי יוֹסֵי אִישׁ סָבוֹן,
רוֹת, בֵּין שְׁגַתְגִּירָה, מִפְנֵי מָה לֹא קָרְאוּה
בְּשָׁם אַחֲרָ? אָמָר לוֹ, בֶּן שְׁמַעְתִּי, שָׁבָשָׁם אַחֲרָ הַיּוֹת
לָהּ, וּבְשְׁגַבְשָׁאת לְמַחְלוֹן, קָרְאוּ שְׁמָה רֹות, וּמְשָׁם
עַלְתָּה בְּשָׁם וְהָ. שְׁתַרְיִ בְּשְׁגַבְשָׁאת לְמַחְלוֹן גַּתְגִּירָה,
וְלֹא לְאַחֲרָ זָמָן.

אמָר לוּ וְהִרְיִ בְּתוֹב אַחֲר בָּהּ, (רות א) **בְּאַשְׁר תָּלִינוּ**
אֶלְין וְאֶלְהִיךְ אֱלֹהִי וּבוּ. חֶרְבָּה הַתְּרָאֹת
עֲשֵׂתָה נְעָמִי, בָּמוֹ שְׁפַטְנִינוּ, וְכֹלֵן קִבְלָה עַלְיָה. וְאֵם
נְתִגְיָרָה קָדָם, לְמַה לְה בְּעֵת בֶּל זֶה?

אמָר לוּ חַם וְחַלִּילָה שְׁגַשְׁגָּה מְחֻלוֹן וְהִיא גּוֹיִה,
אֶלְאָ בְּשְׁגַשְׁגָּה נְתִגְיָרָה, וּבְחַזְקָת אִימָת
בְּעַלְהָ עַמְדָה הִיא וְעַרְפָה בְּעַגְנִין זֶה. בַּיּוֹן שְׁמַטוּ
בְּעַלְיָהוּן, עַרְפָה חֹזֶר לְסִוְרָחָנָה, וְרוּת עַמְדָה
בְּטַעַמָּה, שְׁבָתוֹב, הַגָּה שְׁבָה יְבָמָתָךְ אֶל עַמָּה וְאֶל
אֱלֹהִיתָה, וְרוּת דְבָקָה בָּהּ, בָּמוֹ שְׁהִתָּה בְּתַחְלָה.
בַּיּוֹן שְׁמַט בְּעַלְהָ, בְּרַצּוֹנָה דְבָקָה בְּתוֹרָה.

אמָר לוּ שְׁמַעַת מַה שְׁמָה בְּתַחְלָה? אמר לוּ (פלונית)
גִּילִית שְׁמָה. בְּשְׁגַשְׁגָּה מְחֻלוֹן, קָרָא
לְשָׁמָה רֹות. עַרְפָה, חֶרְבָּה שְׁמָה, וְחֹזֶר לְסִוְרָחָנָה,
וְלְשָׁמָה, וְלְעַמָּה, וְלְאֱלֹהִיתָה, שְׁבָתוֹב (שם) הַגָּה שְׁבָה
יְבָמָתָךְ אֶל עַמָּה וְאֶל אֱלֹהִיתָה. אֶל עַמָּה - לְהִקְרָא
בְּשֵׁם הָרָאשָׁוֹן. וְאֶל אֱלֹהִיתָה - לְעַבְדָּה עֲבוֹדָה זָרָה.

רַבְיִ רְחוּמָאֵי וַרְבִי קִיםְמִי בֶן גָּרִים הִיוּ מִצּוּיִם יַחַד
בָּאוֹנוּ מִשְׁבַת לִשְׁבָת. יוֹם אֶחָד הִיוּ יוֹשְׁבִים,
וַרְבִי רְחוּמָאֵי הִיה יוֹשֵׁב וְדוֹרְשֵׁ, וְהָעָם יוֹשֵׁב לְפָנָיו.
פֶתַח וְאָמֵר, (ישעה כד) עַל בֶּן בָּאָרִים בְּפָרוֹ ה'. מָה
זֶה בָּאָרִים? אֲלֹו אָוָרִים וְתָמִים.

דָבָר אַחֲרֵי בָּאָרִים - בְּשַׁתִּי אַשְׁוֹת, שְׁהָם בָּצְיוֹן
וּבִירוּשָׁלָם, שְׁבָתוֹב (שם לא) נָאָם ה' אֲשֶׁר אָוָר
לֹו בָּצְיוֹן וְתָנוֹר לֹו בִּירוּשָׁלָם. וְאֵין בְּגַי אָדָם יוֹדָעִים
בָּהֶם.

בָּצְיוֹן וּבִירוּשָׁלָם לִבְדֵי עֹלָה עַל דָעַתָך? אֶלָא,
בָּמוֹ שָׁצְיוֹן וִירוּשָׁלָם זֶה עַם זֶה, בְּקַדְגָם
אֲלֹו זֶה עַם זֶה, וְהָם בְּעֵין זָבֵר וְגַקְבָּה. וְהַוָא אַשְׁ
שְׁלֵ זָבֵר חָלוֹשׁ, וְשֵׁל גַּקְבָּה חָזָק. זֶה אַצְלֵ צְיוֹן, זֶה
אַצְלֵ יְרוּשָׁלָם.

וְאֵין לְהָ אָדָם בְּעוֹלָם שְׁאֵין לֹו שְׁתִי אַשְׁוֹת אֶלָג,
וְהָם גְּקָרָאים יִצְרָר הָרָע וַיִּצְרָר הַטּוֹב. וְהַקְדוֹשָׁ
בָּרוּךְ הוּא גְּתָנָם לְבָנֵי אָדָם בְּנֵי לְנָסֹתָם בָּהֶם,

וְחַבְתּוֹב אָמֶר, עַל כֵּן בָּאָרִים בְּבָדוֹ הֵ', בְּהָם הָאָדָם
מִבֵּד לְקֹנוֹ.

שַׁעַר אֶחָד יִשׁ תְּחַת צִיּוֹן, וְהַוָּא תְּחַת הָאָרֶץ
אֲלָפִים אַמּוֹת עַל אֲלָפִים אַמּוֹת, וְתְּחַלֵּת
הָאָשׁ הוּא רַק וְחַלּוֹשׁ. וְהַשַּׁעַר תְּהַזֵּא גְּקֻרָאת
אַפְוּגִית, וּמִשְׁם הַזְּלָקָד וּמִתְפַּשֵּׁט עַד יְרוּשָׁלַיִם, מִקּוֹם
הַר הַבִּית, עַד מִקּוֹם שְׁעוֹמֵד כֹּל זֶבַר לְתֹרְאות אֶת
פִּנֵּי הָאֲדוֹן הֵ' צְבָאות.

מָה הַפְּטָעָם? מִפְנֵי שְׁשָׁם תְּחַת הַר הַבִּית, שְׁעֹמֵד
לִפְנֵי הַעֲזָרָה, מִתְחַתְּיו שַׁעַר שְׁלַשׁ מִאוֹת
וּשְׁשִׁים וְחַמְשִׁה אַמּוֹת בְּפֶלִים הָאָשׁ. אֲבָל לְמַעַלָּה,
הָאָשׁ אֵינוֹ בּוֹעֵר בְּתַגּוֹר חֹזֶק. וְלִמְطָה, הָאָשׁ דָּגְמָת
הַעֲרָלָה הַחֹופֶפת עַל הַבְּרִית, וְהִיא לִמְטָה.

וְעַל כֵּן, כֹּל זֶבַר שִׁישׁ לוֹ בְּרִית גְּرַשִּׁים, עֹזֶם עַלְיוֹ
לִפְנֵי הָאֲדוֹן הֵ'. וּמִפְנֵי כֵּה, עַל כֵּן בָּאָרִים
בְּבָדוֹ הֵ'. בְּאוֹר שֶׁל צִיּוֹן, וְאוֹר שֶׁל יְרוּשָׁלַיִם.

שְׁעָר הַתְּגֹזֵר הַחֹזֶק נִקְרָא עֲרֵל, וּבְשָׁהֲזָרִים
עוֹמְדִים עַלְיוֹן, גַּשְׁקָע אֶתְתוֹ הָאָשׁ עַד תְּהֹום
רַבָּה, וְהֵזֵא אָשׁ שֶׁל גִּיהְנָם.

יִישׁ לֹא שְׁבָעָה שָׁמוֹת לִיְצָר הָרָע, וְאֶלְיוֹ הַמָּ: רָע,
טְמֵא, טְמֵן, שׁוֹגָא, אַבְנָן מִכְשׂוֹל, עֲרֵל, צְפּוֹנִי.
וְשְׁבָעָה שָׁמוֹת לְגִיהְנָם, וְאֶלְיוֹ הַמָּ: בָּור, שְׁמָתָה,
דוֹמָה, טִימָה, תְּיֻנוֹן, שְׁאוֹל, צְלָמֹות, אֶרְץ תְּחִתָּה.
שְׁבָעָה פְּתָחִים יִשׁ לְגִיהְנָם, בְּגַד שְׁבָעָה שָׁמוֹת שְׁיִשׁ
לוֹ. שְׁבָעָ מִדּוֹרוֹת הָן זוֹ עַל זוֹ, וְכָלָם מִדּוֹרוֹת
מִזְמְגִינִים לְרַשְׁעִים לְדוֹזֵן שָׁם. גּוֹפָם בְּלָה בְּקָבָר,
וְנִשְׁמָתָם נִשְׁרָפָת, וְהָאָשׁ אָוְבָלָתָם.

מִדּוֹר הַרְאֵשׁוֹן - בָּור, וְהֵזֵא מִדּוֹר הַעַלְיוֹן, וְשָׁם
בְּמֵה בְּתוֹת שֶׁל מַלְאָכִי חֶבְלָה, בְּעֵין הַבָּור
אֲשֶׁר אֵין בָּו מִים, אֲבָל נְחַשִּׁים וּעֲקָרְבִּים יִשׁ בָּו.
כֹּה הַמִּדּוֹר הַזֶּה נִקְרָא בָּור, בָּו בְּמֵה בְּתוֹת שֶׁל
מַלְאָכִי חֶבְלָה, בְּעֵין נְחַשִּׁים הַשְּׁרָפִים, אֲשֶׁר אֵין
לָהֶם לְחַשׁ.

בָּשְׁלַשָּׁה מִמְגִים שׂוֹלְטִים בְּגִיהֶנְם מִתְחַת יְדֵי
דוֹמָה. וְהָם: מִשְׁחִית, אֲפָה, חַמָּה. וּכְלָ
הָאֶחָרִים מִמְגִים תְּחִתָּם. וּכְלָ אֶזְתָּם הַמִּמְגִים רְצִים
וַיַּשְׁבִּים, וְדָגִים בָּם נְפַשּׁוֹתָם שֶׁל רְשָׁעִים.

וּכְלָ אֶזְתָּם בְּתוֹת (דף צו ע"א) שֶׁל מֶלֶאכִי חַבָּלה, בְּלָם
מְרֻעִישִׁים גִּיהֶנְם, וְגַשְׁמָעַ קוֹלָם בְּרַקִּיעַ. וּקוֹל
הַרְשָׁעִים בְּגִיהֶנְם צְוֹחִים וְאוֹמְרִים: וַיְיַי וַיְיַי וְאֵין
מַרְחָם עַלְيָהָם.

וְעַל כָּל אַלְוֹ הַשְּׁלֵשָׁה מִמְגִים, עִם שָׁאָר בְּתוֹת שֶׁל
מֶלֶאכִי חַבָּלה, שְׁמְרֻעִישִׁים גִּיהֶנְם, אָמַר
עַלְיָהָם הַבְּתוֹב (ישעה ס) קוֹל שָׁאוֹן מַעַיר קוֹל מַהְיָבָל
קוֹל ה' מִשְׁלָמָם גַּמְוָל לְאַיְבָיו.

בְּנִגְד שְׁלֵשָׁה מִשְׁחִיתִים הָלְלוּ, שְׁשׁוֹלְטִים כָּל יְמֵי
הַשְּׁבּוּעַ. מִזְמָן תְּפִלָּת עֲרָבִית, כָּל הַלְילָה,
דָגִים לְאֶזְתָּם אֲשֶׁר (שם בט) הִיה בְּמִחְשָׁךְ מַעֲשֵׂיהָם
וְגוֹ, וּמְתִרְתְּרִים הַרְהֹוִרים עַל מַשְׁבָּבוֹתָם. וְעַלְיָהָם
אָמַר הַבְּתוֹב (שם) וְהִיה בְּמִחְשָׁךְ מַעֲשֵׂיהָם וְגוֹ. (מייח
ב) הוּי חַשְׁבֵי אָזְן וּפְעָלֵי רֵע עַל מַשְׁבָּבוֹתָם וְגוֹ.

וביוֹן שְׁהַתְּחִילָה, גּוֹמְרִים בַּיּוֹם עַל בָּלָם. אֲבָל הַתְּחִילָה הַדִּין בְּרַשְׁעִים בְּגַיהַנְם מִשְׁתְּחִישָׁה הַלִּילָה. וְעַל זֶה נִקְרָאים לִילּוֹת, בָּמוֹ שְׁגָגָה אָמֵר (שיר י) מִפְחָד בְּלִילּוֹת. וְאָמֵר רַבִּי אַלְכְּסָנְדְרָאי, מִפְחָדָה שֶׁל גַּיהַנְם.

ולפיכך תקנו בתפלת ערבית כל ימי החשווע, והוא רחים יכפר עון. על כי מאותה שעה שתחישה, דנים את הרשעים בgehennom על ידי המשפטיתם, שהם משחית את וחמה. ובכלם נבללים בזה של והוא רחים. משחית, זה שפטות (תהלים עה) ולא ישחית. אף, שפטות והרבה להשיב אף. חמה, שפטות ולא יעיר כל חמתו.

ולפיכך תקנו לומר והוא רחים ביום החל ולא בשבט. שביון שנבעם שפט, מסתלק הדין מן העולם, והרשעים בgehennom יש להם מנוחה, ומלאכי חבלה אינם שולטים עליהם משעה שתקdash היום.

בְּעַל בָּנָו אֵין אֹמְרִים בְּעֶרֶב שְׁבָת וְהוּא רְחוּם, נְשָׁלָא
יְתַעֲזֵרוּ מִלְאָכֵי חֶבְלָה. וְלִפְיכֶד הוּא אָסִיר
מִפְנֵי כְּבוֹדוֹ שֶׁל מֶלֶךְ הַמֶּגֶן עַל הַרְשָׁעִים בְּשְׁבָת,
לְהֻזּוֹת שֶׁבֶר נִסְתַּלְקָה הַדִּין מִן הָעוֹלָם, וּכְבָר אֵין
רְשִׁוֹת לְמַחְבְּלִים לְחֶבֶל.

לְשׁוֹמֵר שְׁתִּיה מֶלֶכה אֶת הַרְשָׁעִים. בָּא הַמֶּלֶךְ
לְהַגֵּן עֲלֵיכֶם, וַיְשַׂם אֹתוֹ לִפְנֵיו. בֵּין
שְׁעוֹמֵד לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ, מֵי שְׁמַפְחִידִים בְּמִלְכָוֹת, הָאֵין
זֶה קָלוֹנוֹ שֶׁל הַמֶּלֶךְ? בֶּה הַמֶּלֶךְ הוּא הַשְּׁבָת, נוֹטֵל
אֶת רְשָׁעֵי הַגִּיהָנָם לִפְנֵיו, וּמְגַנֵּן עֲלֵיכֶם, וּכְלַ
הַשׁׁוֹמְרִים מִעֲבָרִים מִלִּפְנֵי הַמֶּלֶךְ. מֵי שְׁגַנּוּטֵל רְצֹוֹתָה
לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וּמִפְחִיד אֹתוֹם, הָאֵין הוּא קָלוֹנוֹ שֶׁל
הַמֶּלֶךְ? וְהוּא הַדִּין שְׁאֵין לוֹמֵר שׁוֹמֵר עָמוֹ יִשְׁרָאֵל.

בְּמִדּוֹר הַזֶּה דְּגִים לְאוֹתָם שְׁקוֹטָפִים מִלּוֹחַ עַלִּי
שְׁיתָה, הַמִּפְסִיקִים דְּבָרִים שְׁגַתְנוּ בְּלוֹחוֹת
עַלִּי שְׁיִיחָה בְּטַלָּה, וְאוֹתָם שְׁאֵינָם נוֹהָגִים כִּבּוֹד
בְּתַלְמִידִי חֶכְמִים. וְאֵין דְּגִים בְּמִקּוֹם הַזֶּה לִמְבֹזָה
תַּלְמִיד חֶכְמָם, בַּי דְּגִים אֹתוֹ בְּטִיטָה תִּינּוֹן.

ובפֶּדוֹר הַרְאָשׁוֹן מִזְרָדִים וְדָגִים הַמְבֹאָה תַּלְמִיד
חֲכָם בְּלָבוֹ, אֲף עַל פִּי שְׁבָדִים לְפִנֵּי
אֶחָדִים. וְהַמְקָלֵל חִרְשׁ וּבְיוֹצָא בָּהֶם. וְהַעֲזָבֶר
אֶחָזָרִי בֵּית הַבְּגָסָת בְּשָׁעָה שְׁחַצְבּוֹר מִתְפְּלִילִים.
וְהַמִּסְפֵּר שְׁבָח חֶבְרוֹן בְּפִנֵּי מֵשָׁשָׁוֹנָאִים אַזְטָוּ
לְרָעָה. (ועל אַבָּק לְשׂוֹן הַרְעָא) וְכֹל אַלְוּ וּבְיוֹצָא בָּהֶם גְּדוֹנִים
בְּפֶּדוֹר הַרְאָשׁוֹן.

הַפֶּדוֹר הַשְׁנִי הוּא נִקְרָא שְׁתָת, וְהַזָּא אַשׁ יַרְקָה.
וְאַיִן שֵׁם כִּי אָמַר חַשָּׁה, וְאַיִן שֵׁם רְחָמִים
בָּלְלָה. וְשֵׁם דָגִים בָּל הַמִּסְפְּרִים אַחֲת מִטְתָּם שֶׁל
תַּלְמִידִי חֲכָמִים. וְהַמְלָבִין פִנֵּי חֶבְרוֹן בְּרַבִּים, וְאַפְלוּ
בְּחַלְבָּה שֶׁלָּא לְלִמְדָה מִפְנֵג. וְהַמְתָגָאָה שֶׁלָּא לִשְׁם
שִׁמִּים. וְהַמְתָבֵגֶר בְּקָלוֹן שֶׁל חֶבְרוֹן. וְהַיּוֹדֵעַ בְּחֶבְרוֹן
שִׁיבְשֵׁל בְּרַבִּים או בְּחַלְבָּה אַחֲת, וְהַם בָּעֵיר אַחֲת,
וְאַיִנוּ מִזְדִיעָו קָדָם שִׁיבְשֵׁל, וַיְשַׁמֵּחַ הוּא או אֶחָדִים.
וְמַיְשִׁישַׁ לוּ בֵית הַבְּגָסָת בָּעֵירׁוּ וְאַיִנוּ נְבָנָם בָּה
לְהַתְפִילָה. וְמַיְשִׁיאַיִנוּ נוֹחַ לְחֶבְרוֹן בְּחַלְבָּה. וְהַאוֹבֵל
מִפְעוֹדָה שְׁאַיְנָה מִסְפְּקָה לְבָעֵלִיהָ. וְהַמְגִבִּיהָ יָדוֹ עַל
חֶבְרוֹן, אֲף עַל פִּי שֶׁלָּא הַכְּהָוָה. וְמַיְשִׁמְקָלֵל בְּשַׁחַק

לְחֶבְרוֹ בְעַנִין שִׁיגַע לֹא בָּשָׂת. כֹּל אֲלֹו גְדוֹנִים שֵׁם
בָּמְדֹר זֶה, וְכֹל בִּיּוֹצָא בָּהֶם.

הַמְדֹר הַשְׁלִישִׁי הוּא נִקְרָא דָזָמָה, וְשֵׁם גְדוֹנִים
כֹּל אֲוֹתָם גַּפִי הָרוּחַ הַמְתַגְּגָאִים בְּלֶבֶם
בְּהַלְבָה לְפִנֵי הַעַם שֶׁלֹא לְשֵׁם שְׁמִים. וְהַמְסִפְרִים
לְשֹׁזֶן חֶרֶע. וְהַמְגִינִים לְבּוֹ בְהַזְרָאָה. וְתַדֵּן אֶת חֶבְרוֹ
לְכָפֶחֶת חֻזֶּה. וְהַמְלֹוה לְחֶבְרוֹ בְּרָבִית. וְהַמְגַלָּה פָנִים
בְּתֹרֶה שֶׁלֹא בְּהַלְבָה. וְמַי שָׁאַינוּ עֹזֶנה אָמַן אַחֲר
הַמְבִרְךָ. וְמַי שְׁעוֹזֶה תְּפִלְתָּו פְּסָקוֹת פְּסָקוֹת, בְּגֹזֶן
הַמְסִפְר בְּתְפִלְתָּו וְחוֹזֵר וְאוֹמֵר דָבָר אַחֲר, וְחוֹזֵר
וְמְפִסִּיק, וְהַזָּא נִקְרָא פְּסָקי פְּסָקי. וְהַמְתַלְזִיצֵץ עַל
חֶבְרוֹ וְעַל תְּזִקָן שְׁשֶׁבֶח תַּלְמוֹזָז. וְהָרוֹאָה דָבָר
עִרּוֹת בְּחֶבְרוֹ וְאַינוּ מַזְדִיעּוֹ בֵינוֹ לְבֵינוֹ. כֹּל אֲלֹה
גְדוֹנִים שֵׁם, וְכֹל בִּיּוֹצָא בָּהֶם.

הַמְדֹר הַרְבִּיעִי נִקְרָא טִיט הַיּוֹן, וְשֵׁם גְדוֹנִים כֹּל
אֲוֹתָם גַּפִי הָרוּחַ, וְכֹל אֲוֹתָם הַעֲזָזִים עִזּוֹת
לְעַנִים וּמְדָבָאים. וְהָרוֹאָה לְעַנִי בְּדַחַק וְאַינוּ
מְלִוּחוֹ, עד שְׁמַבְקֵש מִמְנוּ הַגָּאָתָו. וְכֹל אֲוֹתָם

היוֹדָעִים אַדְוִת לְעַנִּי וְאֵינֶם מְזִיעִים. וְהַעֲוִישָׁק שָׁכֶר
שָׁכֶר. וְהַמּוֹצִיא אַרְעָה לְבִטְלָה. וְהַבָּא עַל גּוֹיָה וְגִדְהָ.
וְהַמְמַשְּׁבֵן לְעַנִּי וְאֵינוֹ מְחֻזֵּר לוֹ מְשֻׁבּוֹנוֹתָיו בְּפָאַין
לוֹ דָבָר אַחֵר. וְהַמְطָה מְשִׁפְטָה. וְהַלּוּקָה שְׁחָדָר. בְּלָם
גְּדוּנִים בַּמְדֹור הַזֹּה.

הַמְדֹור הַחַמִּישִׁי נִקְרָא שָׁאוֹל, וּשְׁם גְּדוּנִים
הַמִּינִים, וְהַמּוֹסְרִים, וְהַאֲפִיקוֹרִים,
וְהַכּוֹפְרִים בַּתּוֹרָה, וְהַפּוֹפְרִים בַּתְּחִית הַמְתִים. עַל
אֵלֶּה נִאָמֵר (איוב ז) בְּלָה עָנֵנוּ וַיַּלְךְ בֶּן יוֹרֵד שָׁאוֹל לֹא
יַעַלְתָּה. וְעַל שָׁאָר הַחוֹטָאים בַּתּוֹב (שמואל-ב ב) ה'
מִמִית וּמִתְּחִיה מְזִיד שָׁאוֹל וַיַּעַל.

הַמְדֹור הַשְׁשִׁי נִקְרָא צְלָמֹת, וּשְׁם גְּדוּנִים בְּלָם
אוֹתָם שְׁשַׁבְבוֹ עִם אַמּוֹתָם וְגִדְהָ וְעַם
גּוֹיָה. הַמְדֹור הַשְׁבִּיעִי נִקְרָא אֶרְץ תְּחִיתָה. הַיּוֹרֵד
לְשָׁם שֹׁוב אֵינוֹ עֹזֶל, וְעַלְיָהָם נִאָמֵר (מלאכי ג)
וְעַסּוֹתָם רַשְׁעִים וְגו'.

וְכֹל אֵלָיו הַמְדֹרוֹת, אַשׁ אָזְבָּלה דּוֹלְקָת לִילָה וַיּוֹם
לְנַפְשׁוֹתָם שֶׁל רַשְׁעִים. יִשׁ מֵי שְׁגִנְקָרָא רַשְׁעָ

ונדוז בגיהנום נגינים עשר חדש. ויש רשות גמור
שאין לו הרהור תשובה, אין לו תקנה, ונדוז
לעולם בגיהנום. חכמים אומרים, דף צז ע"ב רשות נדוז
בגיהנום נשאה חדשים. רשות גמור - נגינים עשר
חדש. ודברים אלו בשחררו לעשות תשובה
ומתנו. אבל אם לא החררו לעשות תשובה ולא
עשוי תשובה, עליהם הפסוק אמר (ישעה ס) **ויצאו**
וראו בפנרי האנשים הפשעים כי וגוו.

ואמר רבי רחומי, בשגרש הקדוש ברוך הוא
את אדם בראשון מגן עדין, נתריא מדור
זה הגקרה הארץ תחתית, מפני שאין לו שעה, ועל
זה נאמר (איוב י) הארץ עפתח במו אפל צלמות ולא
סדרים ותפע במו אפל.

מה עשה? עשה תשובה ונכנס במי ניחוץ עד
צוארו. והקדוש ברוך הוא חם עליו וסלקו
למקום הגקרה ארמה, שהיה אחת משבעה
ארצות, שם הولد את קין וחבל.

כַּשְׁחָרֶג קִין אֶת הַבָּל, גַּעַר עַלְיוֹ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא
לְהִיּוֹת נָעֵן וְנָדֵב אֲרִץ. מָה בְּתֹבוֹ? (בראשית
ה) הַזָּגָרְשָׂת אֲתִי הַיּוֹם מִעַל פִּנֵּי הָאָדָמָה וְגַן,
וְתִּיהְיֶה נָעֵן וְנָדֵב אֲרִץ. וְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא קִבְּלוֹ
בְּתִשְׁוֹבָה, וּסְלִקוֹ לְאַרְקָא.

כַּשְׁגַּזְוֵלֶד שָׁת, סְלִקוֹ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְאָדָם
הַרְאָשָׁזָן לְמַעַלָּה מִפְּלָיָה אֲרָצָות, לְתִבְלָל.
בַּמֶּקוֹם אֲרִץ יִשְׂרָאֵל, בְּחֶבְרוֹן. וּשְׁם חַצֵּב לוֹ קָבֵר,
וְעַשְ׈ה מַעֲרָה לְפִנֵּים מִמַּעֲרָה סָמוֹךְ לוֹ גַן עַדְזָן, וּשְׁם
הִיְתָה קְבִירָתוֹ, וּקְבִורָת אֶבְרָהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב
וְהַאֲמָחוֹת.

רַבִּי קִיסְמָא אָמַר, מַעֲרַת הַמִּבְּפָלָה סָמוֹךְ לְפִתחָה
גַן עַדְזָן. בְּשַׁעַת שְׁמַתָּה חֹזֶה בָּא אָדָם לְקִבְרָה
שָׁם, וּשְׁם חַרִיךְ מִרְיחָוֹת גַן עַדְזָן, בָּאוֹתָו חַרִיךְ
שְׁמָה שָׁם. רְצָחָה לְחַצֵּב יוֹתָר, יִצְאָה בַת קְוָלָה
וְאֲמָרָה: דִּין. בָּאוֹתָה שְׁעָה עֲמָד, וְלֹא חַצֵּב יוֹתָר,
וּשְׁם נִקְבָּר. מַי נִתְעַסֵּק בּוֹ? שְׁתַּבְנוּ, שְׁחוֹא חַיָּה
בְּדִמוֹתָו וּבְצִלְמוֹ.

אמֶר רבי רחומי, **הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא גַּתְעֵפֶק בֹּ**
בְּשִׁנּוֹצֶר, **וְגַתְעֵפֶק בֹּ** **בְּשִׁמְתָּה.** **וְלֹא** **הִיה** **מַי**
שִׁיּוֹדָע **בֹּ**, **עַד** **שָׁבָא אֲבָרָהָם** **אָבִינוּ עַלְיוֹ הַשְׁלוֹם**
וְנִבְנֶם לְשָׁם, **וְרָאָה** **אוֹתָוּ,** **וְתָרִית** **רִיחַ בְּשָׁמִים** **שֶׁל**
גַּן עָדָז, **וְשָׁמַע** **קוֹל מֶלֶאכִי הַשִּׁירָת** **אוֹמְרִים:** **אָדָם**
הַרְאָשָׁׂׂזְׂן קָבָר שָׁם, **וְאֲבָרָהָם יַצְחָק וַיַּעֲקֹב** **מוֹבָנִים**
יִהְיֶה לְמַקּוֹם הַזֹּהּ. **רָאָה הַגָּר דָּולָק - וַיַּצָּא.** **מִיד**
הִתְהַגֵּת תְּאֹתוֹ עַל הַמִּקְוֹם הַזֹּהּ.

אמֶר רב הונא, **קָדָם שָׁבָא אֲבָרָהָם,** **רַבִּים** **הִיוּ**
מַבְקָשִׁים לְקָבֵר שָׁם, **וּמֶלֶאכִי הַשִּׁירָת** **הִיוּ**
שְׁזֹמְרִים הַמִּקְוֹם, **וּרְזֹאִים אַשׁ** **דוֹלָקָת שָׁם,** **וְלֹא**
יִבְלוּ לְבָנָם. **עַד שָׁבָא אֲבָרָהָם וְנִבְנֶם,** **וְקָנָה** **אֶת**
הַמִּקְוֹם.

רבי נחמי פתח, (בראשית ב) **וַיַּטְעַ ה' אֱלֹהִים** **גַּן**
בְּעֵדָן מִקְדָּם וְגֹו. **בְּשִׁבְרָא הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא**
אֶת אָדָם הַרְאָשָׁׂׂן, **מִבֵּית הַמִּקְדָּשׁ בָּרָאָו,** **וּמַעֲפָר**
בֵּית הַמִּקְדָּשׁ נִטְלָ וּבָרָא אוֹתוֹ. **בֵּין שִׁבְרָא** **אוֹתוֹ**
וְעָמֵד עַל רֶגֶלְיוֹ, **בָּאוּ בָּל הַבְּרִיות לְהַשְׁתַּחוֹת לוֹ.**

מַה עֲשָׂה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא? נִטְלָו מֵשָׁם, וְהַבְּנִיסּוֹ
לִנוּ עַדּוֹ, וַעֲשָׂה לוֹ עַשֶּׂר חֲפֹת, בְּגַמְתָּ עַשֶּׂר
חֲפֹת שְׁעִתִּיד הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְעַשׂוֹת לְאַדִּיקִים
בָּנוּ עַדּוֹ לְעַתִּיד לְבָא. וּמְלָאֵיכִי הַשִּׁירָת הִי יְזִידִים
וְעוֹלִים וְעוֹשִׁים שְׁמַחָה לִפְנֵיו, וַנְתַן לוֹ חַכְמָה
עַלְיוֹנָה.

וּבְשִׁירֵד סְמָא"ל מִשְׁמֵי מַרְוּם, רָאָה מַעַלְתוֹ שֶׁל
אָדָם, וּמְלָאֵיכִי הַשִּׁירָת מִשְׁמָמִים לִפְנֵיו
בְּחַפְתָּו, וַיַּרְא בָּעִינֵיו. מַה עֲשָׂה? נִטְלָנְחָשׁ בְּמִין
גָּמָל וּרְכָב עַלְיוֹ, וַיַּרְדֵּ וַיַּפְתַּח אֹתוֹ, עַד שְׁעַבֵּר
מָאֵמר יוֹצְרוֹ.

וְמַהוּ שְׁעַבֵּר? רַבִּי אֶלְכְּסָנְדְּרִי אָמָר, רֹוח וּנוּגִים
נִבְנָם בְּתוּכוֹ. רַבִּי חִזְקִיהָ אָמָר, רֹוח
הַטְמָאָה הִתְהַבֵּז, וַעֲבָר מָאֵמר יוֹצְרוֹ. כִּיּוּ שְׁעַבֵּר,
נִגְלָה עַלְיוֹ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא וְגִרְשָׁו מִן עַדּוֹ, וְגִזְרָ
עַלְיוֹ עַשֶּׂר גִּזְוֹת, וְעַל חִיה עַשֶּׂר גִּזְוֹת, וְעַל הַגְּחַשׁ
עַשֶּׂר, וְעַל הָאָדָמָה תִּשְׁעַ גִּזְוֹת. נִמְצָאוּ אַרְבָּעִים

חֲסִיר אַחֲת, בְּגַד אַרְבָּעִים מֶלֶכִיּוֹת שְׁגַתְתֵּיב הַרְשָׁע
בָּבִית דִין.

לְפָזָת עֲשָׂה תְשִׁיבָת, וְקִבְלוּ תְקִדּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
בָּאוֹתָה שְׁעָה. שֶׁאָמַר רַبִּי יְהוּדָה בֶּן שְׁלֹומָם,
מַהוּ שְׁבָתּוֹב (תְּהִלִּים לט) שְׁמֻעה תְּפִלָּה ה' יְשִׁעוֹתִי
הָאֲזִינָה אֶל דְּמַעַתִּי אֶל תְּחִרְשָׁבְכִי גָּר אֶנְכִי עַמְּךָ?
דָּיוֹד הַמֶּלֶךְ אָמַר אֶת זֶה. שֶׁאָמַר רַבִּי בָּזָן בֶּן חִמָּא,
אָמַר דָּיוֹד, תְקִדּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא קָרוֹב לְכָל אַוְתָם
שְׁקוֹרָאים לוּ.

פֶתַח וְאָמַר הַפְּסִוק הַזֶּה, (שם קמָה) קָרוֹב ה' לְכָל
קִרְאָיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאָהוּ בָּאָמָת. שְׁתִּרְיִכְלָל
אַוְתָם שְׁקוֹרָאים בָּאָמָת לְקִדּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, תְקִדּוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא מִקְרָב אַוְתָם וּמִכְלָל אַוְתָם, וְתְקִדּוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא מִבְּקָשׁ אֶת הַלֵּב.

וְרַצְוֹנוֹ שֶׁל אָדָם חִשּׁוֹב לְפָנָיו מִכֶּל תְּקִרְבָּנוֹת
וְהַעֲוֹלוֹת שֶׁל כָּל הָעוֹלָם. בַּין שְׁהָאָדָם
שֶׁם רַצְוֹנוֹ בָּתְשִׁיבָת, אֵין שַׁעַר בָּכָל אַוְתָם הַרְקִיעִים
שֶׁלּא פֹתַח אֵלֵינוּ. קִרְבָּנוֹ שֶׁל אָדָם תָּלִוי בְּלֵב

וְרָצֹן, שֶׁבֶת וּתְנוּדָה אֲשֶׁר חַטָּא עָלָיו. וְתְנוּדָה עָלָיו. וְהַכְלָל תָּלוּי בְּלָב.

רַבִּי נָחוֹנִיא בֶּן הַקְנֵה אָמַר לְחַכְמִים: בְּנֵי, חַיִּכְמָם,
אֵין קָרוֹב לְפָנֵי הַמָּקוֹם בְּלָבָו שֶׁל אָדָם, וְנוֹזָה
לְפָנֵיו מִכְלָל הַקְרָבָנוֹת וְהַעֲזָלָות שֶׁל כָּל הָעוֹלָם.

מִי שְׁיֹוּשָׁב בַּתְעִנִית, וַיְשִׁים לְבָו וְרָצֹנוֹ, הוּא
מִקְרִיב קָרְבָּנוֹ שֶׁלָם, שְׁגֹועַ לוֹ לְקָדוֹשׁ בָּרוֹךְ
הָוּא שְׁמִיקָרִיב לְפָנֵיו חַלְבָו וְדָמוֹ וְגַופָו, וּמִקְרִיב
לְפָנֵיו הָאָשׁ וְהַרִית שֶׁל פִיו. וְהַלְבָב וְהַרְצֹן גְּקָרָאים
מִזְבֵח בְּפִרְהָה.

הַקְרָבָן גְּחַלֵק לְכֹמֶה צְדִידִים, לְכֹמֶה חַלְקִים.
הַתְעִנִית שֶׁל אָדָם גְּחַלְקָת לְכֹמֶה צְדִידִים,
לְכֹמֶה חַלְקִים. וְהַקָּדוֹשׁ בָּרוֹךְ הוּא לֹא נוֹטֵל מְהַכְלָל
אֶלָא הַלְבָב וְהַרְצֹן.

שְׁלָשָׁה מִלְבָדים הַמ בְּגֻוֹתָה: מַתָּה, וְלַבָּ, וּבְגִידָה. הַמַתָּה
אוֹכֵל מְהַכְלָל וְנוֹתֵן לְלַבָּ. הַלְבָב אוֹכֵל
מְהַכְלָל וְנוֹתֵן לְבִגְידָה. הַבִּגְידָה נוֹתֵן לְכָל, שֶׁבֶת אָמַר (קְהִלָת

א) בְּלַ הַגְּחָלִים הַלְּכִים אֶת הַיּוֹם וְהַיּוֹם אֵינָנוּ מְלָא. וְהִוא בְּדִגְמָת יָם. וְהַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מְקַבֵּלן.

אין לך בְּלַ הַעֲזָלִים שְׁעוֹמְדִים לְפָנָיו, אלא
תשׁוֹבָה וְתִפְלָה שֶׁל אָדָם. ואמר רבי יהודא,
שְׁלָשָׁה מִינֵי תשׁוֹבָה בָּאוּ בְפִסּוֹק תֹּזה: תִפְלָה,
שׂוֹעָה, דְמַעָה. ובְלַם בְּתוּבִים בְפִסּוֹק תֹּזה, (תהלים לט)
שְׁמַעָה תִפְלַתִי ה' וְשׂוֹעָתִי הָאָזִינָה אֶל דְמַעָתִי אֶל
תְּחִרְשָׁה.

בְּלַ הַשְּׁלָשָׁה חִשּׁוּבִים לְפָנֵי הקדוש בָּרוּךְ הוּא,
ומכְלָם אין חִשּׁוּבָה מִהָם, רק הַדְמַעָה. שְׁתַרי
בְּדִמְעֹות הַזָּלָד הַלִּיב וַרְצֹן בְּלַ הַגּוֹת. שְׁלָשָׁה עָשָׂר
שָׁעָרים נְבָנִים לְפָנֵי הקדוש בָּרוּךְ הוּא.

תִפְלָה - שְׁבָתוֹב בּוֹ שְׁמַעָה, שְׁבָתוֹב שְׁמַעָה
תִפְלָה ה'. שׂוֹעָה - שְׁבָתוֹב וְשׂוֹעָתִי
הָאָזִינָה. דְמַעָה - לֹא בָאָלה, אֶלָא (דף צח ע"א) יוֹתָר
מְהֻפלָל, שְׁבָתוֹב אֶל דְמַעָתִי אֶל תְּחִרְשָׁה.

מַה בֵּין זֶה לְזֶה? הַרְבָּנִים שֶׁל קִיסְרִי, וּרְبֵי אֶלְעֹזֶר בֶּר יְוֹסֵף אָמַר, תִּפְלָה - לְפָעָמִים שֶׁאָדָם מַתְפִּלֵּל תִּפְלָתוֹ וְהַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שׂוֹמֵעַ, אֲבָל לֹא רֹצֶחֶת לְעֹשָׂת בְּקַשְׁתָוֹ, וְשׂוֹתָק מַמְפּוֹ וְלֹא מַשְׁגִּיחַ בּוֹ, שְׁהִרְיִי אֵין בְּתוֹב אֶלְאֶלְעֹזֶר.

הַשְׁנוּעָה היא יותר מתפללה, שצווית ברכzon הלב לפני רבונו. ומשום ששם רצונו יותר כתוב בו האזינה, כדי שמרכין איזנו אל אותו הדבור,icum עם כל זה שותק, ולא רוצח לעשות רצונו. אבל דמעה היא בלב וברצון של כל הגות, ומשום לכך כתוב בו אל דמעתי אל תחרש.

וחכמים אומרים, לא כל הדמעות גבניות לפני הפללה. דמעות של רגע, ודרימות של מוסר דין לחברו, לא גבניות לפני הפללה. אלא דמעות של תפלה ושל תשובה, ודרימות בקשיים בקשה מתוך צרככם, כלם בזקעים רקיעים, ופותחים שעריהם, וגבניות לפני הפללה.

שְׁנִינָה, בַיּוֹם שֶׁגַּחֲרֵב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, כֹּל הַשָּׂעָרִים גָּנְעָלוּ, וַיְשַׁעֲרֵי דְמָעוֹת לֹא גָּנְעָלוּ. מַה בְּתוּב בְּחַזְקִיהוּ? (ישעה לה) שְׁמַעְתִּי אֶת תְּפִלְתָּךְ רָאִיתִי אֶת דְמָעָתָךְ. רָאִיה מִמְשׁ מִתּוֹךְ דְמָעוֹת.

וְלֹעֲתִיד לְבָא מַה בְּתוּב? (שם כה) וּמְחָה אֲדֹנִי יְהוָה דְמָעָה מַעַל כָּל פְּנִים. יִשְׁדָּמָעוֹת לְטוֹב, יִשְׁדָּמָעוֹת לְרָע. לְטוֹב - שֶׁל יִצְרָר הַטּוֹב. שֶׁל רָע - שֶׁל יִצְרָר הַרָּע. עַל הַדְמָעוֹת הַלְּלוּ שֶׁל צְרָה וְדְמָעוֹת שֶׁל תְּפִלָּה בְּתוּב, (ירמיה לא) בְּבָבִי יִבָּאוּ וּבְתְּחִנּוּגִים אָוְבִילִים.

רַבִּי בְּרוּסְפְּרָאֵי חָלָה. נְבָנָמוּ אַלְיוּ רַבִּי יוֹסֵי בָּנוּ קָסְמָא וְחַכְמִים. אָתוֹ הַיּוֹם, יוֹם הַשְׁבָת הָהִיא. רָאוּ אָתוֹ שְׁחִיה בּוֹכָה, וְאַחֲרָה כֵּה צַחַק. בִּינְתִּים גְּרָדִם. אָמְרוּ, יוֹם הַשְׁבָת הָוֹא, וְאַסּוּר לְטַלְטָלוּ, וּטְרִיחָה אַחֲרַת לֹא צְרָה. הַשְׁאִירָה.

כְּמָה רַבִּי יוֹחָנָן וְדָרְשָׁנָה, (רות א) וַיָּמָת אֱלִימָלֶךְ אִישׁ נְעָמִי וְהַשְׁאָר הָיָא יָשְׁנִי בְּנֵיהֶן. מַת אֱלִימָלֶךְ -

נִשְׁאָרוּ בְּגַיִת לְהַתְגִּיחַם בְּהַם, נִשְׁגַּשְׁאָרוּ שְׁנֵי בְּנֵי
לְהַשְׁלִים אֶת מָקוֹם אֱלִימָלה, שְׁהִיה נִשְׁמָה לְנִשְׁמָה.

אַחֲרֵךְ מַה בְּטוּב? וִימוֹתוֹ גַּם שְׁגִיאָהֶם מַחְלוֹן
וּבְלִזְן, רִוִית הַקָּדֵשׁ וַרִוִית הַטְמָאָה. עַכְשָׁוֹ
הוּא שֶׁבֶר עַל שֶׁבֶר. הַפְּשָׂמָה לְנִשְׁמָה שֶׁל הַקָּדֵשׁ
שְׁחוֹא י', וַהֲרוּת הַשְׁבָּלִית שְׁחוֹא וָא"ו, לֹא יִמוֹתוֹ,
אֵלָא אָדָם יוֹרֵד מְגֻרְלָתוֹ נִקְרָא מַתָּה.

אָפְכָאָן, בְּשִׁמְתַּת רַבִּי אֱלִיעָזֶר, הַפְּחַמָּה בְּחַכְמִים
שְׁנִשְׁאָרוּ, וְהֵם רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן נוֹרִי וְחַבְרִיו. מַתָּוֹ
רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן נוֹרִי וְחַבְרִיו - נִשְׁאָר רַבִּי בְּרוּסְפְּרָאי.
וּבְעֵת חָבֵרָנוּ רַבִּי בְּרוּסְפְּרָאי שִׁמְתַּת עַכְשָׁוֹ, הוּא
שֶׁבֶר עַל שֶׁבֶר.

בְּעֹזֶדֶם יָשְׁבִים, רַבִּי חַלְקִיה שְׁהִיה אֶצְלָוּ, רָאָה
אוֹתָו שְׁחוֹזְרוֹת תְּדִמּוֹת עַל פָּנֵיו, וַצְּחֹוק
בְּפִיו. קָרָא לַרְבִּי יוֹחָנָן וּלְחַבְרִים, וַרְאָו אוֹתָו עִם
דִּמְעוֹת עַל פָּנֵיו, וַצְּחֹוק בְּפִיו. אָמְרוּ שְׁזַדְאִי לֹא
מַת.

יַשְׁבָּו, וְלֹא עִזּוּבוּ אָדָם לְקַרְבֵּן אֵלֵיו. בְּעֶרֶב פָּתָח
עִינֵּיו, בְּקַשׁ מִים לְשִׁתּוֹת. קַרְבּוּ אֵלֵיו רַבִּי
יַוְחָנָן וְחַכּוּמִים. אָמַר לָהֶם: רְבּוֹתִי לְכֻוּ לְשָׁלוֹם.
לְמַחְרֵךְ שׂוּבוּ אֲלֵי וְאָמַר לְכֻם מַה שְׁרָאִיתִי, וַצְוּ
אָוֹתִי לְהַזְדִּיעַ לְחֶבְדִּים.

שְׁעַלְפָשׁו הַצְּטַרְכָּתִי לְתַקֵּן בְּלָהָדָרִים שְׁרָאִיתִי,
וּבְלִילָה תֹּזה שְׁחִיָּתִי שֶׁם, עַוְלָם אַחֲרֵי
רְאִיתִי, וְלֹא יַדְעָתִי מַה הוּא. אָמְרוּ לְבָנֵי בֵּיתִי שֶׁלֹּא
יַקְרִבּוּ אֲלֵי, וְלֹא יַחֲיָה אָדָם בָּאָנוֹ. בְּלָם הַלְּבָבִי. וּרְבִי
יַוְחָנָן נְשָׁאָר שֶׁם, וְלֹא קַרְבּוּ אֵלֵיו בְּלֹא אָוֹתוֹ לִילָה.

כִּשְׁחִיה מְאִיר הַיּוֹם, רָאוּ אָוֹתוֹ שְׁחִיה מְנֻבְּרֵר
וּבּוֹכָה. וְלֹא יַדְעֵי דָבָר. קָם וַיַּשְׁבַּ, וְקָרָא
לְרַבִּי יַוְחָנָן. אָמַר לוֹ: מַה רְאִיתָ? אָמַר: מַעֲוָלָם
אַחֲרֵי בָּאתִי, וְגַנְגַּסְתִּי לְשֶׁם, וְלֹא נָתַנוּ לִי רִשׁוֹת
לְגַלְוֹת דָבָר, אֶלָּא לְדֹד וּלְחֶבְדָה. וְאָמַר לָהֶם מַה
שְׁרָאָה.

אָמַר לוֹ לְרַבִּי יַוְחָנָן: הַתַּקֵּן דָבְרִיךָ, וְלֹדֶךָ לְכַסְאָךָ
שְׁתַקְנֵנוּ לְךָ, שְׁחִרִי שְׁנִים עָשָׂר מַה חֶבְדִּים

יבאו בשבילה, וְאֵנִי רָאִיתִי מַה שֶׁלֹּא נָתַנוּ לִי רשות
לגלות.

וְרָאִיתִי מֵאוֹתָם הַחֲבָרִים שַׁהְתְּקִים תַּלְמוֹידִים
בָּיִדָּם. וְרָאִיתִי אֶת אָזְרָעָה הַמִּקוֹם שֶׁל
מֶלֶךְ הַמֶּשִׁיחַ שֶׁם. וְשֶׁמֶעֱטִי בָּרוֹז מִכְרִיוֹן בְּכָל יוֹם:
אֲשֶׁר יָרִיחַם הַחֲבָרִים שַׁמְשָׁתְּדִילִים בְּתוֹרָה, וְאוֹתָם
שְׁמֹעֲכִים בָּה אֶת הָאֶחָרִים, וְאוֹתָם הַמְעַבִּירִים עַל
מְדוֹתֵיהֶם.

רָאִיתִם, בְּשַׁחִירִיתִי בּוֹבָה וְצֹחָק, הַרשות נָתַנָּה
לְמַלְאָךְ הַמְּפֹת לְהַבִּיא אֹתָי, וְרָאִיתִי
הַשְׁבִּינָה אֶצְלִי, וְלֹא נָתַנוּ לוֹ. וְעַל בֵּן בְּכִירִי
מַמְלָאָךְ הַמְּפֹת, וְצֹחָקִי בְּשַׁרְאִיתִי הַשְׁבִּינָה שֶׁלֹּא
נוֹתַנָּת לוֹ.

וְרָאִיתִי עַד שְׁנוּטָלִים אֹתִי לְבִית הַדִּין שֶׁשָּׁם,
וְרָאִיתִי כִּמֶּה צְבָאות וּמְחַנּות, שֶׁם כָּלָם
מִתְעִפְקִים בְּדִינִי הַעוֹלָם, וּבְרָאשֵׁיהם סְנַדְלָפּוּן
בַּעַל הַפְּנִים, שְׁקוֹזְשָׁר קַשְׁרִים לְאָדוֹנוֹ, וּפְרַבָּת אַחַת

פְּרוֹסֶה עַלְיוֹ, וּבֶל צְבָאות הַשָּׁמִים נִשְׂתַחַת יָדוֹ, וְלֹא
נִתְגַּנֵּה רְשִׁוֹת לְקָרְבָּן לְרָאוֹתָו.

וְרָאִיתִי בֵּית דִין, וּבְמַה שָׁרִים מִמְגִים לְפָנֵיהם,
מֵהֶם סְגִינּוֹרִים עַל בְּנֵי הָעוֹלָם, וּמֵהֶם
קָטִינּוֹרִים. נִטְלוּ וַיָּקָרְבוּ אֹתוֹתִי אֲלֵיכֶם. וְרָאִיתִי שְׁם
רַבִּים מִן תִּמְכְּרִים.

אָמְרוּ לוּ לְמַלְאָךְ הַמֹּות: מַה זוּה מִבְנֵי הָעוֹלָם
אֲצַלְדָךְ? אָמַר לָהֶם: שְׁלָא נוֹתְנִים לְיַד
הַמִּיתָה אֹתוֹתָו, וַיָּקָרְבְּתִי לְהַיִן. (אָמַר לָהֶם, הוּנוּ דִינוּ וְהַנְּחוּ אֹתוֹתָיו
לְשָׁבֵת וַיָּקָרְבוּ אֹתוֹתָיו לְהַיִן לְפָנֵי שֶׁלֶשׁ סְנַחְרָבִי שִׁידְרָנוּ דִינוּ, וְשָׁמְעָתִי).

שְׁקָמוּ שֶׁלֶשׁ עֲדִים, וְאָמְרוּ שְׁלַשׁ פָּעָמִים מִצְאָנוּ
כְּפֶר, מִצְאָנוּ כְּפֶר, וְהַעֲדִדוּ עַלְיִ שְׁחַעַבְרָתִי
תְּמִיד עַל מְדוֹתָי. הַתְעַסְּקוּ בְּדִינִי כֹּל אֹתוֹ הַיּוֹם,
שְׁרָאִיתֶם שִׁישְׁגָתִי, וְעִשּׂוּ חַשְׁבּוֹן שֶׁל יָמִים וּשְׁנִים
שְׁלִי, וְגַמְצָאוּ תְּמִיד שְׁלָמִים.

יעל שְׁחַעֲבָרְתִּי תְּמִיד עַל מְדוֹתִי, עָזֶבוּ אֶת הַדִּין,
וְלَا יָכְלוּ לְדִין בָּזָה, עַד שְׁחַעֲלָוּ אֶת דִינִי
לְמִקּוֹם אַחֵר, וְלَا יַדְעָתִי לְאַיִזָה מִקּוֹם.

ובא מִן הַדִּין לְעֹזֶר אֹתִי, וְלִתְתַּת לִי זָמֵן לְהַשְׁלִים
תַּלְמִזְדִּי בְּעוֹלָם הַזֶּה, שְׁעַדְתִּי לֹא גְמַרְתִּי
אֹתוֹ, וְלَا עָזֶב אֹתִי מֵלָאֵךְ הַמִּנּוֹת, עַד שְׁגַתְנוּ לֹא
בָמִקּוֹםִי אֶת רַבִּי בְּרוּסְפְּרָאִי הַזָּקָן שֶׁל מִקְדָּם, וְאוֹ
עָזֶב אֹתִי.

בְּשֶׁר אִתֶּם הַדְּמָעוֹת בְּפָנַי וְצָהָוק בְּפָה, אָוֶתֶם
הַדְּמָעוֹת - שְׁבָכִיתִי מִפְּחוֹדֹ שֶׁל
מֵלָאֵךְ הַמִּנּוֹת, וְצָהָקָתִי - מִשְׁמְחָת הַשְּׁבִינָה, יְעַל
שְׁחָכוּ לִי עַד זָמֵן אַחֵר בְּדִי לְהַזְדִיעַ לִי מָה שְׁגַלְילִיתִי
לְכֶם. וְלَا יִשְׁגַתִּי עַל יָד מֵלָאֵךְ הַמִּנּוֹת, אֶלָּא
הַשְּׁאִירוּ עַמִּי אֶת רַבִּי אֹוְשָׁעִיא, וְעַמוֹ הַוְלָד אָנִי
לְשָׁם.

תִּמְהֹו הַתְּחִבָּרִים, וְקָרְאוּ עַלְיוֹן, (תהלים פד) עַבְרִי בְּעַמְקָה
הַבָּא מֵעַזְן יִשְׁתַּווּ גַם בְּרֻבּוֹת יַעֲטָה
מוֹרָה. עַבְרִי בְּעַמְקָה הַבָּא - זה רַבִּי בְּרוּסְפְּרָאִי,

שֶׁעָבֵר עַל זה שֶׁל מֶלֶךְ הַמֹּתִים, שֶׁהוּא עַמֶּק הַבָּא,
שֶׁהוּא נָרָם (דף צח ע"ב) בְּכִיה לְכָל הָעוֹלָם. מַעֲין יִשְׁרָתוּהוּ
- שֶׁהַגִּיחוּהוּ לְגַמֵּר אֶת תַּלְמוֹד, וְלַהֲיוֹת מַעֲין
בַּתּוֹרָה. לְפִיכָה, גַם בְּרָכוֹת יָעַטָה מֹרֶה. אֲםַר
הַתּוֹרָה גּוֹרְמָת לוֹ חַיִים, בֶּל שְׁבַן מֵשְׁגּוֹרָם אָוֹתָה
גִּרְסָה וְלוֹמֶד אָוֹתָה.

קָרָא עַלְיוֹ רַבִּי יוֹחָנָן, (תהלים קיב) זָרָח בְּחַשָּׁךְ אָוֹר
לִישְׁרִים חַנּוֹן וְרַחוּם וְצִדִּיק. זָרָח בְּחַשָּׁה,
מַהוּ חַשָּׁךְ? זֶהוּ מֶלֶךְ הַמֹּתִים, שֶׁמְחַשֵּׁיךְ אֶת פְּנֵי
הָעוֹלָם, בֶּמוֹ שְׁנָאָמֵר וְחַשָּׁךְ עַל פְּנֵי תְהוֹם. אָוֹר
לִישְׁרִים שֶׁמְאִיר הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְצִדִּיק הַזֹּהָה,
רַבִּי בְּרוּסְפְּרָאי, אֲת אָוֹר הַתּוֹרָה. וְמֵעַוְשָׁה אֲת
זה? הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, שְׁנָקָרָא חַנּוֹן וְרַחוּם וְצִדִּיק.

וַתֹּאמֶר נָעַמִי [לְשָׁתִי] בְּלֹתִיה וְנוּ' (רות א), בַּי
שֶׁמְעָה בְּשִׁידָה מְזֹאָב בַּי פָּקַד ה' אֲת עַמּוֹ
לְתַת לְהַם לְחַם. אָמֵר רַבִּי בְּרִכִּיה אָמֵר רַבִּי יִצְחָק,
בָּא וְרָאָה, מֵשְׁמָעָלִים עִינֵּיו מַעֲנִים בְּשִׁנֵּי בָּצָרָת,
הַם יִרְאָו בְּנָחָמוֹת הָעוֹלָם וְלֹא יִמּוֹתָו, עד שְׁנִיפְקָדוּ

לְטוֹבָה, וַהֲוָא לֹא יוֹצֵה לְרֹאֹתֶה. אֱלֵימֶלֶךְ עָשֵׂיר
תִּיחָ. בִּין שְׁרָאָה הַרְעָב, הַעֲלִים עִנְיוֹ מִן הַצְּדָקָה,
וְברָחָ לְשִׁידָה מוֹאָב.

אמָר רַבִּי בָּרְכִּיה, וּבַי לֹא דָרַכְנוּ שֶׁל צְדִיקִים לְבָרָח
מִפְנֵי הַרְעָב, וְהִרְיָה גְּדוֹלִים מִאֱלֵימֶלֶךְ,
אֲבָרָהָם וַיַּצְחַק, עָשֵׂירִים מִפְנֵג, וְהַלְךָ זֶה לְמִצְרָיִם
מִפְנֵי הַרְעָב, וַזֶּה לְאָרֶץ פְּלִשְׁתִּים?

אמָר רַבִּי בָּרְכִּיה אָמָר רַבִּי יַצְחָק, הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ
הִיא גָּרָם לָהֶם לְצְדִיקִים הַלְלוּי לְצַאת מִתּוֹךְ
הַרְשָׁעִים וְלַהֲוִדִּיעַ טְבָעָם בְּעוֹלָם, וְלַפִּיכְךָ הַבִּיא
הַרְעָב.

אֲבָל אֱלֵימֶלֶךְ, בָּמְקוּם שֶׁל צְדִיקִים תִּיחָ יוֹשֵׁב,
בָּמְקוּם שֶׁל תֹּרְהָ, וּבְעָשָׂר רַב. וּבְשַׁבָּא
הַרְעָב, הַעֲגִינִים הִיוֹ בָּאִים אֶלְיוֹ, וְהַעֲלִים עִנְיוֹ מִפְנֵם
וְברָתָה. וְעַוד, שְׁרָאָה הַדִּין חָל עַל הַעוֹלָם, וְברָחָ
וְהַלְךָ בֵּין הָאָמוֹת.

רַבִּי חֶסְדָּאֵי פָּתָח, (קהלת ט) עיר קטנה ואנשיים בה מעת. עיר קטנה, כך אמר רבי יוסף משמו של רבי יצחק, עיר קטנה - זה נופו של אנשים. ואנשיים בה מעת - אלו האבירים. ובא אליה מלך גדול - זה יצר הארץ, שהוא מלך זקן ובסיל, ובני ארים גם כן משבדים תחתיו, והוא מלך עליהם. ומצא בה איש מסבון חכם - זה יצר טוב, שהוא מסבון, אין מאוזין לו. חכם, שהוא מחייב למאוזין לו, להגצל מענשה של גיהנם.

ומלט הוא את העיר בחתמו - זו נשמתו של אדם, שלא תחטא לפני בוראה. ואדם לא זכר את האיש במסבון זהו. אין זכר אותו, וישוב האדם לחטא באותו יצר הארץ.

אמר רבי בון, אותו התינוק ש היה יושב אצלנו, מה אמר בפסוק זה? אלא כך פתח: עיר קטנה - זו בנטת ישראל, שגוראות עיר הלקש, קרייה קדושה אל הקודש ברוך הוא. במו שאמרנו

(שיר השירים ח) **אֲחוֹת לְנוּ קָטָנָה,** **שֶׁגַּאֲמָר** (בראשית כט) **וַיִּשְׂם**
הַקָּטָנָה רְחֵל. **וְאַנְשִׁים בָּה מְעֻט - אֱלֹהֵי הָאָבוֹת.**

בָּא אָדָם הַרְאָשׁוֹן - יְרָדָה עַמוֹ שְׁכִינָה וַשְׁרָתָה
בַתּוֹכוֹ. **חַטָּא** אָדָם הַרְאָשׁוֹן, וְגַסְתָּלָקָה מִמְּנָנוּ.
בָּא נָתָה, וְחוֹרִידָה לְאָרֶץ. **חַטָּאוֹ** דָוָר הַמְּבּוֹל,
וְגַסְתָּלָקָה מִן הָעוֹלָם. **בָּא** אַבְרָהָם וְחוֹרִידָה. **בָּאוּ**
אַנְשֵׁי סְדוּם, וְגַסְתָּלָקָה. **לְפִיכְךָ וְאַנְשִׁים בָּה מְעֻט**
לְהַתְּקִים עַמָּה בְעֹלָם. **וּמִן מְיעֻט הָיָה,** וְלֹא גַתְקִימָו
בָּה תְּרִבָּה.

וּבָא אֶלְيָה מֶלֶךְ גָדוֹל וּסְבָב אָתָה - זֶה פָלוֹני.
וּמַצָּא **בָּה** אִישׁ מִסְבֵּן חַכְמָה - זֶה יַעֲקֹב.
שֶׁבְמִסְבָּנוֹת הָיָה בָזְמָן שְׁחַטָּאוֹ בְנֵיו בַיּוֹסֵף, וְגַמְנָעַ
הַשְׁפָעָ מִמְּנָנוּ, וְגַפְרִידָה הַגְּבִירָה מִמְּנָנוּ. וּמְלַט הַוָּא
אֶת הָעִיר בְחַכְמָתוֹ - זֶה מְשָׁה. מַהוּ וּסְבָב אָתָה?
שֶׁמְתַעַּפְקָ פָלוֹני שִׁיחַטָּאוֹ יִשְׂרָאֵל בְגָלוֹת, בְשִׁבְיל
לְהַתְּעֵבָה הַגְּבִירָה בְגָלוֹת, שְׁבָתוֹב (תהלים צא) **עַמוֹ**
אַנְבֵּי יְנוּן.

דָּבָר אַחֲרֵי, (קהלת ט) עיר קטנה - זו ציון. וְאֶנְשִׁים
בָּה מְעֻט - אלו ששת ימי בראשית. ובא
אליה מלך גדול וסבב אתה - זה פלוני. ומצא בה
איש מסבון - זה משיח בן דוד, שפאמר בו (ויריה ט)
עני וריבב על חמור, ונאמר (ישעה נ) הצדיק אבר.
כל זמן שלא יבא עליו השפע. ועליו נאמר (שם יט)
ונחר יחרב ויבש.

חמור - זה סמא"ל. חכם - זה משיח בן דוד.
עליו נאמר מלט הוא את העיר
בחייבתו. שיזהיה גואל משיח בן אפרים, וזהי
הגאלה מלמעלה.

דָּבָר אַחֲרֵי, (קהלת ט) עיר קטנה - זו תבת נה.
וְאֶנְשִׁים בָּה מְעֻט - אלו נה ואשתו ובנו.
ובא אליה מלך גדול - זה יצר הארץ, שסבב לה.
ומצא בה איש מסבון חכם - זה נה. מלט הוא
את העיר בחייבתו - זה אברם, שבעבור אברם
שעתיד לבא, מלט את התבת הארץ, ומלוות נה
ובנו.

דבר אחר, עיר קטנה - זו ירושלים, שהיा בזמנ
 הזה קטנה וחרבה. ואנשים בה מעט -
 מעתים הם היהודים שיש בה. ובא אליה מלך
 גדול וסבב אתה - זה מלך מבני עשו, שגנא אמר
 עליו בדניאל, (דניאל ב) שוקיו מבזרול. שמרועע כל
 אלו, תעישם דק ותרוע. שהמלכים וגוי תעישם דק
 ותביא סוף לכל אלו הפלביות. ובזמן שהוא סבב
 בירושלים, מצא בה איש מסכון חכם - זה משיח
 ראשון, ומלהו הוא את העיר בחייבתו - זה משיח
 אחרון.

דבר אחר, עיר קטנה - זו התורה. ואנשים בה
 מעט. ולמה היא קטנה? ותרי בתוב (איוב יא)
 ארבה מארץ מדיה וגוי? אלא משום שאנשים בה
 מעט הם.

בא אליה מלך גדול וסבב בו - זה שם המונית,
 שסבב אותה. ומצא בה איש מסכון - זה
 יהוד. חכם - זה שלמה המלך עליו השלום,
 שהתקין לה גור, והAIR לה באור, במשליו וספרייו.

וְמַלְטָה הוּא אֶת הַעִיר בְּחַכְמֹתָו, מֵיד הַאֲפִיקוֹרִסִים
וְהַמִּינִים, שֶׁהָוָה תָּקוֹן אָזְנִים לְתֹרֶה.

שְׁנִינָה, בְּطֻרָם שָׁבָא שְׁלָמָה, הִיְתָה תֹּזֶרֶת
בְּקַלְחָת שְׁאֵין לָה אָזְנִים, וּמֵי שְׁקָרֶב
אֲלֵיה נִשְׁרָף. כִּיוֹן שָׁבָא שְׁלָמָה וַעֲשָׂה לָה אָזְנִים,
וְנִצְלוּ בְּנֵי הָעוֹלָם בְּעֵצָתוֹ, נִתְן בְּאוֹתָה הַעִיר
בְּבִיכּוֹל הָצָלה. וּבַמָּה? בְּחַכְמֹתָו.

וְכֹל זה משומם מתכוון שהתקין, ומה השבדות
שְׁהַשְׁתִּיל אֲחָרֶיה אוֹתוֹ הַמִּסְבֵּן, שֶׁהָוָה דָּוד,
שְׁאֵין אִישׁ שְׁהַשְׁתִּיל אֲחָרֶיה בֶּמוּ דָּוד הַמֶּלֶךְ.

וְשְׁנִינָה, רָאוּי הִיה דָּוד הַמֶּלֶךְ לְהַתְקִים בְּעוֹלָם
מִאָה שָׁנִים. שֶׁאַלְמַלְאָה הוּא הַתְקִים מִאָה
שָׁנִים, הוּא הִיה מַתְקֹן אֶת הַפְּמֹאָר תָּקוֹן חֹזֶק שְׁלָא
יִסּוּר לְעוֹלָמִים, וְלֹא הִיה נִחרַב בֵּית הַמִּקְדֵּשׁ. אֲבָל
בַּמָּה גָּרְמוּ אָזְנוֹן הָשְׁנִים שְׁלָא הַתְקִימָו.

וְאָדָם לֹא זָכַר אֶת הָאִישׁ הַמִּסְבֵּן הַהָוָא, זה אָדָם
הַרְאָצֹן, שְׁנִtan לוּ מִשְׁנוֹתָיו רק שְׁבָעִים

שָׁגִים. וְאֶרְדָּם לֹא זָכַר אֶזְתּוֹ בְּשָׁעָה שֶׁבָּא ס"מ (דף צט ע"א) וַיַּרְא בְּעֵל גָּמָל, וַיַּסְבֵּב אֶזְתּוֹ שְׁחִטָּא, לֹא זָכַר אֶת הַזֶּה, שֶׁבָּעֵנִי יְהִי עַל הַעֲזֹן הַזֶּה. שְׁחִטָּשׁ סַבְבָּה לְחִזְוָה, וִסְמָא"ל לְאֶרְדָּם הַרְאָשָׁוֹן.

וִסְמָא"ל לֹא הִיה לוֹ כַּח שִׁיחָפֵךְ אֶת הָאֶרְדָּם, עד שֶׁבָּא הַגְּחַשׁ וַיַּחַפֵּךְ אֶת לֵב חִזְוָה, וַחֲזָה הַפְּכָה אֶת לְבֹו שֶׁל הָאֶרְדָּם, וַחֲטָאוֹ שְׁגִינָּהֶם. וַעֲלֹ זֶה אָמֵר, (בראשית כ) הָאֵשָׁה אֲשֶׁר נִתְּתָה עַמְּדִי הוּא נִתְּנָה לֵי מִן הַעֲזֹן וַאֲכֵל. וַיַּסְמָא"ל לֹא הִתְהַרְשָׂת שִׁיחָפֵךְ אֶת לֵב הָאֶרְדָּם, עד שֶׁבָּאָה חִזְוָה, וַגְּרָמָה לוֹ שְׁאָכֵל מִמְּנָgo, וַעֲלֹ בֵּין הָאֵשָׁה נִעֲנָשָׂה. ((הָרָא הוּא דְאַמְרִין, בְּכָל מֶקְומָה שְׁגִילוֹ שְׁבִינָה עַמְּקָם. פָּלוּ לְכַבֵּל שְׁבִינָה עַמְּקָם וְלֹא אָחַת מִן חִפְרוֹת))

כִּי שָׁאֶרְדָּם הַרְאָשָׁוֹן נִתְןָ לוֹ מִשְׁנּוֹתָיו אֶזְתּוֹ שְׁבָעים שָׁנָה, לֹא זָכַר מִמְּngo בְּרָאשָׁוֹנָה, שְׁאָלְמָלָא נִזְכֵּר מִמְּngo, מֵאָה שָׁנָה יִשְׁאַר לֹז מִשְׁנּוֹתָיו, בָּמוֹ שְׁרָאוֹיִים לוֹ, כִּי לְהַתְּחִזֵּק בְּעוֹלָם,

ויתקן את תקון המאור. אלא לא נזכר ממנה, רק שבעים שנה, ולא יותר.

שלשים שנה היו, שתייה הולך מהם בפה, ו מהם בצד. ובאותו הזמן - וחכמתה המשכנית בזיהה, ודבריו אינם נשמעים מלפני שאול המלך. זה שלא נטהר בו אלא ארבעים חסר אחת, שתייה שנה הייתה בורה לפני בני אבשלום. ומושום לכך ירד תקון הנגר, עד שתייה בפשע בינו ובין המורות.

ובכל זה, מפני שאדם לא נזכר ממנה בראשונה להוסיפה לו אותן שלשים שנים למחטה, להשלים לו למאה. ונגמרו שלשים שנים למחטה, מאותם שבעים והשנים שתייה חכמתו בזיהה ודבריו אינם נשמעים.

וזהו, ששלמה המלך כל כך משבח את עצמו, והוא קורא על עצמו חכם. אלא משושים לכך הוא אמר בראשונה, (קהלת ט) ונודלה היא אליו. דבר זה גדול שאני בא לשבח את עצמי, אלא הויאל

וְאֵין אַחֲרֵי שֶׁיָּאָמַר לוֹ. בָּאוּ הַחֲבָרִים וְגַשְׁקָוָהוּ,
וְקִרְאָוּ עַלְיוֹ (ישעיה נ) וְכֹל בְּנִיהָ לְמוֹדֵי ה' וּרְבָּשָׁלוּם
בְּנִיהָ.

אָמַר רַבִּי רְחוּמָאִי, דָּוִד הַמֶּלֶךְ, שֶׁלֹּשׁ שָׁנִים הָיָה
רַעֲבָב בִּימָיו. מָה הַטְּעֵם? בְּרִי לְהֻזְּדִיעַ לוֹ
שֶׁעַל הַדִּין תָּלוּי הַדָּבָר. זֶהוּ שְׁבָתָתוֹב (شمואל-ב כא) וַיְהִי
רַעֲבָב בִּימָיו דָּוִד שֶׁלֹּשׁ שָׁנִים וַיַּבְקַשׁ וְגַוּ. עַד שָׁנֶשְׁלָם
הַדִּין. בַּיּוֹן שְׁגַשְׁלָם, מִיד (שם) וַיַּעֲתֵר אֱלֹהִים לְאָרֶץ
וּבּוֹ.

שְׁנַהֲרָה רַבִּי חִיאָ, כָּל הָעוֹלָם אֵין שׂוֹתִים אֶלָּא
מִתְמַצִּיתָה שֶׁל אָרֶץ יְשָׁרָאֵל. בְּשֶׁגֶפֶךְ
הָעוֹלָם, הִיא גַּפְקָדָת בְּתַחַלָּה, מִשּׁוּם שֶׁלֹּא גַּמְצָא
מַיִּצְיָאֵל אֲוֹתָה וַיַּגִּזֵּן עֲלָיָה.

בְּתַחַלָּה אֶלְיָמְלֵד הָיָה צְדִיקָה, וְכֹל לְהַגְּנוּ עַל
הַדִּירִים שֶׁל הָעוֹלָם, וּבָרָח לוֹ בֵּין שָׁאָר
הָאָמוֹת, וּמִשּׁוּם בְּדַעַת גַּעֲנָשׁ. הוּא מַתָּה, וּמַתָּו בְּנִיו עַל
וְגַשְׁאָו גְּשִׁים גְּבָרִוֹת מְאָמוֹת אַחֲרוֹת, וְגַעֲנָשׁוֹ.

רַבְיָ נְחִמֵּיה פָּתָח, (בראשית ו) וַיַּרְאוּ בְּנֵי הָאֱלֹהִים אֲתָּה בְּנוֹתָה אָדָם כִּי טְבַת הָגָה וַיִּקְחֶה לְהָם נְשִׁים מִפְּלָאָשָׁר בְּחַרְבוֹ. וַיַּרְאוּ בְּנֵי הָאֱלֹהִים - עֹזָ"א וַעֲזָא"ל, שְׂנִי מִלְּאָכִים הִי, שְׁקָטָרָנוּ לְרַבּוֹנָם, וְהַפְּילָם הַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מִמְּקוֹם קָדוֹשׁ שֶׁל מַעַלָּה. וּבְשִׁירָה, הַתְּגַלְמֹו בָּאוּר, וַנְעַשְׂוּ בְּבָנֵי אָנוֹשׁ.

וְאֵין לְךָ בְּכָל אָוֹתָם הַמִּלְאָכִים שִׁגְרָמוּ לַהֲתִיעַרְבֵּ בְּתֹוךְ בְּנֵי אָנוֹשׁ בְּאָוֹתָם שְׁגָכְרָאוּ אִישִׁים, וּבְאָוֹתָם שְׁגָכְרָאִים בְּנֵי אֱלֹהִים. כִּיּוֹן שְׁהַפְּילָם הַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, הַתְּגַלְמֹו מִכֶּל אָוֹתָם יִסְׂדוֹת שֶׁל בְּנֵי אָדָם, וּמִתְלַבְשִׁים בָּהֶם.

שֶׁאָר הַמִּלְאָכִים, בְּשִׁירָה, וְהֵם עֲתִידִים לְשׁוֹב לְמִקְוֹמֹתֵיכֶם, הַתְּגַלְמֹו בָּאוּר (הָעוֹלָם, וְנוֹטְלִים צִורָת אָנָשִׁים עַמְּחָם, וְלֹא יוֹתֵר. וּמְשׁוּם בְּהָרָאִים לְפִי שָׁעָה, וְלֹא יוֹתֵר. פָּעָם בַּיּוֹם, אוֹ פָעָם, אוֹ בְּכָל יוֹם פָּעָם אֶחָת אוֹ שְׁתִים, וְאֶחָר בְּהָרָאִים בָּאוּר) וּמִתְפַּשְׁטִים מִמְּנָגָה, וְחוֹזְרִים לְמִקְוֹםָם.

רַבֵּי קִיסְמָא בֶּן רַבֵּי יִגְאֵי פָּתָח, (תהלים כד) עַשְׂתָה
מַלְאָכָיו רֹוחֹת מַשְׁרָתָיו אַשׁ לְהַטָּה. ייש
מַלְאָכִים שְׁחָם מִרְוֹתָה, וַיֵּשׁ **מַלְאָכִים שְׁחָם מִאַשׁ,** זה
נֹתָן מַשְׁלָלוֹ לְחֶבְרוֹן, מושום נִשְׁיָשׁ שְׁלָוָם בְּגִיחָם. וְעַל
זֹה, אָוֹתָם שְׂיוֹרְדִים, מְשֻׁנִי הִסְׁזֹדוֹת הָאָלָה יוֹרְדִים.
כְּשַׁיוֹרְדִים, מִתְלַבְשִׁים יוֹתֵר בְּאֹיר הַעוֹלָם הַזֶּה,
וּמִתְגַּלְמִים.

אָוֹתָם שְׁהַתְּעַרְבּוּ בְּעַזְלָם הַזֶּה, מִתְלַבְשִׁים
בִּסְׁזֹדוֹת הַעֲזָלָם הַזֶּה, וְלֹא יְכֹלִים לְפִרְחַ
וְלֹשֵׁב לִמְקוֹם, וּמִתְעַכְבִּים בָּאָז. **כִּיּוֹן שְׁמַתְעַכְבִּים**
בָּאָז שְׁבָעָה יָמִים זֶה אַחֲרֵזֶה, לֹא חֹזְקִים לְשָׁם.
וְעַל זֶה וַיַּרְאֹו בְּנֵי הָאֱלֹהִים אֶת בְּנוֹת הָאָדָם וְגוֹ.
מַה זֶּה כִּי טְבַת הַגָּהָה? שְׁהִיה מְאִיר הַיְפִי
שְׁלַחַן בְּמוֹ אֹור עַלְיוֹן.

כִּיּוֹן שְׁהַזְלִידּוּ בְּנִים, לְקַח אָוֹתָם הַקְדּוֹשׁ בְּרוֹךְ הוּא
וְהַבְנִים אָוֹתָם בְּתִרְיִ הַחַשָּׁה, שְׁגִקְרָאִים תִּרְרִי
קְדָם, וְקִשְׁר אָוֹתָם בְּשַׁלְשָׁלָאות שֶׁל בְּרִיל. וְאָוֹתָן

הַשְׁלִשָּׁלוֹת מְשֻׁקָעֹות עד לְתוֹךְ הַתְּהוֹם הַגְדוֹלָה,
וַיֵּשׁ מִלְמָדִים בְּשֶׁפִים לְבַנֵּי הָאָדָם.

בְּלֹעַם נִטְלָה מֵשֶׁם אֶת בְּשֶׁפִיוּ, וְלֹמַד מִהֶּם, בָּאוֹתָם
הַחֲרִים. זֶהוּ שְׁבָתּוֹב (במדגר כב) מִן אָרָם יָנִיחַנוּ
בְּלַק מֶלֶךְ מוֹאָב מִהָּרְרִי קָרְם. וּמֵשֶׁם הַתְּעִטָּרוֹ בְּלַ
יְוָדָעֵי הַכְּשָׁפִים שְׁבָעוֹלָם.

וּמְתוֹךְ שְׁהִיוּ מִקְטָרְגִים עַל רְבָזָנִים בְּרָאשׁוֹנָה וְעַד
הַיּוֹם הַזֶּה, הֵם מִקְטָרְגִים לְרְבָזָנִים בְּפֶה?
בָּאוֹתָם הַכְּשָׁפִים, שִׁמְבְּחִישִׁים פְּמַלְיאָה שֶׁל מַעַלָּה.
וְאַלְמָלָא אָוֹתָן הַשְׁלִשָּׁלוֹת הַמְשֻׁקָעֹות בְּתוֹךְ
הַתְּהוֹם הַגְדוֹלָה וְאַחֲזִים בָּהֶם בְּתִפְיסָה רַבָּת, הִיוּ
מִחְרִיבִים אֶת הַעוֹלָם, וְהַעוֹלָם אֵינוֹ יִבּוֹל לִסְבֵּל.

וַיֵּשׁ, בָּאוֹתָם חָרִי תְּחִשָּׁה, יוֹנָקים מִצְדָּה הַצְּפֹן,
שְׁחָרִי מִאָתוֹ הַצָּדָר בְּלֹ אָוֹתָם הַמִּגְנִים
מִתְעֹזָרִים בַּעוֹלָם.

אמָר רַבִּי נְחַמֵּיה אָמָר רַבִּי יְהוּדָה, גַּעַמָּה הִתְהַ
בָּאָתוֹ זָמָן, וּבָל הַעוֹלָם טֹעַם אַחֲרִיה. רַבִּי

שְׁמַעּוֹן אָמֵר, אִמְאָא שֶׁל שְׂדִים הִיְתָה. בַּיּוֹן שְׁרָאוּ
אָוֹתָה בְּנֵי הָאֱלֹהִים, טָעוּ אַחֲרִית.

לְאַחֲרֵי כֵּן רָאוּ בְּנוֹת הָאָדָם הַזּוֹלְכֹת עַרְפּוֹת, וּבָאוּ
לָהֶן, וַיַּלְדוּ מֵהֶם. זֶהוּ שְׁבָתוֹב (בראשית ו) וְגַם
אַחֲרֵי כֵּן כִּאֵשֶׁר יִבָּאוּ בְּנֵי הָאֱלֹהִים וְגַן. אֲנָשִׁי שֵׁם,
מַה זוּ אֲנָשִׁי שֵׁם וְגַן? אֵלֹו הַגְּפִילִים שֶׁלְמָדוּ
בְּעֹלָם שֵׁם בְּכָל דָּבָר וְדָבָר, לְהַשְׁלִימָה אֶת
פְּשָׁפִיכֶם. רַبִּי יְהוֹדָה וְרַבִּי יוֹסֵי אָמְרוּ, אֲנָשִׁי שֵׁם
מִמֶּשׁ, בֶּמוֹ שְׁגָאָמֵר (שיר ג) שְׁשִׁים גְּבוּרִים סְבִיבָה לָהּ.
אָמֵר לוֹ רַבִּי יַצְחָק, בְּתֻובָה מִגְבּוּרִי יִשְׁرָאֵל. (דף צט ע"ב)

רַבִּי עֲזָרִיה שְׁאָל אֶת רַבִּי יוֹסֵי אִישׁ בְּפִרְאֹוֹן, מָה
הַטְּעָם הַכְּשָׁפִים הַם יוֹתָר בְּנָשִׁים, וְלֹא
בְּגִבְּרִים, שְׁבָתוֹב (שמות כב) מִכְשָׁפָה לֹא תִּחְיָה, וְלֹא
בְּתֻובָה מִכְשָׁפָה?

אָמֵר לוֹ, בְּתֻובָה (תהלים צא) לֹא תִּאְגַּה אֶלְיךָ רָעָה. לֹא
בְּתֻובָה רָע, אֶלְאָ רָעָה. זֶהוּ צַד הַגְּקָבָה וְדָאי.
וְגַע לֹא יִקְרַב לְאַחֲלָה - זֶהוּ הַזְּבָר. וּמְن הַגְּקָבָה בְּלָי
סְוִיגִי הַכְּשָׁפִים, וּבְלָי הַעֲסָקִים הַרְעִים בָּאִים לְעוֹלָם.

זהו שפטתוב (קהלת ז) ומוצא אני מר מפנה את האהשה וגו'.

ומה זה אסורים ידיה? רבינו ינאי ורבינו יהושעיא. אחד אומר, כל הנוגע באשה, או מקבל ממנה מידה לידי, לא ינקה מדינה של גיהנם, שגא אמר יד ליד לא ינקה רע. זהו שפטתוב אסורים ידיה, ונדי.

אחד אומר, מין הנקבה באות כל מיini נחש ובשוף ובכל הרהוריהם רעים. ואלמלא שאסורים ידיה, שלא נותרנים לה מין השמים, היו הזרנים ומימותם כל העוזלים בכל עת וזמן.

אין מתקבzetת הנקבה אלא בבחן של הזבר, שהיא שורה בעמקים שלו, שהיא יודעת להסביר את האדם להשלים את רצוניה. (שהיא יודעת בכל מיini בישוף והארם ציריך להשלים רצוניה) ובמה? בשם, ובדברים עמקים, בשם של טמאה. ועל כן המעשים תלויים בה, ובדברים בזבר. ושניהם מתוערים מהנקבה.

וּמְשׁוֹם כֵּד מִינִי הַכְּשָׁפִים נִמְצָאים בְּגִלְבָּה, וְלֹא בְּזֶבֶר.

שְׁנִינוֹ, הַעֲוֵר בֵּין שְׂתֵי נְשִׁים, אָם גִּדְזֹת הַזָּ - גִּבְּפָה. וְלֹא תֹזוֹ מִגּוֹפֹו אָם לֹא יִعַשְׂיו לֹזֶה, סְבִגְתָּ דָם אֹו הַרִּיגָה מִזְמָנָת לֹזֶה. וְאָם אִינּוֹ גִּדְזֹת - עַזְן הַרְעָ שְׂזָלֶט בּוֹ בְּגִוֹפֹו אֹו בְּמִמוֹנוֹ.

כִּמוֹ זֶה שֶׁל רַבִּי נְחוֹם בְּרַבִּי שְׁמַלְאִי, פָּעָם אַחֲת הָיָה בְּכֶרֶךְ שֶׁל קְסָרִין. עָבֵר בֵּין שְׂתֵי נְשִׁים. הַסְּתָבֵלָוּ בּוֹ, וְהַסְּתָבֵנוּ מִיד בְּגִוֹפֹו וּבְמִמוֹנוֹ. מַה הַפְּעָם? מְשׁוֹם שְׁאוֹתָה רֹוח רְעוֹה שְׁרָתָה עַלְיָחֹן, וַיְכֹלֶה לְהִזְיק.

מַה תִּקְנַתּוּ? יֹאמֶר כֵּד: לְבִי לְבִי, דְמִי דְמִי, הַסִּירִי אֶת קְשִׁירַת הַקְּשָׁר, לֹא וְלֹא לִי. וְאַחֲר כֵּד יִתְחַיל בָּאַל וַיִּסְים בָּאַל. יִתְחַיל בָּאַל, שְׁבָתוֹב (במדנָר בָּ) אַל מֹצִיאוֹ מִמְצָרִים. וַיִּסְים בָּאַל, (שָׁם) בַּי לֹא גִּחְשׁ בְּיַעֲקֹב וְגוֹ, עַד מָה פָּעֵל אַל. וַיִּלְךְ לֹזֶה, וְלֹא יִשְׁגַּיַּת אַחֲרָיו.

רַב הָיָה הִיא עֹלָה מִבְּבֵל לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְהִיא
עֹלָה לִשְׁם. נִקְלָעַ לְבָפֶר אֶחָד, רָאָה אָוֹתָה
אֲשֶׁר שְׁחִיתָה הַזְּלָכָת אֶחָרָיו. זִרְקָה מִים עַל
כְּתַפְיוֹ, וְנִטְלָה עַפְرָה מִרְגָּלָיו. חִזּוּר רָאשׁוֹ וְאָמָר
לְהָ: עֲשֵׂי וְקָחֵי אֶחָרִי, שְׁתַרֵי אֵין בְּלוּם אֲצָלִי, אָבֶל
אָנֵי גּוֹזֵר עַלְיכֶיךָ בְּלִבְבוֹל בְּדַעַתְךָ.

אֶחָר כֵּד אָמָר: לֹא בְשִׁבְיל, אֶלָּא בְשִׁבְיל שְׁלָא
תַּהְרַגֵּי בְּנֵי אָדָם אֶחָרִים. וּבָנֵן הִיא.
הַתְּבִלְבֵּלָה דַעַתְךָ, וְלֹא יִדְעָה דָבָר, וְמַתָּה. וַעֲלֵךְ זה
בְּתוֹב (תהלים צא) לֹא תָאִנֵּה אֶלְיךָ רָעָה וְגַגֵּעַ לֹא יִקְרַב
בְּאֶחָלָךְ.

שְׁנָה רַבִּי חִיא, (קהלת ז) טוֹב לְפָנֵי הָאֱלֹהִים יִמְלַט
מִפְּנָה. מִמְּיִ? מִאוֹתָה הָאֲשֶׁר שְׁבַתּוֹב בָּה,
אֲשֶׁר הִיא מִצּוֹדִים וְחַרְמִים וּכְוֹ'. וְחוֹטְטָא יַלְכֵד בָּה
- אָוֹתוֹ שְׁחוֹלֵךְ אֶחָר יִצְרָר הַרְעָא.

בָּא וַיַּרְאָה, בַּזְמָן שְׁחַרְעָב בָּעִיר, לֹא יִרְאָה אָדָם אֶת
עָצָמוֹ, וְלֹא יַלְךְ יְהִידִי בָּעִיר, מִפָּנֵי שְׁמַלְאָךְ
הַמִּוֹתָן גַּמְצָא שְׁם, וַיַּשֵּׁלֵחַ רְשּׁוֹת לְחַבֵּל. וַעֲלֵיכֶן

בְּתֹבוֹ (כראשית מ"ב) **וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב לְבָנָיו לִפְמָה תִּתְרֹאָג.**
בִּיּוֹצֵא בָּו, בִּזְמַן שֶׁדָּבֵר בָּעֵיר, יִסְגַּר אָדָם עָצָמוֹ וְלֹא
יִתְرֹאָה בְּשֹׁוק. **שְׁבִינוּ שְׁגַּתְנוּ רְשֹׁוֹת לְמַחְבֵּל - מַיִּ**
שְׁפֹגוּגָעַ בָּו נָזָק, **וְהָוָא מִתְחִיב בְּנֶפֶשׁוֹ.**

בָּא וְרִיאָה, **עַשְׂרֵה שָׁנִים הִתְהַגֵּדָה גַּעֲמִי בְּשִׁיחָה מֹאָב,**
לִפְזֹת - כִּי שְׁמַעַת בְּשִׁיחָה מֹאָב בָּו? **מִפְנֵי מָה**
גַּעֲנָשָׂו מְחַלוֹן וּבְלִיזָן? **מִפְנֵי שְׁגַּשָּׂאָו גַּשִּׁים**
מֹאָבִוֹת.

אֵין לְךָ בְּעוֹלָם גַּשִּׁים מִתְעַסְּקוֹת בְּגַחַשׁ וּבְבַשּׂוֹת
בְּמוֹ מֹאָבִוֹת. **מִפְמָה?** **שְׁבָתֹוב** (CMDR כה) **וַיֹּאֶבֶל**
הָעָם וַיִּשְׁתַּחַווּ לְאֱלֹהֵיהֶן. **כִּיּוֹ שְׁחִיוּ אֹובְלִים דָּבָר**
בְּבַשְּׁפֵיָם, **מִיד הִיוּ מִשְׁתַּחַווִים לְגַלְוִילֵיהֶם.** (שם)
וַיַּצְמַד יִשְׂרָאֵל לְבַעַל פָּעוֹר. **רַبִּי חִיא אָמָר,** **בְּמוֹ**
הָצְמִידִים הַתְּבַשִּׁיטִים, **כֵּה הִיוּ מִתְחִברִים לְבַעַל**
פָּעוֹר.

בְּכַשְּׁפֵיָהּ **שֶׁל הַגַּשִּׁים,** **מַנֵּין לְגַוּ?** **שְׁבָתֹוב** (שם לא)
הַזָּהָה הִיוּ לְבָנִי יִשְׂרָאֵל בְּדָבָר בְּלָעָם.
בְּעִצָּת בְּלָעָם לֹא נָאָמָר, **אֶלָּא בְּדָבָר בְּלָעָם.** **לִפְנֵי**

אוֹתָם דְּבָרִים בַּפֶּה, שְׁהִרֵּי לְעֵשֹׂות בְּשָׁפִים וּקְסָמִים
לֹא הִזְהִיר בְּמֹתָם בְּעוֹלָם, אֲבָל תְּדִבָּרִים שֶׁל הַפֶּה
לְהַשְׁלִים בְּשִׁפְיָהֶם לֹא הִזְהִיר יוֹדָעִים. וְעַל זֶה בְּרִבְרִיב
בְּלֹעַם עָשָׂו, וְהַשְׁלִים בְּשִׁפְיָהֶם, וַיַּכְלֵל לָהֶם. רַבִּי
יְוָחָנָן אָמָר, בְּשָׁרָה חִתָּה רֹוֹת.

וַתֹּאמֶר נָעָמִי לְשָׁתִי בְּלֹתִיהֶن לְבָנָה שְׁבָנָה אֲשֶׁר
לְבֵית אָמָה יָעָשָׂה ה' (רות א), יָעָשָׂה בְּרוּךְ.
אָמָרָה לָהֶם: אִם תָּזְכוּ לְבָנָם תַּתְּהִלְלֵי הַשְׁבָנָה
- יָעָשָׂה, וְאִם לֹא - יָעָשָׂה, חָסֵר ה'.

כִּי מֵרַלְיָה מִאַד מִכְמָם, עַלְיָכֶם צְרִיךְ לוֹ לְהִזְהָרָתָה, בְּמוֹ
שְׁגָגָאָמֶר (שמואל-ב א) צָרָר לְרַלְיָה עַלְיָכֶם. מַה זוּה מִכְמָם?
אָמָר רַבִּי קְרוֹנוֹגָא אָמָר רַב בְּהַנָּא, צְרָה בְּלֹבִי מִכְמָם,
שְׁאָתָן גְּרָמָתָן לְבָנִי שְׁזִימָותָנוּ, וּבְמַיִם שְׁמִתְרָעָם עַל
אַחֲרָה.

וַתַּשְׁקַע עַרְפָּה לְחַמּוֹתָה. עַרְפָּה - חַרְפָּה שְׁמָה.
לְמַה נִקְרָא שְׁמָה עַרְפָּה? עַל שְׁחַחְיוֹרָה
עַרְפָּה לְחַמּוֹתָה, וְחַזְרָה לְמִקּוֹמָה לְשִׁיחָה מוֹאָב.

ונְתָה, וְלֹא קִבְלוּה, וְהַלְכָה לְאָרֶץ פְּלִשְׁתִּים. וְהַפְּלִשְׁתִּים בָּה בְּתִירְפּוֹת, שַׁחַפְקִירָה עֲצָמָה לְזִנוֹת.

וְיַלְדָה מִזְנוֹת שְׁנָה בָּנִים, וְכָלָם נִפְלוּ בַּיָּד דָּיוֹד
וְאַנְשָׁיו, שְׁתִיה בֵּן בָּנָה שֶׁל רֹית, שֶׁגָּנָא מָר
(שם כא) וַיַּשְׁבֵי בָנָב אֲשֶׁר בַּיְלִידִי הַרְפָה. וּכְיָמִי נִתְנוּ
אוֹתָם בָנָב? וְהַלְאָ נָב סְמוֹכָה לִירְיוֹשָׁלַיִם הִיא,
בָּאָרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְהֹוּא בָּאָרֶץ פְּלִשְׁתִּים?

אֲלֹא בְּךָ אָמָר רַבִּי פְּנַחַם, מִלְמָד שְׁבָא עַל עַסְקָי
נָב, מִפְנֵי שְׁגָרָם עֲנֵיו נָב עִיר הַבָּנִים,
וְתְּקָדוֹשׁ בָּרוֹךְ הוּא מִדְקָדֵק עִם הַצְדִיקִים אֲפָלוּ
בְּחוּט הַשְׁעָרָה. אָמָר לוֹ תְּקָדוֹשׁ בָּרוֹךְ הוּא: דָיוֹד,
גָּרְמָת בֶּל בְּךָ בָנָב עִיר הַבָּנִים, חִינִּיה, אוֹ הַדִּין
יְחִיל עַל עֲצָמָה, אוֹ עַל זָרָעָה, וְלֹא יַשְׁיאָר אֲלֹא
אֶחָד.

שְׁנָה רַבִּי חִינִּיה, בְּתוּב (שמואל-א כב) וַיִּמְלִיט בֵּן אֶחָד
לְאַחִימֶלֶךְ וְנוּ. שְׁלָא גַּשְׁאָר לְאַחִימֶלֶךְ מִכְלָל
בֵּית אָבִיו זַוְלָתִי אַבְּרִתָּר לְבָהּוּ, וְעַל עָזָן זֶה מַת

שָׁאוֹל וַיְבִנֵּו, וְכַמָּה אֶלְפִים וַיְרַבּוּת מִיְשָׁרָאֵל, וַיָּגֹר
עַל דָּוִד לְמוֹת.

כִּיּוֹן שְׁחַלְךָ לְאָרֶץ פְּלִישָׁתִים, רְאָתָה אָזְתָּו הַרְפָּה.
אָמָרָה לְבָנָה: זֶה שְׁתַרְגָּ אֲחֵיךְ. בָּאָזְתָּה הַשְׁעָה
הַגִּיעַ זֶםֶן מִדְתָּת הַדִּין לְהַנְּקָם מְדוֹד עַל (דָק ע"א) עַסְקָיו
נָבָ, וַיַּטְנוּ אֶת יִשְׁבֵי לְהַרְגֵּז. מִיד - יִשְׁבֵי בָנָב, שְׁבָא
עַל עַסְקָיו נָבָ. אָמָר רַبִּי יוֹחָנָן, כֵּה אָמָר דָוִד: רַבּוּנוּ
שֶׁל עֻזָּלִם, וַיַּעֲזִי יְהִיה נָבוֹן לְפָנֵיכֶם, וַתַּרְיָנִי מַקְבֵּל
עַלְיִ אֶת הַדִּין.

מָה עָשָׂה? נִטְלוּ יִשְׁבֵי, וַהֲגָרִים אֶת עַצְמוֹ עַלְיוֹ
וְעַל הַמְּפֹתָה. אָמָר לוֹ: אֵין בָּבוֹדי. נִטְלוּ וַיַּרְקֹו
בָּאָוִיר, וַיָּשֶׂם הַפִּוֶּת שְׁיִתְרָג בּוֹ דָוִד. זֶהוּ שְׁבָתוֹב
(שמואל-ב כא) וְהֹוֹחֵר חֲנוּר חַרְב חַדְשָׁה וַיֹּאמֶר לְהַבּוֹת
אֶת דָוִד. מִיד הַזָּכִיר אֲבִישִׁי שֶׁם הַמְפָרֵשׁ, וְעַמְדָה
בָּאָוִיר, וְסָמוֹ מִיד נִשְׁמָט, וְחַלְךָ לִירְוִישָׁלִים.

חַלְךָ אֲבִישִׁי וּבָא לְפָנֵחֶדְרֵין וַיֹּאמֶר, מַהוּ לְרַכְבָּה עַל
סְוִmo שֶׁל מֶלֶךְ בְּשֹׁעַת הַרְחָקָה? וַהֲתִירֵיהָgo.
מִצְאָו לְדָוִד עֹמֶד בָּאָוִיר. אָמָר לוֹ, חֹזֶר מַתְפָּלָתָה.

אמָר לוֹ, (תהלים קטו) מה אשיב לה' בֶּל תְּגַמּוֹלָהִי עַלִּי. שֶׁבֶד מִקְבֵּלִי מִבֵּית דִּינוֹ שֶׁל שְׁמוֹאֵל הַרְמָתִי, שָׁאָפְלוֹ חָרֵב חֲדָה מִנְחָת עַל צְאָרוֹ שֶׁל אָרָם אֲלִי יִמְנַע עָצָמוֹ מִן הַרְחָמִים. מִיד חָזָר מִתְפְּלָתוֹ, וַיִּקְבֵּל הַדִּין עַל זֶרְעוֹ, שֶׁבְתּוֹב (شمואל-ב כא) וַיַּעֲזַר לוֹ אֲבִישִׁי בֶּן צְרָיוִה וַיַּדַּע אֶת הַפְּלִשְׁתִּי וְגו'.

מה בְּתוֹב? (شمואל-א יא) וְעַתְּלִיה אֵם אֲחִזְיוֹה רָאָתָה בַּי מַת בְּנָה וַתִּקְמֹם, (רבבי הומס-ב כב) וַתִּאָבֶד אֶת בֶּל זֶרְעָה הַמִּלְכָה. בְּתוֹב וַתִּאָבֶד, וְבְתוֹב וַתִּדְבֶּר אֶת בֶּל זֶרְעָה כֵּי. מהו וַתִּדְבֶּר? אִמְרָה, שְׁעַתִּידִין זֶרְעוֹ שֶׁל דָּזֵד לְאָבֶד מִן הַעֲזָלָם.

וַתִּקְחָ יהוֹשֻׁבָּע בֶּת הַמֶּלֶךְ יוֹרֵם כֵּי, אֶת יוֹאָשׁ כֵּי. מַלְמֵד שְׁהַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא רַז מִדָּה בְּגַדְגָּד מִדָּה. וְעַל בֶּל זֶה, אָף עַל פִּי שְׁגִגָּה גַּרְגָּה זֶה וְגַתְנוּ רִשּׁוֹת לְמִדָּת הַדִּין, עַל זֶה בְּתוֹב (ישעיה י) עוֹד הַיּוֹם בְּנֵב לְעַמְדָה. עדין מִדָּת הַדִּין בְּנֵב עֹזֶמֶת וַתִּזְבְּעָת דִּין מַלְפִּנֵּי הַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. וּמָה בְּצִדְיקִים

**מִדְקָדֵךְ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא כֵּה - בְּרַשְׁעִים עַל אַחֲת
בַּמָּה וּבַמָּה.**

וְתַאֲמֶרֶת הַגִּיה שְׁבָה יִבְמַתֵּךְ אֶל עַמָּה וְאֶל אֱלֹהִיךְ
(רות א). אמר רבי נחום אמר רבי יהודת,
מזה שאמיר שבה, מלמד שגיורת היהתה בתחלת.
ובתוב ואל אלהיך, שחריר אלוה אחר היה לה עם
נעמי, ועכשו חורה לסרחות הראשון, וטעתה
אחר עבורה זרה שלה.

וְרוֹת דְּבָקָה בָּה (שם), בָּמו שְׁקִבְלָה עַלְיָה בְּחִי
בְּעַלְהָ, דְּבָקָה בְּאַמּוֹנָתָה. בָּא וַרְאָה שְׁבָחָה
שֶׁל רֹת, שְׁאָף עַל פִּי שְׁאיִמָּת בְּעַלְהָ לֹא היהתה
עַלְיָה, דְּבָקָה בְּאַמּוֹנָתָה. וְעַל כָּל זה, נעמי חדשה
לה בתחלת, והתרתת בה התראות, ובלז קבלתנו
עליה.

רַבִּי בָּרוּקָא אמר, בְּתֻוב (בראשית כא) וַיְשַׁבֵּם אֶבְרָהָם
בְּבָקָר וַיִּקְחֵח לְחֵם וְחַמֶּת מִים וַיִּתְן אֶל הָגֵר שֶׁם
עַל שְׁבָמָה וְאֶת הַלְּדָה. בַּיּוֹן שְׁבָתֻוב אֶל הָגֵר, מהו
שֶׁם עַל שְׁבָמָה? אֶלָּא מַלְמָד, שְׁחוֹתִירָה עַל עַל

האמונה, ולעמד במה שחתירה רגילה בתחלה עמו. בתוב באין שם על שכמה, ובתוב שם (שמותטו) שם שם לו חוק ומשפט. מה למטה על שכינה - אף באן על שכינה.

מה עשתה? כיון שאתה עצמה יוצאת מתחת רשותו של אברהם, חורה לקלקולה. מה בתוב? ותלך ותת"ע, אחרי עבودת גலולים ונגלי בית אביה. ובתוב הכל היפה מעיטה תעטועם.

רבי חידקה ורבי שמעון בר יוסי היו הולכים בדרך. אמר רבי שמעון לרבי חידקה, תרי שגנינו, נבריו ועוסק בתורה הוא במו בהן גדול. מה הטעם שקל אותו לבهن גדול, ותרי בתוב (תהלים עח) ניקם עדות ביעקב ותורה שם בישראל. הקדוש ברוך הוא נתן אותה לישראל, לקבל עליה שבר לעוזם הבא.ומי שלא קיבל, לא מקבלים עליהם שבר בעוזם הבא.

שכח אמר רבי עקיבא, ישראל שעמדו על הר סיני, מקבלים עליה שכח. נברים שלא

עֲמָדוּ עַל הַר סִינִי, אֵין מְקֻבְּלִים עַלְיהָ שֶׁבֶר. וְאַתָּה אָמַרְתָּ, נָבָרֵי וְעוֹסָק בַּתּוֹרָה תְּרִי הֵיא בֶּמוּ כְּהֵן גָּדוֹל?

אמָר לוּ, בֶּמוּ כְּהֵן גָּדוֹל עִם הָאָרֶץ שְׁנַיּוֹנוֹ וְדָאי. שֶׁאָמָר רַבִּי יוֹסֵי בֶּן יְהִידָא אָמָר רַבִּי יוֹחָנָן, מַה שְׁבָתּוֹב (משל) יְקָרָה הִיא מִפְגָּנִים וּכְלָל חַפְצִיכָּךְ לֹא יִשְׂוֹן בָּה - אַפְלוּ מִמְזָר תַּלְמִיד חַכְמָם עֲדִיף מִבְּהֵן גָּדוֹל עִם הָאָרֶץ הַמִּשְׁפֵּט לִפְנֵי וּלְפָנִים. וְהַזָּאיל וְאַינוּ קֹרֵא בַּתּוֹרָה, אֵין עֲבוֹדָתוֹ עֲבוֹדָה, וְאַינוּ מְקֻבֵּל עַלְיהָ שֶׁבֶר, וְעַלְיוֹ בַּתּוֹב (שם יט) נִסְתַּבֵּח בְּלֹא דַעַת נְפֵשׁ לֹא טוֹב. כְּהֵן גָּדוֹל שְׁאַינוּ יוֹדֵעַ עַקְרָבְשָׁל עֲבוֹדָה, אֵין עֲבוֹדָתוֹ עֲבוֹדָה.

וְאָמָר רַבִּי יוֹדָא, מַנֵּין שְׁבָהֵן גָּדוֹל צְרִיךְ לְהִיוֹת תַּלְמִיד חַכְמָם? שְׁבָתּוֹב (מלאי כ) בַּי שְׁפָתִי בְּהֵן יִשְׁמְרוּ דַעַת וַתּוֹרָה יִבְקְשׁוּ מִפְיָהָו. וְאִם הוּא עִם הָאָרֶץ, אֵין מְקֻבֵּל עַלְיהָ שֶׁבֶר. בְּהָנֵי הַעֲוֹסָק בַּתּוֹרָה - הַזָּאיל וְהַוָּא גּוֹי, אֵין עָסָקוּ בַּתּוֹרָה עַסְקָתָן, וְאַינוּ מְקֻבֵּל שֶׁבֶר.

פָתַח וְאָמֵר, (ויקרא ז) צו אֶת אֹהֶן וְאֶת בְּנֵיו לִאמֶר.
אֹהֶן וּבְנֵיו מְצֻוִים, וישאר ביהנים איןם
מְצֻוִים.

אֲלֹא, כל ביהן שיאינו יודע עקר העבודה באהרן
 ובנינו, איינו מצוה. ואם עובד, אין עבדתו
 עבודה. שחררי במה מבון, כיון שיאינו יודע עקר
העבודה באהרן ובנינו?

וְכֵد אמר רבי חייא אמר רבי יצחק, ביהנים לוים
 וישראלים מעכבים את הקרבן. עקר הקרבנו
 הפהן, שצריך לבזון את השם הקדוש ולסדר
 מדרגות העליונות, וליחד הפל ביהוד שלם,
 ולשםם עליונים ותחתונים ברצון ובפונה שלו.

וְכֵד אמר רבי חייא אמר רבי יצחק, מהו שבחותוב
 (שם א) אשה ריח ניחוח לה? אלא, לעפת
 שלש דרגות אלו - אשה. בוגר זה הלויים הממגינים
 על השיר ולהרמת הקול, והוא מצד של אשה.
 ומכוונים בגעם הנגון והחרדה והשיר.

וְמַתּוֹד בָּה, בֶּל פְּעָם שְׁחִיה עֹלָה עַל הַדּוֹבֵן בְּעוֹד
שְׁחוֹא גָּבֵר, וַיְשַׁלְּחַבֵּת הָאָשׁ חֹזֶקֶת בָּוֹ
לְהָרִים קוֹל בְּגֻעִימֹת הַגְּנוֹן, הַזָּא בְּשָׂר לְעַבּוֹדָה.
כִּיּוֹן שְׁפַּחַלְשָׁה שְׁלַחְבָּת בְּחַרְוָתוֹ, וַיְנַחֲלֵי הָאָשׁ
דוֹעֲבִים בְּתֹבוֹ, הַגָּה נְחָלֵשׁ בְּחוֹן, וַיְהִי מִתְחִיל
לְהַשְּׁבָר. אָז בְּתֹוב (במדבר ח) וּמִבְּנֵי חִמְשִׁים שְׁנָה יִשְׁוֹב
מִצְּבָא הַעֲבָדָה וְלֹא יַעֲבֹד עוֹד. וַיְפִסּוֹל לְעַבּוֹדָה.
מִבָּאָן וְחַלְאָת, (שם) וַיְשִׁירַת אֶת אָחִיו וְגַוֹּן, וַעֲבָדָה לֹא
יַעֲבֹד.

מִשְׁמָרוֹת הַרְקִיעַ, אָף בְּךָ גַּם, שְׁמַכְיָו שְׁבָאים
לְגַגּוֹ לְפָנֵי רְבָזָם, נִקְרָאים אִישִׁים. וּבְךָ
שְׁמָעָתִי מִשְׁמָמוֹ שֶׁל רְبִי (דף ק ע"ב) שְׁמַעַז בֶּן יוֹחָאי,
שְׁאָמַר רְבִי אֱלִיעֶזֶר, הַדְּرָגוֹת הַלְּלוֹת, יִשְׁמַחְזֵן
שְׁמָמָנוֹת עַל הַשְּׁעָרִים בְּחוֹן, וּמַהֲזֵן עַל הַשְּׁעָרִים
הַפְּנִימִים שְׁלַפְנִים.

אָוֹתָם הַפְּנִימִים אָוֹמְרִים שִׁירָה, וְעוֹלִים וְגַבְגָּסִים
בְּשִׁירָה הוּא חִמְשׁ דָּרָגוֹת, עד חִמְשִׁים, בְּגַד
חִמְשִׁים הַשְּׁעָרִים שֶׁל הַיּוֹבֵל. כִּיּוֹן שְׁעוֹלִים לְשָׁם,

נוֹטֶלֶת אֹתָם רוּחַ שֶׁל אֵשׁ לֹזְהַטָּת וְשׂוֹבְרָת כְּחָם.
כִּיּוֹן שְׁגַנְשֶׁבֶר כְּחָם, דֹזְחִים אֹתָם, וַיּוֹרְדִים מֵאוֹתָן
הַדָּرְגוֹת.

וְעַזְמָדִים בְּחוֹזֵן הַמִּמְגִנִּים עַל הַשְׁעָרִים בְּחוֹזֵן, וְאַלְוָן
נוֹטֶלֶת חַלְקָם מֵעַשֵּׂן הָאֵשׁ שֶׁל הַקָּרְבָּן,
חוֹזֵן מֵאוֹתָם שְׁגַנְטֶלִים בְּפָנִים. וּבְכָל יוֹם וַיּוֹם
מִתְחֻדְשִׁים הַמִּמְגִנִּים עַל הַשִּׁירָה, וְזֹהוּ אַשָּׁה.

הַרִּיחַ בְּנֶגֶד יִשְׂרָאֵל, שְׁמַתְפָּלְלִים תִּפְלָה, שְׁחַשּׁוּבָה
לְפָנֵי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בָּמוֹ רִיחַ בְּשָׁמִים
שֶׁל גַּן עָדָן. נִיחּוֹת, שַׁהְיוֹא נִחְתָּת רוּחַ לְגַבּוֹת. בְּנֶגֶד
זֶה הַפְּהָזָן, שַׁהְיוֹא מִבְּזָן בְּזָנָה, בָּמוֹ שְׁחַרְצָזָן שֶׁל
הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ, וּמִיחָד יְחָוד בְּאוֹתִיוֹת רְשִׁימֹת, וּבְלִ
הַדָּרְגוֹת מְאִירוֹת וְלוֹזְהַטָּות, וְנוֹצְצֹת בְּגִיצֹּז עַלְיוֹן
מַתּוֹךְ הַעַמְקָה הַעַלְיוֹן הַטְּמִיר.

וְעַל גַּן צְרִיךְ הַפְּהָזָן לְהִיוֹת חָכֶם (וְלֹהַתְקִישָׁת) בְּחַכְמָה,
וְנִפְאָה בְּחַשְׁכָל, וְיִפְהָא בְּאוֹר הַתּוֹרָה, וְזָרִיזָה,
וּפְקָמָה יוֹתֵר מִבְּלִ בְּנֵי הָעוֹלָם. וְאֵם הוּא עִם הָאָרֶץ,

אין עבָדְתָךְ עֲבֹדָה, וְעַלְיוֹ בְּתֻובָה (תהלים ח) **לא יִתְיצַבְוּ הַזְלָלִים לִפְנֵי עִינֵיכֶם.**

בָא וַיַּרְאָה, **הַזָּהָמָה** **שֶׁל** **הַכּוֹתִי,** אֲפִילָה גַב שַׁחַתְגִּיר, קַשְׁתָה לְפִרְשָׁה מִמְנוֹ **הַזָּהָמָה** עַד שְׁלַשָּׁה דָרוֹזָת, כָל שְׁכִן בְּעוֹד שַׁחַתְגִּיר בְּוֹתִי. **הַבְשָׁרָה** שְׁבַחַם רִוְתָה, וְלֹא מִצְאָנוּ בָה שֻׂם דִבְרֵי בָלֵל. וְזוֹהַי **הַגְּפֵשׁ** **הַשְּׁבָלִית.** עַרְפָּה, שַׁחַתְגִּיר **הַגְּפֵשׁ** **הַבְּהִמִּית,** מִיד **חַזְרָה** לְסִרְחֹנָה וְלִקְלִיקֹתָה. בָא רַבִי חִידְקָא וְגַשְׁקָו. אָמָר, וְדֹאי מַעֲטִים הֵם שְׁעֹזְבָּרָת וְהַמְּתָמָם מִתְהַמָּם.

רַבִי נְחַמֵּיה אָוֹמֵר, **בְּתֻובָה** (מלכים-א ב) **וַיִּשְׁם** **כִּסְאָה** **לְאַם הַמֶּלֶךְ.** זו רות המזאוביה, שׁזְכָתָה וַיַּרְאָתָה **לְמַלְךְ** **שְׁלָמָה** **עַל** **כִּסְאוֹ.**

בְּשֵׁם שְׁלָבָה הָיָה שְׁלָמָה, כִּד **הַשְׁלָלִים** יִמְיה וְשִׁנְוָתִיה. זהו שְׁבַתֻּוב (רות ב) וְתַהֲי מִשְׁכְּרַתְך שְׁלָמָה. בְּתֻוב שְׁלָמָה, וְקוֹרָאים שְׁלָמָה. מַלְמִיד שְׁרָאָתָה אֶת הַמֶּלֶךְ שְׁלָמָה עַל **כִּסְאוֹ.** וַיַּרְאָתָה שְׁבָרָה בְּעֹלָם הָזֶה וּבְעֹלָם הַבָּא.

וַתֵּצֶא מִן הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הִתְהַשֵּׁמֶה וַיֵּשֶׁת בַּלְתִּיכָּה עַמָּה כֵּי. וַתֹּאמֶר נָעָמִי לַשְׁתִּיכָּה בַּלְתִּיכָּה לִבְנָה שְׁבָנָה כֵּי. וַתֹּאמֶר נָעָמִי לִבְנָה בַּנְתִּיכָּה כֵּי. וַתֹּאמֶר הַגָּה שְׁבָה יָבָמְתָךְ אֶל עַמָּה כֵּי. עַרְפָּה שְׁבָה אֶל עַמָּה וְאֶל אֱלֹהִיכָּה. וַתֹּאמֶר רֹות אֶל תִּפְגַּעַי בֵּי לְעִזְבָּה לְשֻׁזְבָּה מְאַחֲרֵיהֶن. בְּךָ בּוֹדָקִים לְגַדְרָה בְּשִׁבְיל שִׁיטְקִים תְּחַת בְּנֵפי הַשְּׁכִינָה כְּרוּת, בְּלִבְבָּשָׁלִים.

רַבִּי אֶלְכָבֶסְנְדָרִי פָּתָח, (מלכים-ב) וְאֵשָׁה אַחַת מִגְּשֵׁי בְּנֵי הַגְּבִיאִים צָעָקָה אֶל אֱלֹיֶשָׁע וְגוּ. שֶׁם שְׁגִינָה, זו אִשָּׂת עֹזְבָּדִיהוּ, וּמִמֶּנּה הָיָה עַל בֵּית אַחֲאָב מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל. וּבְשָׁעָה שְׁחַלְדָּה עֹזְבָּדִיהוּ אָצַל אֱלֹיהָו, הַכִּיר בָּו אֱלֹיֶשָׁע.

וְאֵם תֹּאמֶר, אֱלֹיֶשָׁע לֹא שִׁמְשֵׁה לְפָנָיו עַדִּין - כִּבר הָיָה מִשְׁמִישׁ, וְאֵין מִקְדָּם וּמַאֲחֵר. וְעַל כֵּן בְּתוּב, וְאֵתָה יָדַעַת בֵּי עַבְדָּךְ הָיָה יָרָא אֶת הָר שְׁוֹדָאי הַכִּיר בָּו אֱלֹיֶשָׁע מִאוֹתָה שָׁעָה.

צַעַקָּה אֶל אֱלֹיָשָׁע. בְּאוֹתָה שְׁעָה שִׁמְתָּה עֹזְבִּיהָן,
מֵת אֲחָב. וּמְלָךְ יְהוּדָם בָּא לְקַחַת אֶת
שְׁנִי יְלִדָיו. מַה עָשָׂתָה? הָלְכָה גוֹעָה וַצְוָעָקָת
וּבוֹכָה לְבִית הַקְּבָרוֹת. עַמְדָה עַל קָבָרֹו וַצְעָקָה:
יִרְאָה אֱלֹהִים, בֶּה וּבֶה עֲשָׂים לִיתּוֹמִיד!

אָמָרוּ לְעֹזְבִּיהָן: תְּרִי אֲשָׁתָךְ עַזְמָדָת וַצְוָעָקָת עַל
קָבָרָךְ. מַה עָשָׂה? הָלְךָ לֹא אֶצְלָ חִזְקִיָהּ,
אָמָר לֹא: רְבִי בְּעוֹלָם הַזֶּה. הָלְךָ לֹא אֶצְלָ הָאָבוֹת,
אָמָר: בֶּה וּבֶה יִשְׁלַׁחְ לֵי. אָמָרוּ לֹא: בָּבָר שְׁמַעַנוּ
צַעַקּוֹתֵיהָ, לְךָ אֶצְלָ אֱלֹיָשָׁע הַגְּבִיא.

בִּינְתִּים חִזְרָה גוֹעָה וַצְוָעָקָת עַל קָבָרֹו. אָמָר לְהָ:
אי עֲגִיה, לְבִי אֶצְלָ אֱלֹיָשָׁע, וְהַוָּא יַתֵּן לְךָ
עָצָה. מִיד הָלְכָה אֶצְלָ אֱלֹיָשָׁע.

אָמָר רַבִּי, בָּא וּרְאָה הַיָּאָה מִסְפָּרִים הַמְּתִים
בְּקָבְרוֹתָם זֶה עִם זֶה, וְהַלָּא נְפִשְׁוֹתָם
בָּمֶקְומָם אַחֲרָ עַזְמָדָת. (תְּהִלִּים כה סָוד ה' לִירְאָיו וּבו').
גַּזְדְּמָן לֹא רַבִּי בּוֹזָן. אָמָר: אִם יִשְׁנֵה קְשִׁיהָ - בֶּה
עַזְמָדָת, וּבְעַת דָּבָר בְּשָׁנִים וַשְׁתִּיקָה בְּלִי בְּלוּם.

פָתָח וְאָמַר, (ישעה כ) **נֶפֶשִׁי אֹוֵיתָךְ בְּלִילָה אֲפָרָזִיחִי**
בְּקָרְבֵי אָשְׁתָרְךָ. **נֶפֶשִׁי אֹוֵיתָךְ,** **שְׁנֵי קָשָׂרִים**
טוֹבִים נָתַן הַקָּדוֹשׁ בְּרוֹךְ הוּא בְּאָדָם לְשִׁמְשׁ בְּעוֹלָם
הַזֶּה, **וְהָם נֶפֶשׁ וְרוֹזֶה.** **הַגְּפֵשׁ -** **לְקִיּוֹם הַגּוֹת,**
בְּמִצּוֹת שִׁירְתָעֹרְרוֹ מִמְנוֹ, וְהַרְוִיחִ - **לְעוֹרְרָ אָתוֹ**
בְּתֹרֶה וְלְהַנְּהִיגֹו בְּעוֹלָם הַזֶּה. **וְאִם זָכוּ,** **הַגְּפֵשׁ**
בְּמִצּוֹת, וְהַרְוִיחִ לְהַתְקִים בְּתֹרֶה, אֹזֶן מִזְרִידִים עַלְיוֹ
גְּדָלוֹת יִתְרָה מִלְמָעָלה, **בְּפִי דָרְכֵיו.**

וּבְשִׁנְיִים חָלָלָה הַזָּלָה הָאָדָם בְּעוֹלָם הַזֶּה לְשִׁמְשׁ
בְּהָם, שָׁאוֹתָה הַגְּפֵשׁ לֹא מִתְקִיּוֹת בְּגּוֹת,
אֶלָּא בְּהַתְעֹרְדוֹת שֶׁל הַרְוִיחִ שְׁשֹׁוֹרָה עַלְיוֹ.

בְּשִׁגְבָּנִים אָדָם לְשִׁמְשׁ וְלַעֲבֵד אֶת רְבָזָנוֹ בְּשִׁנְיִ
אַלְגָּו, **מִתְעֹרְרָת עַלְיוֹ מִלְמָעָלה**
הַתְעֹרְדוֹת קָדְשָׁה, וְשׂוֹרָה עַל הָאָדָם, וּמִקִּפְחָה
אָתוֹ מִכְלָה הָאָדָדים. **וּמִתְעֹרְרָת בּוֹ בְּחַכְמָה**
עַלְיוֹנָה, לְזֹבּוֹת וְלְהִיוֹת בְּהִיבֵּל הַפְּלָה.

וְאָוֹתָה הַהַתְעֹרְדוֹת שְׁשֹׁוֹרָה עַלְיוֹ הִיא מִמְקוֹם
עַלְיוֹן. **וְמָה שְׁמָה?** **נְשָׁמָה.** **וּמִמְגָה**

תְּתַעֲזֵר לְאָדָם תְּשׁוֹבָה וּמְעֻשִׂים טוֹבִים. וְהוּא בְּחֵ
עַלְיוֹן, בְּחֵהֶת תְּשׁוֹבָה, הָיאָם לְרוּת, וְתְּרוּת בָּן לָה.

וְעַל הַגְּשָׁמָה יִשׁ לָה אָזָהָב עַלְיוֹן. וְמַה שְׁמוֹ?
גְּשָׁמָה לְגְשָׁמָה. וְהוּא נִקְרָא אָב לְרוּת. מִמְּנוּ
תְּתַעֲזֵר לְאָדָם יָרָאָה וְאַהֲבָה, תֹּרַה וּמְצֹהָה. וְהָם
מִאָב וְאָם בָּן וּבָת. יוֹד אָב. הַא אָם. וְאָו בָּן.
הַא בָּת. וְזֹה יְהוָה מֶלֶא.

בְּדִינָמָא שִׁישׁ רַוַּח וּנְפַשׁ שֶׁל הַיְמִין, שֶׁל יִצְרָא הַטּוֹב,
בְּהַדְּבָר יִשׁ רַוַּח וּנְפַשׁ שֶׁל הַשְּׁמָאל, שֶׁל יִצְרָא
הַרְעָע. וְעַל זֶה אָמָר, (דברים ל) רְאֵה נָתַתִּי לְפָנֵיךְ הַיּוֹם
אֶת הַחַיִים וְאֶת הַטּוֹב וְאֶת הַמְּנוֹת וְאֶת הַרְעָע.
(דף קא ע"א) אֶת הַחַיִים וְאֶת הַטּוֹב - שֶׁל הַקְּדָשָׁה. וְאֶת הַמְּנוֹת
וְאֶת הַרְעָע - שֶׁל הַשְּׁמָאל, שֶׁל יִצְרָא הַרְעָע. וְעַל זֶה
רְמֹנוֹ, וּמְעַז הַדְּבָר טוֹב וְרָע, מִן הַטּוֹב אָכֵל, וּמִן
הַרְעָע לֹא תָאכֵל מִמְּנוּ.

וְעַל הַהָא הַעַלְיוֹנָה שַׁהְיָא הַגְּשָׁמָה הָיאָם, וְעַל
הַהָא הַתְּחִתּוֹנָה שַׁהְיָא בָּבָת, נִקְרָא הַפְּסִיק
הַזֹּה (משל יד) חַבְמוֹת נְשִׁים בְּגַתָּה בֵיתָה. וְאַזְלָת

בִּידֵיה תְּהִרְסֶנוּ - זו הנטש הבהמת של יציר הארץ.
בִּידֵיה תְּהִרְסֶנוּ - הגוף של הקדש שג吞 לו הקדוש
ברוזך הוא ליטש בועלם זהה, ונשמה להעיר
לשמוש של מעלה.

בְּשָׁאַדְם בְּעוֹלָם זהה יישן במטתו, רוחו מושוטטה
והוֹלְכָת, ורצונו לעלות בכל לילה.
וּבָמָה מִמְנִים מגנים עומדים בכל רקיע וركיע.

שָׁאָמַר רַבִּי נְחוּנִיא, סח לי בין גאים, **בְּשָׁעַלְתִּי**
לְרָקִיעַ, **בְּרָקִיעַ הָעָלֵיוֹן** מצאתי מלאכים
שְׁרָפִים, כלם כמראה הלפידים, **וְגַלְגֵּלי** אש
סּוּבִּים אתם, **וְגַבּוֹתָם** בגחליל אש, **וְשְׂגִיגָתָם**
וְעִינִיהם شبיבים של אש, **הַבְּסָוֹת** שליהם אש
לוֹחַטָּת, **וְעַלְיָהָם** ממפה אחד, הרומיעם צמו.

בְּשָׁרָאוּ אותו שם, אמרו: מי נתן ילוד אשה
בְּיִינֵנוּ במקום זהה? פחדתי ממנה,
וְחִזְבָּרְתִּי אותה השם, **בְּשָׁרָאֵתִי** שטבקשים
לְשָׁרֶת אותה בהבל פיהם, **וְעַמְדוּ** כלם. אמר לי

אוֹתֹו הַשְׁרָה גָּדוֹלָה מִמֶּנָּה עֲלֵיכֶם: מַיְ אַתָּה?
אָמַרְתִּי לוֹ שָׁמֵי.

אָמַר לֵי: אֵי יָדִיד, בְּכָל בְּאֵי עוֹלָם עֹבְרִים עַל יָדִי
בְּכָל לִילָה וּלְיְלָה, בְּשָׁעָה שְׁבָאִים לְשִׁבְבָּה עַל
מִטּוֹתֵיכֶם, וּמְפֻקְדִּים רֹוחֶם בַּיָּד אָדוֹן עוֹלָם. מִיד
פּוֹרְחִים מִמֶּם, וּעוֹלִים לְפָנָיו.

וּבְכָל הַרוֹחּוֹת לְפָנִי, וְלֹא נָתַן לֵי רִשׁוֹת לְהַבְנִים
אֶלְאָ אַזְתָּם הַכְּתוּבִים לְפָנִי. חַווּן מֵאַזְתָּם
שְׁעַשְׂוִי מִצּוֹתָה לְפָנָיו בַּיּוֹם, עָדֵין אָנוּ מַבְקָשִׁים
וּמַחְפְּשִׁים אַחֲרֵיכֶם.

בְּשַׁאֲתִי עִינִי, רָאִיתִי שֶׁלֶשׁ מֵאוֹת שָׁנִים וְחַמְשָׁה
חַיְכָלוֹת, בְּמַנְזִין יָמוֹת הַחַפְתָּה. וּבָלָם לְצַדְקָה
מִזְרָח, וְאֶרְבָּעָה שָׁעָרִים בְּכָל הַיָּכָל וְהַיְכָל, וּבַמָּה
מִפְּנִים וּמִשְׁרָתִים עַלְיכֶם, וּבָלָם דָמוֹת אַחֲתָה לָהֶם,
וּקְוָרָאים לָהֶם מִשְׁרָתִי מִזְרָח. וּבָנָן לְצַדְקָה.

חוּווּן מִמָּה שְׁרָאִיתִי לְאוֹתֹו צַדְקָה שַׁעַר גְּבוּהָ עד מָאָד
מִבְּלָה הַשְּׁעָרִים. שְׁאָלָתִי עַל הַשְּׁעָר הַהוּא.

אמֵר לֵי: אֵי יָדֵיד, בַּשְׁעַר הַזֶּה עֹבְרִים כֹּל בַּעַלְיָ
צָעַר, וְכֹל בַּעַלְיָ דְּמַעָה, מַצְעַר אֲמֹת הַעֲזָלָם. וְכֹל
אָוֹתָם בַּעַלְיָ תְּשִׁיבָה, כֹּלָם נְבָנִים בַּשְׁעַר זֶה.

לְמַעַלָה מִזֶה הַשְׁעַר נְגַלָה לִפְנֵי שְׁעַר גָדוֹלָה,
וְעַשְׂרָה שְׁעָרִים סְבִיבָיו. שָׁאַלְתִּי עָלָיו.
אמֵר לֵי, הַשְׁעַר הַזֶּה אֵין לֵי רְשָׁוֹת עָלָיו, וְלֹא גַּפְתָּח
אֶלָא בְּרָאֵשִׁי חֶדְשִׁים וְשְׁבָתוֹת וְיָמִים טוֹבִים. בָּאוֹתוֹ
זֶהן, כַּשְׁגַבְנָם שְׁבָתָה, אוֹ רָאשׁ חֶדְשָׁה, אוֹ מַזְעָד, קֹול
מַתְפּוֹצֵץ בְּכָל אָוֹתָם רְקִיעִים, וְאֹמֶר, (ישעה כו)
פָתָחוּ שְׁעָרִים וַיָּבֹא גּוֹי צְדִיק שָׁמֵר אֶמְגִינִים.

מִפְנֵי שְׁבָל הַרוּחוֹת שְׁבָגַן עַדּוֹ שְׁבָאָרֵץ, כֹּל יָמִי
הַשְׁבּוּעַ עַמְדוֹת שֶׁם, וּמִתְיִלוֹת בָּתוּכוֹ.
וּבָאֹתוֹ זֶהן וּבָאֹתוֹ רְקִיעַ שְׁעַל גְּבֵי גַן עַדּוֹ
שְׁבָאָרֵץ, שָׁבָאֹתָם שְׁעָרִים גַּפְתָּחוֹת ד' חְלוֹנוֹת,
רְשָׁוֹמוֹת בְּד' אֹתוֹת שֶׁל הַשֵּׁם הַמִּפְרֵשׁ, הוּא
הַמִּיחָד בְּגַנְיוֹי מְרוֹמִים, וְכֹל אָוֹתָם הַרוּחוֹת
מַתְלִבְשֹׁת בְּלִבּוֹשׁ יִקָּר בָּאֹתוֹ גַן עַדּוֹ, בְּדָמוֹת

אוֹתָו עַזְלֶם נְשָׁהִיו עַזְמְדוֹת בְּמַלְבּוֹשׁ בְּשֶׁר מַטְפָּה סְרוֹיָתָה.

בְּשָׁעָה נְשָׁהִלוֹנוֹת נְפִתְחִים, כֵּלֶם פּוֹצְטִים מַלְבּוֹשֵׁיהם, וּפּוֹרְחִים לְמַעַלָּה בָּאָוֹתָם חֲלוֹנוֹת, וּעוֹלוֹת בְּמָקוֹם הַזֹּה. וּשְׁשָׁה בְּעַלִּי בְּנָפִים, וּבְמָה מִמְּגִים עַמְּהָם, פּוֹתְחִים הַשְׁעָר הַזֹּה. וּבְלַא לֵוָה הַעֲשָׂרָה שְׁעָרִים, הַרְוִיחֹות נְבָנָסּוֹת לְשֶׁם בְּחִדּוֹה וּעוֹלוֹת לְמַעַלָּה. וּבְזֶה רְקִיעָה וּרְקִיעָה בְּדֶרֶךְ זֹה, בְּשָׁלּוּם וּבְשָׁמְחָה רְבָה.

בְּשָׁעָה שְׁאַלְוָה הַרְוִיחֹות עַזְלָות, רַזְחוֹת אַחֲרוֹת יְזִידָות, נְשַׁגְתּוֹסְפּוּ בֵין הַחִימִים בָּאָוֹתָם הַעַזְלָם. אַלְוָה עַזְלָות, וְאַלְוָה יְזִידָות. בָּאָוֹתָם מָקוֹם שְׁזִירָדוּ אַלְוָה מִשְׁם, שֶׁם חֻנוֹת הַאֲחֲרוֹת, וְאַין הַמָּקוֹם נְשָׁאָר פָּנָוי.

בְּמוֹצְאֵי שְׁבָתָה, בְּשָׁעָה שְׁיִשְׁרָאֵל אַזְמְרִים וַיְהִי נָעַם ה' אֱלֹהֵינוּ כֵּי, אָוֹתָם הַרְוִיחֹות שְׁזִירָדוּ לָהֶם בְּשָׁבָתָה, עַזְלָות. אַלְוָה עַזְלָות, וְאַלְוָה יְזִידָות.

אֵלֹ וְעֹלּוֹת בַּמִּקְוֹמֹן, וְאֵלֹ יוֹרְדוֹת לַמִּקְוֹמֹן. וְכֵן
צָמִיד בְּעָגֵנוֹ זֶה.

אָמַר רَبִי אַלְכְּסָנְדְרִי, בְּשָׁעָה שֶׁגְּפַטֵּר הָאָדָם מִן
הַעוֹלָם, הַגְּשָׁמָה וְהַגְּפֵשׁ הַזְּלֻכּוֹת יַחֲדָה,
שֶׁגְּאַמֵּר (רות א) **וַתָּלֶבֶנָה שְׂתִּיתֵיכֶם עַד בְּבוֹאָנָה בֵּית**
לְחַם.

וַיְהִי בְּבוֹאָנָה בֵּית לְחַם וְתַהְם כֹּל הָעִיר עַלְיָהוֹן
וְתָאָמְרָנָה הַזֹּאת גְּעַמִּי. שְׁחַלְבָה מִן הַמִּקְוּם
הַזֶּה מַלְאָה מִבְּלָיָה טוֹב, מַלְאָה מִן הַתּוֹרָה, עַמּוֹד
הַעֲנָן בְּרָאָשָׁה בַּיּוֹם, וַעֲמֹוד הָאָשׁ בְּלִילָה, וַגָּר מַאֲיר
לְפָנֶיהָ. וַיַּרְאָו לָהּ גַּן הַעֲדָז, מִקְוּם שְׁכָרָם הַטּוֹב שֶׁל
הַצְּדִיקִים. וַיַּרְאָו לָהּ גִּיחָנָם, מִקְוּם פְּרָעָנוֹתָם שֶׁל
הַרְשָׁעִים, שֶׁגְּדוֹנִים בּוּ עַל חַטְאֵיכֶם, שֶׁגְּאַמֵּר בְּהַלּוֹ
גָּרוֹ עַל רָאָשִׁי.

בָּאוֹתָה הַשָּׁעָה אֲמִרָת הַגְּשָׁמָה, אֶל תִּקְרָאָנָה לִי
גְּעַמִּי, קְרָאָנָה לִי מְרָא וְנוֹ, אָנָי מַלְאָה
הַלְּבָתִי, בָּמו שָׁאָמְרָתֶם, וּבְעַת רַיְקָם הַשִּׁיבָנִי הַ/.
בְּשַׁחַיִתִי בַּמִּקְוּם הַזֶּה, הָיִיתִי מַלְאָה מַתּוֹרָה,

**מִלְאָה מִבְּלָל טוֹב, וּבְעַת רַיְקָם חֶשְׁיבָנִי הֵ', לְעוֹלָם
הַזֶּה.**

לִמְה תְּקַרְאָנָה לִי נְעָמִי וְהֵעָנָה בֵּינוֹ וְשָׁדֵי הָרָע לִי
(רות א). **שְׁגָבָנָם בֵּין יְצֵרָה הָרָע, רְוֵית הַבְּהָמִית
וְנֶפֶשׁ הַבְּהָמִית,** שְׁעָלִיהָ נִאָמֵר (משל י) חֲבָמוֹת
נְשִׁים בְּגַתָּה בֵּיתָה וְאַוְלָת בֵּידִיהָ תְּחִרְסָנוּ. חֲבָמוֹת
נְשִׁים בְּגַתָּה בֵּיתָה - זו הַגְּשָׁמָה וְהַנֶּפֶשׁ שֶׁל הַקָּדֵשׁ.
וְאַוְלָת בֵּידִיהָ תְּחִרְסָנוּ - זו נֶפֶשׁ הַבְּהָמִית,
שְׁתַּחַרְתָּם בְּנֵינֵי הַגּוֹת בְּאוֹלָתָה. וְזוּהֵי שְׁגָבָנָת בְּגּוֹת,
שְׁנִיאָמֵר (איוב י) **אַךְ בִּשְׁרוֹ עַלְיוֹ יְכָאֵב וְנֶפֶשׁוֹ עַלְיוֹ
תָּאָכֵל, שְׁהַשְׁתַּתְפּוּ בְּיִיחָד.**

מַשְׁלֵל לִמְה תְּדַבֵּר דָּוֹמָה? לִמְלָד שְׁמָנָה בְּגַן שְׁלוֹ
שְׁנִי שְׁוֹמְרִים, הָאָחָד פְּסַח, וְהָאָחָד סְוִמָּא.
אָמֵר לָהֶם: הַשְׁמָרוּ שְׁלָא תָאָכְלוּ מִפְרִי חַגְן הַזֶּה,
שְׁאַנְיִ מִכְּרֵ בָּל פְּרִי שְׁיִינֵשׁ בָּו.

מָה עֲשֹׂו? הַפְּסַח אָמֵר לְסֻוּמָא: תְּרִי רְצֹוֹגָנוּ
שְׁנָאָכֵל מִפְרִי הָאִלְנּוֹת הַלְּלָא. אָמֵר הַסּוּמָא:

אני לא רואת. ותפסה אמר: ותרי אני יכול ללבת. מה עשו? רבב הפסח על הסומה ואבלו.

ובא הפלת, וראת שאבל מפרי האילן. אמר להם: מי אבל מפרי האילן? הסומה אמר: אני לא רואת. אמר הפסח: תרי אני יכול ללבת. מה עשה הפלת? (דף קא ע"ב) אמר: במו שעשיתם ואבלתם מפרי האילן - בך עשה לכם. מה עשה הפלת? אמר לעבריו: הרביבו הפסח על הסומה, ותנו להם שעשים מכות במקומ הזה.

כך הנטש הבתים מן יצר הארץ, עם הגוף, הקדוש ברוך הוא עשה להם חبور אחד, הנטש הבתים עם הגוף, ומענישו יחד. ובין אם היה צדיק, מחברם הקדוש ברוך הוא, ומקבלים שבר טוב יחד.

רבי עוריה ורבי חזקיה היו עולים לרגל. היה עליהם אותו הפטורה, ש היה מחרם אחריהם. אמר רבי עוריה לרבי חזקיה, האם שמעת דבר

**באותו הפסוק ששבתוב אל גנת אגוז ירדתי לראות
באבי הנטול? דברי התורה נמשלים לאגוז, הייך?**

**אמר לו, מה האגוז יש לו קלפה בחוץ ומה
בפנים, אף דברי תורה יש בה מעשה,
מדרך, והגדה, וסוד, הכל זה לפנים מזה.**

**אמר לו, כך שמעתי את זה. באותו הזמן שהמלך
שלמה גלה שיר השירים, והמת אותו הנטול
הקדמוני שהטיל באדם ותוה נפשקה מז העולם,
מושום שכשיצאו תולדות לעולם מאדם ותוה,
מאזתה הנטול יצאו.**

**וכך שמעתי מרבותי, מהם שמעו עד פיו של
אליהו, שאמר כן, מה שבתוב (בראשית ד'
זה אדם ידע את תהה אשתו ותהר ותילד את קין
ותתאר קניתו איש את ה'. וזה אדם - זה אדם
הראשון, כשהבא נחש על תהה, הטיל בה והמה,
וקין מאותו הצד של אותו הנטול יצא. מה נחש
דרכו להרג ולהמית, כן גם קין, מיד נעשה הורג.**

כִּמוֹ נִשְׁגָּאָמֵר, (ישעה יד) **מַשְׂרֵשׂ נָחָשׁ יֵצֵא צְפֻעַ וְפְרִיוֹ שְׁרֵף מְעוֹפֶת.** כי **מַשְׂרֵשׂ נָחָשׁ** - זה נָחָשׁ הַקָּרְדוֹנִי. **יֵצֵא צְפֻעַ** - זה קִוּן, **נִשְׁצֵא מַשְׂרֵשׂ** וְמַעֲקָרוֹ. **וְפְרִיוֹ שְׁרֵף מְעוֹפֶת** - **שְׁפָעָשָׁה** הַזָּרֶג בְּשְׁרֵף הַזָּהָר, **נִשְׁאַיָּן לְמַבְתוֹ לְחָשׁ.** **מְעוֹפֶת בְּפּוֹל,** **שְׁבָרֶבֶר גַּעַשָּׁה הַגָּחָשׁ בְּמִינּוֹ בְּפּוֹל.**

וְאִם תֹּאמֶר **מְאוֹתָה הַזְּהָמָה יֵצֵא,** וְהַפְּסִוק אָמֵר **וְהָאָדָם יָדַע אֶת חִוָּה אֱשָׁתּוֹ וְתָהָר וְתָלַד אֶת קִוּן** - **וְנֶדֶאי מְאָדָם הִתֵּה,** **וְלֹא מְאוֹתָה זְהָמָה?** **אֶלָּא** **אוֹתָו הַגָּחָשׁ הַטִּיל זְהָמָה** (דף קב ע"א) **בְּחִוָּה,** **וְאוֹתָה הַזְּהָמָה נִשְׁגַּשָּׁאַבָּה בָּה,** **הִתֵּה מִכְשְׁבָּשָׁת בְּמַעַיָּה,** **וְלֹא הִתֵּה לוֹ גּוֹת לְחַבְּלֵל בּוֹ וְלֹהֽוּצִיא אֹתָה הַרְוִיחָה לְעוֹלָם.**

כִּיּוֹן **שֶׁבָּא אָדָם הַרְאָשׁוֹן עַלְּיהָ**, **הַתְּעַרְבָּה** **אוֹתָה הַזְּהָמָה** **בָּאוֹתָו הַזָּרֶג,** **וְעַשָּׁה גּוֹת** **לְאוֹתָה רִוִּיחָה רְעָתָה,** **וְהַזְּהָמָה נִשְׁהִיתָה בְּמַעַיָּה נְכַלְּלה בּוֹ.** **וַיֵּצֵא לְעוֹלָם** **בְּדִמּוֹת גְּדוֹלָה** **מִבְּלַשְׁאָר בְּנֵי הָאָדָם** **שֶׁל הַעֲוֹלָם** **שְׁהִיוֹ אַחֲרָיו.**

וְעַזְדָּה, שֶׁאָזְתָו הָרָע שֶׁחָטֵיל בָּה אָדָם לְעִשּׂוֹת גַּזְפָּת,
מֵאָזְתָו הַצָּדָר הָרָע הָיָת, וְהַתְגִּבְרָה אָזְתָה
רוּת רָעָה, וְהַתְגִּלְמָה בָּזֶה, וַיֵּצֵא לְעוֹלָם. בֵּין
שֶׁרָאָתָה אָזְתָו תֹּהֶה, אֲמָרָה קָנִיתִי אִישׁ אֶת הָעַם
.ה'.

וְכַשְׁחַבְיא קָרְבָּנו, מֵאָזְתָו הַצָּדָר הָבִיא אָזְתָו,
שֶׁבְתוּב וַיְהִי מִקְזֵץ יְמִינֵי"מ, שֶׁהָוָא הַצָּדָר
הָרָע, וְלֹא מִצָּד הַקְּדָשָׁה, שֶׁהָוָא מִקְזֵץ יְמִינֵי"ז.

שָׁת בְּפָמַת הַעוֹלָם בָּצְדִיקִים וְחַסְדִידִים שִׁיצְאוּ אַחֲרֵיכֶם
כֵּה מִפְנֵנו. שָׁת זֶה הָיָה סִימָן שֶׁל אַלְפָ"א
בֵּיתָא, וּמִפְנֵנו חִזּוּרְוֹ הָאָזְתִיוֹת לִישָׁר - שִׁירָת.

בֵּין שְׁהַסְתִּימָו אָזְתָם צְדִיקִים וְחַסְדִידִים עַד נָתָן
וְהִיו אָזְתָם בְּנֵי הַמִּפְרָעָה, שֶׁבְּלָם נִמְחָז. בֵּין
שֶׁבְּלָם נִמְחָז, וַיֵּצֵא נָתָן וּבְנֵיו מִהַתְבָּה, או בְתוּב (שם
ט) וּמִאָלָה נִפְצָח בָּל הָאָרֶץ. או הַתְחִילָה הָאָזְתִיוֹת
בְּאַלְפָא בֵּיתָא לִמְפְרָעָה - תש"ר. או בְתוּב, וּמִאָלָה
נִפְצָח בָּל הָאָרֶץ, וְהַלְךָ בָּל הַעוֹלָם בְּזַהַמָּת אָזְתָו
הַגְּחַשָּׁש.

וְאַת עַל גֵב שָׂאָבֶרֶת מִתְקֹנֵן מִתְעַשֵּׂה אָדָם, וּבָנֵי
יַעֲקֹב וַיַּצְחַק וַיַּצְדִּיקִים, עִם כָל זה וִיהְמָת
הַגְּחַשׁ לֹא פְסָקָה, עד שָׂעַמְדוּ יִשְׂרָאֵל עַל הַר סִינִי,
וְחוֹרוּ הָאוֹתִיות לְדָרְךָ יִשְׂרָאֵל, וּמְהָם לְמִפְרָעָה, אַחֲת
מִבָּאָן וְאַחֲת מִבָּאָן. וּבְשִׁפְרָחָה, חִזְרוּ בְגֻווֹת אַחֲרָה.
חִזְרוּ הָאוֹתִיות בְגֻווֹת אַחֲרָה.

וּכְךָ הַלְךָ הַעֲוֹלָם בְּסֹודוֹת שֶׁל אַלְפָא בִּיתָא, עד
שֶׁבָא שֶׁלְמָה. בַּיּוֹן שֶׁבָא שֶׁלְמָה, נִמְצָאוּ
הָאוֹתִיות עַזְמָdot עַל קִיוּמָן. וְאוֹ בְּתֻוב (מלכימ-א ה)
וּתְרַב חַכְמָת שֶׁלְמָה, וּעַמְדָה הַלְבָנָה בְשֶׁלְמָות, וְאוֹ
הַתְּגָלָה שִׁיר הַשִּׁירִים לְעֹזָלָם.

וְאוֹ אָמָר, (שיר ו) אֶל גִנְתָ אָגֹז יַרְדָתִי. מִתְאָגֹז,
הַמְחַ לֹא נִמְצָא אֶלָא לְבִסּוֹת, בְךָ הַעֲוֹלָם הָיָה
בָה, עד שַׁהְתִּקְיִמוּ הַקְלָפּוֹת, וּעַמְדָה הַעֲוֹלָם בְמַחַ
וְהַלְבָנָה בְשֶׁלְמָותה.

אָמָר אָזָה הַפּוֹחר, בַמָה אָמְרָתָם וַתִּבְאָרוּ אֶת
הַפְּסִוק הַזֶּה שֶׁבְתוּב, (רות א) וְהַלְבָנָה שְׁתִיכָה
עד בָוֹאָנָה בֵית לְחָם וַיְהִי כָבֹזָאָנָה בֵית לְחָם וַתִּהְמַ

בְּלַעַד הָעִיר עַלְיָהּ זֶה. עד בְּאֹנוֹ שְׁתִים. וְתַאֲמְרֵנָה הַזֹּא"ת
נְעָמֵד, אַחַת וְלֹא יוֹתֵר. אָמֵר רַبִּי עֲזֹרִית, אֲשֶׁר יָחַד
יִשְׂרָאֵל, שְׁאָפְלוּ חִרִּיקִינִים שְׁבָכֶם מְלָאִים תֹּרֶה
וּמְעֻשִׁים טוֹבִים.

יָרַדוּ שְׁנֵיהֶם, אָמְרוּ לוּ, הַגְּנַחַמָּע לְדַקְדַּקְדָּה בְּפֶסֶוק
הַזֶּה? אָמֵר, בְּדַקְדַּקְדָּה שְׁמַעְתִּי - בָּזְמַן שְׁרָצָה
הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְתַת תֹּרֶה לִיְשָׁרָאֵל, הַלּוּחוֹת
הָיוּ בְּתֻובִים פְּנִים וְאַחֲרָה, שְׁגָגָאָמֵר (שםות לב) מִזֶּה
וּמִזֶּה هֵם בְּתֻובִים.

וְהַלּוּחוֹת אֶחָד פְּנִים וְאַחֲרָה, וְהַלּוּחוֹת אֶחָדרת יְמִין
וּשְׁמָאל, שְׁגָגָאָמֵר (שםות לב) וְהַלּוּחוֹת מְעִישָׁה
אֱלֹהִים הַמָּה וְהַמְּבַתֵּב מִבְּטַב אֱלֹהִים הוּא חֲרוֹת
עַל הַלּוּחוֹת. שְׁנִים. עַל מָה אָמֵר פְּעָמִים וְהַמְּבַתֵּב
מִבְּטַב?

שְׁקָדָם שְׁעַשְׂיוּ יִשְׂרָאֵל הָעֲגָל, וְרָצָה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ
הָיוּ לְתַת שְׂתִי תֹּרוֹת, שְׁבַתֵּב וְשְׁבַעַל
פֶּה הָאֵלֹה, עַל יְדֵי מֹשֶׁה לִיְשָׁרָאֵל - וְהַלּוּחוֹת מְעִישָׁה

אללים הַמֵּה וְגֹזֶן. וְתַלְוּחוֹת הִיוֹ בְּדָגָמָא וְיָה לְוָחוֹת.
וְיָה מִכְתָּב, מִכְתָּב שְׁבָתוֹב זֶהוּ וְזֶה.

לווחות י"ה. מעשיה אללים הַמֵּה - זו הבינה הַעֲלִיּוֹת. וְיָה הַם שְׂתִּי וְרוֹעֹת. וְיָה מִכְתָּב - הַם יַעֲקֹב וְרַחֲלָל, שְׁנִקְרָאוּ שְׁפָט וְיִרְחָת, וְנִקְרָאוּ שְׁנִי שְׁדִים, וְנִקְרָאוּ אֶחָד. וְעַל זֶה אָמָר, וְיָה מִכְתָּב מִכְתָּב אללים הוּא. חֲרוֹת עַל הַלְּחָת, אֶל תְּקִרְבָּת אֶלָּא חֲרוֹת, חֲרוֹת מִמְלָאָה הַפְּנִיר, וּמְשֻׁבּוֹד מִלְּבָיוֹת, וּבְלַל הַחְלָאִים תְּרַעִים שֶׁל הַעוֹלָם.

וביוֹן שְׁעָשָׂו אֶת הַעֲגָל, פְּרִיחָו הַאוֹתִיות מִשְׁנִי הַאֲדָרִים פָּנִים וַיְמִין. וְאַנְיָ אֶפְתָּח לְדַקְרָה הַיְּשָׁר שְׁתַבֵּין. אֶלְיִמְלָךְ וְנִעְמָי, וּמְחַלּוֹן וְרוֹת - בְּדָגָמָא הַזֶּה שְׁנִי הַלוֹחוֹת. אֶלְיִמְלָךְ וְנִעְמָי לוֹת אֶחָד, יְמִין וּשְׁמָאל. וּמְחַלּוֹן וְרוֹת, פָנִים וְאַחֲרָה, לוֹת אֶחָר. וביוֹן שְׁעָשָׂו אֶת הַעֲגָל, הַסְּתָלָק אֶלְיִמְלָךְ וּמְחַלּוֹן. נְשָׁאָרוּ רֹת וְנִעְמָי, שְׂתִּי נִקְבּוֹת.

וְהַלְבִּבוֹ שְׁתִּיכֹּן, עַד כִּי שְׁמָעוֹ כִּי פְּקֻדַּת ה' אַתָּ עַמֹּו
לְתִתְתֶּן לְהַם לְחַ"מ. שָׁנְתָנוּ פְּעָם אַחֲרַת
תֹּרַה, לוֹחֹזֶת שְׁנִיוֹת.

וְתַלְבֵּנה שְׂתִּיכָם עַד בָּוֹאָנָה בֵּית לְחַם וְנוּ, וְתַהַם
כָּל הָעִיר עַלְיָהּן. כָּל - זֶה צְדִיק. הָעִיר
- זֶה צִיּוֹן, עִיר דָּוִד. וְתַאֲמְרֵנָה הַזֹּאת גְּעַמִּי,
שְׁבָשָׁעָה שְׁנְתָנָה תֹּרַה עַל הַר סִינִי, בְּתֹוב (שמות כ)
וּכָל הָעָם רָאִים אֶת הַקּוֹלֶת וְאֶת הַלְּפִידָם.

או צוֹתָה הַתֹּרַה, וְאָמָרָה, אֶל תִּקְרָא נָה לֵי גְּעַמִּי,
אָנָי מַלְאָה הַלְּבָתִי, מִכָּל שְׁמָחָה וּמִכָּל הַטּוּבָה
וּכָל הַחֲרוֹת שֶׁל הָעוֹלָם, אָפָלוּ מִשְׁעָבָוד מַלְכִיּוֹת.
או אָמָרָה, לְמַה תִּקְרָא נָה לֵי גְּעַמִּי.

וְזֹהוּ הַפּוֹד שָׁאָמֵר הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עַל יְדֵי מִשְׁהָה,
(שמות ל) וְרָאִיתָ אֶת אַחֲרֵי וּפְנֵי לֹא יִרְאָג.
כְּשֶׁרְצִיתִי לְתִתְתֶּן תֹּרַה לִיְשָׁרַאֵל, יְמִין וַשְׁמָאל פְּנִים
וְאַחֲרָה - הַמֶּלֶךְ רְצִי, וְעַשְׂוֵי אֶת הָעֲגָל. וּכְאֵן בְּשָׁהָם
רֹצִים - אָנָי לֹא אַרְצָה.

אמֶרֶת, בְּכֵד שָׁמַעְתִּי, בָּזָם שְׁרָצָה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא
לְתִתְתֵּת תֹּרֶה לִיְשָׂרְאָל, נִטְלָה תֹּרֶה
שְׁבָכְתָב וְתֹרֶה שְׁבָעֵל פָּה, וְהַלְךָ הַזָּא לְשָׁאָר
הַעֲמִים, וְלֹא רָצָו לְקַבְּלָם. עַד שְׁחֹזְרִיד אָוֹתָם
לִיְשָׂרְאָל עַל הַר סִינִי.

אמֶרֶת מְלָאכִי חָשְׁרָתָה: לְמַיְךְ רֹצָה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ
הּוּא לְתִתְתֵּת שְׁתִּי תֹּרֶות חֶלְלוֹ? אָמֶרֶת:
לִיְשָׂרְאָל, שְׁהָם גּוֹרְלִי וְחֶלְקִי, שְׁבָתוֹב (דברים לב) כִּי
חֶלְקָה ה' עַפְנוּ יַעֲקֹב חֶבֶל נְחֶלֶתָו, תְּרִי שְׁנִים. וְאַנְיִ
נוֹתֵן לָהֶם שְׁתִּי תֹּרֶות. וְעוֹד, שְׁעֹזְלִים בְּעַרְבּוֹן
עֹזְלִים וַיּוֹנְקִים. וּבְשִׁבְילָם יַתְעֹזְרֵר שְׁתִּי הַתֹּרֶות
חֶלְלוֹ, שְׁבָתוֹב מִפְּנֵי עֹזְלִים וַיּוֹנְקִים יִפְּדַת עַזָּה.

ומִבָּאוֹן יוֹצֵא? מִשְׁם יוֹצֵא, שְׁבָתוֹב (ישעה כח) אֵת
מי יוֹרֶה דָּעָה וְאֵת מַיְכִין שְׁמוֹעָה גִּמְזוֹלִי
מִחְלָב עֲתִיקִי מִשְׁרִידִים. אֵת מי יוֹרֶה דָּעָה - זוֹ תֹּרֶה
שְׁבָכְתָב. וְאֵת מי יַכְיִין שְׁמוֹעָה - זוֹ תֹּרֶה שְׁבָעֵל
פָּה. גִּמְזוֹלִי מִחְלָב עֲתִיקִי מִשְׁרִידִים - שְׁבָגְלִים יַרְדָּה
תֹּרֶה לִיְשָׂרְאָל עַל הַר סִינִי.

זהו שפתותם (רות א) ותלבנה שתייהם עד בזאת בית
לهم. לאין הלבו? לשאר העמים, עד שעמדו
ישראל על הר סיני. בין שירדו תורה שבכתב
ותורה שבבעל פה, מיד ותיהם כל העיר עלייהו
ותאמRNAה זאת נעמי. הוזעע כל העולם, ואמרוי,
זו היא התורה חמדה גנויה? מיד - ובכל העם>Rאים
את הקולות ואת הלפידם. או אמרה, זאת נעמי,
זו היא נعمות התורה.

ילא ידעו ישראל הענש של התורה, עד שבאו
למרה, שפתות (שמות טו) ניבאו מרצה. ובתוב,
שם שם לו חוק ומושפט ושם נפהו. או אמרה
התורה, קראן לי מרא.

והרביבו שלש פרסות, והוא עוסק עמיהם
בפודות הלו. קראי עליו, בפלח
הרמן רקתה. אפלו הריקנים שבישראל מלאים
תורה ומצוות ברמן.

אמר לו, או היו ישראל מטעטים בתורה,
הטעטו בשמות חוקים עליונים. בין

שְׁעַשֹּׂו אֶת הָעֲגָל וּסְרִחוֹ, וְהֵיחָ מַבִּיא מֵשָׁה אֶת
הַתּוֹרָה, בְּתוּבָה עַל לְוַחּוֹת שֶׁל אֲבָנִים עַלְיוֹנִים,
מַלְאִים מִכֶּל טוֹבּוֹת, חִרּוֹת מִפְלָאָה הַפּוֹתָה,
וּמְשֻׁעָבּוֹד מִלְבָיוֹת, וּמִכֶּל הַמְּחֻלּוֹת הַרְעֹוֹת שֶׁל
הָעוֹלָם.

כִּיּוֹן שָׁרָאָה מֵשָׁה אֶת הָעֲגָל, פְּרָחוֹ הָאוֹתִיוֹת,
וּבָלָם עַלּוֹ לְמַעַלָּה. אֹז צִוְּחָה הַתּוֹרָה
וְאָמָרָה, אָנָּי מַלְאָה הַלְּבָתִי, מִכֶּמֶה טוֹבּוֹת
לִיְשָׁרְאָל, וַעֲבָשֹׂו תּוֹרָתִי רִיקָם לְחִגָּם, שֶׁלֹּא מַזְעִילָה
לָהֶם. אֹז צִוְּחָה הַעֲלִיוֹנִים, וְאָמָרוּ, (חוֹשָׁע ו) אֹזִי לָהֶם
כִּי גַּדְדוֹ מִפְּנֵי. אֹזִי לָהֶם שֶׁלֹּא עַמְדוּ בְּאַמְנוֹנָה שֶׁל
רַבּוֹנָם.

רַבִּי אֶלְכָסְנְדְרָאִי לְטַעַמוֹ. שֶׁאָמַר רַבִּי אֶלְכָסְנְדְרָאִי,
הַגֶּפֶשׁ וְהַגּוֹת הַמְּשֻׁתְּפִים יְחִיד, וְהַזְּלִכִים מִזָּה
הָעוֹלָם בְּיִיחָד. עַד בָּוֹאָנָה בֵּית לָהֶם. וְלֹמַה נִקְרָאת
כֵּה? אֲלֹא בֵּית הַדִּין וְקַטְרִינָג שֶׁל הַדִּין וְקַרְבָּן יִשְׁשָׁם.
אוֹ בְּתוֹב וְתַהְמָם כָּל הָעִיר עַלְיָהָן. כָּל שָׁאָר
הַמְּתָהִים מַרְעִישִׁים עַלְיָהָם, לְקוֹל הַקָּרְבָּן שֶׁל הַדִּין.

שְׁפַטְנִינָה, אָזֶת זוֹ מֵלָאָה הַמִּמְגָה עַל בֵּית הַקָּבָרוֹת,
גְּנָם לְקָבֵר בְּשָׂעָה שְׁגָנָקָבֵר, עוֹמֵד עַלְיוֹ
וּמִבֵּית וָאוֹמֵר: אָזֶי לוֹ לְפָלוֹזִי זֶה! אָזֶי לְעַיְנִים
שְׁפַתְנָנוּ מֵהָעוֹלָם תָּזֶה בְּעַבְרָה! אָזֶי לְהָם לִידִים
וְלִרְגָּלִים שְׁחַלְכּוּ בְּחַבְלֵי הָעוֹלָם.

אמֶר הַגּוֹת: אֲנִי אֵינוֹ רֹאָה, הַגְּפֵשׁ הִיא הַמְּנַהֵּג
שְׁלִי. אֲוֹמֶרֶת הַגְּפֵשׁ: אֲנִי אֵינוֹ יוֹדֵעַת לִילֵּה.
וְהָם הַשְׁנִים גְּנַמְתָּ הָעוֹר וְהַפְּסַח. מַה עֲשָׂה? מַבְנִים
הַגְּפֵשׁ לְתוֹךְ הַגּוֹת, וְדוֹן אָזֶת מְשֻׁלָּשָׁה יָמִים זֶה אַחֲרָה.
זֶה. לְאַחֲרָה שְׁלָשָׁה יָמִים, גְּדוֹן מִפְיוֹ וּמִידָיו וּמִרְגָּלָיו.

לְאַחֲרָה מִבָּאוֹן הַגּוֹת גְּבָקָע, וְרַמָּה וְתוֹלְעָה עֹזֶלֶת
עַלְיוֹ, וְהַגְּפֵשׁ מִתְאַבֵּלָת עַלְיוֹ. שְׁבַתּוֹב (איוב
ד) אֵיךְ בְּשִׁרוֹ עַלְיוֹ יְכַאַב וְגַפְשָׁוּ עַלְיוֹ תְּאַבֵּל.
וְאוֹמֶרֶת, אֲנִי מֵלָאָה הַלְּבָתֵּי לְאָזֶת הָעוֹלָם, וּרְיקָם
הַשִּׁיבָּנִי ה' לְזֶה הָעוֹלָם, בֶּלֶא מַעֲשִׁים וּבֶלֶא תֹּרֶה.

וְאַשְׁרִי מִשְׁתַּלְמוֹדָו מִתְקִים בְּיַדוֹ בַּזְמָן שְׁהַזְלֵךְ
אָרֶם לְבִית עֹזֶלֶת. שְׁאָפָלָו בְּקָבֵר
שְׁפָתֹתָיו רֹזְחָשָׁת, וְהָם שְׁוֹשָׁגִים. אֶל תִּקְרֵי

שׁוֹשָׁגִים, אֲלֹא שׁוֹשָׁגִים. מִפְנֵי שׁתּוֹרָתֶם מִגְּבָה עַלְיכֶם. זהו שְׁבָתוֹב (משלי ו) בְשַׁבְּבַד תִשְׁמַר עַלְיךָ.

כמו זה של רבי חסידא, בטעגפטער בעולמו, הילך רבי יוסי בנו ולין שם על קברו בלילה. שמע מתוד קברו שמחה של בתות בתות, שמתתבנסים ואומרים: גילד לשמחת הצללה של התורה של רבי חסידא. ואפלו מלאכי השירת מתבנסים לשמח עמו.

שמע שהיו אומרים, מה לחיים בשמחתנו באן? יעסכו בתורה בעולם ההזוא! אמר לו, בני, לך מבאו וקאים תלמידך, שאשורי הויא מי שבא לך באן ותלמידך בידו. שחררי אפלו מלאכי השירת לא יכולים לקרב אליו. לך ואמר לרבי חגי, שיגמר תלמידך, שביום פלוני יבא לך באן.

בינתיים שהיה מדבר עמו, העלהו את רבי חסידא לישיבה הצעליונה. וקם רבי יוסי בנו, והילך, והראה לחבריהם.

אמָר לוּ רַבִּי יְהוּדָאִי, אֶלמְלָא רַבִּי יוֹסֵי אַתָּה, רָאוּי הָיִת לְהָעֲנֵשׂ שֶׁם. אמר לו, בשביל צערו של אבא הלבתי ושמעתינו כל זה. קרא רבוי יונתן על רבוי חסידא, (משל ז) ושבבת וערבה שנתקה. ותפסוק לאחרותה, (קהלת ח) מתויקה שנחת העבר אם מעט ואם הרבה יאכל.

דָּבָר אַחֲרֵי, הַגְּפֵשׁ גַּמְשָׁלָה לְשִׁכְינָה, וַהֲנוּת לִישְׁרָאֵל. אם ישראלי חטאו ונלו, למה הגלה השכינה לשם עמיהם, שהיא לא חטאה? אלא על שהיתה מבקשת עליהם רחמים ומשפעת להם עשר ובבוד מאר, וננתנה להם כל מה שירצנו, והם חטאנו. ועל זה נאמר (דברים לב) ויישמן ישרון ויבעת שמנת עבית בשית ויטש אלוה עשו ויגבל צור ישעתו. ועל זה גلتה עמיהם.

מָה רַמָּה וַתּוֹלֶעֶת עוֹלָה עַל הַגּוֹף - כֵּד בְּשִׁעָה שִׁישְׁרָאֵל הֵם רְעִים, אֲמֹות הַעוֹלָם, בְּנֵי עִשּׂוֹ וַיִּשְׁמַעְאֵל, שְׁגָכְרָאים רַמָּה וַתּוֹלֶעֶת, שׂוֹלְטִים

עליהם, ותגופת נ█קע ויתרגנו אתה ישראל. ועל זה,
 (איוב יד) אך בשרו עליו יכאב ונפשו עליו תאבל.
 מהו בשרו עליו יכאב ונפשו עליו תאבל? בשרו
 יכאב עליהם, ונפשו של ישראל תאבל. וזה היא
משתוקkat לנטמה חעלינה שגראת נעמי.

ולנעמי מודע לאיש איש גבור חיל ממשחת
אלימלך ושמו בעז וגוז (רות ב). רבינו
רהורמי פתח, (תהלים קיב) גבור באארץ יהיה זרעו.
אשרי הוּא מי שמרתברך בבניים בעולם הזה, כדי
שלא יליך ייחידי לאותו העולם.

בא וראה, בדנמא שיש באדם יהוה מלא,
 ומתריש האור שלו למ"ה, באן יש בגוף
 השם מלא יהוה, ומתריש לעשירים ועתים
 אותיות, עם מנצפ"ך הם עשרים ושבע.

ואני אפתח לך דרך ישר. כמו שהוא דגמת אדם,
 שהוא מאربع אותיות, והוא אור גדול, כד
 יש בגוף ארבעה יסודות - אש ועפר רוח ומים,
 והם ארבעה בחזות. ואלו הם: רוח הבהמית, ונפש

הַבְּחָמִית, וְהַגְּשֶׁמֶת, וְהַגְּשֶׁמֶת לְגַשְׁמָה. וְהֵם מִצְדָּחֶםָל.

וְהֵם פֹּעֲלִים בְּעוֹלָם הַזֶּה בָּמוֹ זֶה: הַשְּׁבָל
מִהַגְּשֶׁמֶת לְגַשְׁמָה. וְתָאֹות הַשְּׁבָל גַּמְשָׁבָת
מִן הַגְּשֶׁמֶת. וּמִן רֹוח הַבְּחָמִית יָבָא הַמְּשָׁא וּמִתּוֹ
עִם הַגּוּיִם. וְגַפֵּשׁ הַבְּחָמִית לְהַנְּהִיגָּה אֱיָרִים,
שִׁילְבּוֹ לְאֲכִילָה וִשְׁתִּיה וְתָאֹות הַמְּשָׁגָל, וּזְהִי
הַגְּפֵשׁ הַבְּחָמִית (מן ח' רוח אֶרֶב רוחות, קר וּהַם קְיוּץ וְתֻרְף).

וְחַמְשָׁה מִקּוּמוֹת שְׁעִישָׁרִים וּשְׁתִּים אָוֹתִיות
גִּזְבָּרוֹת בְּהָם, וְהֵם: אַחַת עַמְּגָרוֹן,
בּוֹמְתָּפָת מִשְׁפָּתִים, נִיבְּקָה מִיחִיד, דְּטָלָנָת מִלְשָׁזָן,
וּסְצָרָשׁ מִשְׁנִים. וְאַלְוּ חַמְשָׁת הַמִּקּוֹמוֹת גְּבָלִים
בְּאֶרֶבֶעָה בְּחוֹת, שְׁהֵם מִנְהִיגִים אֱיָרִים, וּבָהָם
גִּבְּרָא בְּלַת הַגּוּת. וְעַלְיֵהֶם אֶרֶבֶע אָוֹתִיות קְדוֹשָׁות,
שְׁגִינְקָרָאו אָדָם, וְעַלְיֵהֶם אָמָר הַכְּתוּב, (בראשית א')
וַיִּבְּרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצָלָמוֹ.

וּמִן הַיּוֹד מִתְעֹזְרָת יָרָא לְאֹדוֹני הָאָדוֹנִים,
שִׁיחִיה הָאָדָם יָרָא מִמְּנוֹ. וּמִן הַה' מִתְעֹזְרָת

תִשְׁוַבָה לְאִישׁ. וּמֵן הֵוּ מִתְעֹזֶרֶת לְאָדָם תֹזֶרֶת. וּמֵן
הֵה מִתְעֹזֶרֶת מְעֻשִים טוֹבִים וּמְצֻוֹת, וְלֹא יִחְטֹא.
וְזֹהוּ הַשֵּם הַגְּסָפֶר בְּצַלְמוֹ. בֶּמוֹ שְׁחַקְדוֹשׁ בְּרוֹזֵךְ הַזָּא
גְּסָפֶר בְּעוֹזֶלֶמוֹ, בְּכֵד הוּא זֶה הַשֵּם גְּסָפֶר בְּאָדָם.

וְדַע שְׁהָם אַרְבָּעָה שִׁמּוֹת: יְהוּ"ה. יְהוּ"ה. יְהוּ"ה.
יְהוּ"ה. וְדַע שְׁהָאַרְבָּעָה אָוֹתִיות רְגָמָת אַרְבָּעָה
יִסּוּדּוֹת שְׁגָכְרָאוֹ גּוֹת, וּמִתְפְּשָׁטִים לְמַאתִים
אַרְבָּעִים וּשְׁמֹנֶה אַיְבָרִים. וְעַל אֵלֶוּ הַאַרְבָּעָה יִשְׁ
אַרְבָּעָה אָוֹתִיות הַגְּזָפְרִים לְמַעַלָה, וְהָם מִתְעָלִים עַל
הַאַרְבָּעָה גּוֹפִים שְׁהַזְּבָרְנוּ, וּגְכָרָאים נְקָדוֹת. כִּי
בַּחֲבָרָת י' אֵי, וּבַחֲבָרָת ה' אָה. וּבַחֲבָרָת ו' אָוּ.
וּבַחֲבָרָת ה' אָה.

וַיִּשְׁ עַל הַגְּקָדוֹת טַעֲמִים, שְׁהָם מְגַהִיגִים לְאַרְבָּעָה
אָוֹתִיות, שְׁהָם בְּגַד רְגָלִי הַמְּרַכְּבָה, שְׁהָם
מְזֹצָא הַיְסּוּדּוֹת הַשְּׁפָלִים, וְהָם גְּכָרָאים נְקָדוֹת.
וְעַלְיָהָם שְׁלֵשָׁה טַעֲמִים, וְהָם זְרָקָא תְּלֵשָׁא
שְׁלֵשָׁלָת. וְזֹהוּ שֵׁם הַגְּסָפֶר הַטְּהוֹר וְהַקְּדוֹש, שְׁהָוּא
שֵׁם הַוְיַ"ה.

ובן בָּאָדָם, מִן הָא' לְבָדָה הַתְּפִשְׁטָתוֹ אֶרְבֶּעָ אֹתִיותָ
שֶׁל שֵׁם: אֵי, אָה, אוֹ, אָה. וּמִן הָאָלֶף הַתְּפִשְׁטָתוֹ
הַ"א הַגָּעֵלָם, בַּי הַזָּא מַזְכִּיא מַה שְׁקִבֵּל. וְגַם שְׁתִּי
הַבָּרוֹתִיו אֵי אוֹ - הַרְאָשָׁוֹן מַקְבֵּל וְהַשְׁנִי מַזְלִיד.
וְהַיּוֹ"ד הַגָּעֵלָם שֶׁל אֵי מַזְרָח בַּי מַפְנוֹ מַתְּפִשְׁטָתוֹ
הַפְּלִיל. וְעַל כֵּן נִקְרָא הַרְאָשָׁוֹן מַקְבֵּל, וְהַשְׁנִי מַזְלִיד.
וְהַיּוֹ"ד הַגָּעֵלָם שְׁמֹרָה בַּי מַפְנוֹ מַתְּפִשְׁטָתוֹ הַפְּלִיל.

וְעַל כֵּן נִקְרָא הַרְאָשָׁוֹן זַרְקָא, בְּשֶׁמוֹ כֵּן הוּא, בַּי
הַזָּא מַזְרָח שְׁאֵין לוֹ סֻוֹת. וְהַשְׁנִיה תְּלִשָּׁא,
מֶלֶךְ מְרַכְּבָתָה: תֶּל שַׁ"א. בַּי הַיָּא נוֹשֶׁאת הַתֶּל".
וְהַשְׁלִישִׁי שְׁלִשָּׁלָת, בְּשֶׁמֶת כֵּן הַיָּא, הַמְּשִׁפְעָת לְתַל
שְׁהַבְּלִ פָוְנִים שֵׁם (וְעַל זה כֵּן המתר באמרו).

וְדַע שֵׁם אֶרְבֶּעָה שְׁמוֹת, בְּדַגְּמָה הַזָּו: יוֹסִי יוֹסִי
יוֹסִי יוֹסִי. יִש אֶרְבֶּעָ אֹתִיותָ שְׁגַקְרָאו גּוֹת,
וַמִּתְּפִשְׁטִים לְמַאֲתִים אֶרְבָּעים וְשְׁמוֹנָה אִיבָּרים.
וַיִּש אֶרְבֶּעָ אֹתִיותָ שְׁגַקְרָאו נִקְדוֹת, וְהֵם מַתְּעַלִים
עַל הַגּוֹת. וַיִּש עַל הַגְּקָדוֹת טָעַמִּים, שֵׁם מְנַהֲגִים

את הָאוֹתִיות. וְעַל שֶׁלֶשׁ שֵׁם נִסְתַּר וְקָדוֹשׁ,
וְתְּגִזּוֹת גּוֹף לְמַעֲמִים, וְהָאוֹתִיות גּוֹף לְגִזּוֹת.

רַבִּי רְחוֹמָא פָּתָח, (תהלים קיב) גָּבוֹר בְּאָרֶץ יְהִיא
וְרֹעוֹ. אֲשֶׁרִי הוּא מִשְׁיוֹבֵחַ לְהַתְּבִּיד בְּבָנִים
בְּעוֹלָם הַזֶּה. וְאֵם לֹא, הוּא הוֹלֵךְ מִיד לִיד. וּבְתוּב
(משלו יא) יָד לִיד לֹא יִגְּקַה רֵעַ. מַה זה יָד לִיד? (תהלים
כח) סֹוד ה' לִירָאוֹ.

רַבִּי נְחָמָן אָוֹמֵר, וְלֹנְגַּעֲמִי (דף קג ע"א) מַזְדַּע לְאִישָׁה אִישׁ
גָּבוֹר חִיל מִמְשִׁפְחָת אֶלְיָמָלֶךְ וַיְשַׁמֵּן בְּעֵז.
וּבְתוּב (רות ב) קָרוֹב לְנוּ הָאִישׁ מִגְּאָלָנוּ הוּא. וּרְבִי
רְחוֹמָא אָמֵר, (אמ) בָּה, מַה זה לֹא יִגְּקַה רֵעַ?

אָמֵר לוֹ, לְשׁוֹטֵר שְׁחִיתָה מֶלֶכֶת אֶת הַרְשָׁעִים, עד
שְׁגֹזְתִּינִים לוֹ עַרְבָּה. וְאֵם נוֹתָן, לֹא נוֹתָנים
לְשׁוֹטֵר לְהַלְקֹות. אָמֵר לוֹ, לֹא בָּהִזְבָּחָה! אֶלָּא בְּשָׁעָה
שְׁכִיבָּא וְיִתְגַּלֵּה מִשְׁחַחְתָּה אֶת הָאָדָם, תַּדְעַ אֶת זה.

רַבִּי זְמִירָא יָצָא לִשְׂדָה אָנוֹנוֹ, רָאָה אֶת אָוֹתָם
הַבְּקִיעִים שְׁבָקְמָטִי הַבְּלִיטּוֹת שְׁמַעְלוֹת

שְׁלָהֶבּוֹת. הַרְכִּין אָזְנוֹ, וְשֶׁמֶעֲ קֹלוֹת. אָמֵר לוֹ אָזְתוֹ הַעֲרָבִי: לְךָ עַמִּי, וְאֶרְאָה לְךָ פְּלִיאוֹת נִסְתְּרוֹת מִבְנֵי אֶרְם. הַלְּךָ עַמּוֹ אֲחֹורי הַסְּלָעָה, וְרָאָה בְּקִיעִים אַחֲרִים וְשֶׁלְּהֶבּוֹת שְׁעוֹלֹות לְמַעַלָּה. שֶׁמֶעֲ קֹלוֹת אַחֲרִים. אָמֵר לוֹ: הַרְכִּין אָזְנָךְ לְבָאָן. הַרְכִּין אֶת אָזְנוֹ, וְשֶׁמֶעֲ קֹלוֹת שְׁאוֹמְרִים וַיַּיְיָ.

אָמֵר: וְדֹאי, זֶהוּ מֶקְומֵם מֵאָזְתָם הַמְּקוּמוֹת שֶׁל הַגִּיהָנָם בָּאָן. וַיַּעֲבֵר אָזְתוֹ הַעֲרָבִי, וְהוּא גְּשָׁאָר. בִּינְתִּים גְּחֻנוּ לְתֹוךְ מֶקְומֵם אַחֲרֵי, וְרָאָה אִישׁ אַחֲרֵי שְׁהָיָה מְרִים קֹלוֹת, וְהִי לְזַקְחִים אָזְתוֹ, וּמְבָנִיסִים אָזְתוֹ לְעַמְקָה שֶׁל מִדּוֹר אַחֲרֵי, וְגַתְבָּה, וְלֹא רָאָה יוֹתָר.

גַּרְדָּם, וְרָאָה בְּחָלוּם אָזְתוֹ הָאִישׁ. אָמֵר לוֹ: מַיִּ אַתָּה? אָמֵר לוֹ: יְהוּדִי רְשֵׁעַ אָנִי, שֶׁלֹּא הַשְּׁאָרָתִי רְעֻוֹת וְחַטָּאתִים בְּעַוְלָם שֶׁלֹּא עָשִׂיתִי. אָמֵר לוֹ בְּתֹוךְ הַחָלוּם: מַה שְׁמֵךְ? אָמֵר לוֹ: אָנִי יְהוּדָה, שְׁהַרְשָׁעִים שֶׁל הַגִּיהָנָם לֹא זֹכְרִים שֶׁמֶם.

אמֶר לו: שם מִקְוָמֶךָ מַה זו? אמר לו: בְּגַלְיל
הָעָלֵיוֹן הִיִּתִי קָצֵב, וּמִתֹּוךְ חֶרְבּוֹת חֶרְבּוֹת
שְׁעַשְׁיִתִי שם, דְּגִים אֶת אֶזְטָוֹ הָאִישׁ שְׁלֵשׁ פָּעָמִים
בַּיּוֹם וּשְׁלֵשׁ פָּעָמִים בְּלִילָה. (אמר לו: ובן השארת? אמר לו:
 גז).

קָם מִשְׁם, וְהַלְךָ לוֹ לְגַלְיל הָעָלֵיוֹן. שְׁמַע קוֹל
תִּינּוֹק שְׁחִיה אוֹמֶר, (משל b) אָם תִּבְקַשְׁנָה
כְּפִסְתִּים וּכְמַטְמָנִים תִּחְפְּשִׁנָּה אֹז תְּבִין יָרָאת הָ'.
הַלְךָ לְבֵית מִדְרָשׁ אַחֲרָיו, שְׁמַע קוֹל **תִּינּוֹק** אַחֲרָיו
שְׁחִיה אוֹמֶר, (צפניה b) בְּקַשׁו צְדָקָה בְּקַשׁו עֲנָנוֹה אַוְלִי
תִּפְתְּרוֹ וְגַ�.

הַלְךָ וְחִפְשֵׁשׁ אַחֲרָיו הָאִישׁ הַרְשֵׁעַ. וְאֶל **תִּינּוֹק**
 אַחֲרָיו שְׁאַל. אמר לו: רבבי, יְבָא בָּךְ וּבָךְ
 לְאֶזְטָוֹ הָאִישׁ, שְׁלָא הַשְּׁאֵיר רְעוֹת וְחַטָּאִים בְּעוֹלָם
 שְׁלָא עָשָׂה! בָּךְ וּבָךְ יְהִי לְאֶזְטָוֹ הָאִישׁ הַרְשֵׁעַ,
 וְלֹאָזְתָה (הטיגחת) שְׁהִיְנִיקָה אֶזְטָוֹ!

אמֶר לו: הָאֵם הַשְּׁאֵיר בֵּן בְּעוֹלָם? אמר לו: בן,
 בן אַחֲרָיו הוּא הַשְּׁאֵיר, וְהוּא רְשֵׁעַ בְּמוֹ אָבִיו,

וְהוּא חִילֵד שְׁחוֹלֵךְ בָּבִית הַמִּטְבְּחִים. חִפְשׁ אֶחָרִיו,
וַיִּקְחַח אֹתוֹ וַיַּלְמֹד אֹתוֹ בְּתוֹרָה, עַד שְׁלִמְדוֹ מִקְרָא
וַתִּפְלָה וּקְרִיאַת שְׁמָעַ. אַחֲרֵכֶם לִמְדֹד אֹתוֹ מִשְׁנָה
וַתַּלְמֹוד וַתְּלֻכֹּת וַתִּפְדוֹת, עַד שְׁהַתְּחִבָּם יוֹתֶר,
וְהִנֵּנוּ רַבִּי נָחוֹם הַפְּקוֹלִי.

וְלֹמַה קָרָאוּ לוֹ הַפְּקוֹלִי? בָּמוֹ שָׁגָגָא מָר (ישעה כח)
פָּקוּ פְּלִילִיה. שְׁחוֹצִיא אֶת אָבִיו מִתְדִּין שֶׁל
אֹתוֹ הָעוֹלָם. וּבָמָה חַכְמִי הַדּוֹר שִׁיצָאוּ מִמְּנוּ
גָּקָרָאוּ פְּקוֹלִי.

אֹתוֹ הָאִישׁ בָּא לוֹ בְּחִלוּם, וַיֹּאמֶר לוֹ: רַבִּי, בָּמוֹ
שְׁגַחְמַתְנִי, כֵּה יִנְחַם אַוְתָּךְ תְּקִדּוֹשׁ בְּרוּךְ
הִוא. שְׁתַרְיִי מִן הַיּוֹם שִׁידַע בְּנֵי פְּסִוק אֶחָד, הַזְּכִירָא
אָתְיִי מִן הַדִּין. בֵּין שְׁקָרָא קְרִיאַת שְׁמָעַ, הַעַלְוִ
הַדִּין שְׁלִי בֵּין בַּיּוֹם וּבֵין בְּלִילָה פָּעָם אַחֲת. בֵּין
שְׁקָרָא בּוֹ הַרְבָּה, הַעֲבִירוּ אֶת דִינֵי מִבְּלָל וּכְלָ.

הַיּוֹם שְׁגַהִיה חַכְמָה וְקָרָאוּ לוֹ רַבִּי, הַתְּקִינוּ אֶת
כָּסְאי בֵּין הַצְדִיקִים בְּנֵו עָהָן. וּבְכָל יוֹם וַיּוֹם

שְׁמַתְחָדֵשׁת תֹּרֶה בְּשָׁמוֹ, מַעֲטָרִים אֹתֶי בְּעַטְרָה
עַלְיוֹנָה, שְׁחַצְדִּיקִים מַתְעַטְרִים.

בְּגַלְלָךְ זְכִירִי בְּכָל הַבָּזָד הַזֶּה. אֲשֶׁרִי הוּא חָלֻקוֹ
שֶׁל מַי שְׁמַשְׁאִיר בֶּן שְׁעֹזֶק בַּתּוֹרֶה
בְּעוֹלָם הַזֶּה. אָמַר רַبִּי חַיָּא בֶּן אָבָא, בָּמוֹ זֶה אָרָע
לוֹ לַרְבִּי עֲקִיבָּא.

רַבִּי נָתַן שְׁאֵל אֶת רַבִּי יוֹסֵי בֶּן חַנִּינָא יוֹם אַחֶה,
וְאָמַר לוֹ, הָאָמֵן לְאַלְיהָו הָיָה בֵּן אוֹ לֵא? אָמַר
לוֹ, דָּבָר אַחֲר הָיָה בֹּו, וּבְתוּב (רַבִּי הַמִּפְ-א ט) אֶל
תָּגַעַו בְּמַשִּׁיחַ וּבְנַבְיָאִי אֶל תְּרַעַג. מַה זֶּה אֶל
תְּרַעַג? אֶל תַּعֲשׂו עֲצָמָכֶם רַעִים וְחַבְרִים לְנַבְיָאִי.
וְהַקְדוֹש בָּרוּך הוּא בָּחר בָּהֶם, וְהַבְדִילָם מִיִּשְׁרָאֵל
לְעַבּוֹדָתָו, וְהַכְנִיסָם בְּהִיכְלָו, קָל וְחַמֵּר מַי שֶׁזֶה
מַלְאָך בְּשָׁמִים, אַתָּה שׂוֹאֵל עַלְיוֹן?

רַבִּי יוֹחָנָן אָמַר, מַשְׁבָּט גָּד הָיָה. רַבִּי נְהֹרָאי
אָמַר, אַלְיהָו, דָּבָר אַחֲר הָיָה בֹּו, שְׁבַתּוּב
(משלו ל) מַי עַלְה שָׁמִים וַיַּרְד. מַי עַלְה שָׁמִים - אָמַר

רַבִּי אֶלְעֹזֶר מִצְמָמוֹ שֶׁל רַבִּי שְׁמֻעוֹן, זֶה אֵלֵיכֶם. וַיַּרְדֵּן - מִקְרָם לְכָנָן.

וְקַשְׁתָּה מִרְבִּי אֶלְעֹזֶר עַל רַבִּי אֶלְעֹזֶר, שֶׁאָמַר רַבִּי אֶלְעֹזֶר, אֵלֵיכֶם זֶה פְּנַחַם. אֲמֵן בְּשִׁבְיל שְׁקִינָה לְקָדוֹשׁ בָּרוֹךְ הוּא - זֶה קָנָא וְזֶה קָנָא! לֹא בָּהּ, שֶׁאָמַר רַבִּי אֶלְיעֹזֶר, שְׁבָתוֹב (מלכים-א מט) קָנָא קָנָאתִי. קָנָא בְּשָׁטִים, וְקָנָאתִי בָּאָנָן. אָמַר לוֹ הַקָּדוֹשׁ בָּרוֹךְ הוּא: עַד מָתִי אַתָּה מִקְנָא לְשָׁמַיִם?

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה בֶּן שְׁלֹום, מַיְלָה חָשְׁמִים - זֶה אֵלֵיכֶם, שְׁבָתוֹב (מלכים-ב) וַיַּעַל אֵלֵיכֶם בְּסָעָרָה חָשְׁמִים. וַיַּרְדֵּן - זֶה יוֹנָה, שְׁבָתוֹב (יונה א) יוֹנָה יָרַד אֶל יְרֵבָתִי הַסְּפִינָה וָגוֹן. לְקַצְבֵּי חָרִים יָרַדְתִּי. מַיְאָסָף רְוִיחָה בְּחַפְנֵיו - זֶה מַשְׁתָּה.

מַיְאָרֵר מִים - זֶה אֶלְישָׁע, שְׁרֵפָא חַמִּים בִּירִיחּוֹ. בְּשִׁמְלָה - בְּכָחּ שִׁמְלָתָו שֶׁל אֵלֵיכֶם. מַיְהַקִּים בְּלִאְפָסִי אָרְץ - זֶה אָבָרָהָם, שְׁבָתוֹב (בראשית א) אֱלֹהָה תּוֹלְדוֹת חָשְׁמִים וְהָאָרְץ בְּהַבְּرָאָם, בְּאָבָרָהָם.

מַה שֶׁמֶוּ שֶׁל אָזְטוֹ אֲדֹן שְׁהַבִּיא הַלְלוּ לְעַבּוֹדָתָו?
ה' צְבָאות שֶׁמוּ. וּמַה שֵׁם בָּנוֹ? יִשְׂרָאֵל,
שְׁכָתּוֹב (שמות א) בְּנֵי בְּכֹורִי יִשְׂרָאֵל. רַبִּי נְחַמֵּן אָמֵר,
כָּל זֶה בְּקָדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מְדָבֵר.

**רַבִּי נְהֹרָאֵי וּרַבִּי יְהוּדָאֵי נִפְגִּישׁוּ תְּחִת אִילּוֹן אֶחָד
בְּשִׁיחָה, וְהִיוּ יוֹשְׁבִים. בִּינְתִּים רָאוּ רַזְקָן אֶחָד
שָׁבָא וּטְעָה בְּשִׁיחָה. אָמַר רַבִּי יְהוּדָאֵי: אוֹ שְׁטוֹעָה
אָזְטוֹ הָאִישׁ בְּשִׁיחָה, אוֹ שֶׁהָוָא לְסֻטִּים, אוֹ שְׁפֹוחָה
מַעֲפָנוֹ.**

(אמַר רַבִּי נְהֹרָאֵי: חַשְׁכִּינָה אֲצִלָּנוּ, קָומָה קָמָו. הַרְימָנוּ לוּ קוֹל. בַּיּוֹן שְׁרָאָה אָזְתָּם,
קָרְבָּן אֱלֹהִים).

**אָמַר רַבִּי נְהֹרָאֵי: מַי אַתָּה? אָמַר לוֹ: מַתּוֹךְ שְׁלָא
שְׁאָלָתִי אֶתֶּכֶם בְּשִׁלוּם, لֹא הַבְּרָתָם אָזְתִּי.
אָנִי יְהוּדִי, וּמְעִיטִי בָּאוּן בְּשִׁיחָה הַזֹּה, וְלֹא שְׁאָלָתִי
עֲלֵיכֶם, שְׁאָמְרָתִי שֶׁמְאָהָם רְשָׁעִים, וּבְתוּב (ישעה
מה) אֵין שְׁלָוּם אָמַר ה' לְרְשָׁעִים. וּמַאֲחַר שְׁלָא
הַבְּרָתִי אֶתֶּכֶם, עַד שְׁרָאָתִי בְּכֶם בְּנֵי מִצְוָה,
וּשְׁמַחְתִּי. עַכְשָׁוֹ שְׁלָוּם עֲלֵיכֶם חֲכָמִים. יִשְׁבּוּ תְּחִת**

הָאִילּוּן. אָמַר רַبִּי יְהֹוָדָא, נִתְעַסֵּק בַּעֲבוּדָת רַבּוֹנָנוּ, וְנִפְתַּח בַּתּוֹרָה.

פֶתַח רַבִּי יְהֹוָדָא וְאָמַר, (דברים י) וְתַבְתַּחַם עַל מִזּוֹת בִּיהְתָךְ וּבְשֻׁעָרֶיךְ. מִזּוֹת בַּתּוֹב, מָה הַטְעָם? אֶלָּא אֲשֶׁר יְהֹוָדָא מִצְנִים תְּמִיד בְּמִצּוֹת, בְּשִׁבְתָּם וּבְלִכְתָּם, בְּשִׁבְבָּם וּבְקִוּמָם, שְׁבָתּוֹב בְּשִׁבְתָּךְ בְּגִיהְתָךְ וּבְלִכְתָּךְ בְּדַרְךְ וּבְשִׁבְבָּךְ וּבְקִוּמָךְ.

וְשִׁיחַיו יְשָׂרָאֵל מַעֲטָרִים בַּתּוֹרָה וּבְמִצּוֹת, כִּי שִׁידְבָּכוּ תְּמִיד (דף גג ע"ב) בְּקָדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, שְׁבָתּוֹב וְאַתָּם תְּדַבְּקִים בָּה' אֶלְהִיכֶם חַיִם בְּלֶכֶם הַיּוֹם. וּבָל תְּדַבְּקֵנָה, אַיִן גַּזְוָה לְעוֹלָם.

וְלֹא עוֹד, אֶלָּא שְׁנִי מְלֹאכִי הַשְּׁרָת מְלֹוִין לוֹ לְאָדָם, אֶחָד בַּיּוֹנוֹ וֶאֶחָד בַּשְּׁמַאלָוֹ, שְׁבָתּוֹב (תהלים צא) כִּי מְלֹאכִיו יִצְחָה לְה' לְשִׁמְךָ בְּכָל דָּרְכֶיךָ. וְלֹא עוֹד, אֶלָּא שְׁאָם תְּמִיד מְצִי בְּמִצּוֹה, בְּבִיכּוֹל שְׁהָקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא גַּעַשְׁתָה לוֹ שׂוֹמֵר, שְׁגָגָא מָר (שם קבא) ה' שִׁמְךָ.

מַה עוֹשֶׂה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא? נוֹטֵל מֶלֶךְ הַהוֹלֵךְ
בִּימִינוֹ, וְמַעֲמִידֹ לְפָנָיו, וְהוּא עוֹמֵד בָּמְקוֹמוֹ,
צְבָא אָמֵר ה' צְלָךְ עַד יָד יְמִינְךָ. וְאַתָּה תִּמְלָאֵךְ שַׁחַזָּא
מִשְׁמָלוֹ, מַעֲמִידֹ אַתָּה רַאֲדָם, וְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ
הוּא מִימִין וּמִשְׁמָאל. גַּמְצָא הָאָדָם גַּשְׁמָר מִכְלֵ
צְדָקָיו, מַי יוּכֶל לְהִזַּיק אַתָּה.

יעל בין צְרִיךְ שֶׁלֹּא יְהָא הָאָדָם מִצְּרָיו בֶּלֶא תֹּרֶה
וּבֶלֶא מִצּוֹת אָפָלָו שְׁעָה אַחֲתָה. בְּבֵיתוֹ
הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שׁוֹמֵר מִבְּחִיזָן, וְהָאָדָם מִבְּפִנִים.

וּשְׁנַיְנוּ, אָמֵר רַבִּי יוֹסֵי בֶּן יְהוּדָה, פִּתְחֵה הַמִּצְּרָיו
בְּמוֹזָה, אֵין מַזִּיק וְאֵין שְׁטֹן וְאֵין פָּגָע רַע
מִתְּקֻרְבָּה אֵלָיו. מִפְנֵי שַׁתְּקָדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שׁוֹמֵר
הַפִּתְחָה, אָפָלָו בְּשְׁעָה שְׁגַתְןִ רְשָׁוֹת לְמֶלֶךְ הַמִּזְרָח
לְחַבֵּל. וּזְקַפְתָ עַינָיו, וְרוֹאָה שְׁשִׁים שְׁדִי עוֹמֵד עַל
הַפִּתְחָה, שְׁכַתּוֹב (שְׁמוֹת יב) וְלֹא יִתְן הַמִּשְׁחִית לְבָא אֶל
בְּתִיכְם לְגַנְתָ. לְפִיכְךָ צְרִיךְ הָאָדָם שְׁיַהָא תְּמִיד
מִצְּרָיו בְּמִצּוֹת מוֹזָה.

פָתָח רַבִּי נְהֹרָאֵי בְפִרְשַׁת צִיצִית וְדָרְשָׁן, (गמבר טו)
וְעַשֵּׂו לָהֶם צִיצִת עַל בְּגִפֵּי בְגִדִּיהם לְדָרְתָם.
מַה שְׁנָגָה שְׁבָאוֹן וּבְשִׁבְתָה לְדָרְתָם חִסְרָה, שְׁבָתוֹב
(שמות לא) לְעַשּׂוֹת אֲתָה הַשִּׁבְתָה לְדָרְתָם, חִסְרָה

שְׁנָגָה, תְּקִנוּ פִרְשַׁת צִיצִית בְקָרְיאַת שְׁמָע.
וּבְדִירָתוֹ שֶׁל אָדָם נִמְצָא פִרְשַׁת
קָרְיאַת שְׁמָע, חַוִּין מִפְרִשַּׁת צִיצִית, שְׁחִסְרָה מִשְׁם.
בַּפָּה גְּשֻׁלָּם? אֲלֹא בְשָׂאָדָם מִתְעַטֵּף בְּבֵיתוֹ
בְצִיצִית, יֵזֶא בָוּ לְפִתְחוֹ, תַּרְיִ נְשֻׁלָּם.

וְהַקְדּוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שְׁמָחָה בָוּ, וּמְלָאָךְ הַמִּוֹתָ זֹו
מִשְׁם, וְהִינּוּ לְדָרְתָם, שְׁיִהִיה שְׁלָלִם. וַיֵּצֵא
מִפָּתָח בֵּיתוֹ בְמֵצֹהָ זֹו, וּמְלָאָךְ הַמִּשְׁחִיתָ זֹו מִשְׁם,
וּגְצֹול הָאָדָם מִכֶּל גַּזְקָה. מִנֵּין לֹנְזָה? מִמֶּה שְׁבָתוֹב
מִזּוֹת, מָאוֹתִיוֹתִיו מִשְׁמָעָ: זֹו מִזְוָת. שֶׁלָא נִתְן לוֹ
רִשּׁוֹת לְחַבֵּל, זֹו מִפְתָּחוֹ.

בְשִׁבְתָה, שְׁבָתוֹב לְדָרְתָם, מַה הַטְּעָם? מִפְנֵי שְׁבִינוֹ
שְׁקָדֵש הַיּוֹם, דִירָתָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל אַרְיבָּה
לְהִיוֹת בְּגִר דָלוֹק, וַיְשַׁלְּחוּ עֲרוֹזָה, וּמִתָּה מִמְצָעָה,

וְדִירָתָן מַתְקִנָת בְּדִירָת חֶתֶן לְקַבֵּל בֹּו הַכְּלָה. וּמָה
הוּא? שְׁבָת הִיא בָּלָה, וְלֹעֲזָלָם אֵין מַבְנִים אֲוֹתָה
אֶלְאָ בְּדִירָה מַתְקִנָת לְכֻבּוֹדָה, בְּפִי הָרָאוֹי לָהּ. וְעַל
זֹה בְּתוּב לְעַשׂוֹת אֶת הַשְּׁבָת. וּבְתוּב לְדָרְתָם,
לְחַבְנִים בָּה בָּלָה קָדוֹשָׁה לְדִירָתָה וְלְהִיוֹת בְּתוֹכָה.

בְּשָׁעָה שְׁקָדֵשׁ הַיּוֹם, וּבָלָה זוֹ בָּאָה, וְאֵינָה מְזִצָּה
דִירָה מַתְקִנָת וּשְׁלָחוֹן עֲרוֹךׁ וְגַר דָלוֹק -
בָּלָה זוֹ אָוֹפָרָת: אֵין דִירָה זוֹ מִישָׁרָאֵל. בֵינוֹ וּבֵין
בֵינוֹ יִשְׁרָאֵל בְּתוּב, אֵין זֹה מִישָׁרָאֵל, אֵין דִירָתוֹ
לְקָדְשָׁה. עַל כֵן צְרִיךְ הַכֶּר קָדְשָׁה בְּבֵיתָה. וְעַל זֹה
בְּתוּב לְדָרְתָם, בְּשָׁבָת וּבְצִיצִית.

אמֵר רַבִי נְהוֹרָאי, אָנָי מַעַיד עַל מַי שְׁיוֹצָא מִשְׁעָר
בֵיתָו בְּעַטּוֹף שֶׁל מִצְוָה, וַתְפִלֵין בְּרָאָשׁוֹ,
בְּשָׁעָה שְׁיוֹצָא בֵין שְׁנֵי הַשְׁעָרִים, מִזְדְּמָנָת עַלְיוֹ
שְׁכִינָה, וּשְׁנֵי מְלָאכִים שְׁעוֹמְדִים עַלְיוֹ, אֶחָד מִימִין
וּאֶחָד מִשְׁמָאל, וּבָלָם מְלַיִים אֵזֶת עַד בֵית הַבְּגָתָה
וּמְבָרְכִים אֶזֶת. וּמְקַטְּרָג אֶחָד שְׁעֹזֶם לְפָנֵי פָתָחִי

הָאָדָם הַזֶּלֶד מִאֲתָרֵיהֶם, וְעַל בְּرַחֹו מִשֵּׁב וְאֹמֶר
אָמֵן.

וְזָכָר וְשָׁמֹור - הַבְּלֵל שֶׁל הַתּוֹרָה. זָכָר הִיא
פְּרִשְׁת מִזְוֹהָה. וְאֵם תָּאִמֶּר, מִזְוֹהָה בְּגַנְקָבָה
מִדְבָּר - כֵּד הוּא וְדָאי. אֲבָל הַפְּרִשְׁתָּה הַזֶּה, זָכָר
בְּלִיל בְּגַנְקָבָה. שָׁמֹור הוּא צִיצִית.

וְבְשִׁיטָה אָדָם מִשְׁעָר בֵּיתוֹ, יֵצֵא בַּתְּפִלִין, שְׁהָם
הַבְּלֵל שֶׁל זָכָר, וְצִיצִית עַמִּים, שְׁהָיָה
שָׁמֹור, וּפֹגֵשׁ בְּמִזְוֹהָה בְּשַׁעַר בֵּיתוֹ, שְׁהָיָה בְּלִיל
זָכָר - הַצִּיצִית מִשְׁלִימָה לוֹ לְבְלֵל שֶׁל שָׁמֹוד.

וְאֵם תָּאִמֶּר, תְּרִי צִיצִית לֹא עוֹמֶד בְּפִתְחָה? אֵיךְ
עוֹמֶד זָכָר לְבָדוֹ, וְתְּרִי שְׁנַיְנוּ שָׂזָבָר וְשָׁמֹוד
הֵם יְחִיד? אֶלָּא, מִזְוֹהָה בּוֹלֶלֶת זָכָר וְשָׁמֹוד. שְׁנַיְנוּ
זָכָר וְשָׁמֹוד בְּדָבוֹר אֶחָד נִאָמָרוּ, וְהֵם יְחִיד.
וְתִמְזֹוָה בְּלֵל שֶׁל שְׁנַיְיכֶם, הַבְּלֵל שֶׁל זָכָר וְגַנְקָבָה
יְחִיד.

הַתְּפִלֵּין לְמַעַלָּה - בְּלֹל זֶבַור. תְּפִלֵּין שֶׁל יָד - שֶׁמוֹר, בְּלוֹלִים זֶה עַם זֶה. הַעֲשִׂיה אֵין בְּתוּבָה אֶלָּא בְּאַצִּיחָת, שֶׁהִיא שֶׁמוֹר, וְתַבֵּל הַזְּלָקָה. בָּא אֶזְהָר תְּרִיק וְאָמֵר, בְּמִקּוֹם הַזֶּה גִּמְצָאים רָאשִׁים, מַיְּכֹל לְדִבָּר?

פֶתַח וְאָמֵר, (רות ב) וַיַּגְעַמִּי מַזְדָּע לְאִישָׁה אִישׁ גָּבוֹר חַיל מִמְּשִׁפְחָת אֶלְיָמָלָך וְשֶׁמוֹ בֶּעָז. מְגַלָּה זוֹ לֹא הָיָה לָהּ לְהַתִּיחַל אֶלָּא מִפְסּוֹק זֶה.

שְׁנִינוּ, בְּשֶׁהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא רְצָח לְבָרָא הָעוֹלָם, הָיָה מְחַרְיכָת הָעוֹלָם לִפְנֵינוּ, וְלֹא הָיָה עוֹמֵד עד שְׁבָרָא הַתְּשׁוּבָה. כִּיּוֹן שְׁבָרָא הַתְּשׁוּבָה, בָּרָא אֶת הָעוֹלָם, וְהַעֲמִידֵוּ עַל עַמְדוֹ, עַל עַמְדוֹ אֶחָד. מה הוּא? הוּא צְדִיק יִסּוּד עוֹלָם.

כִּיּוֹן שְׁבָרָא הַתְּשׁוּבָה, הַתְּנוֹצֵץ אָור מִפְנֵה, וְהַאֲזֵר הַהוּא הַבָּהִיר וְהָאֵיר מִפְזָה הָעוֹלָם וְעַד סָופּוֹ, וּבּוֹ נִבְרָא הָעוֹלָם. רְאָהוּ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, וְגַסְתַּבֵּל בְּרִישָׁעִים הַעֲתִידִים לְבָא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְגַנְזֹז לְעוֹלָם הַבָּא לְצִדְיקִים.

וְאִם תֹּאמֶר, הַזָּא יְלִיל וְהַזָּא עֲתֵיד לְגַנּוֹ, לְמַה בָּרָאוֹ? אֲלֹא בְּשִׁבְרָא הַקָּדוֹש בָּרוּךְ הוּא אָזֶן וְהַזָּה, לֹא בָּרָאוֹ אֲלֹא לְבָרָא בָּזֶה אֶת הַעֲפָר (הַעוֹלָם). וְגַם תָּבֵל וְרָאָה שְׁעִתִּידִים רְשָׁעִים לְבָא, וְגַנּוֹ לְצִדְיקִים לְעוֹלָם חָבָא. וְעוֹד הַיּוֹם, אָף עַל פִּי שְׁחַקְדוֹש בָּרוּךְ הוּא גַּנּוֹ, בָּזֶה עַוּלָם מִתְקִים.

בָּזֶה יַעֲלֵה עַל דַעַתְךָ? אֲלֹא אָמֶר, בָּאָזֶן אַחֲרַ הַיּוֹצָא מִמְּפָנוֹ. וְהַזָּא בָמֶה חֹוט הַיּוֹצָא מִאָזֶן גָּדוֹל, וְהַעַוְלָם בָזֶה מִתְקִים. וְהַזָּא עַמּוֹדוֹ שֶׁל עַוְלָם, שְׁנָאָמֶר (משל י) וְצִדְיק יִסּוֹד עַוְלָם.

וּמִמְּפָנוֹ הַשְׁתִּיל יִצָּא זָרָע דָוד עַלְיוֹ הַשְׁלָוָם, שְׁנָאָמֶר (תהלים כב) זָרָע יַעֲבֹד נָנוֹ יְסִפְרֵ לְה' לְדוֹר. הַזָּא שְׁנָאָמֶר (שם פט) וּכְסָאוֹ בְּשִׁמְשׁ גַּנְדי. וְכָל זָרָע שֶׁל דָוד, מִצְדִּיק זֶה יִצָּא. בְּעֵנִין זֶה - (משל טז) כָל פָּעָל ה' לְמִפְעָנָהוּ.

כְתֹב וְלֹנְגַעַמִי מַזְדָע לְאִישָה, מִבָּאָן תִּיה רְאֵי לְהַתְּחִיל מְגֻלָה זו! אָמֶר לוֹ רַבִּי נְהֹרָא,

פֶתַח פִיה, שְׁתָרֵי הַדְבָרִים הַלְלוּ חֲדָשִׁים עֲתִיקִים
הֵם מִהִיּוּם שְׁגָבָרָא הַעוֹלָם.

אמָר לוּ, מָה שְׁמַךְ? אָמָר לוּ, אָמָר הַדְבָרִים הַלְלוּ,
וְאַחֲרֵ בַּד אָמָר מָה שְׁמַי. אָמָר רַבִּי יוֹדָאי,
הַשְׁכִינָה עַמְנוּ, וּמְשֻׁרָאֵיתִי (דף קד ע"א) אָזְהָךְ שְׁדַבְרִיךְ
שׂוֹתִיקִים, וְהַעֲרָתִי לְךָ אָמָר - בָרוּךְ תִּתְהִיחָה!

אָמָר לָהֶם, רֹות וְנָעָמִי וּבְעֹז, שְׁלַשְׁתָם בְּדִיוֹקָן
הַחֲשִׁיבּוֹת שֶׁל הַדְּرָגוֹת הַעֲלִיוֹנוֹת עַזְמָדִים,
וּזְרֻעַ דָוֵד מִתּוֹךְ דִיוֹקָן הָאִילָן נִשְׁתַל בְּעוֹלָם.

נָעָמִי, כְמוֹ שְׁגָגָאָמָר וַיְהִי נָעַם אֱדָני אֱלֹהֵינוּ עַלְיָנוּ.
וְעַל הַשֵּׁם הַזֶּה נִשְׁתַל אָתוֹ הַשֵּׁם בְּעוֹלָם.
מַי זֶה נָעַם ה'? זֶה הַתְשׁוּבָה, כְמוֹ שְׁגָגָאָמָר (תְהִלִים כו)
לְחִזּוֹת בְּנָעַם ה', זֶה תְשׁוּבָה, וְהַעוֹלָם הַפָּא. וְלִבְקָר
בְּהִיכְלוֹ - זֶה עוֹלָם אַחֲר לִמְטָה.

רֹות בְּדִמוֹת שֶׁל הַעוֹלָם הַתְּחִתּוֹן, שְׁמִרּוֹה לְקָדוֹש
בָרוּךְ הוּא תָמִיד בְשִׁירּוֹת וּתְשִׁבְחוֹת. רֹית,
עַל שֵׁם תּוֹר, שְׁמִינִית בְּקוֹלוֹ מִכֶּל שָׁאָר הַקּוֹלוֹת -

אָת בְּגַם־תִּשְׁרֵאֵל מִשְׁנֶה בְּקוֹל בְּתִשְׁבָחָת מִבְּלַעַד קְוָלוֹת. (שְׁשֶׁבֶת יוֹתָר) הַתּוֹר הַזֶּה נוֹתֵן שְׁנִי קְוָלוֹת יְחִיד, אֲחָד עַלְיוֹן וְאֲחָד תְּחִתּוֹן, וְהַכְּלִיל יְחִיד - **אָת בְּגַם־תִּשְׁרֵאֵל מִתְעֹזָרָת לְמַעַלָּה וּמִתְעֹזָרָת לְמַטָּה, וְהַכְּלִיל בְּפָעָם אַחַת וּבְקוֹל אֲחָד.**

וְהִנֵּנוּ שְׁבָתּוֹב, (שם פנ) אֱלֹהִים אֶל דָמֵי לְדָמֵי אֶל תְּחִרְשׁ וְאֶל תְּשִׁקְטָה אֶל. אֶל תְּחִרְשׁ, מִלְהַתְעֹזָר לְמַעַלָּה. וְאֶל תְּשִׁקְטָה, מִלְהַתְעֹזָר לְמַטָּה, הַכְּלִיל יְחִיד.

בָּעָז בְּדִיוֹקָן עַלְיוֹן, צָדִיק, גָבָור, שׁוֹמֵר בְּרִית. וְהַתְּגִבֵּר עַל יִצְרוֹן, וְנִקְרָא גָבָור חִיל, וְדָאי שְׁצָדִיק תִּיה.

וְאִם תֹאמֶר, וּבָci מי קָרוֹב לְבָגַם־תִּשְׁרֵאֵל? זה צָדִיק! וְהַרִי בְּתוֹב, יִשְׁגַּדְלָה קָרוֹב מִפְנֵי, וּמִי הוּא? אֲלָא וְדָאי גֹּוֹאֵל קָרוֹב מִפְנֵי זה הָאוֹר הַרְאָשָׁׂוֹן שְׁגִּנְךָרָא טֻוב, שְׁבָתּוֹב (כראשית א) וְנִירָא אֱלֹהִים אֶת הָאוֹר בַּי טֻוב.

א"ת האז"ר - בגימטריא תורה, שגקראות לך ח
טוב. ואף צדיק נקרא טוב במותו, שבתוב
(ישעה ג) אמרו צדיק כי טוב. וזהו קרובה, והקדים
לאותו חטוב של צדיק. ועל זה הטיב קרובה מפני,
שאני והוא טוב. ועל זה, אם יגאלך טוב יגאל,
שהוא קרובה מפני, הוא שהתחילה והקדים
וחתעוזר להתחבק בראשונה, ותני הוא קרובה,
שבתוב (בראשית כט) וישק יעקב לרחל.

ולנעמי מודע לאישה, מודע לה היה צרייך
לחיות, שתרי המליך שהשלום שלו
שנינו. מי המליך שהשלום שלו? צדיק.

אלא כמו העולם הבא, לא בא ולא מרגלה אלא
מאורה המחשבה העליונה שעומדת עליו,
אף כאן צדיק באותו הגון ממש של אותה
מחשבה עליונה. ומה שמו? אלימליך. כמו שהמלך
העליון שמה אל העולם הבא ישולט עליו, אף
כאן הצדיק נודע ומבר אליו, לשמה ולחיות
לאותו המליך התחתון, באותו הגון ממש.

וְעַל בָּן נִקְרָא בְּעֵזֶר, בָּזֶה הוּא תְּקִيفֶת לְטַל אֶת בָּל
עֲנוּגִי הַגּוֹף וּבָל יִפְיִ הַגּוֹת, וּנְבָנָם לִשְׁם. וּמָהוּ
מְבָנִים לִשְׁם? בָּל זְרֻעוֹ שֶׁל הַיּוֹד, וּבָל תְּקִזְזִינִי
הַפְּלִבִּיכִים וּמְצֹוֹת הַתּוֹרָה, וְעַל בָּן בָּזֶה הוּא תְּקִיפָּה
וְלֹא חָלֵשׁ. חַי לְעוֹלָמִים, לְהִיוֹת בְּעֵזֶר לְטַל בָּל
הַתְּשִׁיקּוֹת וּבָל הַעֲנוּגִים וּבָל יִפְיִ הַגּוֹת, וַיְנוֹתֵן לָהּ.

וּכְעַת הַתְּחִילָה רִוְתָה לְהַתְּקִרְבָּה (להבנויות) בְּעֹזֶלֶם מְעַט
מְעַט, עַד שַׁהְתִּחְבְּרָה עִם בְּעֵזֶר. וּבָן הַקִּיּוֹם
שֶׁל הַמְּגָלָה הַזֶּוּ - גְּעַמִּי וּבְעֵזֶר וַרְוִות הַם.

כְּתֻובָה (בראשית ה) וַיַּתְהַלֵּךְ חָנוֹד אֶת הָאֱלֹהִים וְאִינְגָּנוּ
בַּי לְקַח אֶתְּנָוֹ אֱלֹהִים, מַתָּוֹד הַעֲזֶלֶם הַזֶּה
שֶׁל בְּנֵי אָדָם. וּגְמַשֵּׂךְ חָנוֹד מְעַט מְעַט, עַד שְׁנָעֵשָׂה
מַה שְׁנָעֵשָׂה, וַיַּשְׁחַת בָּמָקוֹמוֹ בָּרָאוֹי. מַטְטוֹרוֹן
הַפְּדוֹל וְחַזָּקָה, הַמְּמַנְּחָה שֶׁל הַפְּנִים, (מ"ט תְּרִים גְּדוֹלִים, מְפָנוּ
נְבָנִים) שְׁמַפְּנָנוּ מְזֻדָּעָזִים עַלְיוֹנִים וְתְּחִתּוֹנִים,
וּשְׁלִיטִים וּשְׁמַשִּׁים עַלְיוֹנִים שְׁקָרוֹבִים לוֹ, לְשַׁלְטָת
וְלְהֹצִיא מְפָנוּ בָּחָר וְעַטְרוֹת קְדוֹשָׁות.

**אַף בְּאֵן גַּם בָּמוֹ זֶה מִשְׁךְ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא אֶת
רִוִית אַחֲרִיו, וְגַטְלָה מִשְׁאָר הַעֲמִים, וְקַרְבָּ
אוֹתָה אֵלֵין, לְהֻזְצִיא מִמְפָנָה צְבָאות וּמִתְנוֹת
קָדוֹשִׁים.**

**אֶת חָנוֹד עִשָּׂה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בָּזְמָן שְׁגַטְלָוּ
מִמְקוֹמוֹ, תִּפְקִידוּ בְּדִיבָקּוֹת בָּרָאוּי, בְּעַטּוֹר
שֶׁל הַרְוִיחָה הָעֲלֵיָונָה. וְקַרְאָ לוּ נָעַר. וּבְשִׁבְילָוּ בְּלִ
נָעַרָה בְּתוּב נָעַר. וּעוֹמֵד (רוּיחָה) אֶצְלוֹ עֲלֵיָונָה וְתַחַתָּוֹ.
אֶל הָעֲלֵיָונָה, בְּאֹתָה (מִאוֹתָה) הַרְוִיחָה הָעֲלֵיָונָה. הַתַּחַתָּוֹ
בְּלִול בְּאֹתָה (מִאוֹתָה) הַתְּבִלָּוֹת, שְׁגַבְלָל מִצְדָּ
הַכְּלָה הַכְּלָזָלה שְׁגַטְלָל מִלְמַטָּה.**

**וְעַל כֵּן שְׁלַטּוֹנוּ בְּשַׁנִּי אַדְדִים, אֲחוֹז לִמְטָה וְאֲחוֹז
לִמְעָלה. בְּתוּב (משל כב) חָנָךְ לְגַעַר עַל פִּי דָרְכּוֹ
גַּם כִּי יִזְקִין לֹא יִסּוּר מִמְפָנָה. חָנָךְ לְגַעַר, זֶה הוּא
מַטְמָרוֹ"ז, שְׁמַשְׁךְ אָתוֹ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מִלְמַטָּה,
וְהַנְּהִיגָּ אָתוֹ עַל פִּי (אֶל הַתַּחַתּוֹנִים) דָרְכּוֹ, לִפְיִ דָרְכּוֹ
שְׁלִמְטָה. אוֹ גַּם עַל פִּי דָרְכּוֹ, בְּדָרְךָ שְׁאָדָם רֹצֶחָ
לִילִיךְ - מַזְלִיכִים אָתוֹ. גַּם כִּי יִזְקִין, שְׁבָתוּב (תַּהֲלִים**

לו נער חִיְתִי גַם זָקַנְתִי. וּשְׁגִינְגּו, הַפְּסֻוק הַזֶּה שֶׁר
הַעוֹלָם אָמָרוּ. וַעֲלֵךְ זֶה, גַם כִּי יָזְקִין לֹא יִסּוּר, וְלֹא
יִסּוּר מֵאוֹתוֹ תְּדָרָה, בְּדִי לְהַמְּשָׁךְ לְמַטָּה.

וְאַנִי שְׁמַעְתִי מִרְבֵי אַלְעֹזֶר בֶּרְבִּי שְׁמַעְזָן, שְׁמַפְרָץ
אֹתָה בָצָורה הָאָז, וּמִפְּאָז הַבָּל גְּשָׁמָע. בְּכוּ
רַבִי נְהֹרָאִי וְרַבִי יְוָדָאִי וְאָמָרוּ, מַי שְׁרוֹאָה אֶת
זְנָבוֹ שֶׁל הָאָרִיה וְפֹחָד, בֶּל שְׁבַן מַי שְׁרוֹאָה אֶת
הָאָרִיה מַמְּשָׁךְ.

כְמוֹ וְגַשְׁקָוְהוּ. אָמָר לְהֶם, שְׁמֵי יִסָּא הַקְּטָן. אָמָרוּ,
וְדָאִי שְׁזָה רַבִי יִסָּא הַקְּטָן, שְׁמַתְחַבֵּק (מִתְאַבֵּק)
תָמִיד מַעֲפֵר הַבְּשָׂמִים שֶׁל רַבִי שְׁמַעְזָן בֶּרְיָהִי.

פֶתַח רַבִי נְהֹרָאִי וְדָרְשָׁן, (שיר ז) וְחַכְמָה בֵין הַטּוֹב
הוֹלֵךְ לְדוֹדִי לְמַיְשָׁרִים. וְחַכְמָה - אַלְוֹ תַלְמִידִי
חַכְמִים, שְׁהָם בֵין הַטּוֹב. מַה יִין הַטּוֹב עוֹמֵד בְּכָאָז
וְרִיחָו הַוְלֵךְ לְמַרְחֹזָק - אַפְתַלְמִידִי חַכְמִים הָם
בָמָקוּם אֶחָד, וְתוֹרָתָם הוֹלֵכת לְמַרְחֹזָק בְּכָל
מָקוּם.

וְאַת בָּשָׁהֶם בִּקְבָּר, שְׁפָתֹתֵיכֶם רֹזְחָשׁוֹת תֹּרְתָּן.
זֶהוּ שְׁבָתּוֹב (שם) דָזְבָב שְׁפָתִי יִשְׁנִים. בֶּל שְׁבָנו
בָּמֶקְומָם שְׁעֻזּוּמְרִים עַמּוֹדִים עַזְלָם עַל אַחֲת בָּמָה
וּבָמָה, שְׁתָרִי אָפָלוּ מְלָאכִי חַשְׁרָת אִין לְהָם בָּה
לְעַמְדָה לְפִגְיָהֶם.

שְׁתָרִי פָעַם אַחֲת הָיָה דָבָר בָּלֶזֶד. בָא רַבִּי שְׁמַעוֹן
בֶּן יוֹחָאי לְעִיר. אָמָרוּ לְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן
יוֹחָאי, מָה גַעַשָּׂה? קָם וַעֲבַר בָּעִיר, וַרְאָה בְּנֵי אָדָם
מַתִּים. אָמָר, בֶּל זֶה בָּעִיר, וְאַנְיַ בָּאָז?! גַזְוָרַנִי
שְׁיִתְבַּטֵּל.

שְׁמַעוֹ בַת קֹול שְׁחִירָה אָזְמָרָת: צָאו מְבָאָז, שְׁתָרִי
רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי בָּאָז, שְׁחַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ
הָוּא גַזְוָר - וְהָוּא מַבְטֵל. הָיָה שְׁם רַבִּי חַנִּינָא. בָא
וְאָמָר לְרַבִּי מַאֲיר. אָמָר לוּ רַבִּי מַאֲיר, מַי יִכְלֹל
לְעַמְדָה בְּשָׁבָחוּ אָם לֹא (נְהַל) בָּמוֹ מַשָּׁה?

פֶתַח וְאָמָר, (כמ"ר י) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אַהֲרֹן קַח
אֶת הַמְחַתָּה וְתָנוּ עֲלֵיהֶй אַש מַעַל הַמְזֹבֶחֶת
וַיָּשִׂים (עַלְיהֶй) קְטָרָת. וּבְתוֹב (שם) וַיִּקְחֵח אַהֲרֹן וְגו'.

וְתֹבוֹב (שם) וַיהֲגָה הַחַל הַגֶּגֶת בְּעַם. וְתֹבוֹב וַיַּעֲמֹד
בֵּין הַמִּתְּהִים וּבֵין הַחַיִם וַתַּעֲצֶר (דף קד ע"ב) הַמִּגְפָּה. בְּלַ
זֶה אָרוּךְ לוּ לְמַשָּׁה לְטַרְתָּה. וּרְبִי שְׁמֻעוֹן בֶּן יוֹחָנָן
בְּמְאַמְרוֹ - תְּקִדּוֹשׁ בְּרוֹךְ הוּא גּוֹזֵר, וְהוּא מַבְטֵל
אֶת הַמִּגְפָּה.

אָמַר לָהֶם רַבִּי יִסָּא, הַזָּאִיל וְהַתְּעַזְּרָתִי בְּדָבָרִים
הַלְּלוּיו שֶׁל רֹות, נִתְעַסֵּק בְּדָבָרִים הַלְּלוּיו
הַעֲלִיזִים שֶׁל חַבְּמָה, אַמְרָתִי, שְׁהָרִי רֹות הַיְתָה
בְּשִׁרְתָּה. אָמַר לוּ רַבִּי יְהָדָאי, אָפְעַל גַּב שְׁהִתָּה
בְּשִׁרְתָּה, לֹא נְבָרָה בְּשִׁרְוִתָּה, עד שְׁדָבָרָה בָּאוֹתוֹ
הַצְּדִיק.

בָּא וַרְאָתָה, בְּשִׁרְתָּה מִכֶּל הַאֲמֹות רֹות. מָה אָמַר לָהּ
בַּעַזּוּ? (רות ב) אֶל תִּלְכִּי לְלַקְטֵת בְּשִׁרְתָּה אַחֲרָנוּ,
וְכָה תִּדְבְּקִין עִם נְעָרָתִי. מָה הִיא אַמְרָתָה? גַּם אָמַר
לֵי עִם הַגְּעָרִים אָשָׁר לֵי תִּדְבְּקִין. בֵּין שְׁרָאָתָה
הַמּוֹתָה כְּה, אַמְרָתָה לָהּ, לֹא כְּה, טוֹב בְּתִי בַּי תִּצְאָי
עִם נְעָרָתָיו וְלֹא עִם הַגְּעָרִים.

אמָר רַבִּי יְиָסָא, חַם וְחַלֵּילָה לְצִדְקַת הַזֶּה מִדְבָּרִי
גַּנְגָּאי, בְּשֶׁרֶת הַיְתָה. שֶׁבֶד אָמָר רַבִּי שְׁמַעוֹן,
בְּתוֹב נִיאָמָר לוֹה בְּעֵזֶחֶלֶת בְּתֵי אֱלֹהִים
לְלִקְטָה בְּשֶׁרֶת אַחֲרָה. מַה בְּתוֹב לְמַעַלָּה? (שם) אֶלְכָה
נָא הַשְּׁדָה וְאֶלְקָטָה בְּשַׁבְּלִים. מִלְמָד שְׁגַנְגַּנְצָה בָּה
רוּחַ הַקָּדָשׁ. אֶלְכָה נָא הַשְּׁדָה, מַי הַשְּׁדָה? דְּקִדְקָה
בְּאִמּוֹנָה רְבָה. וְמַה הוּא? הוּא הַשְּׁדָה אָשָׁר בְּרַכְוּ
ה'. וְהַוָּא שָׁדָה שֶׁל הַתְּפִוְתִּים הַקְדוֹשִׁים.

מַה בְּתוֹב? וַיִּקְרֶר מִקְרָה. וּבְבָלָעָם בְּתוֹב, (גמבר בע)
וַיִּקְרֶר אֱלֹהִים אֶל בָּלָעָם. וַיִּקְרֶר, בְּלִשּׁוֹן קָרִי
וְטַמְאָה. וְכֹאֵן שְׁנָה וָאָמָר וַיִּקְרֶר מִקְרָה, כֹּאֵן בְּלִשּׁוֹן
בְּבּוֹד, בֶּמוֹ שְׁנָאָמָר (תהלים לו) מַה יִקְרֶר חַסְדָךְ אֱלֹהִים.
וְמַה יִקְרֶר נִפְגַּע בָּה? חַלְקַת הַשְּׁדָה וְגוּ, הַחֲלֵק שֶׁל
הַשְּׁדָה תֹּזֶה שֶׁל הַצְדִיקִים, וְשֶׁם הַלְּבָה,
וְגַנְגָּסָה לְחַלְקָה אַחֲה, וְלִמְדָה דָּרְכֵינוּ, וְחַבִּירָה בָּנוּ
מֵאוֹתָם הַקּוֹצְרים. וְמַי הֵם? תַּלְמִידִי חַבְמִים,
שְׁגַקְרָאִים קוֹצְרִים הַשְּׁדָה.

בִּינְתִּים, וְהַגָּה בֶּעָז בָּא. הַצָּדִיק בָּא, בָּא טָעוֹן
בְּרֻכּוֹת, וּבָמָה קָדְשׁוֹת. וַיֹּאמֶר
לְקֹזְצִירִים, מֵי הַקֹּזְצִירִים? לְמַעַלָּה הֵם בֵּית הַדִּין,
הַפְּנֵחַדְרִין הַגְּדוֹלָה שֶׁל שָׁם. ה' עַמְּכָם, בְּעָתָה נְתָנוּ
לָהֶם בְּרֻכּוֹת וּקְדִישִׁים, וְהֵם אֹמְרִים יְבָרֶכֶת ה'/
נוֹתָנים לוֹ תְּקִף לְשָׁאָב מִפְּקוֹר הַחַיִּים, מִתּוֹךְ
הַעוֹלָם הַבָּא.

לְמַי הַגְּעָרָה הַזֹּאת? תְּשׁוֹקְתוֹ לְשָׁאָל עַלְיהָ,
שַׁאֲהַבְתּוֹ בָּה. וּבְדַ אָמֶר הַמְנוֹרָה הַקְדוֹשָׁה
רַבִּי שְׁמַעוֹן, הַמְגָלָה הַזֶּוּ רַמּוֹ לְתֹרָה שַׁבְּכַתָּב
וּתֹרָה שַׁבְּעָל פֶּה וְלַעֲזָלָם הַבָּא. שְׁתִירִי הַתְּעוֹרָרָה
לְצָדִיקִים סּוֹד הַתֹּרָה שַׁבְּכַתָּב, לְהַתְּחִיפָר עִם תֹּרָה
שַׁבְּעָל פֶּה. וּמַשּׂוֹם בְּדַ תְּקִנוּ רַבְּנָנוּ אֶת הַמְגָלָה הַזֶּוּ
בְּשִׁבְיוֹנָת, בָּזְמַן מְתַנוּתָה.

הַלֹּא שְׁמַעַת בְּתִי אֶל תַּלְכִּי לְלִקְטָה בְּשִׁדָּה אַחֲרָה (רות
ב). אַלּו הֵם הַמְרַכְּבּוֹת הַקְדוֹשָׁות שַׁבְּחָר לוֹ
יעַקְבָּה הַקְדוֹשָׁה, הַעֲדָרִים הַקְדוֹשִׁים, שָׁאַיִן מִתְעָרְבִּים
עִם אַחֲרִים, בָּמוֹ שְׁנָאָמֶר (בראשית ל) וַיַּשַּׂת לֹא עֲדָרִים

לְבָדוֹ וְלֹא שָׁתַּם עַל צָאן לִבְיוֹ. וְעַל זֶה, לֹא תָלַכְי
לְלִקְטָה בְשִׁדָּה אַחֲרָה, לֹא תִתְרַצֵּחַ בְמִלְכָוֹת אַחֲרָת
וּבְמִרְכָּבֹות אַחֲרֹות. וְגַם לֹא תִעֲבֹרֵי מִזֶּה,
מִחְבָּתְרִים הַלְלוּ שָׁלָה, אֶל תֹזֵוִי לְעוֹלָמִים. וּמִזֶּה
לֹא תֹזֵוִי מִפְּעֵילָה. וּמִמֶּנוּ לֹא תֹזֵוּ מִמֶּנוּ לְעוֹלָמִים.

וּכְה תִדְבְּקִין עִם גַעֲרָתִי (רות ב). רַבִּים הֵם שְׁמוֹתֶיהָ,
וּאַחֲרֵי מֵהֶם "בָה", בָמֹו שָׁגָגָאָמֶר (תהלים קמה)
וְחַסִידִיך יְבִרְכּוּבָה. וּכְה תִדְבְּקִין, עִם אַלְוִו
הַמִּרְכָּבֹת, הַעַלְמֹות שְׁגָבְרָאִי (שְׁגָבְרָיו לְה) לְהַדְבִּק
בָהּן.

מִיד, וַיִּמְד שְׁשַׁ שְׁעָרִים וַיִּשְׂתַּחַת עֲלֵיהֶה. נִטְלָ קְו מִדָּה
הַאַחֲרֵי, וַעֲשָׂה מִדִידָה, וַיִּמְד שְׁשַׁ אַדְדִים
שְׁרָאוּיִם לְה לְהַאֲחֹז בַיּוֹד שָׁלָהֶם, וַנְתַן לְה
אַזְרָזֹת וּמִתְנוֹת, שְׁתַרְי בְלִי אַלְוִו יְכֹזֵלָה לְהַבְנָס
לְעוֹלָם הַבָּא.

זֶהוּ שְׁבָתוֹב (רות כ) שְׁשַׁ הַשְׁעָרִים נִתְנָן לִי בַי אָמֶר
אֶל תִבּוֹאֵי רַיְקָם אֶל חַמּוֹתָה. שְׁשַׁ שְׁעָרִים -
אַלְוִו שְׁשַׁ אַדְדִים עַלְיוֹנִים שְׁהַעֲוָלָם הַבָּא עוֹמֶד

עליהם. עולם הבא שעוריים, כמו שגовар אמר (תהלים כד) שעאו שעירים ראשיכם. וישת עליה, שם עליה להנהייה ולברך אותה. ועל זה היא בלה כלולה מbelow יששת האזרדים (ומשים בה באשר ראה אותה העולם הבא, בכל אלו יששת האזרדים אמרה היא).

יהי מבירך ברוך (רות ב). מי ברוך? זה שלמה, הפלך שהשלום שלו. ועל זה, (מלכים א ב) והפלך שלמה ברוך. בשם הזה תהיה מברכת מbelow יששת האזרדים הללו. ואו היא, העולם הבא, נוטנת לה תומפת ברכות על אותו שיש לה. זהו שבח טוב (רות ב) ותצא ותנו לה את אשר הורתה משבעה. זו תומפת קדושים וברכות.

גם כי אמר אליו עם הנערים אשר לוי תרב Klein (שם). שחררי תשוקת להדק תמיד עם הנערים, אלו הב羅בים הקדושים,below תשוקת בהם. תדבר הזה הוא בסוד קדוש.

אם תאמר, דבר כזוב אמרת, וחררי הוא אמר ובה תרב Klein עם נערתי, ולא אמר עם הנערים? אלא הם שגוררآل כה, איןו אלא

בְּשִׁמְתָּקְרֶבֶת (בשפתהנית) עַל שְׁנֵי הַבְּרוֹזִים, לְקַבֵּל בְּרָכוֹת בְּפָזָד שֶׁל עֲשָׂרִים וְחִמְשׁ אָוֹתִיות הַיחִיד, שְׁחַן (דברים ו') שָׁמָע יִשְׂרָאֵל ה' אֱלֹהֵינוּ ה' אֶחָד. הָרִי עֲשָׂרִים וְחִמְשׁ אָוֹתִיות הַיחִיד בְּתִקְוֹן שֶׁל הַבְּרוֹזִים, שְׁכִינֵו שְׁגַתְקָנָה בָּהּ, אוֹ נִקְרָאת בְּהָה, וְאוֹ אָמֵר וּבְהָה תִּדְבְּקִין. וְעַם כָּל זה - עַם נְעָרָתִי, שְׁהַפְּלָה הָאָצְטָרָה, שֶׁלֹּא לְהַשְּׁאִירָן זְכָרִים וְגַנְבּוֹת.

וְגַם לֹא תִּعְבֹּרִי מֵזָה. רַبִּי יִיבָּא סְבָא אָמֵר כֹּה, מַלְמֵד שְׁחָרָאָה לְהַבְּרוֹזִים. וַיַּשׁ בְּסֶפְרוֹ שֶׁל אָדָם, שְׁאָף עַל גַּב שְׁגַחֲרֵב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, שֶׁלֹּא תִּזְוֹו מִבְּרוֹב אָחָד לְעוֹלָמִים. בָּמוֹ זֶה, זֶהוּ שְׁבָתּוֹב (רות ב) וְגַם לֹא תִּعְבֹּרִי מֵזָה, לֹא תִּזְוֹו מִאָחָד מִהָּם לְעוֹלָמִים.

וְעַל זֶה הִיא אָמֵרָה עַם הַגְּעָרִים, אָוֹתָם שְׁנֵי הַבְּרוֹזִים, תִּדְבְּקִין וְדָאי. וּבָן עַם אָוֹתָם הַמְּרֻכְּבָות הַגְּקָבוֹת, בָּמוֹ שְׁגַגְגָאָמֵר (שם) עִינֵּיהֶךָ בִּשְׁדָה אֲשֶׁר יַקְצְרֵוּ וְהַלְכָתָ אַחֲרֵיהֶן. הַפְּסָוק הַזֶּה בָּא לְהַדְרָשׁ. אֲבָל עִינֵּיהֶךָ, הֵם עִינֵּי ה' מִשׁׁוֹטְטוֹת בְּכָל

הָאָרֶץ. בְּשֶׁדֶה אֲשֶׁר יַקְצִרוּנִי, שֶׁהוּאֵיל שְׁמַשׁוֹתִים
בְּכָל הַעוֹלָם, וְחַלְבָת אַחֲרֵיהֶן לְדֹעַת.

הָלוֹא צִוִיתִי אֶת הַגָּעֲרִים לְבָלְתִי נְגֻעָה, שְׁהָרִי
הַכְּרוּבִים לֹא שׂוֹכְבִים לְעוֹלָם, בְּדַי לִינְק
מִפְנָה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (ישעה סו) לְמַעַן תָמָצָו
וְחַתְעַנְגַתָם מִזְיוֹן בְּבוֹדָה. וּבָאוֹתָו הַזָּמָן שֶׁהִיא
הוֹלֵכת אַחֲר הַעִינִים לְרֹאֹת אֶת כָל מַעֲשֵי הַעוֹלָם,
אוֹתָם הַכְּרוּבִים אֵין קָרְבִים אֲלֵיהֶן, וְלֹא מִתְעוֹרְדִים
לִינְק מִפְנָה.

וְצִמִית וְחַלְבָת אֶל הַכְלִים. וְצִמָת, בְּשַׁתְשׁוֹקְתָה
לִינְק מִפְזָד הַעוֹלָם הַעֲלִיוֹן בְּהַתְעַזְרוֹדוֹת
אוֹתָם הַכְּרוּבִים, וּבְשְׁבִילָם (דף קה ע"א) הִיא מִשְׁקָית
מִהַשְׁקָאָה הַעֲלִיוֹנָה, זֶהוּ שְׁכָתוֹב וְשִׁתְיָת מַאֲשִׁיר
יַשְׁאַבְיוֹן הַגָּעֲרִים, אוֹתָם הַכְּרוּבִים. אֶל הַכְלִים -
אוֹתָם הַמִּקוֹרוֹת הַעֲלִיוֹנִים שְׁגִקְרָאים פָגִים גְדוֹלוֹת.

עד בָּאוּ מִדְבָרִים הַגְּסָתְרִים שֶׁל עַתִיק וַקְרִישָׁה
עֲלִיוֹנָה בְּדָבָרִים שֶׁל הַמְגָלָה הָזֶה, וְהַכָּל
בְּדִיוֹקָן עֲלִיוֹן וִסְזָדוֹת גְּסָתְרִים. כְמוֹ וַגְשָׁקָוָה,

ואמרו, אשרי הדור שזכה לבל זה, לדעת מתוך
המנורה הקדושה דברים קדושים, דברי חכמה.
על זה בתוב (משלו) אשרי אדם מצא חכמה ואדם
יפיק תבונה.

אמרו לו, הפסוק האחר זה, שמעת בו עקר של
חכמה, שתרי אלו יודעים לדרוש בו דריש?
אמר להם, מה הוא? אמרו, בתוב (רות ב) ויאמר
לה בעז לעת האכל גשי הלם ואבלת מז הלחם
ואבלת פתך בחמץ. אמר להם, שמעתי.

פתח ואמר, (ישעה ס) שמעו דבר ה' התירדים אל
דברו אמרו אחיכם שנאייכם מנידיכם למען
שמי יכבר ה' ונראה בשמחתכם והם יבשוו.
הפסוק הזה באර אותו רבי אלעזר, כיון שבתוב
שמעו דבר ה', מהו התירדים אל דברו?

אלא דבר ה' בבל מקום הוא דרגה של אמינה,
פרט לבל מקום שבתוב שמעו דבר ה',
הוא דבר שיזכר מתוך הדרגה היה, שנקרא לו
דבר ה'. יהיה הדרגה ששורה עליו. שמעו דבר ה'

- **הָדָבָר שִׁיּוֹצָא מִמְּנָבוּ, בֶּמוֹ** (ירמיה לא) **שְׁמַעְיוֹ דָבָר ה'**
גויים, **הָדָבָר שִׁיּוֹצָא מֵאוֹתָה תְּדִרְגָּה.**

הַחֲרָדִים אֶל דָבָרוֹ - **אוֹתָה תְּדִרְגָּה מִמְּשָׁש.** מי
הַחֲרָדִים? אלוי יִשְׂרָאֵל, **שְׁהָם תָּמִיד**
חֲרָדִים עַל אוֹתוֹ הָדָבָר. חֲרָדִים **בְּכַפָּה** חֲרָדוֹת **בּין**
הַעֲמִים, **חֲרָדִים בְּכַפָּה** **חֲרָדוֹת,** **לְתַקֵּן אֶת אוֹתוֹ**
הָדָבָר.

אָמָרוּ אֲחִיכֶם שְׁנָאִיכֶם - **אֶלָו בְּנֵי עַשְׂיו וּבְנֵי**
יִשְׁמָעָאל וּשְׁאָר הַעֲמִים. **מִנְדִּיכֶם** - **מי**
מִנְדָה אֶת מַיִ? אֶלָא **הֵם בְּנֵדוּ מִכֶּם,** **שֶׁלֹּא** **תָאכְלוּ**
עַמְּכֶם, **וְלֹא** **תְשַׁתּוּ** **עַמְּכֶם,** **וְלֹא** **תִקְרְבוּ** **אֲלֵיכֶם.**
וְעַל זֶה **הֵם מִכֶּם בְּנֵדוּ.**

הָדָבָר אֶחָר, מִנְדִּיכֶם - **בְּגַלְוֹתְכֶם,** **בֶּמוֹ שְׁגָגָא מָר** (אייה
ד) סורו טמא קראו למו. **וַיְמַה הֵם אָזְמָרִים?**
לְמַעַן שְׁמֵי יִכְבֹּד ה', **בְּשִׁבְילֵנוּ** **וּבְשִׁבְיל נְפִישֵׁנוּ** **יִכְבֹּד**
ה', **וְכֹל כְּבֹודו** **בְּשִׁבְילֵנוּ** **הֵוֹא.** **וּבְשִׁיבַעֲרָאֵל**
מִתְעוֹרָדִים, **וּמְחַבִּים** **בְּכָל יוֹם** **לְשִׁמְתָה** **הַגְּאָלָה** **שֶׁל**
הַקָּדוֹש בָּרוּךְ הוּא, **הֵם לֹא** **מְאַמְּגִינִים** **כָּלְלָה,** **וְאֹמֶר**

נראָה בְשֵמֶתְכֶם, בָזָם שִׁירְדָת אֹתָה הַשְׁמָחָה
שְׁלָכֶם. וְהָם יְבּוּשָׂו, כִמֵי שְׁתַוְלָה סְרֻחוֹנוֹת
בְאֶחָרִים.

בְמַדּוֹר שֶׁל בֵית הַגָּדוֹן יָשׁ עֲשִׂיר אֶחָד וְהָוָא אֶחָד,
וְהָם שְׁנִים, וְיִיחָד הָיו. וְכֹל הַעֲטָבוֹרִים
וְהַשְׁמֹות שֶׁל הָאָמוֹנָה הַקְדוֹשָׁה, אַת בְּךָ לְהָם, בְּלִי
הַתְהִפְכּוֹת שְׁלַרְעַ, שְׁעוֹמְדִים תָמִיד לְפָנֵי פֶתַח בֵית
הַמֶּלֶךְ, מְחִיז לְסֹוד הָאָמוֹנָה. אֹתוֹ דָבָר ה' נִקְרָא
שֶׁם טוֹב, בֶמֹ שְׁגָאָמֵר (קהלת ז) טוֹב שֶׁם. ה' הוּא
טוֹב.

אֹתוֹ הַצָּד הַרְעַ הַם שְׁנִים, זָכָר וִינְקָבָה, וְהָם
מִחְבָּרִים, וְהַשְׁמֹות שְׁלָהָם בְהַפְךְ שֶׁל רָע,
אֱלֹהִים אֶחָרִים, אֶל אֶחָר, שֶׁם רָע. אֹתָה הַנְּקָבָה
בְךָ נִקְרָאת, בְחֻבּוֹר שֶׁל זָכָר שְׁחַתְחַבֵּר עַמָּה, שְׁאַין
גְּפָרְדִים.

וְהַמְמָגִים עַל שְׁאַר הַעֲמִים, וְלֹא מִשּׁוּם הַשָּׁם
שְׁלָהָם, אַת עַל גַב שְׁהִיא נוֹדַת
וּמְרַחְקָת מִפְנוֹ, הִיא עַמָּה בְגַלְוֹתָם. וְלֹא יוֹדְעִים

שְׁחִגָּה בְּשֵׁם הַקָּדוֹשׁ שֶׁלְנוּ הֵם מִתְגִּבְרִים, שַׁחַיָּא
מִזְוִינָה וּמִחִזְקָת אֹתוֹ הַשֵּׁם הַרְעָבָה תְּחִטָּאתָם שֶׁל
יִשְׂרָאֵל, בֶּמוֹ שֶׁנֶּאֱמָר, (שיר א) שְׁמַנִּי נִטְרָה אַתָּה
הַפְּרָמִים. וְאַפְלוּ בָּזְמָן שְׁשׁוֹלְטִים, אֹתוֹ שֶׁל
הַקָּדְשָׁה שֶׁל הָאֱמֹנָה נוֹטֵל וּנוֹתֵן חֵלֶק עָצָם לִבְכָּבֵד,
וּמִפְנֵי גְּנוּבִים הַרְשָׁעִים.

מה בְּתוּב? (רות ב) וַיֹּאמֶר לְה בָּעוֹ לְעַת הַאֲבָל.
בָּזְמָן שַׁחַיָּא הַתְּתִקְנָה מִתְזָהָדָה תְּחִתְזּוּנִים
וְעַלְיוֹנִים. מִתְחִתְזּוּנִים - בְּקִרְבָּנוֹת וּעוֹלֹות,
וְתִפְלוֹת, וּרְצֹן הַרְצֹן, שְׁעוֹלָה מִן הַתְּחִתְזּוּנִים.
מִתְעַלְיוֹנִים - בְּתִקְוּנִים שֶׁל הַמְּרֻכְבּוֹת וְהַכְּרוֹזִים,
בְּמַאֲבָלָה, בְּשֶׁמֶחה (בְּמַי שְׁעוֹרֶר עֲבוּדָה רְצֹן וּבְשֶׁמֶחה) וּרְצֹן,
שְׁזַיהו לְעַת הַאֲבָל.

וּרְצֹן הַצְדִיק חַי אֶלְيָה, וּמִתְתִקְנָת עַל
מְרֻכְבּוֹתָה. וּמָה אֹמֶר לְה? גַּשֵּׁי חַלְמָם,
בְּקִשְׁוּטֵי הַמֶּלֶךְ הַעֲלִיוֹן. וְאַבָּלָה מִן הַלְּחָם, תְּקִבְלִי
מִזּוֹן וּרְצֹן וּמַאֲבָל קָדוֹש לְחַלֵּק לְאוּבְלוּסִיךְ
הַקָּדוֹשִׁים לְמַעַלָּה וְלִמְפָתָה.

ועם כל זה, וטבלת פתך בחמץ, יש לך לטל רך
טבול מאותו חמץ של צד השמאלי, להיניק
לאותו הצד (מהאבל, אלא מאותו חמץ ליתן לשאר העמים מאותו צד)
הרעה, לוין את שאר העמים, ולהזין מפניהם.

ויצבט לך קלוי - מאכל שיווץ מאש של צד
شمאל, כדי לחתם מזון וטרף לפל, ואפלוי
לבבים, ובכל אותן שיווצים ומתקשתים מאותו
הצד الآخر של הטעמאה.

ואז, ותאכל ותשבע ותתרה. ותאכל ותשבע -
ماותו המאכל הקדוש. ותתר - מהותו
המאכל الآخر, שהוא בא לידיים ידיים, המאכל
שבא על השבע. ותתרה, עוזה ידיים לאותו
מאכל לצד الآخر.

שמעחו רבינו גהורי ורבינו יודאי, ואמרי, אל מלא
לא באננו לעולם אלא לשמע הדברים
חיללו - דיננו!

(רות ג) וַיַּאֲכַל בָּעוֹ וַיִּשְׁתַּחַד וַיִּטְבֶּל לְבָוֹ. אמר רבי חזקיה, מלמד שברך על מזונו. מהו ויטב לבו? שברך את המקום הזה שגקרה לב.

רבי נחמייה פתחה, (דברים ח) ואכלת ושבעת וברכת את ה' אליהך על הארץ הטבה אשר נתנו לך. ואכלת ושבעת - כל האוכל ואינו מברכ ברכבת המזון, נקרא משחת ונגולן, שנאמר (משלי כח) גזיל אביו ואמו ואמר אין פשע חבר הוא לאיש משחת.

ואמר רבי יודאי, גדול כה ברכבת המזון, שמוסיפה כה ברכה בפרמilia של מעלה. אמר רבי חנינא, גדול כה ברכבת המזון, שמוסיפה ברכה על מעשה ידיו של אדם.

רבי בון ורבי יוסי ברבוי חנינא היו הולכים בדרך לפדיון שבויות. נקלעו בכפר זהה. ישנו שם עם אותו הפלוז. בחנות הלילה כמו לעסק בתורה. כמה אותה אישת הבית והדרילקה להם גר.

בְּעֹזֶם יוֹשְׁבִים, יַשְׁבָה הִיא אַחֲרֵיכֶם לְשִׁמְעָן דְּבָרֵי
תֹּרֶה. הַשְׁגִיחוּ עַלְיָה.

פֶתַח אֶחָד וְאָמֶר, (משלו כ) נֶגֶר ה' גְּשֻׁמָת אָדָם חֹפֶשׁ
כָּל חִדְרֵי בָּטָן. נֶגֶר ה' גְּשֻׁמָת אָדָם, וְדֹאי. מַה
הַנֶּגֶר מֵאִיר בְּאֶפְלָה, אֲפָגָה גְּשֻׁמָתוֹ שֶׁל אָדָם מֵאִירָה
לְגֻוֹת.

חַזְר וְאָמֶר, בְּשַׁלְשָׁה

(דף קה ע"ב)

דְּבָרִים הָאָשָׁה זָכוֹה -
בְּחַלְתָה, וּבְגַדְתָה, וּבְהַדְלָקָת הַגָּר. וּכְלָם שְׁגִינָה.
בֵין בָּהּ הַחוּר רָאשׁוֹ, וּרְאָה אַוְתָה הָאָשָׁה שְׁבֹובָה.
קָם אָבִיה וַיֵּשֶׁב בְּגִינֵיכֶם.

אָמֶר לוֹ רַבִּי בָזָן, לְמַה בְּתַךְ בָּזָבָה? אָמֶר, שֶׁלֹּא
זָכְתָה שְׁבָעָלָה יַעֲסֵךְ בְּתֹרֶה, וְהוּא עַלְם בֵין
שְׁתִים עִשְׂרָה שְׁגִינִים, וְאַפְלוּ בְּרִיבַת הַמְזֹון אִינוֹ יוֹדֵעַ,
וְלֹא יִכְלַתִי עָמוֹ לְלִימָד אֹתוֹ. אָמֶר לוֹ, אָמַר בָּה,
הַעֲבִירָנוּ בְּאַחֲר, וְלֹמַה גַּתְתָה לוֹ אֶת בְּתַךְ?

אָמֶר הוּא, לֹא הַכְּרַתִי בּוֹ, אֶלָּא עַל שְׁרָאִיתִי יוֹם
אֶחָד, שְׁהִגָּה לְשִׁמְעָן קְדִישׁ אֶחָד דָלִג מַהְגָג

לֹמְטָה, גַּדְרָתִי עַלִּי לְהַשְׁיאָ לֹּא אֶת בְּתִי. יִצְאָתִי מִבֵּית הַכֶּנֶסֶת, וַנְתַתִּי לֹּא אֶת בְּתִי, וְלֹא חַשְׁשָׂתִי לְדִבְרִים אֲחֶרִים, וְלֹא הַשְׁגַּחֲתִי יוֹתֶר. וְכָעֵת גַּמְצָא, שָׁאָפָלוּ דָּבָר אֶחָד בְּתוֹרָה אַיִן יוֹדֵעַ, וְלֹא רֹזֶחֶת לְלִימָד דָּבָר.

אמָר לֹּא רַבִּי בּוֹן, אֲוִילִי יַזְבֵּחַ לְבִן שִׁילְמָד אֶתְזָהוּ תּוֹרָה תְּרִבָּה. בִּינְתִּים קָם אֶתְזָהוּ הַעַלְםָם מִמְּטָהָהוּ, וְדָלָג עַלְיָהָם, וַיַּשְׁבַּבּ בִּינְיָהָם. הַסְּתָבֵל בְּזַרְבִּי בּוֹן. אָמָר, אַנְיִ רְאִיתִי בְּפָנָיו שָׁאוֹר גָּדוֹל שֶׁל הַתּוֹרָה יֵצֵא מִהַּעַלְם הַזֶּה.

פֶּתַח אֶתְזָהוּ רַיְקִין וְאָמָר, (איוב לב) צָעִיר אַנְיִ לִימִים וְאַתֶּם יִשְׁיְשִׁים עַל בֵּן זָהָרִי וְאִירָא מִתְהֻזָּה דָּעִי אֶתְכֶם. עד שְׁפָתָח וְאָמָר בְּדִבְרִים שֶׁל בְּרִכְתָּה הַמְּזֹון.

וְאָמָר, עֲבָשָׂו (שָׁאָמְרָתָה) שָׁאָפָלוּ בְּרִכְתָּה הַמְּזֹון לֹא יַדְעָתִי - בְּבִרְכָת הַמְּזֹון יִשְׁדַּבְרִים יְדוּעִים, וְהֵם יְהֵם אֶחָד - לְתַכּוֹן הַשְׁלָחָן בְּפִי אֶתְזָהוּ הַמְּזֹון (וְלֹא). וּמִ שְׁלָא הָיָה לֹּא מְזֹון בְּלִכְדָּה וַיִּסְדַּר שְׁלָחָנוּ

- הוּא מְשֻׁבָּח, מֵשִׁים שַׁיּוֹצֶב לְאַכְלָל לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ,
שְׁבָתּוֹב וְאַכְלָת לְפָנֵי ה' אֱלֹהִיךְ.

שְׁגִינִית - גַּטְילָת יָדִים קָדָם אֲכִילָה. מִי שָׁאוֹזֶל בְּלִי
גַּטְילָת יָדִים, בְּאַלוֹ אַכְלָל טְמָא.

שְׁלִישִׁית - גַּטְילָת יָדִים שִׁיטָל יְמִין בְּשָׂמָאל,
וַיַּשְׁפֵּשׁ בְּשָׂמָאל אֶת הַיְמִין, וַיַּטֵּל עַד
שַׁעַר הַפְּרָקָן שְׁגָרוֹן חַכְמִים.

חִרְבִּיעִית - שָׁצְרִיךְ לְהַגְבִּית יָדוֹ לְאַחֲר הַגַּטְילָה
בְּשָׁעָה שְׁמִבְרָה, וַיְזַוג שְׁתִּי וַיַּזְעַזְעַתִּי
בְּאַחַת בְּשָׁעָת הַגְּבָהָת יָדַיו.

חִמְיִישִׁית - שָׁצְרִיךְ לְסִמְך בָּרְכָה לְגַטְילָה הָאַוֹ.

שְׁשִׁית - לְתַת מַהֲפֵת לְעַגְגִים.

שְׁבִיעִית - לְבָרֶך בְּרֶבֶת הַמּוֹצִיא, וְלִדְקַדֵּק בַּה"א,
וְאַסְוֵר לְאַכְל בְּלִי בְּרֶבֶת.

שְׁמִינִית - הַאֲזֶל עַל שְׁלַחְנוֹ, צְרִיךְ שְׁלָלָא יְהִיה
גְּרָגְגָן וּבְלָעָן, אֶלָּא בְּאַזְלָל לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ.

תְּשִׁיעִית - צָרִיךְ לוֹמֶר עַל שְׁלָחֵנוּ דָבָרִי תֹּרֶה.
וַיְיחִיד שְׁאַיִן לוֹ עַם מִלְעָסֵק בְּתוֹרָה,
דִּי לוֹ בְּכֶרֶכְוָתָיו.

עֲשִׂירִית - מִים אַחֲרוֹנִים חֹבֶת, וְלֹא הָצְרִיכָו בָּזֶה
בְּרַכָּה, אֲפִלּוּ גַּב שְׂדֵדוּ מִזְהָמוֹת מִתּוֹךְ
הַמְּאָכָל. וְאֵינוֹ מְבָרֵךְ עַל רְחִיצַת יָדִים.

כָּל הַעֲשָׂרָה הַלְלוּ הָצְרִיכָו קָדָם בְּרַכָּת הַמְּזֹזָן, וּכְלָ
אַחֲרָיו וְאַחֲרָיו יִשְׁבַּע מִתּוֹךְ הַיְשִׁיבָה
הַעֲלִיּוֹתָה, וְאֵני תֹּורְתִּי עַלְיָהָם.

אַחֲרָיו - לְתַכּוֹן הַשְּׁלָחֵן עַל אֹתוֹ הַמְּזֹזָן שֶׁל אָדָם,
מִשּׁוּם בְּבּוֹד הַמֶּלֶךְ, שְׁנוֹתָן לוֹ מִזְוֹן לְגֻפָו.
שְׁפִשְׁגִינָה, קְשִׁים מִזְוֹנוֹתָיו שֶׁל אָדָם לְפָנֵי הַקָּדוֹשׁ
בָּרוּךְ הוּא בְּקָרִיעַת יָם סֻוֹת.

לְמַה קְשִׁים? אֲלֹא מִשּׁוּם שְׁמִזְוֹנוֹת הַעוֹלָם אֵין
בָּאִים אֲלֹא מִתּוֹךְ הַדִּין, וְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא
מַעֲבִיר עַל הַדִּין, וַיַּזֶּן אֶת הַרְשָׁעִים, אֶת הַהְגִינִים

וְלֹשֶׁאִינָם הַגּוֹנִים. וְתִקְדּוֹשׁ בְּרוֹךְ הוּא זוּ אֵת בְּלָם,
מִקְרָנִי רַיִם עַד בִּיאַי בְּנִים.

שְׁבִינָה עֹמֶדֶת וַיַּזְאָה עַל כָּל אֶחָד וֶאֱחָד
מִיִּשְׂרָאֵל, שְׁבָתוֹב (יחוקאל מא) זֶה הַשְׁלָחוֹן
אֲשֶׁר לְפָנֵי הָאֱלֹהִים. וְכַתּוֹב וְאַכְלָתָה לְפָנֵי הָאֱלֹהִים.
לְפִיכָּךְ צְרִיךְ שְׁיִחְיָה שְׁלָחוֹן בְּחָלָעָרֹוד וְלֹא
עָרֹוד, וּבַיּוֹם שְׁבָתָה צְרִיךְ תֹּסֶפֶת שְׁגָנִי אַחֲרָ
לְמַעַלָּה.

שנית - גְּטִילָת יָדִים קָדָם אֲבִילָה, מָה הַטְּעֵם?
מִשּׁוּם שְׁאֲבִילָה צְרִיכָה נְקִיּוֹת, בֶּמוֹ
שְׁמָלָאֵבִי הַשִּׁירָת לְמַעַלָּה. שֶׁבֶד אָמַר רַב הַמְנוּנָא
סְבָא, מָהוּ שְׁבָתוֹב (תְּהִלִּים עח) לְחַם אֲבִירִים אֲכֵל אִישׁ
- הַלְּחַם שְׁמָלָאֵבִי הַשִּׁירָת אֲזָכְלִים.

מָה יַוְצֵא מִזֶּה? אֲלֹא מָה מְלָאֵבִי הַשִּׁירָת אֲזָכְלִים
בְּקָדְשָׁה וּבְטָהָרָה וּבְנְקִיּוֹת - אֲף יִשְׂרָאֵל גַּן
צְרִיכִים לְאַכֵּל בְּקָדְשָׁה וּבְטָהָרָה, שְׁבָתוֹב (וַיְקִרְאָה יא)
וְהַתְּקִדְשָׁתֶם. אַלְוּ מַיִם רַאשׁוֹנִים. וְהִיִּתְמַמְּנִים קָדְשִׁים -

אל' מים אחראונים. כי קדוש - זה שמן טוב. אני ה' - זו ברכת המזון.

ובכן אומרים. והתקדשתם, שבל האוכל בקדשה
ובטהרה ובנקיות, נדמה למלائي השרה
שיהם קדושים. ושבתוב כי קדוש אני ה', מלמד
שצרכיך בזנה בברכת המזון.

ובכל האוכל بلا גטילת ידיים, אכילהו טמא.
והשכינה מה היא אומרת? (משל כי) אל
תלחם את לך רע עין ולא תתאו למטעמתו.
מה הטעם? משום שיש מדת פרענות בעולם,
ונשמו עין הרע. ובכל האוכל بلا גטילת ידיים,
אותה המדקה של פרענות שורה עליו. ובכל אותו
המאנך שלה הוא נקרא לך רע עין.

שבד אמר רב המנוגא סבא, שטי מדות עומדות
על שלחנו של אדם, אחת מדת טוב, ואחת
מדת רע. בשח אדם מקדש ידיו ומברך, מדת טוב
אומרת: זהו שלחנו של הקדוש ברוך הוא. ומגיה
ידיה על ראשו ואומרת לו: עבדי אתה, עבדו של

מָקוֹם אַתָּה, בְּמֹעֵד נִאָמֶר (ישעה מט) וַיֹּאמֶר לְיִעֲבָדִי
אַתָּה יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּךָ אַתְּפָאָר.

וְכֹשְׁאַיִן אָדָם מִקְדָּשׁ אֶת יְדֵיו וְאוֹבֵל, מִדְתָּת רֵעַ
אָזְמָרָת: זה שְׁלֵי הוּא! מִיד שׂוֹרָה עַלְיוֹ
וּמִטְמָאָה אַתָּה, וּמְאַכְּלוֹ נִקְרָא לִחְם רֵעַ עַזִּין.

מְעִשָּׂה הָיָה בָּבֶל, בָּאִישׁ אֶחָד שָׁזַמֵּן אַתָּהוּ חָעֵנִי
לְאַכְלָל. רָאָה אַתָּה שְׁלָא נִטְלָה יְדֵיו וְאַכְלָל.
אַתָּהוּ חָעֵנִי קָם מַהְשַׁלְחוֹ וְהַלְךָ לֹא. קָרָא לוֹ וַיֹּאמֶר
לֹא: שָׁב בָּמִקְוָמֶךָ וְאַכְלָל!

אָמֶר לוֹ: חָם וְשָׁלֹום שָׁאַנִי אַכְלָל עַמְּךָ, שְׁעַלְיךָ
בְּתֻובָה (משלוי כ) אֶל תְּלַחֵם אֶת לִחְם רֵעַ עַזִּין
וּבוּ, וְלֹא עוֹד, אֶלָּא שְׁמַאֲכָלָךְ טְמֵא, וּבְתֻובָה (ויקרא
יא) וְלֹא תְטַמֵּאוּ בָּהֶם וְגַטְמַתֶּתֶם בָּם. שְׁבֵל מִשְׁשֹׁרָה
עַלְיוֹ רֹוח רֵעַ עַזִּין, מִקְבֵּל טְמֵאָה סְתוּמָה, שְׁאַיִן לָהּ
פְּתִיחּוֹת בָּלָל. בָּא הַמְּעִשָּׂה לִפְנֵי חַכְמִים, וְנִתְנוּ
לְאַתָּהוּ חָעֵנִי מָאָה זָוִים.

**בְּכָה רַבִּי חֲפֵי וֹאמֶר, אֲשֶׁר יְכַסֵּם יִשְׂרָאֵל! אֲשֶׁר יְכַסֵּם
עֹסְקִים בַּתּוֹרָה וּבַמְצֻוֹת! וּמָה הַעֲגִי, שַׁחַת
רְעֵב, וְעַצְר מַעֲיוֹן, וְשִׁמְרָעָצָמוֹ, וְלֹא חִשְׁשׁ אֶלְאָ
לְכִבּוֹד אָדוֹנוֹ - (דף קו ע"א) בִּמְה שְׁכַר טוֹב עַתִּיד לְמַיִּ
שְׁעֹסְקִים בַּתּוֹרָה.**

הַשְׁלִישִׁית - לְטַל יָמִין בְּשֶׁמֶאל, מְשֻׁום שְׁחִימִין
יִשׁ לֹז שְׁבַח עַל הַשֶּׁמֶאל בְּפֶל, וְצִרְיךָ
לְטַל אֶת הַיְמִין בְּשֶׁמֶאל וְלִשְׁמַשׁ אֹתוֹ, שְׁהִרִּי הַיְמִין
שֶׁל הָאָדָם בְּגַן עַלְיוֹן, לְהִיּוֹת לֹז שְׁבַח עַל הַשֶּׁמֶאל.

שְׁתִתּוֹרָה נִתְגַּה בְּיִמְין, שְׁבַתּוֹב (דברים ל) מִימִינוֹ
אֲשֶׁר דָת לָמוֹ. וּבְתוֹב (תהלים קיח) יָמִין ה'
רוֹמֶם יָמִין ה' עָשָׂה חִיל. וְעַל זה, בְּאַשְׁר יָרִים
מַשָּׁה יָדוֹ וְגַבְرִי יִשְׂרָאֵל.

לְקַדְשָׁה יָדָיו, צִרְיךָ הַשֶּׁמֶאל לְקַדְשָׁה אֶת הַיְמִין.
הַפְּהָנָן שְׁעוֹלָה לְדוֹבָן, מִמִּי נוֹטֵל יָדָיו?
הַזָּהָה אֹמֶר מַלְוִי, שַׁהְוָא מִצְדָּה הַשֶּׁמֶאל, שַׁהְוָא
מִשְׁמַשׁ אֶת הַפְּהָנָן הַעֲוֹלָה לְדוֹבָן לְהִיּוֹת יָמִין בְּרָאי

וְלֹהַתְקִדְשָׁ מִתּוֹךְ הַשְׂמָאֵל. אֲפָכְאֵן גַּם, הַיָּמִין לֹא
צָרִיךְ לְהַתְקִדְשָׁ אֶלָּא מִתּוֹךְ הַשְׂמָאֵל.

וְעוֹד, צָרִיךְ לְטַל אֶת בֶּל פְּרָקִי הַיד. אַרְבָּעָה עָשָׂר
פְּרָקִים הֵם, שְׁגָנְקָרָאים י"ד, וַיְהֵה הוּא בְּיַד
עַל כֶּם י"ה, כְּמוֹ שְׁבָאָרָה רַב הַמְנוּנָא סְבָא
בְּאוֹתִיוֹת שֶׁל אֶלְפָא בִּיתָא רָאשׁ וּסְוּת, שְׁגָנְקָרָאים
אַת ב"ש. וּכֶל אֹתָם י"ד הַפְּרָקִים, בְּפָזָר שֶׁל
אֶלְפָא בִּיתָא, מִתּוֹךְ ה' וּמִעַלָּה, וְגָנְקָרָאים י"ד
פְּרָקִים. וַיְהֵי עֻזְבִּים לִי"ד, לְהִזְמִין בְּלָל שֶׁל יָמִין,
בְּשָׂמָאֵל, וְהַשְׂמָאֵל בִּימִין, וּעַל זֶה נְטִילָת יָדִים,
לְהַכְלִיל זֶה עִם זֶה.

רְבִיעִית - שְׁצָרִיךְ לְהַגְבִּיהֵ יָדַיו בְּשָׁעָה שְׁמִבְרָךְ
לְאַחֲרֵ נְטִילָה, וַיְקִדְשֵׁ יָדַיו, שְׁבָתּוֹב (תְּהִלִּים
קָלְד) שְׁאוֹ יָדִיכֶם קָדֵשׁ וּבָרְכוּ אֶת ה'. מָה הַפְּطֻעַם?

מִשּׁוּם שְׁהָאָצְבָּעוֹת הֵן דַיּוֹקָן עַלְיוֹן. הָאָצְבָּעוֹת הֵן
חִמְשׁ. אַרְבָּע אָצְבָּעוֹת שֵׁהֵן מִחְבָּרוֹת יְחִידָה,
יִשׁ בָּהֵן שְׁלָשָׁה פְּרָקִים בְּכָל אַחֲת, שֵׁהֵן סָוד שֶׁל
דַיּוֹקָן הַמִּרְכָּבָה הַעַלְיוֹנָה. שְׁחִירִי הַמִּרְכָּבָה הַקְּדוֹשָׁה

היא ארבע, וهم שנים עשר פרקים, ועל כן שם המפרש של ארבע אותיות, שתיים עשרה אותיות הוא. וזהו שם המפרש באותיותינו, הם שנים עשר פרקים, כל פרק ופרק נקרא אותן.

אצבע יתרה שבקראת גודל, שהוא חוץ מהם, ויש בה שני פרקים. אותן שני הפרקים, שתי אותיות טמירות בשתי דרגות עליונות טמירות. השבח של כלם הם.

והמפתח של כלם למעלה, אל אותו הטעمير שאינו מתקלה, ואלו הפרקים כלם זקובים אל אותו הטעmir לאחר שמתקדשים, משום שבולם מתברבים מפנו.

יעבשו, כיון שהתקדשו, צריד לזכוף את האצבעות למעלה, להעיר אותן הפרקים העליונים הקדושים (שהסתדרו). ועל כן, ה' אצבעות ידי הפרקים שייש בהן - תרי תשעה עשר. וב' פרקים עליונים - תרי עשרים ואחד בורוז תימין, בוגר אהיה שחשבונו עשרים ואחת.

וְכֹן בַּיָּד שֶׁמְאֵל עִשְׂרִים וָאֶחָד, בְּנֶגֶד אֲהִיכָּה
שְׁפַחַתְבּוֹנוּ עִשְׂרִים וָאֶחָת. וַעֲלֵךְ זֶה אֲהִיכָּה אֲשֶׁר אֲהִיכָּה.

וְהַפּוֹד, אֲהִיכָּה רְאָא"שׁ אֲהִיכָּה. אֲשֶׁר הַפְּבּוֹ רְאָא"שׁ.
וַעֲלֵךְ זֶה אָמַר (דנריים כט) רְאֵשִׁיכָם שְׁבָטִיכָם.
רְאֵשִׁיכָם - וַרְוֹעַ יְמִין. שְׁבָטִיכָם - וַרְוֹעַ שֶׁמְאֵל.

הַחַמְּמִישִׁית - שְׁצִירִיךְ לְבָרְךָ בְּבִזְנָה, בֶּמוֹ שְׁאַמְרָנוּ,
כִּדי לְעוֹזֵר בְּרֻכּוֹת לְמַעַלָּה, בְּדִיוֹקָן
שֶׁל הַאֲצְבָעֹת. הַשְּׁשִׁית - לִתְתַּת מַאוֹתוֹ הַמְּאַכְלָל
לְעֵנִי, שְׁזַהֲוֵי בְּרָאֵי. וּמְצֻוָּה מִן הַמְּבָחר לִתְתַּת מַאוֹתוֹ
הַמְּאַכְלָל שֶׁהֵוא אֹכֶל, מִבְּלֵי הַמְּשִׁפְרִים שֶׁהֵוא תָּאֵב,
שְׁתַרְיִי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא נְהַנֵּה מַאוֹתוֹ הַמְּזֹון שֶׁהֵוא
נוֹתֵן לְעֵנִי, מְשׁוּם שַׁאוֹתוֹ הַמְּאַכְלָל שֶׁהֵוא נְוֹתֵן,
עוֹשֶׂה נְתַת לְגַפֵּשׁ הַעֲנִי הַזֶּה, וּמִשְׁמַח אֹתוֹ.

הַשְּׁבִיעִית - לְבָרְךָ בְּרִכּת הַמּוֹצִיא עַל הַלְּחָם.
שְׁכָה אָמַר רְבָבָה הַמְּנוֹגָא סְבָא, שְׁבָע
אָרְצּוֹת הַזֶּה, וְכֹלֶם מְדוֹרִים לְמַטָּה. וּמְכֹלֶן לֹא
הַתְּרַצֵּחַ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא אֶלָּא בְּתִבְלָה הַזֶּה. וּמְכֹלֶן
לֹא הָיו מַאוֹתָם שְׁבָעָה מִינִים אֶלָּא בְּתִבְלָה הַזֶּה.

ובכלן נוֹתֵן הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בְּלִי הַעֲשָׂבִים וּבְלִי יְבוּלִי הָאָרֶץ בְּיַד מִמְנִים, פָּרֶט לְאַלְוִ שְׁבָעַת הַמִּנִּים, לְחַם שֶׁל מְאַכֵּל בְּנֵי הָאָדָם. וּמְשֻׁום בְּךָ צָרִיךְ לְדַקֵּךְ בַּה"א שֶׁל הַמּוֹצִיאָה, שְׁתַרְיִ הַלְּחָם גִּמְסָר בְּיַדְוֹ, וְלֹא בַּיָּדִי הַמִּמְנִים, וְהוּא שְׁמַמְזִיא אֹתוֹ וְלֹא אחר, וְלֹבֵן הַמּוֹצִיאָה, וְלֹא מּוֹצִיאָה.

הַשְׁמִינִית - שֶׁלֹּא יְהִי גְּרָגְרָן וּבְלָעָן, אַלְאָ בְּמַיִּ שְׁאוּבֵל לְפִנֵּי הַמֶּלֶךְ. שְׁאַיִן הַפְּרַבְּהָ שְׁזֹרָה בְּמַעַיּוֹ שֶׁל אֹתוֹ שְׁגַמְצָא בְּלָעָן, אַלְאָ בְּאֹתוֹ שֶׁלֹּא גִמְצָא בְּלָעָן. וְהַבָּלָעָן הוּא בַּמּוֹעֵן, שְׁבַתּוֹב (בראשית כה) הַלְּעִיטָנִי נָא מִן הָאָדָם הָאָדָם הַזֶּה, דָּרְךָ הַלְּעַטָּה. מָה הַטְּעַם? מְשֻׁום שְׁחַבְּחָשׁ הַרְעָ שְׁרָיו בְּמַעַיּוֹ, וְלֹא יְשַׁבֵּעַ. וְלֹא עוֹד, אַלְאָ שְׁגַקְרָא רַשְׁעָ, שְׁכַבְתּוֹב (משל י) וּבְטַזְןִ רַשְׁעִים תְּחִסָּר. מְשֻׁום בְּךָ צָרִיךְ לְאַכֵּל בְּנֵחַת עַל שְׁלַחַנוּ, בְּמַיִּ שְׁיוֹנֵשׁ לְפִנֵּי הַמֶּלֶךְ.

הַשְׁיִיעִית - שְׁיִהְיָה עַל שְׁלַחַנוּ דָּבְרֵי תֹּרְהָה, שְׁתַרְיִ שְׁנִינוּ, שְׁלַחַן שְׁאַיִן בּוֹ דָּבְרֵי תֹּרְהָה, הַרְיִ

הוּא בְּמַי נִשְׁאָבֵל מִזְבֵּחַ מִתְּאַמִּים. זֶה עֲבֹדָה זָרָה,
נִשְׁבָּתּוֹב (ישעה כח) בְּלִי בְּלִי שְׁלָחוֹת מְלָאוֹ קִיא צָאָה
בְּלִי מִקּוֹם. עֲבֹדָה זָרָה נִקְרָאת קִיא צָאָה.

מִשּׁוּם נִשְׁהָקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מִחְלִיק חָלֻקִים בְּכָל
יּוֹם וּבְכָל לִילָה מִזּוֹנוֹת לְעוֹלָם, לְעַלְיוֹנִים
וּלְתְּחִתּוֹנִים. בְּלִילָה - לְאוֹתָם הַמְלָאכִים הַמִּמְגִים
עַל מִקוֹּםם, וּשׂוֹלְטִים בְּלִילָה, אֲוֹבְלִים בְּלִילָה, בְּמוֹ
נִשְׁגָּאמֶר (משל לא) וְתַקְמֵן בְּעוֹד לִילָה וְתַתְנוֹ טְרַפָּ
לְבִיתָה וְחַק לְנַעֲרוֹתָה.

בַּיּוֹם - לְאוֹתָם הַמְלָאכִים הַמִּמְגִים עַל מִקוֹּםם
וּשׂוֹלְטִים בַּיּוֹם, מִחְלִיק לָהֶם הַקְּדוֹשׁ בָּרוּךְ
הוּא מִזּוֹן בַּיּוֹם. בִּין נִשְׁחָלֵק לָהֶם, לְאַחֲרֵיהֶם מִחְלִיק
לְכָל בְּנֵי הָעוֹלָם הָזֶה.

בְּלִי אֲוֹתָם הַמְלָאכִים שְׁלָמָעָלה, בְּעוֹדָם אֲוֹבְלִים
מִזּוֹנָם, בְּלִם מְזִדִּים וּמִשְׁבָּחִים וּמִנְשָׁאִים אֶת
אֲדוֹנָם, וְאַחֲרֵיכֶם אֶת כֶּם. בְּמוֹ זֶה יִשְׂרָאֵל לְמִטְהָה,
צָרִיךְ לָהֶם בְּגַנּוֹן הָזֶה מִמֶּשׁ, לְהִזְמָת חֶבְרִים עַמְּהֶם.

העשייה - מים אחרוניים, שהם חובה, להעביר הזאהה הרעה מפנו, ולתת חלק לצד הרע מאותה זהאה שעל ידו, כדי שלא ימצא אליו מקלט.

ששנינו, מדחה טוביה נטלה אותו הרצון והפינה של גטילת ידיים, והמוחיא, וברפת (דף קו ע"ב) הגבhnין, וברפת המזון. מדחה רעה נטלה אותה וזהאה של ידיים בימים אחרונים, ובזה יفرد מפנו, ולא יקטרג עליו) ובזה נוטל חלקו.

על זה כתוב, (רות כ) ויאכל בעז וישת וייטב לבו, שברך על מזונו, ושמה אותו המקום שנקרה ללב, אותו הלב שאריך לב ורצון של אדם.

ימים אחרונים חובה, ומקבל אותם אותו שנקרה חובה, ובאותם הימים נחחה רעהו. משום ששתי הדרגות הללו, אחת נקראת זכות, ואחת נקראת חובה. וכל הדברים של זה פותחים לזכות, וכל הדברים של זה פותחים לחובה,

ונדזנים ל'חובה.iesel זת, מים אחרזנים הם החקלים של חובה, שגנה מזה. וסוד יפה.

כום של ברכה צריבה עשרה דברים, במו של העירו בהם חכמים. ברכת המזון בשלשה צרייך ביום. שלא בשלשה - אין צרייך ביום. מה הטעם? שבום של ברכה אין מתברכת אלא בשלשה, ומשלשה ומعلלה. הנה פחות משלשה - לא.

בשלשה, אמרו רבותינו, שהו אומרים שאבלנו משלו. כאן לא אומרים למי מברך, אף על גב שהם בשלשה, לא אמר למי שאבלנו משלו, או לשם, ולא אומרים אלא נברך שאבלנו, ולא אומרים למי.

ובאן העירו רבותינו, שהבום הוא של ברכה עומדת לפניו, ועיניו מסתכלים בה, וחסוד - (דברים יא) תמיד עיני ה' אלחיך בה. ואוთה הבום של ברכה נוטלת ברכות ומונות מתוך שלשת האבות. ומאותו המזון שהוא נטלו אנו אוכלים.

יעל זה מסתכלים בו, ואומרים נבר"ה שאבלו
משלו. נסבי"מ דעתנו לברך, משום שאבלו
משלו, מאותו הטעם זהו נטול לוון את העוזם.

ויהם עונים ואומרים אל (העולם) העליון, ברוך
שאבלו משלו ובתו כחינו. ובעת רוצחים
ואומרים דרך ידועה, שביל הטעם יוצא מפה,
ואומרים ברוך. מי הברוך? אותו המלך שהשלום
שלו, המלך העליון, שביל הרכבות יוצאות מפהו.
ברוך הוא, מעין לנו? שבתוב (מלכים א ב) והמלך
שלמה ברוך, המלך שהשלום שלו.

יעל זה הם אומרים הרשים של המקום, מה זה הוא
לא אמר. מה הטעם? משום שהעוולם העליון
זהו, זה הוא בינה, מרייך ברכות בראשונה לשייניב
הברובים שתחתיה, וهم ימין ישמאלו, חסדר
ונברורה. יעל בין נרשים אתם שניים, לעשות רישם
של אותו הדרך העליונה. אותו שمبرך זה הוא
באמת, נוטל הכל מבין שני הצדדים, והוא מברך
מבחן והלאה, ורושים המקום ותרכה, ואו

מִסְכִּים (מִתְבָּשִׂמים) ייחד בְּשַׁלּוֹם גָּדוֹל שְׁנִים עַשֶּׁר חַשְׁבָּטִים שְׁלֵמָעָלה.

ובטובו ח'יננו, ולא מטויבו. ש'ן בטוב את אותו העוזלם התחתון, ש'יצא ממדת הטוב עצמה, שגklärת טובו, כמו שגנאמר (הושע ז) ופחדו אל ה' ולא טובו. אל ה' - זה העוזלם התחתון. ולא טובו - זה עין החיימ. (ירמיה לא) ונחריו אל טוב ה'.
שעל ידו נזונים ונאורים כל העוזלמות.

בעשרה, שתרי הבל בהסכמה אחת, מהראץ הצעליין ועד סוף כל הדרגות. אותו המברך אומר ורוצחים, נברך לאלחינו.

ובן מכם ולחלאות, כיון שمبرך ברכבת הין על המזון שיצא מתחוד העוזלם הצעליין, שהוא ממקור של הבל, חזיר אחר לכך ואומר על ארץ חמדת, הסוד של העוזלם התחתון. מה הטעם? משווים שאת כל הברכות צרייך בראשונה לעוזלים הצעליין, שהוא ממקור של הבל, אחר לכך אל העוזלם התחתון הקדוש.

כִּמוֹ זֶה בְּקָדֵישׁ, (שְׁתַרְיִ הַגְּרָלָה בְּרָאשׁוֹנָה לְנַבְיִ הָעוֹלָם הָעֲלִיוֹן, וְאַחֲרֵי קָרְשָׁה (לְנַבְיִ הָעוֹלָם הַתְּחִתּוֹן הַקָּדוֹשׁ) יִתְגָּדֶל וַיִּתְקָדֶשׁ שְׂמִיהַ רְבָּא). אָזֶה תְּשִׁיםָה הַגְּדוֹלָה הָעֲלִיוֹן עַל הַפְּלָל, הַמְּקוֹר שֶׁל הַחַיִּים, שֶׁמְפַמְּנוּ יוֹצְאֹת בְּלָל הַבְּרָכוֹת וּבְלָל הַקָּדְשָׁות, וְזֹהוּ הָעוֹלָם הַבָּא. וְאַחֲרֵי כֵּד מִמְשִׁיכִים מִמְפַנְיוֹ בְּעוֹלָם שְׁבָרָא בְּרָצָנוֹ, הָעוֹלָם הַתְּחִתּוֹן. בְּגַ�זְן הַזֶּה בְּלָל הַבְּרָכוֹת, חַיִּים מִתְפָּלָה בַּבְּרָכוֹת שָׁאָדָם שׁוֹחֵח בָּהֶן, שְׁמַתְחִיל מִמְפָתָה לְמַעַלה.

בְּרָכַת הָאָרֶץ, זֶה הָעוֹלָם הַתְּחִתּוֹן, שְׁגַבְלָל בְּסָוד שֶׁל בְּרִית וִתּוֹרָה. הַבְּרִית - זֶה עֵץ הַחַיִּים, וִתּוֹרָה - הַעֲמֹוד הַאֲמַצְעִי. חַיִּים וּמְזוֹן - שִׁיוֹצָאים מִן הָעוֹלָם הַבָּא לְזֹן בָּהֶם אֶת הָעוֹלָם הַתְּחִתּוֹן.

נְשִׁים וְעָבָדים וְקָטָנים חִיבִים בְּבָרְכַת הַמְּזוֹן. אֲבָל הֵם אֵינָם מִבְּרָכִים, שְׁתַרְיִ שְׁנִינוּ, אוֵי לוֹ לְאָדָם שְׁאָשְׁתּוֹ וּבְנֵיו מִבְּרָכִים לוֹ.

וְאָמַר רַבִּי אָבָא, נְשִׁים חִיבֹת בְּמִקְרָא מְגַלָּה, אֲבָל הֵן אֵין קוֹרָאות לְאֶחָדים, אֲבָל

חִיבּוֹת לְשָׁמֵעַ הַבְּרִכָּה מִפְּיַה המברך. בְּעֵין זה חִיבּוֹת הָאֲשֶׁר לְשָׁמֵעַ הַבְּרִכָּה מִפְּיַה בְּעֵלה, וְחִיבּ בְּעֵלה לְהַמְּתִין לָה עַל הַשְׁלִיחָן, בְּדִי לְשָׁמֵעַ מִפְּיַה המברך.

אין שם זכר - קוראים למי שمبرך להם. היו נשים הרבה - המברך עליהם אין מברך בהם. נשים נשנינו, נשים אינן מצטרפות ליזמור. וזה איל אין מצטרפות ליזמור, אין מברכים עליהם בשם, שחקר ברכבת ה谋求ן בזבר הווא, ולא בנקבת. אבל מחייבות לשמוע ברכבת המ谋求ן, ומחייבות במקרא מוגלה לשמוע מפי הקורא.

ברכת בנין ירושלים ברכבת המ谋求ן, שתורי אין מברכים עד עבשו למעלה, ויש לברך למטה, ולברך על בנין המקדש, שתורי ממשם מזון יוצא לכל העוזלים. ושתאר בני העוזלים אינם גזונים אלא ממשם, מן התמצית. והכל הוא ברכבה ראשונה, כלל הכל. ועד כאן ברכבת הזמור.

ומי שمبرך ברכבת המ谋求ן, משמה למעלה ומשמה למטה. ואחריך לברך בשמחה וברצון הלב,

בְּגַדִּי לְשֶׁמֶחָה מִדְתַּת הַטֹּוב, שְׁבָתּוֹב וַיַּאֲכֵל בֶּעָז וַיִּשְׂתַּחֲוֵד לְבָבוֹ. זֹהִי מִדְתַּת הַטֹּוב, שְׁבָתּוֹב (משל טו) וְטֹוב לִבְךָ מִשְׁתָּחָה תְּמִיד. בָּאוּ הַחֲבִרִים וְנִשְׁקֹוּהוּ, וְעָשָׂו שְׁמָחָה וְהַלּוֹלה אַחֲרָת, וְהַזְּמִינָנוּ אֶת כָּל בְּנֵי הַמִּקְוָם, וַיִּשְׁמֹוחַ רָאשׁ לְבָלָם. (דף קו ע"א)

וַיָּבֹא לְשַׁבֵּב בְּקֶצֶח הַעֲרָמָה (רות ג). רַבִּי נְהֹרָאִי וַרְבִּי יְהוּדָאִי בָּאוּ לְטַבְּרִיה. שָׁמַעַי אֶת רַבִּי שְׁמַעוֹן שֶׁאָוֵם רָאשׁ הַפְּסוֹק הַזֶּה, וַיַּאֲכֵל בֶּעָז וַיִּשְׂתַּחֲוֵד כֵּו. וַיִּטְבֵּל בָּבוֹ - אַכְילָת חַיִם שֶׁל מַעַלָּה, וּמְאוֹתָם חַחִים שְׁמָחָה אֶת לְבָבוֹ. וּבֵין שְׁשָׁמָחָה אֶת זֶה, מִיד וַיָּבֹא לְשַׁבֵּב בְּקֶצֶח הַעֲרָמָה - אַלְוּ אֲבָנִים טוֹבֹת וּמְרֻגְלִיות טוֹבֹת עַלְיוֹנוֹת שְׁסָטוֹבֹות אֶת חַבְפָא הַקָּדוֹשׁ, בָּמוֹ שָׁגָגָא מָר (שיר ז) בְּטַנְגָּד עֲרָמָת חַטִּים סָוגָה בְּשֹׂוּשָׁגִים.

וְמָה שְׁבָתּוֹב (רות ג) וְתָבָא בְּלַט וְתָגֵל מְרֻגְלָתִיו וְתָשַׁבֵּב - גַּשְׁבָּה לְרֻגְלָיו, וְלֹא גַּשְׁבָּה בְּגַגְדוֹ, וְלֹא אַצְלוֹ. וַיְהִי בַּחֲצִי הַלְּילָה, מִבְּאָנוֹ שָׁעֵד

חָצֵי הַלִּילָה לֹא יִדְעַ, שֶׁאֵין הַקָּדוֹשׁ בָּרוֹךְ הוּא גָּבָן
לְגַן עָדוֹן עִם הַצָּדִיקִים אֶלָּא עַד אַחֲרֵי חָצֵי הַלִּילָה.

שְׁתַּרְיִי בְּרָאשִׁית הַלִּילָה בֶּל הַגְּשָׁמוֹת עַזְלָזָת,
וְעַרְמָת הַחַטִּים מִתְּפִקְנָת בָּהֶם. בְּשֶׁגֶחָלָק
הַלִּילָה, אֹז קֹול מַתְעֹזֶר וּקוֹרָא, וְאֹתוֹ הַקּוֹל
מַתְעֹזֶר מִצְדַּחֲרָה. וְאֹתָם הַשְׁלָלָהֶבֶת מְגִיעָות
עַד אֹתוֹ הַמֶּקוֹם שֶׁגְּקָרָא גָּבָר, וְאֹז קוֹרָא בְּחִיל,
וּגְקָרָאת קְרִיאָת הַגָּבָר. וּמִיהוּ? גְּבָרִיא"ל. מִפְּהָ
אוֹתָה הַשְׁלָלָהֶבֶת בְּכָנְפֵי הַתְּרִגְוּל שְׁלָלָמְטָה, וּקוֹרָא.

וְאֹז מַעַלָּה וּמַטָּה בְּקִיּוֹם הַדִּין שֶׁל הַשְּׁמָאל
עַזְמָדִים. וְאֹז בְּתֻוב (רוֹת ד) וַיְהִי בְּחָצֵי הַלִּילָה
וַיִּחַרְדֵּה הָאִישׁ וַיַּלְפֵת וַיַּגְּנַח אֲשֶׁר שִׁבְבָּת מַרְגָּלָתָיו.

וַיְהִי בְּחָצֵי הַלִּילָה. שְׁגִינָה, שֶׁלֶשׁ מִשְׁמָרוֹת הוּא
הַלִּילָה, וְעַל בֶּל מִשְׁמָר וּמִשְׁמָר יוֹשֵׁב
הַקָּדוֹשׁ בָּרוֹךְ הוּא יִשְׂוִיאג בְּאָרִי. וּבֶל מִשְׁמָרָה
וּמִשְׁמָרָה מַלְאָכִים יְדוּעִים, מִמְּנִים בְּלִילָה בְּשֶׁלֶשׁ
הַמִּשְׁמָרוֹת הַלְּלוֹי.

בְּמַשְׁמָרָה הֶרְאָשׁוֹנָה, הֵם הַמְלָאכִים שָׂאוּמָרים
שִׁירָה בְּרָאָשִׁית הַלִּילָה. וַיְמַה הֵם
אוּמָרים? (תהלים כד) לְדִזְדָּד מִזְמָרָה לְהָאָרֶץ וְגַוְ', (שם)
מַיְ יָעַלְהָ בְּהָרָה הָ). (שם) נָקִי בְּפִים וּבָר לִבְבָ וְגַוְ'.

מְשֻׁוּם שֶׁבֵּל גְּשֻׁמוֹת בְּנֵי הָאָדָם יוֹצְאֹת וְרוֹצֹות
לְעַלוֹת. בְּשִׁעוּלּוֹת לְמִקְוָם שֶׁל הַמִּמְגִים
הַלְּלוּי שְׁשָׁם עֲוֹמָדים הַמְשֻׁמָּרָה הֶרְאָשׁוֹנָה, יִשׁ שְׁשָׁם
שְׁלַשׁ מִאוֹת שָׁבִים וְחַמְשָׁה הַיְבָלוֹת, בְּחַשְׁבּוֹן יִמּוֹת
הַשְׁנָה, וְמִמְגִים מְגִים עַלְיָהֶם.

אם זוכות אָוֹתָן הַגְּשֻׁמוֹת, פּוֹתְחִים לְהַזְּנוֹ פְּתָחִים
עַלְיוֹנִים. ואם לֹא, דּוֹחִים אָוֹתָן הַחַזְצָה,
וְחוֹלְבוֹת וּמְשׁוֹטְטוֹת בְּכָל הַעֲזָלָם, וּפּוֹגְשׁוֹת אֶת
אָוֹתָן הַרְיוֹחוֹת הַרְעֹוֹת, וּמְזִיעּוֹת לְהַזְּנוֹ דָבָרִים, מִמָּה
פּוֹזְבִּים וּמִמָּה אָמַת. אם זוכות לְהַבְּנָם, פּוֹתְחִים
לְהַזְּנוֹ פְּתָחָה, וּגְכָנָסֹות וְעַזְולּוֹת לְמִקְוָם אָוֹתָן הָאַחֲרוֹת.

מְשֻׁמָּרָת שְׁנִיה, שְׁם הֵם הַמִּמְגִים הָאַחֲרִים,
שְׁגִנְךְּרָאִים אֲבִילִי צִיּוֹן, שְׁמַתְאֲבִילִים עַל
חַרְבֵּן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ.

ובאותה השעה של קריית הגבר, שמתעוזרת
אותה השלהבת של צד הצפון, מאותה
התעדירות השלהבת הזאת, בשיזדרת לעולם
זהה, עד בגפי התרגול של העולם הזה, קורא
בחיל, ואומר: התעדורי לבעיה של בית המקדש
כל אותם בעלי השלום, שפטות (ישעה לו) מלacci
שלום מר יביבון.

מי שرؤאה בכى,ומי שלא רואה בכى, כלם
מתבוננים לבני של בית המקדש. מי ראה
הערוביה של כל צבאות השמים, וכל המרבבות
הקדושים שגוזות ובורות?

וְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא גוֹעַה וּבוֹכַה, וּבוֹעַט בְּשַׁלֵּשׁ
מִאוֹת יְשֻׁבָּعִים (ויתשעים) רְקִיעִים. ואנו,
באותה השעה בתוב, (רות ג) ויהי בחצי הלילה
ויכירד האיש וילפת. האיש - זה הקדוש ברוך
הוא, שושאן ונוטן קול על חרבן בית המקדש.
זה שפטות (ירמיה כה) ה' מטרום ישאג וממעון קדשו

יתן קולו. שְׁאָג יִשְׁאָג עַל נַיּוֹהוּ - זוֹ הַשְׁבִּינָה. וַיַּלְפַת
- בָּמוֹ שְׁגַגְגָא מֵר (איוב ז) יַלְפְתָה אֶרְחֹות דְּרֶכֶם.

וזו הוא בזעט בכל הרקיעים, ובכל האבדות ובכל
המִרְכּבּוֹת בזוכים ומתרבליים באורה השעה.
מה הם אומרים? (תהלים עט) אלְהִים בָּאוּ גּוֹים
בגְחַלְתָךְ וָנוֹ. נְתַנוּ אֶת גְבָלָת עֲבָדִיךְ וָנוֹ. (שם קלט)
על נהרות בבל וגו'.

וילפת, למה? משום (שחר) הגה אשא שכבת
מרגלתינו, שכבת לעפר, מהדקת בין
הרגלים, זו כנסת ישראל. או באורה שעה היא
מתעזררת אליו, והוא שואל אותה, מי את בתاي
בגלוות, מי את בשעה הו?

ותאמך אنبي רות אמרתך. רועיה בצער, רועיה
במכאוביים על בני (שם) בגלוות, ועל
הפליטין הקדושים שגרשתי מהם. ולא די
שגרשתי, אלא שמחרפים ומקללים בכל יום
עליהם, ואין לי פה בגלוות להחויר להם.

וַיֹּאמֶר בְּרוֹכָה אַת לְה' בְּתֵי הַיִטְבָּתָח תְּסַדֵּךְ
 הַאֲחַרְזָן מִן הַרְאָשָׁן לְבָלְתִּי לְבָת אֲחָרִי
 הַבְּחֻזְרִים אָם דָל אָמ עַשִיר. אָמֶר לְה הַקְדוֹש בָּרוּךְ
 הוּא, בְּתֵי נָזְבָר לְפָנֵי, בְּשִׁדּוֹד מַשִיחִי גַּרְשָׁן
 מִירְיוֹשְׁלִים, וְהוּא בָא עַד בְּחוּרִים, וַיַּצֵא שְׁמָעִי בָנֵו
 גַּרְאָן מִן הַיָמִינִי אֶל מַשִיחִי, וְגַדְף וְקַלְלָא אֶלְיוֹן,
 וְשַׁתָּק. בֶּמו הַגְדוֹת הַזָה לֹא הָיָה גְדוֹת, וְקַלְלָא אֶתְהָזָה
 קַלְלָה גַמְדָצָה, וְלֹא חַשְׁשָׁה לְהַשְׁיבָו, וְשַׁתָּק.

וְכֹעַת בָּגָלוֹת, אָפְ בָאָן חַסְד וְאָמָת הַרְבָה עֲשִׂית
 עַמְדִי, וְהַיִטְבָת (שְׁחִיטָבָת) אֶת הַחַסְד הַאֲחַרְזָן
 הַזָה מִאֶתְהוּ הַרְאָשָׁן שְׁחִיה מִבְחוּרִים, וְאַיְגָה
 חֹזְשָׁשָׁת לְלִבְתָ אַחֲר הַחֲרוֹפִים וְהַגְדוֹפִים שֶׁל שְׁאָר
 הַעֲמִים, שְׁהָם בֶּמו אֶתְהוּ מִבְחוּרִים. אָם דָל - זֶה
 אַסְפָסִינּוּם, שֶׁלֹא הָיָה בָנֵו מְלָה. וְאָם עַשִיר - זֶה
 גַבּוּכְדָגָצָר הַמְלָך בָנֵו מְלָה, רַאש הַזָהב.

וְחַבְמָת שְׁלָמָה אֶל שְׁמָעִי, מַה בְּתוּב בָו? (שמעאל-ב
 טו) צָא צָא אִיש הַדְמִים וְאִיש הַבְלִיעָל.
 צָא צָא פְעָמִים. צָא מִרְיוֹשְׁלִים, צָא מִבִּתְה. אָמֶר

לו שלמה, איני בה, אלא (מלכים-א ב) בנה לך בית
בירושלים וגוי, ותיה ביום צאתך וגוי.

ועל זה אמר לו הקדוש ברוך הוא, היבשת חסידך
הآخرון מן הראשון, שהתקינה בקיום אליו,
ולא חמשת לחרוזה והגדוזה של שאר העם. אבל
ליini הלילה, תהיה בעת בגלוות, והובילי את בניך
לשם בתורה ובמעשים טובים. ואם ייעידי עליך
מעשים טובים לגאל אותה - גאל, ואם לא -
וילא תיד אنبي. חי ה' שביב עד הבקר, עד שיבא
הבקר והארת הנגאלת. (ליini הלילה וגוי).

בשעה שבחילק הלילה, היא מתעוזרת אליו, ואו
נכנים הקדוש ברוך הוא לננו העדן עם
הצדיקים, להשתען בתורה בנו העדן עד בא
היום.

או בא הגואל. מתי? בזמן ישראאל מתפללים
תפלה, וסומבים גאלת ל תפלה, ויישראאל
שרים על הארץ הקדושה. ובשלא סומבים גאלת
لتפלה, או לא סומך זה את זה, והולכת בגלוות.

וְהַגָּהַת הַגָּאֵל עִבָּר אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּעֵז (רות ד), זֶהוּ גּוֹיָא לְקָרוֹב, יוֹתֶר קָרוֹב לְגָאָלָה. (דף קו ע"ב) תְּרִיבָה קָרוֹב לְעוֹלָם הַבָּא, וְתִּימִין הַעֲלִיוֹן.

וַיֹּאמֶר סִירָה שְׁבָה פֶּה פֶּלוֹזִי אֶלְמֹזִני. מַה זֶּה אֶלְמֹזִני? אֶלְמֹזִני מַפְּשִׁישׁ. שְׁחָרִי בְּתוּב, הַשִּׁיב אַחֲר יִמְינֵנו. לְמַה? אֶלָּא מִשְׁוּם שְׁחָרִי עַד קַן תִּימִין שׂוֹכְבָת לְאָרֵץ, אוֹ הוּא אֶלְמֹזִני. פֶּלוֹזִי מַבְּסָת, גְּנוּזָה מִיּוֹם שְׁגָבָרָא הַעוֹלָם.

לֹא אָוְבָל לְגָאֵל לֵי פֹו אַשְׁחִית אֶת נְחַלְתִּי (שם). מַבָּאוֹן שְׁשָׁנִי מִשְׁיחִים הָם, גּוֹיָא לְקָרוֹב וּגּוֹיָא לְרָחֹוק. גּוֹיָא לְקָרוֹב מִצְדָּה תִּימִין. גּוֹיָא לְרָחֹוק זֶה מִשְׁיחַ בֵּן יוֹסֵף. וְמַיְהֹוא? יוֹסֵף שְׁגָבָרָא צָדִיק, וְזֶהוּ הַמִּשְׁיחַ שְׁבָא רָאשׁוֹן.

לֹא אָוְבָל לְגָאֵל לֵי, שְׁחָרִי תִּימִין (שֶׁזֶהוּ אַחֲרָה, שְׁכָתוּב בא' ה' הַשִּׁיב אַחֲר יִמְינֵנו), בְּתוּב בֹּו הַוְשִׁיעָה יִמְינָךְ וְעִנָּנִי. וְעַד שְׁגָבָשׁ עַזְהָ, לֹא אָוְבָל לְגָאֵל לֵי.

בָּאֵל לְךָ אַתָּה אֶת גָּאֵלִי. שְׁתַרְיִ מְשִׁיחַ בֶּן יוֹסֵף
בָּא וַיַּגַּאֲלֵל הַרְאַשׁוֹן. אַחֲרֵ בֶּן מִתְעֹזֵיר הַיְמִין
הַפְּנִינוֹן, שְׁחוֹא גָּנוֹן לְשִׁגְיִ הַצְדִּיקִים הַלְּלוּ, צְדִיק
וְצְדִקָּה. וַעֲלֵ זֶה שְׁגִינּוֹ שְׁחוֹא גָּנוֹן לְצְדִיקִים, וְבָזָה
יְקוּמוּ וַיַּתְחַבְּרוּ בְּתִשְׁוֹקָה בְּגַנִּיזָה, לְעִשּׂוֹת תְּזִלְדוֹת
וּפְרֹזֶת בְּעוֹלָם, וְאֹז יְמִין ה' רֹומֶמה.

וַיֹּאמֶר הַגִּיאֵל לְבָעֵז קִנְחָה לְךָ וַיַּשְׁלַח נְעָלֹן (רות ד),
כְּמוֹ שֶׁנֶּאמֶר (איוב כ) שְׁלַח וַיֵּצֵא מִגְּוָה. (שלפה
איש - זה משה) בְּהַתְעֹזְרוֹת שֶׁל בְּרִית מְדִבָּר, וּבְלִשּׁוֹן
בָּבּוֹד. שְׁבִיוֹן שֶׁמְתַעֲזֵיר הַיְמִין אֶל הַצְדִיק, מִיד
וַיַּשְׁלַח נְעָלֹן, (הַתְעֹזְרוֹת) שֶׁלֽוּ אֶל הַעוֹלָם הַתְּחִתּוֹן. (או
מִתְעֹזֵיר לְעִשּׂוֹת תְּזִלְדוֹת בְּעוֹלָם) בְּכַח אָתוֹ הַגּוֹאֵל הַקָּרוֹב,
וּמִעֹזֵיר אָתוֹ אֶל הַעוֹלָם, וַיֹּאמֶר קִנְחָה לְךָ.

עד בָּאָן סְזֹוֹת הַמְגַלָּה הַזֶּה. בָּאָוּ רְבִי נְהֹרָאֵי וְרְבִי
יְהֹוֹדָאֵי, וַנְּשַׁקְוּ רְאֵשׁוֹ וַיָּדוֹ. אָמְרוּ, וְדָאֵי אָוֹר
שֶׁל סִינִי (בְּפֶלֶע הַעֲלִיוֹן) בֶּן גַּם לְפִנֵּיו, הַמְאֹזֵר שֶׁל הָאֹזֵר
הַזֶּא.

וזאת לפנים בישראל על הגאותה ועל התמורה
לקיים כל דבר שלט איש נעלו ונתן לרעהו
וזאת התעודה בישראל (רות ד). רבותינו פורתים
הפסוק, ואומרים, זהו שבח טוב (תהלים קב) לפנים
הארץ יסרת ומעשה ידיך שמים. בשברא הקדוש
ברוך הוא עולמו, לא ברא אותו אלא עם התורה.
והתורה הייתה אלפיהם שנה קדם שנברא העולם,
שבח טוב (משל ח) ואליה שעשוים يوم יום.

שנינו, בשברא הקדוש ברוך הוא את עולמו,
הבין את התורה, שבח טוב (איוב כח) או
ראה וספרה לנו. וברא בה העולם, ואחר כן
גנזה. עד שברא אדם הראשו, ולמה להו, שבח טוב
(שם) ויאמר לאדם לנו.

באותה שעה עמדו כל האותיות לפניו. זאת
אומرت: כי יברא הקדוש ברוך הוא את
עולם, וזאת אומرت: כי יברא הקדוש ברוך הוא
עולם. עמדו לפניו כל האותיות למפרע, בתש"ר.

בָּאָה ת', וְאִמְרָה לְפָנֵי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא: רַבּוֹנוֹ
שֶׁל עַזְלָם, רְצֻונָךְ לְבָרָא בַּי אֶת עַזְלָמָה,
שֶׁאָנִי חֲתִימָת כָּל הָאוֹתִיות, וְעוֹד, שֶׁשְׁמָךְ הַזָּא
אִמְתָּת, בַּי נְחַטָּפָם? אָמָר לְהָה: לֹא, אֵינֶךְ בָּרָאי לְבָרָא
בְּךָ אֶת עַזְלָמָי, שֶׁבָּה עַתִּידִין בִּמְהָ צָדִיקִים מִבְנֵי
לְמוֹת, שֶׁבָּהּוּב (יהוקאל ט) וְהַתּוֹית תְּזַ"ו עַל מִצְחוֹת
הָאָנָשִׁים וּגְזֻוֹן. וְמַיד יֵצֵא לְפָנֵיו בְּפָחִי נְפָשָׁה.

עַמְדָה שְׁיִין לְפָנֵי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, וְאִמְרָה
לְפָנֵיו: רַבּוֹנוֹ
שֶׁל עַזְלָם, רְצֻונָךְ לְבָרָא בַּי
אֶת עַזְלָם, שֶׁשְׁמָךְ שֶׁהָוָא שְׁדֵי חַתּוֹם בַּי? אָמָר
לְהָה: לֹא אָבָרָא בְּךָ אֶת עַזְלָמָי.

עַד שֶׁבָּאוּ ק"ר מַחְבָּרִים ייחד. אָמָר: לֹא אָבָרָא
בָּהֶם אֶת עַזְלָמָי. וּבַן בָּאוּ
לְפָנֵיו גָּלָם, עד
כ"ג.

כִּיּוֹן שִׁירְדָה כְּפָ מַעַל הַכְּתָר, גַּזְדַּעַעַת הַכְּתָר,
וְגַזְדַּעַעַת שְׁמוֹנִים אֶלְף רַבּוֹא מַרְגָּלִיות
הַקְּבוּעִים בַּכְּתָר. אָמָר לְהֶם הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא:
לְמַה אַתֶּם מַזְדַּעַעַים? אָמְרוּ: רַבּוֹנוֹ
שֶׁל עַזְלָם, כָּל

טיבנו ובל בבודנו, איןו אלא באות ב"ת, ועכשו
ירדה מעליינו.

אמarah לפניו: רבונו של עולם, רצונך לברא כי
את עולמך, שאני אות של בבודך? גער
ביה הקדוש ברוך הוא, אמר: ב"פ ב"ת, חזור
למקוםך, ולא ישאר הפתן של גרווע, ולא אברא
בד את עולמי, שבד עתידין לבשל למה אלפים
מיישראיל, שאמיר (שמות לב) ניפל מון חעם ביום ההוא
בשלשת אלפי איש. מיד חורה מלפני בפח נפש,
ובן כלם.

עד שבאה בית, ואמרה לפניו: רבונו של עולם,
רצונך לברא כי את עולמך, שאני אות של
ברכה, ובי מברכים אותך בNIC ישראיל העתידים
לבא בעולם, ואומרים ברוך אתה ה'? אמר לה
קדוש ברוך הוא: בך וvae אברא את עולמי,
ואת ראייה לך!

עמדתאות אל"ת, ולא נכסה לפניו. אמר לה
קדוש ברוך הוא: אל"ת אל"ת, למה לא

תְּכַנֵּסִי כַּשָּׁאָר בֶּל הָאוֹתִיוֹת שְׂגָבָנוּ לְפָנֵי? אֲמָרָה
לְפָנֵינוּ: רַבּוֹנוֹ שֶׁל עַלְם, מִפְנֵי שְׁרָאִירִי בֶּל הָאוֹתִיוֹת
שְׂגָבָנוּ לְפָנֵינָה, שְׂיִצָּאוּ בְּפְחֵי נֶפֶשׁ. וְכֹרֶן נִתְּחַת
לְאֹתָת בַּיּוֹת רִשְׁוֹת שְׂתָבָרָא בָּה אַת עוֹלָמָה, וְאֵין
רָאוּי לְמַלְךָ הַמְּלָכִים, לְמַי שְׂגָתָן מִתְּגָתָה, לְהַעֲבִירָה
מִמְּנָgo, וְלִפְיכָה עַמְּדָתִי בָּמִקּוֹמִי. אָמָר לְה הַקְדוֹש
ברוך הוא: הוֹאִיל וּבָךְ הוּא, אַת תְּהִי רָאשׁוֹנָה
לְכָל הָאוֹתִyoת. בָּךְ אָנָי מִתְעַלָּה לְהַקְרָא בְּךְ שְׁמֵי
אֶחָד.

וּבַתּוֹרָה תִּיה מְשֻׁגִּיחַ הַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, וּבָזָרָא
אַת הַעוֹלָם. וְהִרְיָה בְּאֹת בָ' בְּלִבְדֵר בָּרָא
אַת הַעוֹלָם, וְהַלָּא (וְאַתָּה) אָמְרָתָ בַתּוֹרָה בְּלָה בָּרָא
אַת הַעוֹלָם?!

אַלְאָ, מַלְמָד שְׁעָשָׂה הַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְאֹת
בַּיּוֹת בְּמִין אֲרוֹן שְׁמֶכֶתֶת מַעַל, וּבָל
הָאוֹתִyoת בְּאֹת וּמְרָאוֹת בָּה אַת פְּחֹן, וּבָל
הָאוֹתִyoת עַמְדוֹ בָּה. לִפְיכָה בַתּוֹרָה מִמְשֵׁחַ הַשְׁגִּיחַ

הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא וּבָרָא אֶת עַזְלָמֹן. (זה שפטות (משל)
ח) ה' קניי ראשית דרכו)

רב הונא אמר, בא וראה שאין הקדוש ברוך הוא מכך שבר כל הארץ. אף על פי שהאותיות נקבעו למשרע, תש"ר, והודיען מלפניו, ניתנו הקדושים ברוך הוא חכבוד לאות ב' - בשבא לברא את עזלמן, בא זכרפן לאות ב', שפטות בראשית. הרי לך תש"ר, ואות א', ואות יוד, נצטרכו עמה.

ואות ב' נטלה כל האותיות עמה, והקדושים ברוך הוא ברא בהם את עזלמן. (דף קח ע"א) והאותיות אלפים שניה קדם שנברא העולם. ובתורה, שנבראה לפניהם, ברא הקדושים ברוך הוא את עזלמן. וזה שפטות (תהלים קב) לפניהם הארץ יסדה ומעשה יריד שמים.

רבי חנינא אומר, מארתם דברים שעלו במוחכם
קדם שנברא הקדושים ברוך הוא את עזלמן -
ישראל עליה במוחכם, מפני שהם ראיין לקבל

התורה. וכל האותיות נכתרו בראשו. כיון שעה
במחשבת, בביבול עמד הקדוש ברוך הוא, וחקק
בו את התורה, וכל האותיות נכתבו (נכתרו)
בראשו.

יעלו גתקינה תורה. זה שבחותוב (רות ז) זו את
לפנים בישראל. אין זאת אלא תורה,
שהיא קדם לישראל. לפנים אלו האותיות. והכל
היה חקוק ונresetם בישראל.

זו היא התעוֹדָה - זו תלמיד ירושלמי, שבחותוב (ישעה
ח) צור תעודה חתום תורה בלם. באָרֶץ
ישראל, שם נקראו למוני ה', ושם היה, ולא בחוץ
לאָרֶץ. ובחותוב (שם) לتورה, ולתעודה. ועל התמזה
- זו תלמיד בבלי, שפה פלו בלשון יהודית, והכל
היה לפניו הקדוש ברוך הוא קדם שברא העולם.

לקיים כל דבר - זה ברית מילה, שהוא קיום כל
התורה. שלט איש נעלו - זו מצות חלייצה.
ונתן לרעהו - זו מצות יבום. (מכאן אמר רבי עקיבא, מצות

חליצה קוורת למצות יבום) זו היא התעוֹדָה בישראל, מכאן

אמֶר רַבִי עֲקִיבָא, מֵיּוֹם שְׁחַרְבָ בֵית הַמִּקְדָּשׁ, נָגַדְעָו
אַלְוִיִּי עָצָה, וַתְּדַעַת מִשְׁבָּשָׂות, וַהֲלֹב אֵינוֹ כִּים
עַל בָּרוּךְ, וְהוֹלֵךְ חַבֵּל אַחֲרֵ מְרָאִית הָעֵין.

אמֶר רַבִי יְהִידָא, מִצּוֹת יְבוּם מִשְׁבָּחָת. וְהַמְּקִים
מִצּוֹת יְבוּם לְשָׁמָה, נָעַשָּׂה שְׁתָף לְקָדוֹשׁ
בָּרוּךְ הוּא. וְהַמְּקִים מִצּוֹת יְבוּם זֹכָה לְשָׁמוֹ הַגָּדוֹל
בָּרוּךְ הוּא בִּיחֹזְקָאֵל, שְׁבָתוֹב (יחזקאל לו) וַיְהִי קֹול
בְּהַגְּבָאי וְהַגָּה רְעֵשׁ, שְׁבָבוֹאָתוֹ הִיְתָה בְּרַעֵשׁ, וְלֹא
בְּנָחָת.

רַבִי חִזְקִיָה (חנינא) אָמֶר, גָדוֹלָה מִצּוֹת יְבוּם,
שְׁתַהְמִים מִצּוֹת יְבוּם לְשָׁמָה, נָעַשָּׂה שְׁתָף
לְקָדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, שְׁבָתוֹב (רות ד) וְלֹא יִבְרַת שֵׁם
הַמִּתְּאַת. וּבְתֻוב (מלכים-א ח) וְלֹא יִבְרַת לְךָ אִישׁ וְנוּן.

רַבִי חִנִּינָא לְטַעַמוֹ. וְנַתֵּן לְרַעַחַו - זוֹ מִצּוֹת יְבוּם.
מַהוּ וְנַתֵּן לְרַעַחַו? אָמֶר רַבִי חִנִּינָא, מִשְׁלָל
לְאָדָם שְׁחִיה טֹעַח בַּמְּדָבָר בַּמִּקְומָם לְסֶטִים וְחִיוֹת.
כִּיּוֹן שְׁרָאוּהוּ לְסֶטִים טֹעַח, עַמְדוּ עַלְיוֹ וְהַבְּוֹהָה,
וְקִפְחוּ כָּל שְׁבָרוֹ וְכָל עַמְלוֹ.

שְׁמַע חֶבְרוֹן, זִין עָצְמוֹ וְחַלְדָּה וְחֹזְצִיאוֹ מֵיָּדֵם עָרָם
מִבְּלָל. מַה עֲשָׂה? בְּנָה לֹז בֵּית וַיְנַתֵּן לֹז
מִתְּנוֹת, וְעַשָּׂה לֹז מַלְבּוֹשִׁים אֶחָרִים וַיְנַתֵּן לֹז. בָּא
וְלֹבֶשׂ אֹתָם הַמַּלְבּוֹשִׁים, וַיַּשֵּׁב בְּאוֹתָו הַפִּירָת,
וְהַתְּחִיל לְהַרְיוֹת בְּבִתְחִילָה. וַיְזַה וַיְנַתֵּן לְרַעָהוּ וְדָאִי.

וְזֹאת הַתְּעוּדָה בַּיְשָׁרָאֵל, וְלֹא בַּעֲזָבְדִּי כּוֹכְבִים,
שֶׁלֹּא נָתַנָּה לָהֶם מִצְוָה זוֹ, וְעַלְיָהֶם בְּתוּב
(ירמיה י) יַאֲבְדוּ מִן הָאָרֶץ וּמִתְּחַת הַשָּׁמַיִם אֵלָיו. וְאַיִן
לָהֶם תְּקוּמָה לֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא בְּעוֹלָם הַבָּא,
שְׁבָתּוֹב (ישעיה כ) מִתְּהִימָּה בֶּל יְחִי רַפְאָים בֶּל יַקְמוּ
וְגַו'.

וַיֹּאמֶר ז' בְּלָהָם אָשֵר בְּשַׁעַר וְהַזְּקָנִים עָדִים יִתְנוּ
ה' אֶת הָאָשָׁה הַבָּא אֶל בִּתְךָ בְּרַחַל
וּבְלָאָה וְגַו' (רות ד). מִבְּאָז שָׁאַיִן מִבְּרָכִים שְׁבָע
בְּרָכוֹת אֶלָּא לְבַתּוֹלָה שְׁגָךְ רָאָת בְּלָהָם, שְׁבָתּוֹב (ישעיה
סב) בֵּי בְּעַל בְּחוֹר בַּתּוֹלָה וְגַו', וּמִשְׁוֹשָׁחָתָן וְגַו'.

אֶבֶל אֶלְמֹן וְאֶלְמֹנָה מִבְּרָכִים אֹתָם בְּעַזְיָן שְׁבָע
בְּרָכוֹת, בְּעַגְיָן בְּעַזְיָן וְרוֹת. (שָׁאָמָר רַבִּי חַנִּינָא, בְּעַזְיָן וְרוֹת)

אלמן ולאלמנה היו, וברכו אותה בעין שבע ברכות, ששבח בתוילה על בעולה בברכות ובמתנות. זו נקראת כללה, וזה לא נקראת כללה, שבר טוב כי יבעל בחור בתוילה יבעלך בנית ומשוש חתן על כללה.

בעין שבע ברכות שברכו לבעו. מה הם? זהו שבר טוב ויאמרו כל העם אשר בשער ובכל חזקנים עדים. א' - יתנו ה' את האשה הבאה אל ביתך. ב' - ברחל. ג' - ובלאה. ד' - אשר בנו שתיהם את בית ישראל. ה' - ועשה חיל באפרטה. ו' - וקרא שם בבית לחים. ז' - ויהי ביתך בית פרץ.

ובשביל הכבד מברכים בזרא פרי הגפן לאלמן ולאלמנה בתוילה, וכוללים ברכה זו באמצע, ולבסוף חותם המברך: אשר ברא שנון ישמחה חתן ובלאה וגוי, משומם הבהיר שלהם, שיש בו עשרה אמונות (אמונות), בנגד עשרה מאמרות שבחם נברא העולם.

רַבִּי יְהוָדָא אָמַר, שְׁבָעָה הֵם. שְׁשָׁזָן וְשְׁמַחָה - שְׁנִים. (אחד. חֲתֹן - שניים. וּבָלָה - שלשה. גִּילָה וְרֶגֶה - ארבעה. דִּיאָה וְחִדְרוֹה - חמישה. אַחֲבָה וְאַחֲרוֹה - ששה. שְׁלוֹם וְרֶעוֹת - שבעה). חֲתֹן וּבָלָה - שלשה. אַחֲבָה וְאַחֲרוֹה שְׁלוֹם וְרֶעוֹת - שבעה.

רַבִּי חַנִּינָא פָּרְשָׁה בְּלַ אַחֲרֵי וְאַחֲרֵי עַל מִקְוָמוֹ. שְׁשָׁזָן אַחֲרֵי. שְׁמַחָה בְּ'. חֲתֹן גְּ'. וּבָלָה דְּ'. וּמוֹסִיף, גִּילָה הְ'. דִּיאָה וְ'. אַחֲבָה זְ'. וְאַחֲרוֹה חְ'. שְׁלוֹם טְ'. וְרֶעוֹת יְ'. שְׂתִרי הֵם עַשְׁרָה בְּגַד מְאַמְרוֹת שְׁבָתָם נִבְרָא הָעוֹלָם. וַיַּשׁ בְּרָכָה זוֹ חַמְשָׁה קׂוֹלוֹת שְׁבָתָם גִּתְנָה הַתּוֹרָה, וּבְלָם יוֹרֶשֶׁת בָּלָה בְּתוֹלָה בְּבָרְכוֹת, שְׂתִרי הִיא רָאוּית, וְאַלְמָנָה אִינָה רָאוּית.

בְּלַ הָעַם אָשָׁר בְּשַׁעַר - זו סְגִיחָה דְּרוֹלָה שְׁחוֹיו שֶׁם, כמו שָׁגָאָמַר (שמואל-ב ג) מי יִשְׁקַנֵּי מִים מְבוֹר בֵּית לְחַם אָשָׁר בְּשַׁעַר. וְהַזְּקִנִּים עָדִים - אלו תלמידי חכמים והפרנסים. וּבְלָם בְּרָכוּ בְּרָכָה זו לָהֶם, שְׂתִרי פְּרָנָס הַדּוֹר הָיָה, מי הוּא? אֲבָצָן מִבֵּית לְחַם.

וְתִקְרָא נָה לֹא הַשְׁבָנוֹת שֶׁם לֵאמֹר יַלְד בֶּן לְגַעֲמִי
 (רות ד). **חֲכָמִים פּוֹתְרִים הַפְּסֻוק בָּזָה**
שְׁבָתוֹב (שמות כב) **אִם חַבֵּל תְּחִבֵּל שְׁלִמָת רְעֵד עַד**
בָּא הַשְׁמֵשׁ תְּשִׁיבֵנוּ לֹא. הַפְּסֻוק הַזֶּה בְּגַשְׁמָה שֶׁל
אָדָם מִדְבֵּר בָּזָה הַעוֹלָם. (ובגינוו בְּשַׁחַולְך לְבִית עוֹלָמוֹ, בְּגַשְׁמָה
בָּה הַעוֹלָם) **מַלְמֵד שְׁגַשְׁמָתָו שֶׁל אָדָם יַוְצֵאת בְּכָל**
לִילָה וְלִילָה, וְתִקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִמְשָׁבֵן אוֹתָה,
וְלֹא מִתְּחִרְתָּה מִשֵּׁב אֹתָה לְחִיקָוּ שֶׁל אָדָם.

לְפִיכְךָ צָרִיךְ הָאָדָם לְהַפְּקִיד נְשָׁמָתוֹ לִיוֹצְרוֹ,
וּקוֹרֵא פְּסֻוק אֶחָד שֶׁל רְחָמִים, בְּגּוֹן (תְּהִלִּים
לָא) בְּיַדְךָ אֶפְקִיד רֹזְחֵי פְּדִיתָ אֹתְהֵי ה' אֶל אֱמָתָה.
וְהַזָּאֵל וְהִיא בְּפִקְדוֹן - אֶת עַל פִּי שְׁהִיא מִתְּחִיבָת
בְּבִטְחָה חֹבּוֹת, תִּקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִשֵּׁב אֹתָה
לְחִיקָוּ שֶׁל אָדָם.

כְּעָנֵין זֶה צָרִיךְ לְהַתְּגִּיג בְּמִדּוֹתָיו שֶׁל תִּקְדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא וְלִלְכָת בְּדָרְכֵיו, שְׁבָתוֹב (דְּנָרִים
כָּה) וְתִלְכַּת בְּדָרְכֵיו. שְׁתַּרְיִ נְשָׁמָתוֹ פִּקְדוֹן בְּיַדְךָ

שְׁחִיא מַתְתָּה בְּפֶא הַכְּבֹוד, וְהֵוָא נֹצֶר מַטְפָּה
סְרוֹתָה. תְּמִירִי פְּקָדֹן גַּשְׁמָתוֹ בָּיְדוֹ.

וְכַתּוֹב אֲם חַבֵּל תְּחִבֵּל שְׁלָמָת רְגַעַת, אֲם חַבְלָת
מַעֲשֵׂיךְ וְלַבְלָבָת גַּשְׁמָתָה, שְׁחוֹא מַאוֹר
לְבָיוֹשׁוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, שְׁחוֹא רְגַעַת וְרַע
אַבִּיךְ - עַד בָּא הַשְּׁמֵשׁ, בְּשִׁגְיָע זְמַנְךָ לְהַפְּטַר
(דף קח ע"ב)
מַהְעוֹלָם, תְּשִׁיבָנוּ לוֹ, שְׁבָתּוֹב (קהלת יב) וְחַרְיוֹת תְּשִׁיבָה
אֶל הָאֱלֹהִים אַשְׁר נִתְגַּה. תִּנְהַ לֹּו בֶּמוֹ שִׁגְתָּנָה לְהָ.

אֲם חַבֵּל תְּחִבֵּל. אֲם חַבֵּל אָדָם מַעֲשָׂיו, לְאַחֲרֵיכֶן
בְּשִׁהְגִּיעַ שְׁעָתוֹ, מְרַב חֹזּוֹתָיו לְקֹנוֹ, חֹזֶל
אֶת שְׁלוֹ וְנוֹטֶל גַּשְׁמָתוֹ.

לְפִיבְךָ כְּתּוֹב לֹא תְּחִבֵּל בֶּגֶד אַלְמָנָה. מָה הַטְעָם?
הַזָּאֵיל וּמִשְׁבָּנָתוֹ בָּיְדוֹ שֶׁל מֶקוּם, אֵין
צָרִיךְ לְמִשְׁבָּן אַזְּתָּה פָּעָם אַחֲרַת, שְׁבָתּוֹב (נחום א)
לֹא תָּקֻם פָּעָמִים צָרָה. בֶּל הַגְּפָשָׁות בָּיְדוֹ שֶׁל
הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. אֲם זָבוֹ - גְּבָנָסּוֹת בְּמַחְצָתָן שֶׁל
הַצָּדִיקִים בְּנֵן עָדָן. לֹא זָבוֹ - גְּבָנָסּוֹ בְּגִיהָנָם.

רַבִי נָחוֹנִיא בֶּן יוֹסֵי אָמַר, מִקְוָם גַּתְבָּצָר לְהָם
לְרַשְׁעִים בְּגִיהָנָם, וּמִשְׁם יוֹצָאֹת וּמִשְׁׁזְטָטוֹת
גַּפְשׁוֹתָם בְּעוֹלָם וְאֵין לְהָם מִנוּחָה, וְחוֹזְרוֹת
לְגִיהָנָם, וּבָאוֹת לְאַחֲרֵי בֵּן, וְגַדְחוֹת מִשְׁעָרֵי חַיִם,
וְחוֹזְרוֹת לְעוֹלָם. וְמַיְהָם? אָוֹתָם שְׂהַפְגִּימָו אֲתָּה
בְּרִיתָם וְלֹא גַּתְעַסְּקוּ בְּפְרִיה וּרְבִיה.

עד שָׁבָא הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא וּבָוָנָה אָוֹתָם, וְשׂוֹתָל
וְנִזְטַע אָוֹתָם בְּעוֹלָם. מַשְׁלֵל לְאָדָם שִׁגְטַע אַילָן.
רָאָח שְׁלָא הַצְלִיחַ, עֹזְקָרָו וְשׂוֹתָלוּ בְּמִקְוָם אַחֲרָה.
וּבֵן פָּעָמִים רַבּוֹת, שְׁבָתּוֹב (איוב לו) הַן בֶּל אֱלֹה יַפְעַל
אֵל פָּעָמִים שְׁלֹזֶשׁ עִם גָּבָר.

עַל שְׁלֹשָׁה פְּשָׁעִים יִשְׂרָאֵל וְעַל אַרְבָּעָה לֹא אָשִׁיבָנו
(עמוס ב). (אַרְבָּעָה פְּתִיחִים חֹזֵר הָאָדָם) **אַרְבָּעָה פְּתִיחִים**
בְּשָׁמִים, וּבְכָל פְּתִיחָה וּפְתִיחָה מִמְּנִים. הַרְאָשׁוֹנִים
רְחַמְּנִים, וְעָקָרִים וְשִׁתְלָלוּ בְּמִקְוָם אַחֲרָה. אִם שְׁבָ
בְּתְשִׁוְבָה - הַרְאָשׁוֹנִים הַרְחַמְּנִים אֹסְמָרִים לוֹ: צָא
מִן הַפְּתִיחָה הַזֹּה, וְנִعְזֵר לְדֹעַתְצָא מִן הַפְּתִיחָה הַזֹּה.

כִּדְגַּמָּא זו הַשְׁגִּינִים וְהַשְׁלִישִׁים. אם יִשְׁוֹב בְּתִשׁוּבָה וַיַּרְוֵיחַ בְּבִתְחִלָּה, תְּרִי חֲרָאשׁוֹנִים שְׁגִינִים וְשְׁלִישִׁים נָעֲשׂוּ בְּלָם רְחַמְנִים וַיַּזְכִּיאֶוּהוּ. אֲבָל אִם יָבָא לְפִתְחָה חֲרַבִּיעַ, לֹא יִצְאָה לְעוֹלָם, שֶׁגָּאמָר עַל שְׁלִשָּׁה פְּשָׁעִי יִשְׂרָאֵל וְעַל אַרְבָּעָה לֹא אָשִׁיבֵנָנוּ. וְהָם אָוֶתֶם שְׁהַפְּגִימָוּ בְּבִרְיתָ קָדְשָׁךְ.

מה הטעם? שׁשְׁגִינִין, אמר רבי יוסף אמר רבי יודא, מפני שטמעת את הדמות. ומnidin אותם בעולם הבא, ומרתמעטים מעשייהם לפניו המקום, ועליהם בתרוב (ישעה ס) ייצאו וראו בפנרי האנשים הפשעים בי כי תולעתם לא תמות. שבל הפויגם בבריתו, בביבול באלו פוגם במקום אחר.

רבי יוסף פתח, (תהלים כב) אחרי הגבר אשר מלא את אשפתו מהם ונז. במתעסק בפריה וריביה הבתו מדבר. מהו לא יבשו כי ידברו את אויבים בשער?

אלא בזמנ שהאדם יוצא מן העולם הזה ונפשו באה לבנים במקומות הרاوي לה, בפה מלacci

חֲבָלָה עֹמְדִים מֵצֶד זוּה וּמֵצֶד זוּה, וּכְמַה מֶלֶאכִי
שְׁלֹום עֹמְדִים מֵצֶד זוּה וּמֵצֶד זוּה. זֶבֶח - מִקְדִּים
לוּ מֶלֶאכִי שְׁלֹום וְאוֹמְרִים לוּ שְׁלֹום בָּזָאָה. לֹא זֶבֶח
- מֶלֶאכִי חֲבָלָה מִקְדִּים לוּ וְאוֹמְרִים (ישעה ג) אָוי
לְרַשְׁעַ רֵעַ בַּי נְמוּל יְדַיו יַעֲשֵׂה לוּ.

וְמַיְ הִוא? מַי שְׁלָא נִתְעַסֵּק לְהַנִּיחַ בֵּין בְּעוֹלָם הָזֶה.
שְׁבָל הַמִּנִּיחַ בֵּין בְּעוֹלָם הָזֶה וּמֶלֶמֶדֶז תֹּרֶה
וּמְעֻשִׂים טוֹבִים, אֵין מֶלֶאכִי חֲבָלָה וְגַיהֲנָם שׂוֹלְטִים
בָּו. זֶה שְׁבָתּוֹב (תְּהִלִּים כט) לֹא יַבְשֵׂו בַּי יְדַבְּרוּ אֶת
אוֹיְבִים בְּשַׁעַר. אֵלֹו מֶלֶאכִי חֲבָלָה שְׁאַיִן יְכוֹלִים
לְשִׁלְטֵת עַלְיוֹ.

שְׁלָא יֹאמֶר אָדָם, תְּרִי תֹּרֶתִי וּמְעֻשִׂים טוֹבִים
מְגַנִּים עַלְיוֹ, וְלֹא אִתְعַסֵּק בְּפִרְיָה וּרְבִיה.
אֶלָּא אַת עַל פִּי שְׁיִש בְּיַדְךָ תֹּרֶה וּמְעֻשִׂים טוֹבִים,
אֵינוֹ נְבָנָם בְּמַחְצַתּוֹ שֶׁל הַקָּדוֹש בָּרוּךְ הוּא, וְאֵין
לוּ חָלֵק לְעוֹלָם הַבָּא.

בָּמוֹ אֶחָד מִחְבָּרָנוּ, שְׁהוֹצִיאוּהוּ מִשְׁלָשָׁה עַשֶּׁר
שְׁעָרִים שֶׁל אָתוֹ הַעוֹלָם, שְׁאַלְמָלָא קְוָלוֹ

שֶׁלְךָ רַבִּי יְהִידָאִי הַחֲסִיד, הַיְהָ נִטְרֵד מִשְׁנֵי הַעֲזָלָמוֹת. שְׁתַרְיִ אֵין לְדָ אָדָם בַּעַל תֹּרֶה וּמְעֻשִׂים טוֹבִים בְּחַזְקִיהָ מֶלֶךְ יְהוּדָה, עַלְיוֹ הַשְׁלָוֹם, וּבְתוֹב בָּזָה (ישעה לה) כִּי אָמַר ה' צו לְבִיתְךָ בַּי מַת אַתָּה וְלֹא תִּתְחִי. בַּי מַת אַתָּה בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְלֹא תִּתְחִי בְּעוֹלָם הַבָּא.

רַבִּי יוֹחָנָן הַיְהָ דָוְרֵשׁ, (קהלת יא) בְּפֶכֶר וְרֹעֵ אֶת זָרָעֵד וְלֹאֵרֵב אֶל תְּנַח יְדָךְ וְנוּ' - צְרִיךְ לְהַתְעַסֵּק בְּעוֹלָם הַזֶּה בְּפֶרִיה וּרְבִיה בְּבָחָרוֹתָו וּבְזָקָנוֹתָו שֶׁלָּא יַעֲזֹב מִפְנֵנו, אָת עַל פִּי שְׁחוֹא זָקָן לֹא יַסְלַק עָצָמוֹ. מָה הַטְעָם? בַּי לֹא תִּדְעַ [איֶגְד יְוּדָע] אֵי זֶה יִכְשֶׁר הַזֶּה אוֹ זֶה וְנוּ'.

רַבִּי יוֹחָנָן הַיְהָ קְשִׁישׁ יָמִים, וּבָהּ עִינָיו מִלְהָסְתַבֵּל, וְתְּחִלָּשָׁה הַתְגִבָּרָה עַלְיוֹ. קָם וְאָמַר, מָה אֲנִי לְעוֹלָם הַבָּא, שְׁחִיו לִי בְנִים וִמְתָוֹ? אָמַרְוּ לוֹ, רְבִינוּ, מִימִיד אֲנָנוּ שׂוֹתִים, בַּמָּה בְנִים גַּשְׁאָרוּ (אתה השארה) שְׁמַחְזִיקִים אֹתָךְ לְעוֹלָם הַבָּא. לֹא נִיחָח דְעַתָּה.

עד שהAIR הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא אֶת עִגֵּי זֶהוּ אֶחָד.
 קם ואמָר, עלייך רבי יוחנן, שאותה זכה וחלה
 התגברה עליו, ועל רבי חזקיה שזהו עקר אמר
 הפתוב (ישעה נ) בזה אמר ה' לפלרים אשר יטמרו
 את שבתותי ובחורי באשר חפצתי ובור, (שם) ונתקתי
 להם ביתי ובחומתי יד ושם טוב מבנים ומגנות
 שם עולם אפטן לו אשר לא יברת. נחה דעתו של
 רבי יוחנן. אמר לו, תנחת דעתך במו שתנחת את
 דעתך.

רבי ברוקא אמר, בתוב (ויקרא כב) ונברתה הנפש
 ההוא מלפני. אם הנפש תפרת, הגופה ההוא
 מה יהיה מפנה? אם בה, במה קברים בריונות!
 במה ציונים לחתם! שתרי אם אחר בה מקודש
 ברוך הוא בזנה אותה הנפש במו מקדים בעולם
 כאח, הגופת שעוז נאבד, ותקבר לריק. אם בה,
 במה עצמות נאבדו, ובמה קברים לחתם.

אלא מקודש ברוך הוא לא יבללה מעשי ידיו,
 אלא מהארץ ומתחת השמים היאלה. וירדי

לְמַטָּה, וַיִּבְנֵו בְּקִיּוֹם אַחֲרֵ בְּתוֹךְ אֹתָם הַתְּחִתּוֹנוֹם,
בַּמְּדוֹר שְׁגָךְרָא נְשִׁיחָה, וַיְשִׁם הֵם יְתִבְגָּסּוֹ (ישבחו) לְדוּרִי
דוֹרוֹת.

שְׁתִּירִי שְׁבֻעָ אֶרְצֹות לְמַטָּה, וַיָּאֶלוּ הָןָז אֶרְץ,
אֶדְמָה, אֶרְקָא, גִּיאָ, נְשִׁיחָה, צִיה, תְּבֵל.
תְּבֵל הוּא הַמְּדוֹר שְׁלַנְגָּו. לְמַה הַגּוֹפִים הַלְּלוּ הֵם
בְּנְשִׁיחָה? אֶלָּא שְׁהֵם שְׁבָחוּ אֶת מִצּוֹתָרָם רַבּוֹנָם וְלֹא
הַתְּעַסְּקוּ בְּפְרִיה וּרְבִיה וְלֹא גָּרְמוּ לְהַתְּפַשְּׂטוֹת
בְּרִית הַקָּדֵש בְּעוֹלָם, לְבֵן הֵם יְשַׁבְּחוּ בְּנְשִׁיחָה לְדוּרִי
דוֹרוֹת, וְלֹעֲזָלָם אֵין קָבֵר לְחֶגֶם וְאֵין (דף קט ע"א) צִיוֹן
לְרִיךְ.

וּבְאַזְתּוֹ הַמְּדוֹר שֶׁל נְשִׁיחָה, אֵין אֶלָּא אֹתָם
שְׁגָךְרָאים גּוֹפִי חֶגֶם, הַגּוֹפִים שְׁיוֹרְדִים
לְשֵׁם לְחֶגֶם וְאֵין עוֹשִׁים תְּזִלּוֹת, שְׁתִּירִי נְשִׁים אֵין
בִּינֵיכֶם, וְזֹרְעִים וְאוּכְלִים, וְשׂוֹבְחִים כָּל מַה
שְׁעוֹשִׁים.

הַגְּפָשָׁות, מְרָם שְׁגָנוֹת בְּעוֹלָם הָזֶה, גְּדוֹחות
מִכֹּמֶה שְׁעָרִים, וְהַזְּלָבּוֹת וְמִשְׁזֹטְטוֹת

בְּעוֹלָם הַזֶּה, עד שימצאנו גויאל. **וְאַלּוּ נִקְרָאות** שיבנות. זהו שפט טוב (רות ד) ותקראנה לו השיבנות שם וגו'. **וְהַגּוֹת הַזֶּה נִבְנָה לְהַתְקִים בְּתִבל אֶרְצֹו.**

רַبִּי יְהוָה לפנֵי רַבִּי עֲזֹרִיה בֶּן סִימָאי. אמר לו, צדיקים שהודמן להם חטא מאותם בריתות של התורה, והרחררו (וחשבו) תשובה ומתח, האם מיתה מבפרקת עליהם או לא? אמר לו, בן, ולפעמים שעננים באוטו העולם, ומתפרק להם.

רָאָה פְּנֵיו יַרְכּוֹת. אמר לו, אמר מה שתאמר, התורה אין מקובלת טמאה, שנאמר (ירמיה כט) הלוֹא כה דברי באש נאמם ה'. הרחוירים רוצחים בלבבך. אמר, סוד ה' ליראו. עשרה זקנים הרינו מלבות נענשו על מכירת יוסף.

אָמַר לוֹ, רַבִּי עֲקִיבָא אֵין לוֹ זכויות אבות. אמר, (דברי הימים-א יב) וمبני יששכר יודעי בינה לעתים.

פָתָח וְאָמַר, (כראשית לו) **וַיִּבָּא יַעֲקֹב מִן הַשָּׂדָה בַּעֲרֵב וַיֵּצֵא לֵאמֹר לְקַרְאָתָו וַתֹּאמֶר אֱלֹהִים תָּבוֹא כִּי שְׁכַר שְׁכַרְתָּךְ. שְׁכַר בְּעֵת, שְׁכַרְתָּךְ לְאַחֲר זָמָן. יִשְׁשַׁכֵּר - יִשְׁשַׁכֵּר. וְלֹאַחֲר זָמָן נָהִיו לְמִלְבּוֹת שְׁמִים. הַגּוֹפִים שְׁלַחְם יִשְׁאָרו בָּמִקּוֹמָם בָּעוֹלָם הַזֶּה, וְהַכְלָל חֹזֵר בָּמוֹ מִקְדָּם. בְּתֻוב (שם מט) אִישׁ אָשֶׁר בְּבִרְכָתוֹ בָּרוּךְ אָתָּם.**

בָּפְלָל עַל פָּנָיו רַبִּי יְהוָה יְהוָה, וְגַדְלָם. הָרָאו לו בְּחַלּוֹמוֹ הַפְּסֻוק הַזֶּה, (קהלת ה) **אֲל תַּתְנוּ אֶת פִּיךְ לְחַטְיאָה אֶת בְּשָׁרֶךָ.** גַּבְנַסְתָּ - סְתָם. מֵאוֹתוֹ הַיּוֹם לֹא דִיבֶר בְּזֹה, אֶלָּא תְּהִיחָה אָזֶר, (תהלים לו) מָה יִקְרֵר חַסְדְךָ אֱלֹהִים וּבְנֵי אָדָם בְּצַל בְּנִפְיַךְ יְחִים יוֹן. וּבְצַל בְּנִפְיַךְ מִמְשָׁש, וְאֵין לְדִבֶר בְּבָנָיו, שְׁתַרְיִ חַסְד ה' בְּכָל גִּמְצָא.

אָמַר רַבִּי עֲזַרְיָה, וְדָאי בְּדַהְוָא, שְׁתַרְיִ בְּתֻוב (דברי הימים-א ט) **אֲל תַּגְעֹו בְּמִשְׁיחִי וּבְנַבְיָאִי אֲל תְּרֻעֹו.** וּבְתֻוב (אויב יב) **אָשֶׁר בְּיָדו נִפְשׁ בְּלִחִי וְרוֹתָח בְּלִבְשָׂר אִישׁ.** בְּבָבְשִׁים הַגְּעַלְמִים שְׁלוֹ אֵין לְדִבֶר

בָּלֶל, שְׁתִּירִי מֵשְׁבִּידֹ רֹזְחוֹת וַגְּשָׁמוֹת שֶׁל צְדִיקִים,
חֲדָבָרִים הַגְּסָטָרִים שַׁהוּא עֹשֶׂה, אֵין לְהַכְנֵם בָּהֶם.

יְלֵד בֵּן לְגַעְמִי (רות ד), מַה (בָּו) מִצְאַת הַאֲבָדָה
שְׁאַבָּדָת. מִפְּאוֹן שְׁאֹוֹתָה הַגְּפֵשׁ שְׁגָדָה מִהְגָּוֹת
הַדָּק, אֵין לְהָ רִשּׁוֹת לְהַאִיר וּלְהַתְּפִישֵׁת, לְהַרְאֹות
שְׁאֵין לוֹ כֵּת, שְׁכַתּוֹב (איוב לו) יִשְׁׁזַב לִימִי עַלְוִמִּיו.

בָּאֹוֹתָה הַשְׁעָה שְׁהָגֹת הָזָה נְבָנָה, מִיד (בָּמוֹ שְׁעָזָה רָק
נְדָק מִיד) וַתְּקַרְאָנָה לוֹ הַשְּׁבָנוֹת שְׁם. וְלֹמַה
בָּאוּ שְׁם? בָּכֶל מִקּוֹם שְׁבָתוֹב שְׁם, זו הַגְּפֵשׁ, בָּמוֹ
שְׁנָאָמֵר (רות ד) וְלֹא יִבְרַת שְׁם הַמְּתָה. זו הַגְּפֵשׁ. וּבָאוּ
וַתְּקַרְאָנָה לוֹ הַשְּׁבָנוֹת שְׁם, אָוֹתָן הַשְּׁבָנוֹת קֹרְאֹות
לְאֹתוֹ הָגֹת שְׁגָבָנָה בְּעַת שְׁם, קֹרְאֹות לְאֹוֹתָה
הַגְּפֵשׁ לְהַתְּקֹז בָּאֹתוֹ הָגֹת. שְׁתִּירִי לְפָעָמִים
מִזְמָנָת לְשֵׁם הַגְּפֵשׁ, וְלְפָעָמִים אֵינָה מִזְמָנָת, מִשּׁוּם
שְׁהָזְלָבָת וִמְשׁוֹטָטָת בָּעוֹלָם, וְאוֹ קֹרְאִים לָהּ אֶל
אֹתוֹ הָגֹת.

וּבְשְׁעָה שְׁמַתְעֹזֶר הַרְצֹן, הַזְּלָבָת אֶל קָבָרִי
הָאָבוֹת, אֶל קָבָרִי הַחֲסִידִים, עַד

שְׁמַתְעֹזֵר בֶּעָז בָּאָן, וַיְשַׁאֲר הַגְּשֻׁמוֹת קُורְאוֹת לְהָ, וְבָאָה וְנִמְצָאת וּמִתְפְּקַנְת בַּמְקוּם הַזֹּה.

וְתַחְרֵי בְּתֻוב, (איוב ל) אָם יִשְׁים אַלְיוֹ לְבָו רְזֹחוֹ וְגַשְׁמָתוֹ אַלְיוֹ יַאֲסֵף? שׂוֹנָה בָּאָן, שְׁהִיה גּוֹאֵל קָרוֹב, שְׁהִרי תֹּעַלְתִּי תְּרֵה בָּאָתוֹ הַגּוֹאֵל שְׁגִכְרָא קָרוֹב, שְׁהַתְעֹזֵר לְהִיוֹת מַזְמָן לְשָׁם, מִיד שְׁהַתְעֹזֵר אַלְיוֹ. וּבָאָן שְׁהִיה רְחוֹק, הַצְּטָרְכִּי לְקָרְא לְהָ, שְׁתַחְרֵי מִתְחַשֵּׁבָה רְחוֹקָה הִיְתָה. בְּמִתְחַשֵּׁבָה קָרוֹבָה אֵין צְרִיךְ, אֶלְאָ הִיא בָּאָה בָּאָוֹתָה מַחְתְּעֹזְרוֹת לְהַבְּנוֹת שָׁם. וְעַל בַּן וְתִקְרָא נָה לְאָתוֹ הַגּוֹף שָׁם, אָוֹתָה הַגְּפֵשׂ לְהַבְּנוֹת שָׁם.

רַבִּי סִימָאָה אָמַר, בְּבַמָּה מִקּוּמוֹת עָשָׂה תְּקִדּוֹשׁ בְּרוֹךְ הוּא חָסֵד עִם אָוֹתָן הַגְּפֵשׂוֹת שֶׁלֹּא מַזְכָּאות מִנוֹתָה, מַשְׁוִים שֶׁלֹּא עָשָׂו חָסֵד וְלֹא עָשָׂו בַּן.

וְמָה גַּעֲשָׂה מֵהֶם, אָוֹתָה הַגְּשֻׁמָּה שְׁחוֹלְבָת בְּלִי נְלִד לְאָתוֹ הַעוֹלָם וְלֹא עָשָׂתָה בַּן? רַבִּי סִימָאִי וְרַבִּי יוֹסֵי. אֶחָד אָמַר, מַזְרִיד אָוֹתָה תְּקִדּוֹשׁ

ברוך הוא לארץ התחתוניה. ואחד אמר באבדוון. מי שירד לשם, אובד מכל וכל. ועליהם בתוב (ויקרא כ) והאבדתי את הנפש היה.

רבי יודאי בר סימון אמר, אשרי מי שמשתדל לידע את אותו העולים בשםיהם הנשומות. מי שמכיר אותו ומשתדל לידע את אותו אין שעור לחכמתו.

רבי פרחיא אמר, כל ימן שהגוף לא נח במקומו, נפשו אף בה. והוא היה תמיד משתדל לידע את אותו העולים של הנשומות.

יום אחד היה הוילך בשדה, ומצא נוף אחד תחת אילן חרב מת. השגיח בו, ומצא שהוא יהודי, ומצא ברכיות של מצוה, בספר של אנדרה עמו.

אמר, ונדי תלמיד חכם הוא. התעסק בקברו, והלך לעיר, ותקן לו טבריכים וקבר. והזמין בני אדם, ובכה עליו, והשתדל עליו והוציא כל מה שהיה בידו.

כִּיְנָן נַשְׁגָּנוּ וְגִכְּבָר אֹתוֹ הַגּוֹת, הַגֶּפֶשׁ שֶׁלּוּ גְּבָנָסָה
לְתֹזֵךְ הַיִשְׁיבָה הַעֲלִיוֹנָה. אָמָרוּ לְהָ: אֵין לְךָ
בְּעֵת רְשָׁוֹת לְהַבְּגִים בְּכֶרֶד (למִקּוּם) הַסְּלֻעָה הַעֲלִיוֹן,
לְכִי וְהַשְׁלִימִי חָסֵד לְמַיִן נְשָׁחָלִים לְהָ?

יּוֹם אֶחָד רַבִּי פָּרָחִיה הָיָה (דף קט ע"ב) יוֹשֵׁב עַל הַשַּׁעַר
שֶׁל הַפְּתַח שֶׁל לוֹ, וְתַיִתְעַצּוּב, שְׁחִירָתָה לוֹ
הַחִוָּקָה הַשְׁעָה. בָּא אֶלְיוֹ אִישׁ אֶחָד. אָמָר לוֹ: רַבִּי,
הַתְּرִצָּה לְלַבְתָּה לְמִקּוֹם פְּלוֹנִי עַמִּי, וְאַתָּה לְךָ בְּלִי
כִּסְפָּת, בְּדַי שְׁגַנְשַׁתְּדֵל בְּתֹרֶה יְחִיד בְּדַרְךָ? אָמָר לוֹ:
גַּלְהָ. הַלְבָgo. אָמָר לוֹ: רַבִּי, (מה) זה שְׁבָתּוֹב (קהלת ט)
בַּי הַחִיִּים יוֹדָעִים שִׁיםָהוּ וְהַמְּתִים אֵינָם יוֹדָעִים
מְאוֹמָה? אָמָר לוֹ: הַחִיִּים אֲלֹו הַצְדִיקִים, וְהַמְּתִים
אֲלֹו הַרְשָׁעִים.

אָמָר לוֹ: חִיִּה, רַבִּי, אֲפָלוּ הַרְשָׁעִים בָּאֹתוֹ
הַעוֹלָם יוֹדָעִים בְּצָעָרָם, וְיוֹדָעִים בְּכָבוֹד
הַצְדִיקִים וּבְדִינֵי הַרְשָׁעִים. אָמָר לוֹ: אֵם כֵּן, מַה זה
וְהַמְּתִים אֵינָם יוֹדָעִים מְאוֹמָה?

אמֶר לֹז: בָּעוֹלָם הַזֶּה בְּטוֹב, שְׁתִּירֵי הַצָּדִיקִים
שְׁגִּנְקָרָאים חַיִּים, מִסְתְּבָלִים וַיּוֹדָעים
שְׁפִּימּוֹתָו, וְעַתִּידִים לְתַת אֶת הַדִּין, שְׁיִשׁ דִין וַיִּשׁ
הַדִּין, בָּמוֹ שְׁגָאָמֵר וַיְחִי יְתַן אֶל לְבָבוֹ. אֲבָל חַרְשָׁעִים
שְׁגִּנְקָרָאים מִתִּים, לֹא יוֹדָעים וְאֵין מִשְׁגִּיחִים, וְלֹא
מִסְתְּבָלִים בְּמַעַשֵּׂי אָתוֹ הַעוֹלָם כָּלּוֹם. וּמֵשָׁאַינּוּ
מִבֵּיר בְּמַעַשֵּׂי אָתוֹ הַעוֹלָם נִקְרָא מַת, מְשֻׁום
שְׁהַעוֹלָם הַזֶּה לֹא מִבְנֵי הַחַיִּים. שְׁהַעוֹלָם הַהוּא שֶׁל
נְשָׁמוֹת וּרוֹחוֹת הַזָּא, וַיְזַהֵּר הַעוֹלָם הַזָּא שֶׁל הַגּוֹת.

אָתוֹ הַעוֹלָם שָׁדָרים בּוֹ אֲחִיהָם (רוּחוֹת) שֶׁל בְּנֵי
הָאָדָם, וְדוֹמִים בְּדִיוּקָנָאות, מִבְרִים זֶה
לֶזֶה, וַיּוֹדָעים בָּמָה דּוֹמִים בָּעוֹלָם הַזֶּה (שְׁעַתִּיד לְבָא
לְעוֹלָם). וּמִשְׁתְּדָלִים לְהַכִּיר אֶת בָּבּוֹד רַבּוֹנָם שֶׁם,
בָּאוֹתוֹ הַמְּלִבּוֹשׁ שֶׁל אָתוֹ הַעוֹלָם.

בְּשַׁחֲגִיעָו לְאָתוֹ הַשְּׁדָה, אָמֶר לֹז: נְתַעֲכֵב בְּעַת.
גָּאנָה. אָמֶר לֹז: לְמָה אַתָּה גָּאנָה? אָמֶר
לוֹז: אַבְדָה אַבְדָה לֵי בָּמְקוּם הַזֶּה. אָמֶר: הַקְדּוֹשָׁ
בְּרוֹךְ הוּא יְזִמְנָה לְךָ.

מִצְאֹו מַעֲרָה אֲתָה. אָמֵר אֶזְתּוֹ הָאִישׁ: רַבִּי, גְּבָנָם
לְכָאוֹ, שְׁתַּרְיִ יְדֻעָתִי שְׁאָנִי מִכִּיר בָּאוֹ.
גְּבָנָם, יְרַדוּ בְּמִדרְגּוֹת, עַד שְׁהַגִּיעוּ לְפָרְדִּים אֲחָה,
וְרָאוּ שֵׁם אַיִלְנוֹת מִשְׁגִּים זֶה מִזָּה וּמִשְׁאָר הָאַיִלְנוֹת
שֶׁל הָעוֹלָם, וְאַיִלָּן אֶחָד מִשְׁגָּה מִשְׁאָר הָאַיִלְנוֹת.

עַלְוָה לְשֶׁם, שְׁמָעוּ קֹול אֶחָד שֶׁל מִחְנּוֹת רַבִּים שְׁחוּיו
אוֹמְרִים, (תהלים צה) בָּאוּ נְשַׁתְּחֹווֹת וּנְכַרְעָה
נְבִרְכָּה לְפָנֵי ה' עַשְׂנָנוּ. תִּמְהָ רַבִּי פָּרְחִיא, וַיֹּאמֶר:
מַה זֶה? אָמֵר לוֹ: שְׁתָק.

אָמֵר רַבִּי פָּרְחִיא: הָאֱלֹהִים, בִּשְׁהַגְּעָתִי עָמוֹ
לְאֶמְצָע הַפָּרְדִּים הָזֶה, וְרָאִיתִי שְׁתִּי דָּרְכִים,
וּמִחְנּוֹת מִצֶּד זֶה וּמִצֶּד זֶה, וַיֹּאמֶר תַּיְלֹו מַה זֶה?
וַיֹּאמֶר לַיְלָה, בָּאוּ נְפָרוֹת דָּרְכֵי הַנְּפָשֹׁת, מַיִ
שְׁהֽׁוֹלְבִים לְנוּ עַדָּן, וַיֹּאמֶר שְׁהֽׁוֹלְבִים לְגַיהֲנָם. מַיִ
שְׁהֽׁוֹלֵךְ לְנוּ עַדָּן - אִילּוּ הֽׁוֹלְבִים (עָמוֹ), וּמַשְׁלִימִים לוֹ
שְׁלֹום. וַיֹּאמֶר שְׁהֽׁוֹלֵךְ לְגַיהֲנָם - אִילּוּ נֹטְלִים לְדוֹן (אוֹתָם)
אֶזְתּוֹ בְּגַיהֲנָם.

עָבְרָנוּ אֶזְתּוֹ הַפְּרִידָם, וְהַגְּעָנוּ לְחוֹמֹת וּמְגֻדְלִים
וּשְׁעָרִים. בְּשַׁהֲגָעָנוּ לְשַׁעַר אֶחָד, שְׁגָכָרָא
שַׁעַר הַמִּזְרָח, קָרָא אֶזְתּוֹ הָאִישׁ: פָּתָחוּ לִי שְׁעָרִי
אֶפְרַק. אָמְרוּ לוֹ: לְמַה? אָמַר לָהֶם: בְּשַׁלְיחוֹת שֶׁל
רַבּוֹן הָעוֹלָם בָּאתִי. פָּתָחוּ וְאָמְרוּ בְּלָם: מֵי נָתַן אֶת
יְלֹוד הָאָשָׁה הַזֹּה בְּאָזְן בַּמְקוּם הַזֹּה? אָמַר לָהֶם: זֶה
הוּא רַבִּי פָּרְחִיא. אָמְרוּ: זֶה הוּא שְׁהַשְׁלִים לְהַ
הַחֶסֶד בָּאֶזְתּוֹ הָעוֹלָם? אָמַר בֶּן,

פָּתָחוּ לוֹ, וְאָמְרוּ: הַפְּשִׁיטֹו אֶזְתּוֹ, שָׁאֵין רְשֹׁוֹת
לְהַבְנִים לְבָאָז בְּגֹוף שֶׁל הָעוֹלָם הַהוּא. מִיד
הַפְּשִׁיטֹו אֶזְתּוֹ, וְהַתְּלִבְשֶׂנְאָזְרִים שֶׁל הָגָן שְׁלַפְנִים.
וְגָבִנָּם וְרָאָה אֶזְתּוֹ תְּرִקְיעָ שְׁעַל גַּבְיוֹ אֶזְתּוֹ הַגֹּוף
(הָגָן). שֶׁאֶזְתּוֹ תְּרִקְיעָ נְפָרֵד מֵאֶזְתּוֹ תְּרִקְיעָ
שְׁעֹזֶר עַל שְׁאָר בְּנֵי הָעוֹלָם. תְּרִקְיעָ הַזֹּה נִתְחַטָּם
בְּתִחְוּם מִכְלֵל הָגָנִים שֶׁל הָעוֹלָם. אַרְבָּעָה חָלוֹנוֹת,
מְשֻׁקּוֹפִים פָּתוּחוּם בָּו בְּאַרְבָּעָת צְדִיקִי הָעוֹלָם,
וְאֶחָד בְּאַמְצָעָ.

חַלּוֹן אֶחָד שְׁבִצֵּד מִזְרָחַת, בֹּו קִימִים אֲרָבָעָה
מִשְׁקּוֹפִים מִרְקָמִים, בְּסֹוד שֶׁל אֲרָבָע
אוֹתִיות יְהוָה, עֹזֶלֶת לְשָׁתִים עַשְׂרָה, שֶׁלֶשׁ
אוֹתִיות לְכָל אֶחָד וְאֶחָד.

שֶׁלֶשׁ פְּעָמִים בַּיּוֹם מִתְחַבְּרִים אֶתְכֶם הַמִּשְׁקּוֹפִים,
וְכָל הָאוֹתִיות מִתְחַבְּרוֹת לְשֵׁם תְּקִדוֹשׁ.
מִמְּנָה אֶחָד עוֹמֵד לְאוֹתוֹ הַצָּד, וְשָׁמוֹ וַיּוֹרֵיעַל
(עיריאל). ואֲרָבָעָה מִפְּתָחוֹת בַּיּוֹן, שֶׁהוּא פֹּוֹתֵחַ בְּהָם
אֲרָבָעָה שָׁעָרִים, שְׁהָם עַל גְּבֵי אוֹתוֹ תְּרִקְיָעָה, וְאֵין
מֵי שְׁמַבֵּיר בְּהָם.

פָּרֶט לְרֹאשֵׁי חֶדְשִׁים וְשִׁבְטוֹת, שְׁבָאות אֶתְנוֹן
הַגְּפָשׁוֹת שְׁמַשְׁתְּתִפּוֹת עִם הַגּוֹף בְּקָבְרִים,
לְכָרֶץ וְלְהַשְׁתְּחֹוֹת לִפְנֵי אֶתְכֶם הַשְׁעָרִים לְרַבּוֹן
הַכָּל, כְּמוֹ שָׁגָגָא מָר (ישעיה ס) וְהֵנָּה מִדי חֶדְשׁ בְּחֶדְשׁוֹ
וּמִדי שְׁבָת בְּשִׁבְטוֹ יָבוֹא כָּל בְּשֶׁר לְהַשְׁתְּחֹוֹת לִפְנֵי.
כָּל - לְרַבּוֹת אֶתְנוֹן נִפְשׁוֹת שְׁדָרוֹת עִם הַגּוֹף,
וְנִקְרָאוֹת כָּל בְּשֶׁר.

חַלּוֹן אחר שֶׁבֶץ הַדָּרוֹם, בּוֹ עַזְמָדִים שְׁשָׁה
מִשְׁקּוֹפִים, לֹא גְּנָגִים לְמִקּוֹם הַזֶּה, אֶלָּא
אוֹתָן שְׁעֻסְקּוֹת בְּקָרִיאָת שְׁמָעַ בְּרָצֹן וּבְבָזָנה בְּכָל
יּוֹם.

אמֶר רַבִּי פָּרְחִיא: הָאֱלֹהִים, בִּשְׁהָסְתַבֵּלְתִּי בָּאָתוֹ
הַחַלּוֹן, קָרַב אֶתְּנָהָרָה, שְׁשָׁמוֹ עַנְאָלָל,
שְׁמָמָנָה עַל הַשְּׁעָר שֶׁל צָד הַדָּרוֹם. אָמֶר לֵי, קַוִּים
בְּמִקּוֹמָה, וַיַּרְאֶה אֶת הַחַלּוֹן הַזֶּה, שְׁאֵין רְצּוֹת
לְהַבְּגִים (דף קי ע"א) לְשָׁם וְלֹא לְרֹאֹת אֶתְּנָהָר, פָּרַט לְאֶתְּנָהָר
שְׁעֻסְקִים בְּקָרִיאָת שְׁמָעַ בְּרָאוֹי.

וְכֹל אֶתְּנָהָר שְׁעֻסְקִים בְּקָרִיאָת שְׁמָעַ בְּרָאוֹי, שְׁשִׁים
מִמְּנָה נְגָנִים לְפָנֵיו (שֶׁל הַפְּשִׁיחָה), וּמִבְּתִירִים
אֶתְּנָהָר בְּכָתְרִים קְדוֹשִׁים, וְאֹמְרִים לוֹ: זֶהוּ הַכְּתָר
שֶׁל פָּלוֹנִי שְׁעָסָק בְּקָרִיאָת שְׁמָעַ בְּרָאוֹי!

שְׁאֱלֹהִי אֶתְּנָהָר וְאָמַרְתִּי לוֹ: אָדוֹנִי, הַקָּרִיאָת שְׁמָעַ
הַזֶּה בְּרָאוֹי, מָה הִיא? אָמֶר לֵי: אֵי חַסִיד,
סָוד עַלְיוֹן הוּא בָּאָן. בְּקָרִיאָת שְׁמָעַ יִשְׁאָל אֶרְבּוּ
פְּרָשִׁיות.

הַפְּרִשָּׁה הַרְאָשׁוֹנָה שֶׁל הַיחּוֹדָה, שַׁהְיָא שְׁנֵי יְהוּדִים,
בְּשַׁתִּים עַשְׂרֵה תְּבוֹתָה. שְׁשׁ תְּבוֹתָה בִּיחּוֹד
הַעֲלִיוֹן, וַיַּצְאֶת תְּבוֹתָה בִּיחּוֹד אַחֵר. הַפְּרִשָּׁה הַשְׁנִינָה -
וְאַהֲבָתָה, בְּאַרְבָּעִים וְשִׁתִּים תְּבוֹתָה, בַּפְּזָוד הַשֵּׁם שֶׁל
אַרְבָּעִים וְשִׁתִּים אַוְתִּיוֹת.

פְּרִשָּׁה שְׁלִישִׁית - וְתֵיה אָמֵן שְׁמוֹעַ, שִׁגְבָּלֶל הַיְמִין
בַּשְּׂמָאל, וַהֲשָׁמָאל בַּיְמִין. וְהֵוָא בַּסּוֹד
וּסְתָר שֶׁל הַמְּרֻכָּבָה הַקְדוֹשָׁה, עַד וַיְשִׁמְתַּם, שַׁהְיָא
הַפְּרִשָּׁה שְׁשׁוֹלְטָת עַל הַבָּל. הֵיא בַּסּוֹד שֶׁל שְׁבָעִים
וְשִׁתִּים תְּבוֹתָה, תֹזֵד הַפְּזָוד שֶׁל שְׁבָעִים וְשִׁנְיוּם שְׁמוֹת
שֶׁל הַמְּרֻכָּבָה הַקְדוֹשָׁה.

פְּרִשָּׁה רַבִּיעִית - וַיְשִׁמְתַּם, שַׁהְיָא חַמְשִׁים תְּבוֹתָה,
שַׁהְיָא בְּגַד חַמְשִׁים שְׁעָרִי בִּינָה. פְּרִישָׁת
הַצִּיצִית בְּלוֹלָה מִבְּלָלָם. וַעֲולֹות הַפְּרִשְׁיוֹת לְמַנְזִין
שֶׁל אָרָם.

וְכֹל שָׁאָר הַמְּקוֹמוֹת, בֵּין בְּמִצּוֹת הַתּוֹרָה, בֵּין
בְּכֹל שָׁאָר הַמְּקוֹמוֹת בַּתּוֹרָה, הַזְּבָר לְחִידָה
וַהֲגִכָּה לְחוֹדָה. וְכֹאן שַׁהְוָא יְהוּדָה, שְׁמַתִּיחָד בְּזַ

**הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, זֶכֶר וַנִּקְבָּה מִתְבָּגְסִים יִתְהַרֵּךְ,
וְעוֹלִים בְּשֻׁעָור אֶחָד.**

**הַזֶּכֶר גַּשְׁתָּילָם בָּה, מַה נִּשְׁאַיִן כֵּן בְּכָל נִשְׁאָר
הַמְּקוֹמוֹת שֶׁל הַתּוֹרָה. וְזֹהוּ הַשְׁבָּח שֶׁל
הַאֱמֹנוֹת הַעֲלִיּוֹת, לְדַעַת זוּה (שְׁהַגָּה) ה' הוּא
הָאֱלֹהִים. הַזֶּכֶר גַּשְׁלָם בַּנִּקְבָּה, וְגַלְלִים אֶחָד עִם
אֶחָר, הַזֶּכֶר גַּבְגָּה עִם הַנִּקְבָּה. וְזֹהוּ הַיחֹד הַשְׁלִים.
וְאַיִן שְׁלִמוֹת אֶלָּא בְּזֶכֶר וַנִּקְבָּה יִתְהַרֵּךְ.**

**וּבָא רֵאת, כֹּל מֵשְׁמַשְׁלִים הַיחֹד בָּרָאוּי וּמִבְּיוֹן
בְּפִרְשִׁיות הַלְלוּי בְּכָל יוֹם, זֹכָה לְמַשְׁקּוֹפִים
וְחַלּוֹנוֹת הַלְלוּי, לְהִיּוֹת שְׁלָם בָּאָן. וְאַיִן מֵשִׁיעָבָב
עַל יָדוֹ, וּבַלְבֵד שִׁיכְרָא בָּרָאוּי, וַיְבִין בְּסֹדוֹת
הַעֲלִיּוֹנִים הַלְלוּי.**

**וְאַחֲזָה בִּימֵנִי וְאָמַר לֵי: אֵי חָסִיד, בָּא וַיַּרְא אֲתָה
כְּבָוד אָוֹתָם שְׁמִינִיחָדִים אֶת הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ
בָּרָאוּי וְעוֹסְקִים בְּקָרְיאָת שְׁמֵע בָּמוֹ זֶה.**

בְּכִנֵּסְתִּי לְהַיְבָל אֶחָד, וּבְאֹתוֹ הַיְבָל הִי **שְׁלַשָּׁ**
מִאוֹת שָׁשִׁים וְחֲמִשָּׁה הַיְבָלוֹת, בְּחַשְׁבּוֹן
יָמוֹת הַשְׁנָה. **אֶבְרָהָם** יַצְחָק וַיַּעֲקֹב **שׂוֹלְטִים** בְּאֹתוֹ
הַיְבָל, וְאָדָם **הַרְאָשׁוֹן** בְּתוֹךְם.

וּרְאִיתִי כִּמֶּה קְבוּצֹת שֶׁל **גְּשֻׁמּוֹת** מִלְבָשֹׁות
בְּרִקְמָה שֶׁל עַזִּים תְּחִיִּים, וּכִמֶּה גְּנוּגִים שֶׁל
בְּבּוֹד עַלְיוֹן, וְגַנְגָּסִים לְתוֹךְ **הַיְבָל**, וַיּוֹפִיאַל
הַמְּמָנָה הַגָּדוֹל עַל הַפְּלָל, **מְמָנָה** גָּדוֹל שֶׁל **הַתּוֹרָה**
עַמְּחָם.

פֶּתַח וְאָמֵר: **הַתְּעוֹרֶרוּ קָדוֹשָׁי הַעֲוָלָם**, **הַרִּי בְּגִיכָּם**
הַקָּדוֹשִׁים, **שְׁמִינִיתִים** אֶת **הַשֵּׁם** **הַקָּדוֹשׁ**,
וּמְבִינִים בְּרָצֹן שֶׁל **הַפְּרָשִׁיות** שֶׁל **קְרִיאַת שְׁמָעַ**.

וּרְאִיתִי אֶת **אָדָם** **הַרְאָשׁוֹן** **שְׁמִינִיתָל** בְּהָם.
וּבְשָׁעָה **שְׁגָבָנָת** **קְרִיאַת שְׁמָעַ** **שְׁקוֹרָא**
בֵּן **אָדָם**, **עוֹלָה** **בְּרָאָשׁוֹנָה** **לְהַיְבָל** **הַזָּה**, **וּמְרִיחַ** **בָּה**
אָדָם **הַרְאָשׁוֹן**. **אִם** **תִּסְרַה** **אָזְתָּת** **מִקְרִיאַת שְׁמָעַ**,
אִינּוּ **מִקְבָּל** **אָזְתָּה**, **שְׁהִרִּי** **חִסְר** **בְּגִינוֹ** שֶׁל **אָדָם**,

שֶׁהוּא מְאַתִּים אֲרָבָּעים וָשָׁמֹונָה, בָּאוֹתָן הַתְּבוֹתָה
שְׁחוֹזֵר שְׁלֵיחַ הַצְּבּוֹר.

וְאִם מָזִיא אֹתָה בָּרָאי, מִקְבֵּל אֹתָה, וְנוֹטְלִים
מִמְּנָנוּ אֲבָרָהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב, וְנוֹשְׁקִים אֹתָה.
מֵי רָאָה הַשְּׁמַחַת, מֵי רָאָה הַעֲרָבָוּכִיה בְּכָל אֹתָם
הַצְּדִיקִים שָׁבְגַנּוּ עַדּוֹ, שְׁבָאים לְאֹתָה הַשְּׁמַחַת.

וּבְשָׁעָה שִׁיבָּא לְאֹתוֹ הַעוֹלָם, מֵי יָרָאָה אֶת
שְׁמַחַתוֹ, שְׁמוֹשִׁיבִים אֹתוֹ הָאָבוֹת
אֶצְלָם פְּעָמִים בַּיּוֹם, וּבָכֶל יוֹם יוֹרֵד עַלְיוֹ טַל
מִרְאֵשׁ הַפְּלַךְ.

וּבָאֹתוֹ הַטָּל יוֹדָעִים וְאוֹכְלִים הַמְּאָכֵל שְׁמַלְאָכִים
הַעֲלִיוֹנִים אוֹכְלִים. וַיּוֹדָעִים מֵה שְׁחִיתָה,
וּמֵה שְׁיִחְיָה, וּמֵה שְׁעַתִּיד לְהִיּוֹת, עד הַזָּמָן
שְׁתְּקִדּוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא יִקְיָם אֶת הַגּוֹפִים הַפְּרוֹחִים
בְּעוֹלָם הַזֶּה, וַיִּקְיָם הַקְּדֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בְּגַנְיוֹן
מַתְּקוֹן בָּרָאי.

בְּחַלּוֹן שֶׁבֶץְדָּרָם הִיוּ רְשֻׁוּמִים ש', שֶׁבֶץְדָּרָם זֶה וּ, וּבֶצֶד אַחֲרֵי וּ, וּבֶצֶד הַאַחֲרֵי וּ. שָׁאַלְתִּי אָתוֹ הָאִישׁ, וְאָמַרְתִּי: מַהְנָּזְהָאָתְיָוּת הַלְּלוֹ? אָמַר: אִינִי יוֹדֵעַ.

עד שֶׁבָּא אָתוֹ הַמְּמַגָּה וְאָמַר לִי: אֵי חָסִיד, אָתוֹן הָאָתְיָוּת סִימְנִי (עַמּוֹדי) הַפְּרַשְׁיוֹת שֶׁל קְרִיאָת שְׁמָעַ. אֲשֶׁרִי חַלְקוּ שֶׁל מַי שָׂאוּמָר אָתוּם בְּכֶל יוֹם בְּרַצּוֹן הַלְּבָב.

חַלּוֹן אַחֲרֵי שֶׁבֶץְדָּרָם צָפּוֹן, בּוֹ עַוְמָּדִים שְׁנִי מִשְׁקּוּפִים, וְחַמְשָׁ אָתְיָוּת לוֹהָטוֹת וְנוֹצְצָות בְּתוֹכָם. שְׁתִּי אָתְיָוּת בֶּצֶד זֶה וּשְׁתִּי אָתְיָוּת בֶּצֶד זֶה, וְאַחֲתָ לְמַעַלָּה מִהֶּם תְּלִוִּיהָ עַלְיָהֶם, וְהֵם בְּסֹוד הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ וְנִקְרָא אֶלְהִי"ם.

בְּחַלּוֹן הָיָה וּבָאָתוּם הַמִּשְׁקּוּפִים שׂוּרִים שְׁנִי מִמְּגִים בָּאָתוֹ הַרְקִיעַ, וְהֵם צְוָרְטָקָן גּוֹרִיאָל (עֲרוֹיאָל), שְׁמִמְּגִים שֵׁם בָּאָתוֹ הַצֶּד שֶׁלֹּא גְּפַתָּה.

וְשֶׁם יִשְׁחַר אֶחָד מְרֻקָּם בְּכֹמֶה גּוֹנִים וּבָמָה צִיוּרִים, וּבוֹ עֲזָמִידִים כֹּל אֶזְתָּם שְׁמָקְדָּשִׁים אֶת שֵׁם רְפֹזֶן בְּאֶמְרָה בְּכָל יוֹם, אֶחָד שְׁמָבְרָכִים אֶזְתוֹ, וְאֶזְמָרִים בְּרוֹזֶה ה' הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וְעַד, וּמְקָדִישִׁים אֶזְתוֹ אֶחָד בְּקָדְשָׁה מְשַׁלֵּשָׁה.

וְאֶזְתוֹ הַחִיבָּל נִקְרָא מְשַׁלֵּשׁ, בֶּמוֹ שְׁגָגָא מָר (ירמיה ז) הִיבָּל ה' הִיבָּל ה' הִיבָּל ה' הִמָּה. וְאֶזְתוֹ הַחִיבָּל הוּא מְשַׁלֵּשׁ. וְשָׁאַלְתִּי מָה זֶה. אָמָר אֶזְתוֹ הָאִישׁ: אֱלֹהִים שְׁלָא אָוְבָּלִים בְּלִי מִיחַם עַל דְּמָם.

מְשֻׁום שְׁהַגְּשָׁמָה שֶׁל אָדָם בְּעוֹלָם תֹּזֶה יוֹצֵאת מִפְנֵו בְּכָל לִילָה וּלִילָה. בְּבָקָר חֹזֶרת אֶלְיוֹ, וְשׂוֹרֶה בְּחַטֵּם שֶׁל הָאָדָם, וְלֹא נִכְנָסֶת וְלֹא מִתְיַשֶּׁבֶת בְּמַעַיו עַד שְׁמָבְרֵךְ אֶת תְּקִדוֹשׁ בְּרוֹזֶה הוּא וּמִתְפִּלֵּל עַל דְּמוֹ, אוֹ מִתְיַשֶּׁבֶת בְּמִקּוֹמָה.

וְעַל כֵּן בְּטוּב (ישעה ב) חִדְלָוּ לְכֶם מִן הָאָדָם אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאֶפְיוֹ. מָה זֶה אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאֶפְיוֹ? מְשֻׁום שִׁיוֹרְדָת בְּבָקָר, וְאָמָר לְהָ (דף קי ע"ב) תְּקִדוֹשׁ בְּרוֹזֶה הוּא: לְכִי וְשָׁהִי לוֹ בְּחַטְמָוֹ, עַל מִנְתָּה שִׁיתְפִּלֵּל

תפלתו. אם מברך הוא בראוי, היא תשראה בתוכו. ואם לא, פורתת ועולה, ונמצא האדם שחרר מהפכו אותה קדשת הנטה.

ובין שגנשטו חסנה ממנה, במה נחשב הוא? אינו נחשב לבלים, אבלו לא היה בעולם. ועל כן אסור לאדם לברך את חברו עד שمبرך את רבונו בראשית התפלה.

והחין אומר ברכו את ה', והוא אומר ברוך ה' המברך לעולם ועד. ובין שمبرך לרבותו, משם ראשית התפלה להתפלל, ועל כן שודות מקדשות. אשרי הם המברכים ומקדשים את מקדשות. רבונם בכל יום ברצון הלב.

באורה השעה למידתי, שאין רשות להתפלל תפלה בעשרה, עד שمبرכים את הקדוש ברוך הוא בראשית הכל. ובין שمبرכים אותו, מתפלליים תפלותם.

אמָר אוֹתֶוּ הָאִישׁ: רַבִּי, הַבְּרָכָה הָהִיא אֵינֶה אֶלְּא
לְתִקְוֹן הַשְּׁבָח לְרַבּוֹנָם, שְׁחַזְוִיד לְהַם
בְּשֶׁמֶתֶם, שְׁגִּירָת בְּחַמְשָׁה שְׁמוֹת. וַהֲבָרָכָה בְּחַמְשָׁ
תִּבְוֹת, בְּרוֹךְ ה' הַמְּבָרֵךְ בָּיו. וַעֲלֵה הַבְּרָכָה הָזוֹ שׂוֹרָה
הַתְּפִלָּה, וַהֲקָרְשָׁה לֹא שׂוֹרָה אֶלְּא עַל הַבְּרָכָה,
לְהַחְזִיק בְּרַבּוֹנָם בְּכָל. וַהֲבָרָכָה הָזוֹ וַהֲקָרְשָׁה הָזוֹ
אֵינֶה אֶלְּא בְּעִשְׂרָה.

שְׁאֵלָתִי אוֹתוֹ: לְמַה הַחִיבָּל לְצֵד הַצְּפֹן? אָמָר
לִי: בַּחִיבָּל הַזֹּה נְבָנָים בָּל הַצְּדָדים
הַרְּעָם שְׁלָא יִשְׁלַטְוּ בְּעוֹלָם.

הַחְלוֹזִין הַזֹּה נִקְרָא הַחְלוֹזִין שֶׁל נִגְהָ, וְאֵין רְשִׁוֹת
לְהַסְתִּבְלֵל בָּו, פָּרֶט לְאוֹתָם שְׁמָדוֹרִים שֶׁם,
וְהַכְּלֵל הַם רֹואִים, וּמְסֻתְּבָלִים, וַיְכּוֹלִים לְהַסְתִּבְלֵל.
בָּל אוֹתָם שֶׁשֶּׁם, הַזְּלָבִים בְּמַלְבוֹשִׁים בְּדִמְיוֹת
הַעוֹלָם הַזֹּה.

וְשֶׁם רָאִיתִי רַבִּים מִן הַחֲבָרִים, וְלֹא גַּתְנָה לִי
רְשִׁוֹת לְהַתְּקַרְבֵּן אֲלֵיכֶם, וּבְלֹם מִבְּרִים זֶה
לֹזֶה, וְאַוְכְּלִים מְאַכְּלִים שֶׁל חִזְקִים עַלְיוֹנִים.

הַרְקִיעַ הַזֶּה נוֹסֵעַ בְּכָלِ יּוֹם לְאַרְבָּעָת צְדִיקִי
הָעוֹלָם. וּבְשָׁנוֹסֶעֶת, מַرְעֵית טַל שֶׁל חַיִם
לְתֹזֵךְ הַפָּנִים. וּבָאִים כָּל הַצְדִיקִים שֶׁל שָׁם, וּרוֹחָצִים
בָּאוֹתוֹ הַטָּל, וּזֹהָרִים בָּזָהָר הַרְקִיעַ, וּגְבָנִים לְפָנֵי
הַמֶּשִׁיחַ, וּלְפָנֵי הָאָבוֹת, וְאֶדְם הַרְאָשׁוֹן. וְלֹא גַּתְנָה
לִי רִשּׁוֹת לְהַכִּיר אָוֹתָם.

הַחַלּוֹן שֶׁבְּצִדְםָעָרְבָּה מִשְׁנָה מִכֶּל שֶׁאָר הַחַלּוֹנוֹת,
בְּגִוְינִים וּבָאוֹרוֹת. מִתְחַם בְּאַרְבָּע אֹתִיות
שֶׁל הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ, שְׁזֹהָרִים וּנוֹצָצִים עַל גַּב אֹתוֹ
הַחַלּוֹן. לְפָעָמִים מַתְגַּלִּים, לְפָעָמִים נִסְתַּרִים. וְהַרְאָיו
לִי בָּמֶקוּם אָחָד בְּתוֹת שֶׁל צְדִיקִים בְּדָرְגוֹת יִתְרוֹת
עַל בָּלָם.